

SREDA, 4. FEBRUAR 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Nadaljnje obravnavanje resolucij Parlamenta: glej zapisnik

3. – 2050: Prihodnost se začne danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je poročilo (A6-0495/2008) gospoda Florenza v imenu Začasnega odbora za podnebne spremembe o „2050: Prihodnost se začne danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“ (2008/2105(INI)).

Karl-Heinz Florenz, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej naj voščim dobro jutro vsem kolegicam in kolegom, ki so to poročilo o podnebnih spremembah pripravljali dolge mesece. Zelo sem vam hvaležen, da ste tako odprto in dobro sodelovali z menoj pri pripravi tega poročila.

Postopek v horizontalnem odboru je bil nov. Nismo razpravljali s strokovnjaki znotraj skupine, ampak z ljudmi iz prometnega sektorja in, čisto upravičeno, z ljudmi iz gospodarstva in seveda tudi s tistimi iz sektorja energetike. Med tem postopkom je bilo pričakovati, da bodo prve ure in dnevi razprave nekoliko zahtevnejši, saj smo se ukvarjali z novo temo. Zato bi se želel ponovno zahvaliti našemu predsedniku in tudi mojemu dobremu prijatelju, gospodu Sacconiju, čigar predsedovanje je bilo ves čas odlično in objektivno.

Današnji dosežek, ki smo ga opazili, je ta, da nam takšno horizontalno sodelovanje ponuja izjemne priložnosti, zato bi v naslednji sestavi Parlamenta morali zagotoviti, da se poslanci več pogovarjajo in da se ne delijo zgolj na skupine, ki ena drugi nasprotujejo.

V tem je bila največja prednost tega odbora. Povabili smo zelo ugledne strokovnjake, kot je Nobelov nagrajenec Rajendra Pachauri, ter strokovnjake na področju znanosti, raziskav in seveda politike. Danes imamo končno v rokah rezultat, ki nam kaže, da je bilo poročilo zelo pozitivno.

Zelo dobro vemo, da s prepovedmi, sankcijami in odrekanji ne dosežemo veliko. Namesto tega je treba spodbujati spremembe v zavedanju ljudi ter tudi inovativnost in motivacijo. Doseči moramo to, da se evropski inženirji vsako jutro, že od samega začetka delovnega dne, z veseljem lotijo gradnje učinkovitejših strojev, da bi lahko nekoč bolje in smotrneje uporabljali surovine naših otrok.

Poročilo je tudi iskreno. Izjavili smo, da nimamo super orožja. Nimamo stikala, ki ga lahko pritisnemo, niti v Bruslju, niti na Baliu ali na Poljskem decembra; namesto tega imamo celo vrsto ukrepov. Prav v tem pa se nam ponuja priložnost, da ljudem pojasnimo, da smo vsi odgovorni za tretjino podnebnih sprememb, s tem ko na primer ogrevamo svoje domove. Kot državljani smo vsi odgovorni za eno tretjino, vključno z mobilnostjo in vsem, kar le-ta prinaša, za tretjino pa je odgovorna tudi industrija. Poročilo je torej naslovljeno na vse nas. To je tisto, zaradi česar je tako sijajno. Ni nam treba iskati podleža, ki je vse to zakrivil; vsi smo pozvani, da sodelujemo v inovativnih razpravah. In to me še prav posebej veseli.

Jasno je tudi, da je poročilo uravnoteženo in ne predstavlja nobenega od programov strank – in to še enkrat poudarjam. Poročilo ne podcenjuje nobenega področja. Raje smo poudarjali, da se nam na nekaterih področjih ponuja več priložnosti, na drugih pa manj. Zato poročilo tudi pravi, da je njegov namen pokazati nam pot in nas usmeriti v prihodnost – zlasti Evropo, saj imamo v Evropi zelo razvito okoljsko tehnologijo z obsegom, primerljivim z evropsko avtomobilsko industrijo. Obseg se bo še povečal, zato se moramo posvetiti tudi inovativnosti.

Pravim, da bi morali državljane vključiti v to, da bi tudi sami kaj storili v svojih domovih. V zvezi s tem lahko lokalni politiki, gospodarske zbornice in poslovna združenja storijo veliko na področju motiviranja in posredovanja informacij.

Naj zaključim, da bi nas vse te prednosti, ki smo jih prikazali v poročilu, morale prepričati, da se priložnosti skrivajo v inovativnosti, ne v obstanku. Če nam je to jasno, je bila naša naloga vredna truda.

Predsednik. – Hvala za dobro opravljeno delo, gospod Florenz, in za vaše poročilo.

Martin Bursík, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, z velikim veseljem sem tu prisoten in delim z vami nekaj svojih misli o pomembnem letu, ki je pred nami. Najprej naj čestitam Začasnemu odboru za podnebne spremembe za vse delo, ki ga je opravil od ustanovitve aprila 2007: obravnave, konference, poročila, resolucije in izmenjave s tretjimi stranmi. Neumorna prizadevanja odbora so veliko pripomogla k izoblikovanju stališča EU o podnebnih spremembah.

Zadnja resolucija „2050: Prihodnost se začne danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“, ki jo je Začasni odbor za podnebne spremembe sprejel 2. decembra 2008 in ki jo boste sprejeli na tokratnem delnem zasedanju, ponovno predstavlja praktično osnovo za razprave o možnostih v podnebnem sporazumu po letu 2012 in nadaljnje utrjevanje podnebnih politik EU.

Kot veste, se bo delo med predsedstvom vrtelo okrog mednarodnih pogajanj. Mimogrede, danes letim iz Strasbourga v Delhi na pogovore z indijsko vlado in predstavniki. Dva tedna zatem imamo srečanje med EU in Afriko v Nairobiju v Keniji, prav tako pa smo že stopili v stik z vlado ZDA, o čemer bom govoril pozneje.

S sprejetjem podnebnega in okoljskega zakonodajnega paketa konec leta 2008 je EU vsem svojim partnerjem po svetu poslala zelo močno politično sporočilo. S sprejetjem tega paketa v nekaj mesecih bo EU pokazala, da sta njena zavezanost in vodilni položaj v globalnem boju proti podnebnim spremembam še vedno neomajna. Pravzaprav bo Evropa prva regija na svetu, ki se bo enostransko zavezala k 20-odstotnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov do leta 2020.

Kot veste, bo podnebni in energetski paket od leta 2013 omogočil reformo sheme EU za trgovanje z emisijami (Emissions Trading Scheme – ETS), postavil omejitve za emisije izven ETS, spodbujal tehnologijo za zajemanje in skladiščenje ogljikovega dioksida in povečanje deleža obnovljivih virov energije.

Kar zadeva ETS, bomo v EU postavili enotno omejitev z linearno upadajočo krivuljo, postopoma bomo uvedli licitacijo kot način dodeljevanja nadomestil in spremljanja poročanja, okrepili pa bomo tudi preverjanje. Seveda pa je EU že večkrat izjavila, da ni zadovoljna z 20 % – želimo doseči 30 % –, in zato upamo, da bomo v Københavnu dosegli ambiciozen globalen in celovit sporazum.

Do konference v Københavnu je sedaj le še deset mesecev. Na konferenci o podnebj v Poznańu decembra 2008 smo se dogovorili o delovnem programu za 2009, z jasno opredeljenimi koraki proti Københavnu. Odločitev v Poznańu, da sklad za prilagajanje postane popolnoma operativen, je pomemben korak naprej v pogajanjih o financiranju – enem ključnih elementov celovitega globalnega sporazuma.

Ministrska okrogla miza v Poznańu je tudi potrdila obojestransko pripravljenost, tako razvitih držav kot držav v razvoju, da najdemo učinkovit globalno sprejet odziv na grozeče podnebne spremembe za obdobje po letu 2012. To pa pomeni, da si moramo še naprej prizadevati k blažitvam in prilagajanjem ter zagotoviti finančna in tehnološka sredstva, s čimer se bo naš odziv udejanjil.

Poznań je tudi poslal sporočilo, da trenutna finančna kriza ne sme predstavljati ovire za nadaljnje ukrepanje na področju podnebnih sprememb, ampak mora postati nova priložnost za korenito spremembo gospodarskega sistema in odločen premik k nizkoogljičnemu gospodarstvu.

Češko predsedovanje namerava graditi na tako pomembnih dosežkih in bo na mednarodni ravni prizadevalo za uspešno sklenitev sporazuma v Københavnu decembra 2009.

2. marca 2009 bomo na Svetu za okolje, pozneje tudi na Ekonomsko-finančnem svetu in nato spomladi še na Evropskem svetu dobili prve priložnosti za nadaljnji razvoj stališča EU o tej temi, in sicer na podlagi sporočila Komisije o dosegi celovitega sporazuma o podnebnih spremembah v Københavnu, ki smo ga prejeli pred tednom, ter na podlagi vašega prispevka.

Poleg skupne vizije o dolgoročnih ukrepih za tehnologijo blažitve in prilagoditve bo v prihodnjih posvetovanjih EU ključno vlogo igrala opredelitev sredstev za financiranje učinkovitih in dolgoročnih politik. V tem kontekstu lahko le ponovim poziv Odbora za podnebne spremembe Komisiji in državam članicam, „da v dvostranskih pogajanjih o sporazumu za obdobje po 2012 prevzamemo vlogo posrednika med razvitimi državami, da bi z usklajevanjem interesov uspeli zaključiti podnebna pogajanja med vsemi največjimi onesnaževalci s toplogrednimi plini“.

EU bo še naprej dejavno sodelovala s svojimi ključnimi pogajalskimi partnerji in najpomembnejšimi hitro rastočimi gospodarstvi ter seveda tudi z novo ameriško administracijo. Po telefonu sem govoril s Carol Browner, pomočnico predsednika, odgovorno za energijo in podnebne spremembe. Okvirno sem ji predlagal srečanje na visoki ravni z ameriškimi predstavniki in Evropsko komisijo – komisarjem Dimasom –, češkim predsedstvom in prihodnjim švedskim predsedstvom (tj. trojko) v začetku marca, verjetno 2. ali 6.

Povedal sem, da si EU želi čim tesneje sodelovati z ZDA na področju razvoja in povezovanja ogljikovih trgov. Sklepamo, da je kongresnik Waxman pokazal svoj namen zagotoviti, da se zakonodaja iz njegovega odbora o sistemu omejitve in trgovanja z emisijami izvede ob koncu maja. To je precej spodbuden odgovor iz Združenih držav, neke vrste odziv na dejavnosti Evropske unije.

Računamo tudi, da bo Evropski parlament poskrbel, da se glas EU sliši še dlje, prav tako pa zelo cenimo vaš pretekli trud in pomoč. Lahko vas le spodbudim, da nadaljujete po tej poti, in vam zaželim vso srečo v letu, ki se je šele dobro začelo.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, spoštovani poslanci in poslanke Evropskega parlamenta, zaključno poročilo Začasnega odbora za podnebne spremembe, v imenu katerega nam je gospod Florenz poročal, ima visoko zastavljene cilje in zajema obsežen nabor vprašanj, s čimer potrjuje, da Evropski parlament vprašanju podnebnih sprememb pripisuje velik pomen. Čestitam Začasnemu odboru za podnebne spremembe in zlasti poročevalcu, gospodu Florenzu, za njihovo izjemno delo.

Lani je bila naša prednostna naloga paket ukrepov na področju podnebnih sprememb in energije. Naša prizadevanja so obrodila sadove in lahko smo ponosni na ta zelo pomemben paket zakonodajnih aktov. Letos se bomo zlasti v Evropski uniji osredotočili na pripravo izvedbenih ukrepov za ta paket. Na mednarodni ravni bo naša prednostna naloga pogajanje o podnebnih spremembah, ki ga bomo še okrepili tik pred konferenco Združenih narodov v Københavnu. Kot ste pravkar slišali, češko predsedstvo tem pogajanjem pripisuje velik pomen in že načrtuje vrsto dvostranskih in večstranskih srečanj in pogajanj. Vaše poročilo se je torej pojavilo ob pravem času. Med pripravami za København moramo zbrati vse svoje sile in dobro sodelovati, da bomo spričo posebne vloge Evrope dosegli najboljši možen rezultat.

Zelo me veseli, da vaše poročilo, podprto z analizo Komisije, poudarja, da gospodarska kriza in finančna kriza ne bi smeli služiti kot izgovor za zamujanje z ukrepi na področju podnebnih sprememb. Prav tako soglašamo, da je ukrepanje proti podnebnim spremembam sestavni del reševanja gospodarske krize, ki ji danes zremo v oči.

S paketom ukrepov na področju podnebnih sprememb in energije je Evropa vse bliže gospodarstvu z nizkimi emisijami ogljikovega dioksida. Obenem pa bo to pripomoglo k manjši odvisnosti Evrope od uvožene energije, ki predstavlja enakovredno prednost, kar smo imeli priložnost videti pred kratkim ob krizi z zemeljskim plinom. Če dosežemo cilj zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 20 % ali 30 % in če druge razvite države sprejmejo ta zmanjšanja v okviru mednarodnega sporazuma, bomo nedvomno v najugodnejšem položaju med vsemi državami ali skupinami držav. Preostalemu svetu dajemo zgled, vse to pa bo dalo zagon mednarodnim pogajanjem.

Še preden svojo razpravo posvetimo mednarodnim pogajanjem, bi želel na kratko pokomentirati vprašanje, ki ga poročilo povsem upravičeno izpostavlja. Poročilo vsebuje dragocene predloge o tem, kaj je potrebno storiti, da bi bilo izkoriščanje naravnih virov učinkovitejše in smotrnejše, da bi zmanjšali emisije toplogrednih plinov in prihranili energijo.

Lani je Komisija storila prvi korak v tej smeri, ko je sprejela akcijski načrt za trajnostno proizvodnjo in potrošnjo. Pred kratkim je delovanje okrepila z ukrepi za dopolnitev paketa ukrepov o podnebnih spremembah in energiji, da bi privarčevala energijo in izboljšala učinkovitost njenega izkoriščanja. Kakor koli že – veliko je treba še postoriti na področju trajnostne rabe naravnih virov, seveda pa obstaja še velik potencial za boljši izkoristek energije. Nazoren primer je predlog o energetske učinkovitosti zgradb, ki ga je Komisija pred kratkim dala v razpravo. To je sektor z več cilji, saj pomembno prispeva k varčevanju z energijo in zaščiti podnebja, obenem pa ustvarja nova delovna mesta in pomaga razvijati tehnološke inovacije.

Bolj kot kdaj koli prej moramo izboljšati in okrepiti svoja gospodarstva z ukrepi za pospešitev sprejetja in uporabe čistih tehnologij, kar bo pomagalo ustvarjati „čista“ delovna mesta. Obenem bomo ustvarili dobre priložnosti za zunanjo trgovino, saj se trgi čiste tehnologije zelo hitro širijo. S tem v mislih je Komisija decembra lani med drugim predlagala posebne dejavnosti v okviru Evropskega načrta za oživitve gospodarstva.

Kar zadeva mednarodna pogajanja o podnebnih spremembah, naj povem, da je paket ukrepov o podnebnih spremembah in energiji nedvomno okrepil naše argumente in prizadevanja, da mednarodne partnerje

prepričamo, da učinkoviti ukrepi niso samo nujni, ampak tudi izvedljivi. Seveda ni nobenega dvoma, da bodo mednarodna pogajanja zelo trda, deloma tudi zaradi tega, ker so tako kompleksna. Vseeno pa verjamem, da bomo v Københavnu dosegli sporazum. Sposobni smo ga doseči in ga kratko malo moramo doseči. Nimamo časa na pretek. Gre za vprašanje politične volje in mislim, da ta volja obstaja.

Ker se mednarodna pogajanja vse bolj stopnjujejo, je Komisija prejšnji teden pripravila sporočilo, v katerem je predstavila svoja stališča o najpomembnejših točkah pogajanj. Predvsem razvite države so tiste, ki so pozvane, naj ohranijo svojo vodilno vlogo. Iz Združenih držav dobivamo pozitivna sporočila, saj je predsednik Obama, kot je že češki minister prej omenil, obljubil, da bodo ZDA dejavno sodelovale v mednarodnih pogajanjih. Napovedal je tudi, da bodo v Združenih državah uvedli shemo trgovanja s toplogrednimi plini in da bodo do leta 2050 zmanjšali emisije za 80 % v primerjavi z letom 1990.

Vse to je pozitivno, vendar pa želimo, da se tudi hitro uresniči, pravzaprav že letos, saj moramo sporazum v Københavnu doseči že konec leta, Združene države pa imajo dolg; kot lahko sklepamo iz napovedi predsednika Obame, bodo morali skupaj z Evropsko unijo prispevati k temu, da v Københavnu dosežemo sporazum. Seveda pozdravljamo razprave, ki trenutno potekajo v Združenih državah in bodo prinesle celo vrsto drugih odločilnih ukrepov proti podnebnim spremembam. Med nazornimi primeri so ukrepi, ki so bili pred kratkim napovedani za avtomobile.

Sporočilo Evropske komisije potrjuje cilj, da v razvitih državah skupaj zmanjšamo emisije za 30 %, in opredeljuje koncept primerljivosti prizadevanj. Primerljivost je odločilnega pomena za doseganje okoljskih ciljev kot tudi za ohranjanje poštenih pogojev konkurence. Komisija je predlagala vrsto meril za opredelitev primerljivosti.

Za države v razvoju pa velja, da je, kljub temu da od njih ne pričakujemo prizadevanj podobne vrste in obsega kot od razvitih držav, vseeno pomembno zagotoviti njihovo nadaljnje ukrepanje in s tem poskrbeti, da bo njihov prepotreben gospodarski razvoj manj intenziven v smislu emisij ogljikovega dioksida. Da bi dosegle cilj ne-preseganja 2 stopinj Celzija v letu 2050, morajo države v razvoju omejiti rasti svojih emisij na vrednosti, ki so 15 % do 30 % nižje od tistih, ki bi jih dosegle do leta 2020, če si ne bi prizadevale za njihovo zmanjšanje. Seveda bodo prizadevanja vsake države v razvoju posebej odvisna od dejanske stopnje gospodarske razvitosti in virov. To pomeni, da bomo nedvomno več pričakovali od hitro razvijajočih se gospodarstev kot od ostalih.

Vsi vemo, da v Københavnu ne bomo dosegli zelenih rezultatov, če ne povečamo vlaganj, če ne namenimo večjih finančnih sredstev za zmanjšanje emisij in če se ne prilagodimo. Seveda bo del potrebnih vlaganj, tudi v državah v razvoju, prispeval zasebni sektor v različnih državah, medtem ko bo po ocenah Komisije približno eno tretjino prispeval trg ogljikovega dioksida.

Poleg tega mora del financiranja prispevati javni sektor, zato moramo preučiti načine za zagotavljanje teh javnih sredstev.

Ker smo sredi recesije, bo to vse prej kot lahka razprava. Vseeno pa moramo biti pripravljeni in moramo na razpravi ponuditi dobre argumente, z upoštevanjem, da je cena pasivnosti veliko večja kot cena katerih koli ukrepov.

Nazadnje pa sporočilo Komisije poudarja velik pomen globalnega trga ogljikovega dioksida ter vzpostavitev sistemov trgovanja v državah Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), ki so medsebojno združljivi, do leta 2015, medtem ko za gospodarsko naprednejše države v razvoju predlaga, da se to stori pozneje, in sicer pred letom 2020.

To so glavni poudarki sporočila Komisije in zelo me zanimajo vaši pogledi nanje. Mednarodna pogajanja se bodo hitro odvijala, z naše strani pa letos pričakujemo podvojeno diplomatsko dejavnost. Pozdravljam vaš prispevek k skupnim prizadevanjem.

Romana Jordan Cizelj, v imenu skupine PPE-DE. – (SL) Podnebne spremembe so široko področje in strinjam se s tem, kar je dejal poročevalec, da smo morali biti v našem začasnem odboru inovativni, če smo želeli zares dobro pokriti vso horizontalnost in vsebine, ki jih to področje zajema. Ampak lahko zdaj ob koncu našega dela potrdim, da smo imeli zares možnost izmenjave različnih stališč, pogledov, da smo imeli možnost podati različne predloge za ukrepanje in da so bile te naše razprave včasih, ravno zaradi teh različnih pogledov, tudi zelo udarne. Tak pristop pa zagotavlja, da je poročilo zares pestro, polno dobrih predlogov, omogoča pa tudi usklajenost pri oblikovanju raznih sektorskih politik potem v nadaljevanju v stalnih odborih. In menim, da bi bilo dobro s tako obliko dela tudi nadaljevati.

Seveda se je izkazalo, da so največje možnosti ukrepanja na področjih, ki smo jih pred tem že omenjali, kot so energetika, transport, promet, industrija, vendar pa so se dodatno kot pomembna pokazala tudi druga področja, tako recimo področje kmetijstva, živiloreje, trajnostna raba gozdov, informacijsko-komunikacijske tehnologije, potem razvojna politika EU s tretjimi državami.

Razvoj v nizkoogljično družbo je seveda mogoč z vlaganjem v raziskave, s pospeševanjem razvoja in inovacij, vse to, o čemer že govori lizbonska strategija. Vendar pa tudi to ne bo dovolj. Doseči moramo tudi spremembo življenjskega stila. To pa lahko dosežemo le, če bo skrb za okolje postalo tudi vrednota, dejansko vrednota, ki jo bodo ljudje sprejeli. Tu pa moramo veliko več narediti še na področju obveščanja in izobraževanja.

Strinjam se tudi s tem, kar je bilo rečeno o povezavi s finančno krizo in podnebnimi spremembami. To je priložnost in strahovi, da bomo pozabili na podnebne spremembe, so neupravičeni, kajti ukrepi za ožvitev gospodarstva morajo biti pripravljeni tako, da pospešujejo trajnostni razvoj, ne pa zgolj samo trošenje.

Ker je cilj omejitev višanja globalne temperature, moramo seveda delovati tudi mednarodno, in tu mora Evropa najti in še poglobiti skupen jezik z razvitimi državami, kajti skupaj moramo dvigniti in odnesti to naše breme zgodovinskih izpustov, hkrati pa seveda prisluhniti državam v razvoju in tistim najrevnejšim ter jim omogočiti sicer dražji, vendar trajnostni razvoj.

Ob koncu še čestitke našemu odličnemu poročevalcu Karlu-Heinzu Florenzu za njegovo odprtost pri našem delu.

Dorette Corbey, v imenu skupine PSE. – (NL) Sprva se želim od srca zahvaliti gospodu Florenzu za predanost in odločnost pri pripravi tega poročila. Menim, da je poročilo postalo resnično vseobsegajoče, saj vsebuje skoraj 200 popolnoma verodostojnih priporočil. Marsikatero od teh priporočil je lahko vir navdiha za naslednji Parlament, nacionalne parlamente in lokalne oblasti.

Omeniti želim pet ključnih tem, ki so resnično bistvene za našo skupino. Prvič, poročilo priznava, da so podnebne spremembe obsežne in da zadevajo vse sektorje, ne le industrijo, promet in energetiko, za katere smo že postavili pravila, ampak tudi kmetijstvo, zdravje, znanost in tehnologijo, informacijsko in komunikacijsko tehnologijo, izobraževanje ter uporabo prsti, vode in zemeljske površine. Vsa ta področja zahtevajo vso našo pozornost in tudi učinkovito rešitev.

Drugič, podnebna politika mora imeti tudi družbene razsežnosti in mora biti solidarna. Ne smemo pozabiti na zaposlovanje, dohodkovne vidike in energetske revščine. Vedeti moramo, kako bomo plačali novo tehnologijo in kdo bo plačnik. Želimo vedeti, koliko novih delovnih mest bomo ustvarili in koliko izgubili. Želimo programe za preusposabljanje novih „zelenih“ delavcev. Brez skrajne družbene predanosti bo podnebna politika zelo težko obdržala politično podporo.

Naša tretja bistvena tema je povezana z gospodarsko krizo, kjer ponovno potrebujemo celovito rešitev. *Zeleni New Deal* je postal koncept in je dobil našo iskreno podporo. Potrebna so obsežna vlaganja. Intervencije, s katerimi podpiramo banke in podjetja, morajo vključevati vsaj trajnostno komponento. Naložbe v hiše in stanovanjske bloke v Vzhodni Evropi bi morale imeti prednost, saj bodo koristile zaposlovanju, energetski varnosti in podnebj.

Četrta bistvena tema je kmetijstvo. O njem običajno ne govorimo, ko razpravljamo o podnebj. Danes pa dokazujemo, da je to dejansko potrebno in da se zaradi te teme vnamajo polemike. Dolgo smo razpravljali o tem, ali bi morale imeti kmetijstvo zavezujoče cilje, in strinjali smo se, da moramo to obravnavati z vso resnostjo. Jasno je, da kmetijstvo ne predstavlja le problema, ampak ponuja tudi rešitve. Zdravo kmetijstvo, učinkovita raba tal in pravilna uporaba biomase lahko pripomorejo k zmanjšanju toplogrednih plinov.

Naša peta bistvena tema je vključevanje ljudi. Tu pa sta nujni informiranost in preglednost. Če želimo spremeniti svoje potrošniško vedenje, moramo najprej vedeti, kateri izdelki povzročajo visoke ravni toplogrednih plinov, in temu bi lahko prilagodili tudi svoje potrošniške vzorce. To ni preprosto, vendar pa problema podnebnih sprememb – kot je tudi gospod Florenz pred tem dejal – ne moremo rešiti z nekaj tehničnimi triki. Za vsako ceno moramo vključiti čim več ljudi v najpomembnejše izzive, s katerimi se soočamo. Lokalne pobude so v tem pogledu zelo dragocene. Brezplačni energetski pregledi hiš, boljši javni prevoz in regionalna proizvodnja hrane. Skupaj lahko dosežemo veliko.

Pri tem naboru ukrepov imamo razlog za optimizem. Toplogredne pline lahko zmanjšamo in s tem pripomoremo k inovativnosti, gospodarski rasti, boljši oskrbi z energijo, boljši proizvodnji hrane, večjemu zaposlovanju in stabilnejšemu podnebj. Vsem kolegom in kolegicam, ki so prispevali svoj delež k temu, se iskreno zahvaljujem.

Chris Davies, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, v tej razpravi se skriva past, ki je nikakor nočemo opaziti. Poročilo je sploh ne omenja, v celoviti strategiji Komisije za doseg sporazuma o podnebnih spremembah v Københavnu pa je le mimogrede omenjena. Gre za to, da svetovno prebivalstvo narašča z nevzdržno hitrostjo, ki ji doslej še ni bilo primere. Za časa življenja mnogih od nas se bo število prebivalcev na našem planetu potrojilo. Prebivalstvo nezadržno raste s hitrostjo 200 000 ljudi na dan oziroma 80 milijonov na leto.

Zakaj Kitajska potrebuje novo premogovno termoelektrarno vsak teden? Ker se je njeno prebivalstvo v 50 letih več kot podvojilo in še naprej hitro narašča, obenem raste tudi potreba po energiji, Kitajci pa želijo enake stvari, kot jih imamo na Zahodu, in do tega imajo vso pravico. Minister danes leti v Indijo. Rast prebivalstva je tam še hitrejša in tudi tam za pridobivanje energije uporabljajo premog.

Toda viri na našem planetu so omejeni. Rast prebivalstva bi morali upočasniti in preobrniti. To moramo storiti s popolnoma neprisilnimi ukrepi, saj ne smemo ošabno spregledati, da v razvitih državah precej več prispevamo k podnebnim spremembam kot v državah v razvoju.

Sklad ZN za prebivalstvo pravi, da vsako minuto na svetu zanosi 380 žensk, polovica njih nosečnosti ni načrtovala. Kontracepcija mora biti na voljo vsem. Ženske morajo imeti možnost nadzora nad rojevanjem otrok: to je boljše kot tvegan splav.

Medicinska sredstva se morajo izboljšati, tako da lahko ženske varno preložijo nosečnost na poznejše obdobje, predvsem pa mora to vprašanje postati del političnega programa. Naše obotavljanje pri tem je največja norost. Po vsem svetu bi se morale družine o tem pogovarjati. Vlade bi morale postaviti cilje za ustavitev rasti prebivalstva ali celo za zmanjšanje. Priznati osrednjo vlogo naraščanju prebivalstva je ključnega pomena pri reševanju teh problemov, sicer ne bomo uspeli rešiti problema podnebnih sprememb ali doseči trajnostnega razvoja.

Liam Aylward, v imenu skupine UEN. – Gospod predsednik, čestital bi gospodu Florenzu za njegov trud in predanost pri pripravi tega poročila in seveda tudi za njegovo sposobnost prisluhniti in razumeti tako različna in nasprotujoča si mnenja.

Ker smo v vlogi zakonodajalcev, je v tej hudi gospodarski krizi izjemnega pomena, da se posvetimo tehnologiji zelene energije. Lahko postanemo vodilni na svetu na različnih področjih obnovljivih virov energije in tako pripravimo trdno, učinkovito in usklajeno strategijo v sodelovanju z vladami, nevladnimi organizacijami, akademiki, poslovnimi in vizionarji – pri tem pa ne govorimo, ampak rešujemo probleme. Zmanjšati moramo birokracijo in podpreti mala in srednje velika podjetja ter razvijalce tehnologije.

Trg nas čaka. Zakonodajni okviri so jasni. Postavili smo cilje za energijo iz obnovljivih virov. Čeprav je financiranje skromno, je ključno za razvoj tehnologije in ohranjanje strokovnega znanja. Banke in financerji bodo morali prevzeti tveganja za nove posle na področju zelene tehnologije. Koristi bodo dolgoročne, če pospešimo korak. Lahko pričakujemo nova delovna mesta in izobilje. Če pa cincamo in mencamo v teh tako dragocenih trenutkih, bomo zamudili priložnost in ostale države bodo kaj hitro prevzele naše mesto.

Na primer, Irska bi lahko bila v tehnologiji oceanskih valov, kar je Finska v tehnologiji mobilne telefonije. Imamo nesporen potencial zaradi vremenskih razmer in lege na Atlantiku. Tehnologijo smo že patentirali. Strokovno znanje imamo na voljo in prav tako ciljni pravni okvir. Trg je čist, zato je to odlična priložnost za ustvarjanje novih delovnih mest, znižanje cen energije, zagotavljanje energetske varnosti in zmanjšanje emisij ogljika, da niti ne omenjam dohodkov od patentov.

Sedaj moramo podpreti naša podjetja, ki so se več kot desetletje trudila priti do te točke. Prevzela so tveganja, mi pa jih moramo podpreti z izdatnejšimi finančnimi sredstvi. Vsakršno zavlačevanje bi imelo usodne posledice. Zelena tehnologija je naša prihodnost. Sedaj imamo priložnost, torej izkoristimo jo.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želela zahvaliti gospodu Florenzu, zlasti za njegovo potrpežljivost pri pogajanjih. Dolžina poročila kaže na to, da smo se ukvarjali z resnično velikim številom vprašanj.

Vendar pa bi želim vprašati, v kolikšni meri je sporazum, ki je bil na začetku leta napovedan v tem poročilu, trajnosten. Zelo dobro se še spomnim mednarodne konference o podnebnih spremembah v Poznańu in zelo šibke vloge, ki so jo odigrali Evropejci, saj so bili prezaposleni s prirezovanjem peruti svojim visokotečim obljubam in smelim izjavam iz mednarodnih konferenc na Baliju, in so se zaradi nastajajoče finančne in gospodarske krize ukvarjali s predstavitvijo podnebne politike na nižje mesto na prednostnem seznamu.

Menim, da bo naslednje leto odločilo, ali smo resnično pripravljeni na osnovi znanja o podnebnih spremembah prilagoditi svoja gospodarstva, ki smo jim v industrijskih državah vajeni, kot že ves čas obljublamo. Mislim, da odločitev, ali bomo šli po poti trajnosti ali ne, še ni bila sprejeta.

V Poznańu sta Ban Ki Mun in Achim Steiner zelo močno priporočila, da države članice vse ukrepe, ki jih izvajajo v skladu s svojimi načrti spodbujanja gospodarstva, ter pakete za reševanje bank prepletejo s programi za boj proti revščini in grozljivim posledicam podnebnih sprememb v državah v razvoju ter tudi z ukrepi za resnično velikopotezno podnebno zaščito in novo energetske politiko.

Videti je, da bo katera koli zakonodaja na evropski ravni na tem področju orala ledino. Nikakor ni gotovo, da bo Evropa uspela najti pot v sodobno družbo energetske učinkovitosti in energije iz obnovljivih virov. Zdaj, enako kot v preteklosti, vse sloni na tej odločitvi: ali nadaljujemo z uporabo premoga in jedrske energije kot doslej ali pa si smelo začrtamo nove poti? Upam, da bomo to vprašanje še naprej obravnavali tako konstruktivno, kot smo ga v Začasnem odboru za podnebne spremembe, čeprav nisem prav prepričana, da se bo to res zgodilo.

Jens Holm, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Končno bomo sprejeli odločitev o podnebni resoluciji, ki smo jo pripravljali več kot osemnajst mesecev. Sam bi želel omeniti predvsem tri zadeve.

Dolgoročni cilji zmanjšanja emisij: v odstavku 3 zahtevamo zmanjšanje emisij v EU za 25 % do 40 % do leta 2020 in vsaj 80 % do leta 2050. To je dobro, saj pomeni, da postavljamo višje zahteve kot v lanskem podnebnem paketu EU.

Prav tako zahtevamo ukrepe v mesni industriji. Poročilo Organizacije ZN za prehrano in kmetijstvo (FAO) z naslovom „Dolga senca živine“ navaja, da je mesna industrija odgovorna za 18 % svetovnih emisij. To smo tudi upoštevali v poročilu in zahtevamo, da se potrošnja mesa zmanjša. To je drzna in do neke mere tudi zgodovinska odločitev tega Parlamenta, ki običajno raje podpre subvencije tej industriji, vendar pa je obžalovanja vredno, da želi Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), zlasti pa Evropskih demokratov glasovati o odstranitvi teh zahtev. Enako kot pri motornem prometu si lahko tudi tu drznemo izjaviti, da trenutno naraščanje potrošnje mesa nima nič skupnega s trajnostjo.

Naj vas tudi spomnim, da je mesna industrija poglavitni vzrok za krčenje deževnega pragozda ob Amazonki zaradi ustvarjanja novih pašnikov za živino in površin za pridelavo krme. Velik delež krme se izvaža v Evropo kot soja. To ni trajnostno.

Avtomobilska industrija je drug pereč problem. Med letoma 1990 in 2005 so se emisije evropske prometne industrije povečale za 32 %. Potrebujemo obsežna vlaganja v javni promet in druge oblike okolju prijaznega prevoza. Avtomobile na fosilna goriva morajo nadomestiti električni avtomobili in morda v prihodnosti tudi vozila na vodik. Vprašati se moramo, ali je trenutno stanje, ko imamo toliko oblik prevoza, trajnostno. Ali ne bi bilo bolje spodbujati lokalno proizvodnjo in porabo?

Nazadnje pa bi želel še opozoriti na spremembi 12 in 28, ki zahtevata povečanje jedrske energije. Če bosta sprejeti, potem moja skupina ne bo mogla podpreti te resolucije. Zato vas prosim, da glasujete proti spremembama 12 in 28. Hvala lepa.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Glede na to, da je velik del Zahodne Evrope trenutno sredi zelo mrzlega obdobja, je čas razprave o globalnem segrevanju morda nekoliko slabo izbran. Kakor koli že pa se v tej razpravi v skladu z naslovom poročila posvečamo dolgoročnemu obdobju. Zato nas ne smejo preveč ovirati kratkoročni dogodki. Končno poročilo gospoda Florenza je premišljeno in preudarno ter nam pošilja pomembno sporočilo.

Če želimo zmanjšati ali preprečiti negativne učinke podnebnih sprememb, moramo ukrepati odločno in širokopotezno. Potrebujemo drzne cilje za obdobje med letoma 2020 in 2050. Niti delček družbe se ne sme izogniti skupnim prizadevanjem. Na pragu podnebne konference v Københavnu moramo vztrajati v svojih ambicijah in jih podkrepiti z najrazličnejšimi ukrepi. To poročilo je zelo dragocen prispevek k temu.

Roger Helmer (NI). – Gospod predsednik, pred 500 leti so učenjaki soglasno ugotovili, da je Zemlja ravna. Motili so se. V 70. letih prejšnjega stoletja, po treh desetletjih globalnega ohlajanja, so znanstveniki soglasno ugotovili, da nam grozi nova ledena doba. Motili so se. Leta 1999 so bili vsi prepričani, da bo „hrošč tisočletja“ povzročil svetovno katastrofo, ker bo po vsem svetu izključil računalnike. Sistemi oborožitve naj bi odpovedali, trgovina naj bi se ustavila, letala naj bi popadala z neba. Motili so se. Nič od tega se ni zgodilo.

Danes slišimo o doseženem soglasju, da nam grozi katastrofalno globalno segrevanje, ki ga je povzročil človek. Tudi to je zmota. In ne gre za soglasje. Mit soglasja je propagandna zmaga paničarjev, medtem ko nam pregled znanstvene literature in raziskav podnebnih strokovnjakov kaže, da se na obeh straneh razprave krešejo različna mnenja in da so mnogi prepričani, da „porota še vedno ni razsodila“.

Res je, da se je svet nekoliko segrel v zadnjih 150 letih, čeprav počasi in v presledkih, vendar pa je to popolnoma v skladu z ugotovljenimi dolgoročnimi naravnimi podnebnimi cikli, ki so nam dali tudi rimski optimum, srednjeveško toplo obdobje in malo ledeno dobo. Imamo neizpodbitne dokaze, da ni le Zemlja tista, ki je nekoliko toplejša, ampak so se segrele tudi druga telesa v sončnem sistemu. Na Marsu so se skrčili ledeni vrhovi, vendar pa nihče ne modruje, da je to posledica industrijskih emisij ali vozil na štirikolesni pogon.

Načrtujemo porabo nepredstavljivo visokih zneskov za ublažitvene ukrepe, ki enostavno ne bodo delovali in bodo oškodovali naša gospodarstva, s tem pa nas prikrajšali za sredstva, ki bi jih potrebovali za reševanje pravih okoljskih problemov. Britanski novinar Christopher Booker je pripomnil, da je panika, ki jo zganjamo okrog globalnega segrevanja, največji kolektivni beg od resničnosti v človeški zgodovini.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). – (ES) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti gospodu Florenzu za opravljeno delo in seveda tudi predsedniku odbora in vsem koordinatorjem in članom odbora.

Poročilo je še en izraz zaskrbljenosti Evropske unije zaradi podnebnih sprememb in njihovih posledic.

Zadnji niz ukrepov predstavlja nedavno odobren energetskega paketa. Poročilo, ki ga danes obravnavamo, odraža enak pristop k boju proti podnebnim spremembam in enako skrb Evropske unije.

Poročilo je sestavljeno, kot je že bilo rečeno, kot niz priporočil. Predstavlja celovit nabor različnih ukrepov in priporočil, ki vsebujejo „načrte“ za različne sektorje, vključno z ribištvom, kmetijstvom, upravljanjem voda, gozdarstvom in drugim. Vsi ti načrti vodijo v isto smer, vendar pa je treba za vsakega razviti posebne ukrepe.

Vsekakor se želim omejiti na to, kar je po mojem mnenju osnovno načelo, ki obrodi sadove. Ker se soočamo s podnebnimi spremembami, moramo izboljšati učinkovitost; to mora biti po mojem mnenju osnovno načelo, ki poganja sprejete ukrepe.

Če želimo izboljšati učinkovitost, moramo dati prednost tehnološkim inovacijam; pri dodeljevanju pomoči in subvencij moramo izpostaviti cilje učinkovitosti; pri dodeljevanju določenih davčnih ugodnosti moramo poudariti cilje učinkovitosti in tako naprej. Če želimo biti resnično uspešni, moramo torej izboljšati učinkovitost.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, že poslanci, ki so govorili pred menoj, so potrdili, da smo uspeli uskladiti zelo različna mnenja in jih povezati v skupen osnutek.

Poročilo gospoda Florenza, ki si zasluži priznanje, ker je pozorno prisluhnil vsem mnenjem in dosegel soglasje, govori o preusmerjanju energije in splošni spremembi v proizvodnih sistemih, življenjskem slogu in potrošnji. Ne gre zgolj za filozofsko izjavo, zato se zavedamo, da bo pot trnova, vendar pa poročilo predvideva izvajanje po fazah. Na primer, v naši zapuščini naslednjemu Parlamentu so navedene prednostne naloge, za katere verjamemo, da bi morale biti izvedene v naslednjem parlamentarnem mandatu, tako v času pred Københavnom kot tudi po njem.

Naj se posvetim tudi vsebini. Čutim dolžnost, da se najprej zahvalim ključnemu akterju v tem delu, sekretariatu. Imam nekaj statističnih podatkov o njihovem delu. Da vam nekoliko ponazorim, kako pomembno je njihovo delo, naj povem, da so organizirali osem tematskih zasedanj s šestdesetimi vodilnimi svetovnimi strokovnjaki.

Najpomembneje pa je to, da želim apelirati na novi Parlament oziroma izraziti svoj up. Predsednik Pöttering, tudi sami ste pokazali prepričanje, da se je ta odbor izplačal – čeprav, bodimo pošteni, se z njegovo ustanovitvijo pred 18 meseci niso vsi v tem Parlamentu strinjali. Na Parlament ste apelirali dvakrat in pri tem pokazali osebno podporo tej temi in naši nalogi, zato se bom obrnil neposredno na vas, če mi dovolite. Bila bi velika škoda, če naslednji Parlament ne bi izoblikoval podobnega instrumenta v svojem mandatu, navsezadnje tudi zato, ker je v tem času veliko nacionalnih parlamentov in vlad že prestrukturiralo svoje delo in izoblikovalo posebno področje – podnebne spremembe. Zato upam, da se naslednji Parlament ne bo vrnil nazaj k strogemu predalčkanju in da ne bo ločeval medsebojno povezana področja na različne odbore, ampak da se bo v skladu z našimi priporočili pripravil na dolgo pot do nizkoogljičnega gospodarstva.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zahvaljujem se gospodu Florenzu za opravljeno delo.

Končno bomo glasovali o tem poročilu, ki zajema 18 mesecev dela Začasnega odbora za podnebne spremembe. Osebnostno menim, da je poročilo dosežek, četudi skromen. Dosežek zato, ker je Parlament samemu sebi dokazal, da je ena najbolj odzivnih ustanov, ki ima *ad hoc* instrument – začasni odbor –, prek katerega zbira podatke in ideje o vprašanju, ki nas vse zadeva in z vplivom katerega se moramo soočiti skupaj, tako v tem trenutku kot tudi v prihodnje. Skromen dosežek pa zato, ker kljub vsem našim prizadevanjem ter kljub strokovnosti udeležencev in opravljenim študijam rezultat še vedno nima ostrine, ki bi jo resolucija o takšni temi morala imeti.

Podnebne spremembe, kot sem že večkrat povedal, so nujna in resna zadeva, ki zahteva ciljno usmerjene in učinkovite ukrepe. Ključen razlog za ustanovitev tega odbora je bil preplesti politike, ki smo jih vedno obravnavali preveč individualno. Upam, da bo tudi naslednji Parlament nadaljeval s prepletanjem politik in da bo sodeloval v pogajanjih v Københavnu.

Potrebujemo globalno soglasje in za dosego tega moramo tudi nekaj ponuditi, predvsem državam v razvoju. Trenutno še vedno nismo opredelili enakih pogojev, ki bi ljudi v državah v razvoju prepričali, da sprejmejo to politiko. Deluje nekako preveč evrocentrično in še vedno popredalčkano. Smo tik pred tem, da spremenimo svoj slog življenja. V političnem smislu moramo pripraviti predloge, ki se osredotočajo na to politiko, nato pa postopno dematerializirati svoj življenjski slog, saj drugače ne bo trajnosten.

Alessandro Foglietta (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čestitam predsedniku Florenzu. Rekel sem mu predsednik, ker ga spoštujem in cenim njegovo trdno zavezanost Parlamentu.

S sprejetjem paketa o podnebjju in energiji se Evropska unija opremlja z zakonodajnim okvirom, ki ji poverja prevzem vodilne vloge. Odprtost, ki jo je v zadnjem času pokazala nova ameriška administracija, nam daje razlog, da lahko upamo na bodočo skupno zavezanost z Združenimi državami k zaustavitvi podnebnih sprememb.

Vsekakor pa bo popoln uspeh te pobude odvisen od sodelovanja gospodarstev vseh držav v razvoju, med njimi tudi Kitajske in Indije. Kot je na srečanju z delegacijo Začasnega odbora za podnebne spremembe pojasnil tudi kitajski minister za okolje, bo to mogoče le s trdno podporo premožnejših držav v obliki finančne pomoči za spodbujanje trajnostnega razvoja.

Na tem področju napredek predstavljajo konferenca v Poznańu, odločitev o zagonu sklada za prilagoditev in naložba 50 milijonov evrov v raziskave in tehnološki razvoj v državah v razvoju za podporo razvoja zelenih tehnologij po vsem svetu.

Zagotoviti moramo, da København postane kritičen trenutek v skupnih prizadevanjih močnejših gospodarstev, da bi ustanovili sklad za zagotovitev nenehnega pritoka finančnih sredstev za spodbujanje trajnostnega razvoja v hitro razvijajočih se državah. Samo z zavezanostjo, ki jo sklenemo na mednarodni ravni, in sodelovanjem hitro razvijajočih se držav bomo uspeli obvarovati okolje pred nepovratnimi posledicami, obenem pa bomo tudi zaščitili konkurenčnost evropskih podjetij pred učinki in družbenoekonomskimi stroški okoljskega „dumpinga“ na svetovnem trgu.

Caroline Lucas (Verts/ALE). – Gospod predsednik, tudi jaz se zahvaljujem gospodu Florenzu za poročilo, vendar pa menim, da se moramo kljub čestitkam poročevalcu in odboru za opravljeno delo trezno soočiti z nekaterimi dejstvi: EU še vedno ne stori dovolj in pri tem celo zamuja.

Ne pričakujem, da bo ta moja izjava požela navdušenje, ampak napredka EU ne moremo meriti glede na to, kaj počnejo druge države, ampak glede na to, kaj je treba storiti. Po tem merilu smo še vedno neuspešni.

Nismo uspešni, ker v to razpravo nismo vnesli dovolj ambicij. Najnovejši znanstveni izsledki kažejo, da moramo emisije zmanjšati za približno 9 % na leto. Cilji v tem poročilu in v podnebnem paketu EU enostavno niso dovolj visoki.

Nismo uspešni, ker te razprave ne obravnavamo s pravo mero nujnosti. Če v naslednjih osmih do desetih letih ne bomo precej bližje zastavljenemu cilju brezogljičnega gospodarstva, pomeni, da smo zapravili priložnost za ustavitev najhujših podnebnih sprememb.

Nismo uspešni, ker nismo dosledni. Danes govorimo o obnovljivih virih energije in energetski učinkovitosti. Včeraj pa je večina poslancev sprejela poročilo gospe Laperrouze, ki je ponosno podprla vlogo premoga v Evropi.

Nismo uspeli dati vtisa, da je razprava o podnebnih spremembah razprava o odrekanju določenim stvarim, o opuščanju. Precej bolje moramo pokazati pravo politično vodstvo in dokazati, da nam bodo ukrepi proti podnebnim spremembam prinesli boljšo kakovost življenja. Ne gre za to, da bi morali trepetati ob sveči v jami: gre za prihodnost, ki je lahko pozitivnejša in privlačnejša, kot je sedanjost.

Zato pozdravljam zamisel o *zelenem New Dealu* za Evropo, ki se posveča tako gospodarski krizi kot tudi podnebni krizi ter predvideva obsežna vlaganja v energetsko učinkovitost in obnovljive vire energije, s čimer bomo ustvarili milijone novih zelenih delovnih mest v Evropi.

To pa ne pomeni, da lahko gospodarsko rast zaženemo in usmerimo v „običajno poslovanje“. Gre za nujno potreben prehod v Evropo, ki ne temelji na vedno večjem izkoriščanju naravnih virov, ampak na stabilnem gospodarstvu; nič več skupne količinske rasti, ampak stvaren kakovosten razvoj. Ta razprava se mora takoj začeti in EU je na pravem položaju, da jo začne.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, čestitam gospodu Florenzu za izvrstno opravljeno delo; to poročilo je poklon njegovi nenehni prisotnosti, pozornosti in prizadevanjem.

Odraža njegov prispevek k delu odbora, ki ga je spretno vodil gospod Sacconi, kjer je vprašanja obravnaval temeljito, razpravljal in predvsem prispeval k vlogi, ki jo je ta Parlament odigral pri sprejetju podnebnega paketa. Predsednik Pöttering, tudi jaz vas želim pozvati, da razmislite, kako lahko nadaljujemo s svojim delom v obdobju pred Köbenhavnom.

Zaenkrat glede Florenzovega poročila menim, da bi bilo napak, če bi ga spravili iz ravnovesja s trenutnimi ideološkimi spremembami na področju jedrske energije. Te spremembe so pretirane in so izven vsakega konteksta, razen v glavih predlagateljev, obenem pa tudi spreminjajo naše skupno stališče. Ne glede na to pa bi vse kolege in kolegice pozval, da razmislijo o vključitvi spremembe, ki sem jo sam predložil in zadeva povezavo med podnebnimi spremembami in vodo. Menim, da je to pomembno področje, glede na to, da je deležno vedno večje pozornosti mednarodnih organizacij, kot sta Medvladni forum o podnebnih spremembah in Program Združenih narodov za okolje (UNEP), ki so to področje opredelile kot odločilnega pomena za prihodnost, prav tako pa tudi glede na bližajoči se Svetovni forum o vodah v Istanbulu.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, želim izraziti zaskrbljenost in opozoriti na previdnost v tej divji razpravi o podnebnih spremembah, še posebej zato, ker lahko vpliva na proizvodnjo hrane. Pravijo nam, da se bo svetovno prebivalstvo do leta 2050 povečalo na devet milijard, zato se mora ustrezno povečati tudi proizvodnja hrane. Vendar pa ta predlog paketa o podnebnih spremembah postavlja zahteve po zmanjšanju emisij, ki bodo, če se bodo izpolnile, zmanjšale proizvodnjo hrane takrat, ko jo bomo najbolj potrebovali.

Tu imam v mislih predvsem ciljne vrednosti metana in dušikovega oksida ter napad na porabo mesa in mleka. Teh ciljev ne moremo doseči, če ne zmanjšamo v veliki meri tudi proizvodnje hrane. Če bi moral izbirati med hrano za ves svet ali bojem proti podnebnim spremembam, mislim, da bi se odločil za zdravo pamet in nujo.

John Bowis (PPE-DE). – Gospod predsednik, bližamo se Köbenhavnu in odlično poročilo mojega cenjenega prijatelja je dober – če lahko tako rečem – načrt ali napotilo, kako naj to dosežemo.

Dvajset odstotkov do leta 2020 je začetek – šele začetek. Paket podnebnih ukrepov, ki smo ga sprejeli, bi morda lahko bil boljši, vendar pa predstavlja začetek – korak naprej. Sedaj, ko so se zgodile tudi spremembe v ameriški administraciji, se ne moremo več skrivati za njihovo nepripravljenostjo za sodelovanje. S predsedovanjem Obame imamo priložnost prenehati z izmenjavo besed in začeti z dejanji. Kot rečeno, bo srečanje 6. marca 2009. Naslednji teden bomo spet tu in upajmo, da bomo dobili izjavo Sveta o rezultatih njegovih srečanj v Washingtonu. Skupaj z Združenimi državami se lahko približamo cilju 30 % in več.

Vse bliže smo ekološkemu dizajnu, pri čemer spoznavamo, da prinaša veliko novih priložnosti za inovacije in delovna mesta. Premakniti se moramo še k emisijam iz prometa in kmetijstva. Komisar je omenil nujnost pogovorov z državami v razvoju in z nizkimi prihodki. To jih bo izčrpalo, čeprav problema niso povzročile one. Otoki se bodo potopili; malarija, bolezni dihal, kožni rak in težave z očmi pa se pojavljajo že sedaj. Kmetijstvo bo prav tako na udaru. Ukrepati morajo, toda potrebujejo našo pomoč.

Znanstveniki se seveda lahko motijo in prav tako politiki, kot smo lahko videli na primeru Mbekija in AIDS-a. Morda se motim glede morebitne pandemije gripe. Morda se motim glede verjetnega učinka globalnega segrevanja. Vendar pa ima morda večina znanstvenikov prav; morda ima večina politikov prav. Krivi pa bomo, tako jaz kot vi, za oboje, če ne bomo ukrepali in preprečili, da se zgodi.

PREDSEDSTVO: GOSPA ROURE

Podpredsednica

Riitta Myller (PSE). – (FI) Gospa predsednica, pobuda socialnih demokratov, da ustanovijo Začasni odbor za podnebne spremembe spomladi 2007, je obrodila sadove. Rezultat pogajanj in razprav med skupinami je razvijajoči se, velikopotezen in dolgoročen načrt ukrepanja za brzdaje podnebnih sprememb. Za vse to se iskreno zahvaljujem poročevalcu Karlu-Heinzu Florenzu in poročevalcem v senci iz vseh skupin za njihovo izredno dobro sodelovanje.

Veliko jih dvomi v to, da bo Odbor za podnebne spremembe prinesel dodano vrednost delu Parlamenta. Danes lahko vidimo prednosti tesnega sodelovanja poslancev Parlamenta, ki na zadeve gledajo iz različnih zornih kotov, in njihovega posvetovanja z vrhunskimi svetovnimi strokovnjaki. Rezultati so, kot lahko vidimo, verodostojni.

Prepričana sem, da sta že sam obstoj odbora in njegovo delo pripomogla k dejstvu, da je bil podnebni paket tako gladko in hitro sprejet lani decembra. Prav tako močno podpiram poziv predsednika odbora Guida Sacconija, naj novoizvoljeni Parlament obravnava to področje in nepopustljivo rešuje vprašanja v zvezi s podnebnimi spremembami.

Dolgo časa je v Evropski uniji veljalo splošno prepričanje, da moramo ukrepati, če želimo preprečiti podnebne spremembe. Vendar pa nismo imeli na voljo finančnih sredstev. Sklad za podnebje, ki je bil pravkar predlagan in naj bi ga financirali iz izkupička dražb za trgovanje z emisijami, je pomembna pobuda in želim ji veliko uspeha v prihodnje. Ta sklad potrebujemo, da spremenimo našo industrijsko strukturo in tako resnično uspešno z *zelenim New Dealom*.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Poročilo veliko obljublja. Vsebuje čisto vsako vprašanje, ki je bilo omenjeno v razpravi o podnebnju v zadnjih dveh letih ali več. Vseeno pa menim, da mu primanjkuje ostrine, zagona in moči, ki so potrebni za zasledovanje politične smeri, ki smo jo začrtali v Evropi v zvezi s podnebnimi spremembami.

Ni predlogov ukrepov za zaščito tal in prsti. Za vodne vire imamo na voljo obsežen sveženj predlogov iz Svetovnega foruma za vodo, ki bi lahko bil vključen. Na področju energetske učinkovitosti so na voljo možnosti, ki niso bile vključene na tista področja, o katerih lahko odločamo v Parlamentu. Alternativna goriva so obravnavana preveč zadržano. Na tako zelo pomembnem področju zdravja se poročilo osredotoča le na zbirko dejavnikov in nadzor pikov komarjev, dejansko pa v Evropi potrebujemo pomembne strateške odločitve za boj proti učinkom podnebnih sprememb na človekovo zdravje.

Tudi tu imam na voljo različne možnosti. V tem pogledu bi morali storiti več za rast in delovna mesta. Seveda je mogoče ustvariti nova delovna mesta v Evropi. Tu jih potrebujemo.

Ukrepe moramo vpeti v gospodarsko politiko. V nekaj tednih se bo sestal Svet ministrov in razpravljal o financiranju odločitev, ki jih bo treba sprejeti v Københavnu – izjemno pomembne odločitve, na katere bi Parlament lahko precej vplival. Brez te vpetosti v gospodarsko politiko in politiko dela in rasti je poročilo izpostavljeno tveganju, da postane „sveča v vetru“, dobro pripravljen dokument, vendar brez zagona in odločnosti, ki sta pri tovrstnih vprašanjih nujna.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Gospa predsednica, počutim se, kot bi bil na slavnostni konferenci novoustanovljene religije, lažne religije, ki jo širijo lažni preroki z zgrešenimi idejami.

Ravno tiste politične sile, ki skušajo drastično zmanjšati emisije ogljikovega dioksida – kar je poteza brez znanstvene podlage in bomo za to plačali ceno manjšega razvoja –, so odgovorne za to krizo. Krivda za nastalo situacijo je na strani tistih, ki želijo ob poti, ki družbo vodi v napredek, postaviti globalno vlado z organi, ki bodo s trgovanjem z ogljikom ogromno zaslužili, medtem ko bodo malim ljudem prali možgane z grožnjami o podnebnih spremembah.

Postaviti moramo temelj za razvoj energetike. Da bi človeštvo preživel in se razvijalo, potrebuje nove, močne vire energije, Evropa pa potrebuje uravnotežene in samozadostne vire energije. Ali tega ne razumete? Če uresničite to, kar je bilo danes sprejeto, Evropo prikrajšate za možnost konkuriranja ostalemu svetu.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, poročilo gospoda Florenza podpira ocene znanstvenikov in v veliki meri tudi odraža skrb državljanov. Gre za korak naprej od energetskega paketa, ki ga je Svet potrdil decembra, vendar pa moramo od ocen preiti na specifične ukrepe, predpise, časovne načrte, saj že čutimo posledice podnebnih sprememb in nimamo več časa odlašati.

Ne smemo pa dovoliti, da vprašanje jedrske energije, ki je v tem poročilu nebitveno, vstopi v poročilo skozi zadnja vrata s pomočjo pretkanih sprememb, kar si želijo nekatere vlade. Zagotoviti moramo, da to poročilo – brez sprememb, ki bi ga naredile neuravnoteženega – prepriča Svet in Komisijo, da storita korak naprej in gospodarske krize ne izrabita kot izgovor za izničenje dosedanjih prizadevanj. Gospodarska kriza in okoljska politika gresta lahko z roko v roki in nam prineseta pozitivne rezultate, tako v okolju kot v ustvarjanju novih delovnih mest.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Gospa predsednica, glavni cilj okoljskih politik je – podobno, kot je drastično znižanje emisij toplogrednih plinov za energetski in podnebni paket – obvladovati in spremeniti nacionalna gospodarstva v centralno načrtovana gospodarstva, kar že poznamo iz preteklosti. Abstraktna zamisel o človekovem vplivu na podnebje bo zavezila razvoj, vključno z uporabo fosilnih goriv, in uvedla nevarno tehnologijo zajemanja in skladiščenja ogljika, ki bo na primer Poljski otežila izkoriščanje njenih naravnih virov, vključno z bogatimi viri geotermalne energije.

Sedaj, ko se je poljska industrija sesula deloma tudi zaradi prizadevanj k izpolnitvi zahtev Evropske unije, poskušajo Poljake prisiliti k izseljevanju, tiste, ki ostanejo, pa čaka obubožanje zaradi najvišjih cen energije med vsemi državami članicami. Ostaja retorično vprašanje: je glavni cilj politike Evropske unije spraviti moje rojake ob vse imetje in izbrisati Poljsko z zemljevida Evrope?

Irena Belohorská (NI). – (SK) Gospe in gospodje, začeti želim z zahvalo poročevalcu, gospodu Florenzu, za njegovo odlično in obsežno poročilo. Zajema vsa glavna področja družbenega življenja, ki vplivajo na vedno opaznejše podnebne spremembe. Skrajni čas je, da pripravimo potrebne ukrepe v okviru EU.

Ker sem zdravnica, me še posebej zanimajo spremembe, povezane z zdravjem, kot je na primer večje število obolenj v tropskih regijah. To moramo upoštevati, kadar podpiramo farmacevtsko industrijo, načrtujemo bolnišnice in druge zdravstvene ustanove, usposabljammo zdravniško osebje in, kar je najpomembnejše, sistematično dvigujemo raven ozaveščenosti. Ker so te bolezni v našem delu sveta redke, lahko predvidevamo, da se bodo širile precej bolj dramatično.

Razmere v kmetijstvu in oskrbi s hrano za ljudi se bodo tudi poslabšale. Trdno upam, da je to poročilo precej pomembnejše od drugih samoiniciativnih poročil in da bo služilo kot dobra osnova za prihodnje Parlamente, ki se bodo morali ukvarjati s konkretnimi posledicami podnebnih sprememb.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, čas za govorjenje se je iztekel in vemo, kaj je potrebno storiti – vsaj tisti, ki sprejemamo strokovne znanstvene izsledke o vzrokih za globalno segrevanje, ki se stopnjuje brez primere, ter njegovih kritičnih vplivov na vse vidike biološke raznolikosti, zlasti na najrevnejše in najbolj naseljene regije po svetu. Mojim prijateljem, ki dvomijo v podnebne spremembe, pa lahko povem, da bi bilo treba razmisliti o načelu previdnosti. To jim priporočam.

Zahvaliti se želim Karlu-Heinzu Florenzu za poročilo. Dopolnjuje naše znanje in predstavlja horizontalne poglede številnih odborov tega Parlamenta, kjer pa manjka zelo pomemben Odbor za ribištvo, saj je vedno večje zakisovanje morij in oceanov zaradi naraščajočih emisij CO₂ v ozračju kritičnega pomena.

Komisarja Dimasa pa sprašujem: glede na naš dogovor v prvi obravnavi o mojem poročilu o pregledu sistema EU za trgovanje z emisijami (EU-ETS) pred šestimi tedni, ali lahko, komisar, danes uradno izjavite, kateri delovni program je v izdelavi za pripravo odločitev o komitologiji, zlasti pa o časovni usklajenosti in sodelovanju Parlamenta in vseh deležnikov?

Naj zaključim, naš cilj mora biti vsaj 30-odstotno zmanjšanje emisij CO₂ do leta 2020 kot del globalnega sporazuma za obdobje po 2012, pri čemer se morajo emisije do leta 2050 zmanjšati vsaj za 80 % – in to je najpomembnejši cilj. Rezultat naslednjih osmih mesecev podnebne diplomacije bo pisal našo zgodovino za več rodov in, ker smo politični voditelji tako v lastnih skupnostih kot kolektivno, ne moremo zatajiti svoje odgovornosti.

Komisar, podnebni in energetski paket moramo pospremiti z realnimi finančnimi sredstvi, od 27 voditeljev držav in vlad, ki se bodo srečali na vrhu v mesecu marcu – do tedaj je še šest tednov – pa pričakujemo, da ne bodo spreminjali stališč svojih političnih strank ter da nas, državljane EU, ter najrevnejše in podnebno najbolj ranljive skupnosti ne bodo razočarali.

Linda McAvan (PSE). – Gospa predsednica, ker je delo Začasnega odbora za podnebne spremembe zaključeno, se želim najprej zahvaliti Karlu-Heinzu Florenzu za opravljeno delo in tudi nekaterim iz moje Skupine socialdemokratov – Riitti Myller, Doretta Corbey ter predsedniku Guidu Sacconiju. Vsi so opravili izvrstno delo in nam pripravili dobro podlago za prihodnje delo Parlamenta.

Poročilo je dolgo in ima veliko točk. Naj izpostavim eno od njih, o kateri so nekateri že govorili, in sicer gre za pomembno povezavo, ki jo moramo vzpostaviti med delovnimi mesti in preprečevanjem podnebnih sprememb ter med reševanjem gospodarske krize in preprečevanjem podnebnih sprememb. Namreč, če te povezave ne vzpostavimo in programov za oživitve gospodarstva ne zastavimo pravilno, bodo ljudje rekli – dejansko to že govorijo –, da je bilo preprečevanje podnebnih sprememb upravičeno, dokler je trajala gospodarska rast, sedaj pa si teh vlaganj ne moremo več privoščiti.

Zelo močno moramo zagovarjati dejstvo, kar so nekateri med nami že storili, da si ne moremo privoščiti, da teh vlaganj *ne bi* izvedli. Menim, da se tisti, ki govorijo o propadu svojih držav zaradi teh ukrepov, zelo motijo. Njihove države bodo bankrotirale, če ne vlagamo v obnovljive vire energije in če ne zmanjšamo svoje odvisnosti od nezanesljivih virov fosilnih goriv. Zato moramo ta paket ukrepov dobro pripraviti.

Predsednik Obama je o tej povezavi že govoril v svojem govoru o programu oživitve gospodarstva za Združene države, in enako moramo storiti tukaj. Doretta Corbey nam je pojasnila, kaj lahko storimo glede ukrepov za energetsko učinkovitost. Če pogledam svoje volilno okrožje, Yorkshire, lahko že vidim obsežna vlaganja v tehnologije obnovljivih virov energije in ukrepe za energetsko učinkovitost v različnih podjetjih. Sedaj imamo načrte za razvoj zajemanja in skladiščenja ogljika v številnih elektrarnah in pomembnejših industrijah. To bo pripomoglo k novim delovnim mestom in zmanjšanju emisij, kar je seveda cilj našega dosedanjega dela.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Gospa predsednica, kot predvideva tudi poročilo, mora preprečevanje podnebnih sprememb prežemati naš način razmišljanja, ko se ukvarjamo z zakonodajnimi področji, kot so kmetijstvo, ribištvo, gradbeništvo, razvoj in zunanja politika. Podnebna politika ni samostojna, ampak mora biti vključena v celotno zakonodajo.

Vodje držav ali vlad v EU so se že pred dvema letoma odločili, da mora EU prevzeti vodilno vlogo in na ta način zagotoviti sklenitev globalnega sporazuma o podnebnju v Københavnu. Nimamo več veliko časa. V Parlamentu smo sprejeli podnebni paket za EU. Lahko bi bil sicer ambicioznejši, a je vseeno primeren; zdaj pa moramo podpreti evropske pogajalce, da lahko dosežejo ambiciozen cilj v Københavnu. Paket zajema obdobje do leta 2020, v poročilu pa poudarjamo potrebo po takojšnjem načrtovanju dogajanja po letu 2020. To morajo upoštevati tudi vlade držav članic EU. Razmišljati moramo dolgoročno. Finančna kriza nam ne olajšuje zadev, vendar pa moramo nanjo gledati kot na dinamični izziv. Kriza je lahko tudi priložnost, da spodbudimo prepotreben razvoj energije iz obnovljivih virov in energijsko varčnih tehnologij. Ustvarjajmo nova delovna mesta v zelenih industrijah prihodnosti in ne ščitimo več delovnih mest v starih industrijah preteklosti.

Nazadnje pa z veseljem opažam, da je potreba po ratificiranju Lizbonske pogodbe postavljena v ospredje, saj si mora EU preprečevanje podnebnih sprememb postaviti za poseben cilj na mednarodni ravni, v skladu z Lizbonsko pogodbo.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Gospe in gospodje, oblikovanje podnebne politike je zelo pomembno, tako z okoljskega vidika kot tudi zaradi potrebe po posodobitvi energetskega sektorja. Pozdraviti bi morali oceno kyotskega napredka za tiste države, ki so od leta 1990 zmanjšale emisije za več kot 20 %, in učinka zaprtja jedrske elektrarne Ignalina na dobavo energije Litvi in Latviji ter tudi zagotoviti nadomestila; vseeno pa bi morala vsaka država članica pripraviti jasno strategijo o energetske učinkovitosti. Dodatne kvote za industrijo resda spodbujajo konkurenčnost, vendar pa tudi otežujejo pridobivanje finančnih sredstev. Pozdravljam načrt za poenostavitev postopkov za pridobivanje finančnih sredstev EU in za povečanje obsega posojil Evropske investicijske banke, zlasti malim in srednje velikim podjetjem. Da bi dosegli cilje za leto 2020, moramo vzpostaviti učinkovit sistem spodbud po vsej EU in z njim podpirati podjetja in posameznike, ki uporabljajo ali uvajajo obnovljive vire energije. To bi lahko storili tako, da bi centralno poravnali del stroškov uvajanja sprememb. Komisija si mora dejavno prizadevati, da preostali svet sledi našemu vzoru in da so naše tehnologije dostopne tudi državam v razvoju. Hvala.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Gospa predsednica, pozdravljam končno in temeljito poročilo gospoda Florenza in Začasnega odbora za podnebne spremembe.

Podnebne spremembe izpodbijajo naše poglede na promet, rabo tal, ravnanje z odpadki, gradnjo in rabo energije. Države v razvoju niso ustvarile pogojev, ki bodo povzročili nepopravljivo škodo, vendar pa so najbolj prizadete prav one. Evropa mora prevzeti pionirsko vlogo in pripraviti stvarne, potrebne ukrepe na mednarodni ravni.

Manj napredne sile so upad gospodarstva poskušale izrabiti kot izgovor za neizpolnitev nujnih podnebnih zavez. To je popolnoma kratkoviden pristop.

Žal je v mojem volilnem okrožju minister za okolje Sammy Wilson tudi eden takih kratkovidnih politikov, ki ne razumejo znanstvenih in konkretnih danosti podnebnih sprememb. Upam, da se bo minister spametoval in se pričel ukvarjati s tem vprašanjem, ki ga je preostala Evropa že uvrstila na prednostni seznam.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospa predsednica, imamo visoko zastavljen načrt. Načrt, ki predvideva nič manj kot rešitev sveta: pomembna naloga v ravno pravnem času. Ko je gospod Florenz odboru prvič predstavil osnutek poročila, je njegov prvi poziv k ukrepanju vseboval misel, naj upoštevamo, da smo ljudje varuhi stvarstva. Ta preprost stavek je bil prvi napaden in izbrisan. Kaj je bilo v njem spornega za odbor? Beseda „stvarstvo“. Zakaj? Ker ima stvarstvo stvarnika.

Ne zdi se mi pomembno, kako je nastal svet in v kolikšnem času. Kar je zame pomembno je to, da Bog obstaja, mi pa smo služabniki, ki moramo, kot pravi sprememba 22, varovati stvarstvo. Zato smo si danes zadali nalogo rešiti svet in si začrtali ukrepe, ki zahtevajo sodelovanje in žrtvovanje vseh ljudi po vsem svetu, če pa želimo to nalogo uspešno izpolniti, bomo potrebovali tudi sodelovanje vetrov, vode in sonca. In čeprav se tega zavedamo, vseeno izjavljamo, enako kot v preteklosti ob drugih velikih izzivih, da se lahko s temi velikimi in nujnimi izzivi, s katerimi se sooča človeštvo, spopademo brez pomoči od zgoraj. Vse, kar lahko rečem, je: vso srečo in naj bo Bog prizanesljiv z nami.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, čestitam gospodu Florenzu in se mu zahvaljujem za odlično poročilo. Ne želim razpravljati o podrobnostih poročila. Menim, da bi ga preprosto morali sprejeti.

Rad bi se vrnil na temo paketa o podnebnih spremembah, ki smo ga sprejeli decembra, in poudariti, da je Evropska unija resnično uspela pripraviti uravnotežen paket, ki ne ogroža gospodarstva. V več mesecih razprav o tej temi smo mu dodali daljnosežne spremembe. To je bil velik dosežek. Sedaj pa bi rad povedal, kaj so po mojem mnenju največji izzivi Evropske unije. Prva naloga je zagotoviti ustrezna finančna sredstva za paket, ki smo ga odobrili, ter finančna sredstva, omenjena v poročilu gospoda Florenza.

L a n i s e m b i l p o r o č e v a l e c z a
http://evropusgovi/svez_slovar4.php?beseda=evropski%20strateški%20načrt%20za%20energetsko%20tehnologijo&jezik=slov&idugi=E
 (načrt SET) in v glavnem smo razpravljali o dejstvu, da morajo biti nove tehnologije, ki lahko evropskemu gospodarstvu prinesejo inovacije in nov gospodarski zagon, sprva financirane na ravni EU. Zato želim v imenu Komisije iskreno čestitati komisarju Dimasu za njegovo odločitev, da 3,5 milijard EUR neizkoriščenih sredstev za naložbe v razvoj nameni področju energetske tehnologije, ki bo pripomogla tudi k varstvu okolja. Komisar, to je odlična odločitev. Sedaj jo moramo hitro preučiti še v Parlamentu. Nekaj besed pa namenjam tudi ministru Bursíku: Svet mora hitro preučiti to odločitev Evropske komisije.

Drugo zelo pomembno vprašanje je dejstvo, da mora naše delo temeljiti na globalnem sporazumu. To je predpostavka, ki podpira poročilo gospoda Florenza. Dvostranska pogajanja med dvema državama – Poljsko in Dansko –, ki gostita konferenci pogodbenic COP 14 in COP 15, niso dovolj. Vsi moramo prispevati k temu, vključno z evropskimi diplomati in predstavniki češkega predsedstva. Naši diplomati se morajo vključiti v pogajanja po vsem svetu, saj brez globalnega sporazuma naš paket in poročilo gospoda Florenza ne bosta imela velikega pomena. To je danes za nas najpomembnejša stvar.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Gospa predsednica, komisar, predsednik Sveta, gospe in gospodje, poročilo našega kolega, gospoda Florenza, izredno dobro povzame rezultate naših dolgih posvetovanj o velikem problemu globalnega segrevanja.

Vsi vemo, da so naši načrti, ki jih nameravamo izvesti, velikanski in da si moramo predvsem zagotoviti sredstva, s katerimi bomo s spodbujanjem sprememb v gospodarstvu spremenili tudi svojo kulturo nebrzdanega razvoja.

Težava je v tem, da moramo ugotoviti, kako bomo izvedli vsa priporočila iz poročila. Nujno moramo poiskati sredstva za boj proti globalnemu segrevanju. Sedanji proračun Evropske unije je premajhen, da bi financirali izvajanje postavljenih ciljev; prav tako tega velikega problema financiranja ne bomo mogli rešiti z nacionalnimi proračuni ali zasebnimi sredstvi.

Evropska komisija ocenjuje, da je v boj proti globalnemu segrevanju potrebno vložiti 175 milijard evrov na leto. S proračunom, vrednim 76 milijard, smo daleč od tega. Komisija bo zato pripravila seznam vseh obstoječih instrumentov, vseeno pa bo oblikovanje predlogov za prihodnji finančni okvir zahtevna naloga.

Da bi lahko optimizirali ukrepe za podnebno krizo, potrebujemo nova finančna sredstva za ustanovitev Evropskega sklada za podnebne spremembe, ki ga lahko financiramo prek sistema izmenjave emisijskih kvot in s katerim bomo podprli prilagajanje, blaženje, trajnostno potrošnjo in energetske učinkovitost, zato je treba največji del dodeliti najrevnejšim državam.

To sicer od Sveta, Komisije in poslancev Parlamenta terja politični pogum, vendar pa je to predpogoj, če želimo, da naš planet premaga ta izziv.

Naša civilizacija nima prihodnosti, če mi, Evropejci, ne ukrepamo in zahtevamo samodiscipline, da ohranimo podnebje. Gre za tehtno politično dejanje, ki je ključnega pomena, če želimo naši celini in tudi drugim zagotoviti stabilno prihodnost.

(Predsednica je prekinila govornico)

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, zahvaljujem se gospodu Florenzu za njegovo poročilo, ki pa žal ni prineslo velikega uspeha, verjetno deloma tudi zato, ker smo o njem razpravljali v senci zakonodajnega paketa o podnebnih spremembah.

Soočiti se moramo s posledicami podnebnih sprememb; o tem ni dvoma. A s sredstvi za dosego tega cilja, ki jih predvideva poročilo, se ne morem v celoti strinjati. Prvič, prav je, da Evropa naredi prve korake in zaščiti podnebje, vendar pa ni pametno to početi na vrat na nos brez sodelovanja partnerjev. Četudi se Evropa postavi na čelo, to še ni dovolj, da bi prepričali ostali svet. Bolj izvedljiv pristop mora vključevati industrijske države in vsaj še Kitajsko, Indijo in Brazilijo, sicer bo evropsko gospodarstvo nepravilno obremenjeno, učinek na globalne emisije CO₂ pa bo zanemarljiv. Drugič, glede na naše sedanje znanje, energija iz obnovljivih virov ne more v celoti zamenjati energije iz fosilnih virov. Na politični ravni ta zahteva morda deluje spodbudno, vendar pa ni realna. Politična volja, naj si bo še tako močna, ne more izničiti fizikalnih zakonov. Tretjič, biogoriva hvalimo kot okolju prijazne alternative. Njihovi negativni stranski učinki na naraščajoče cene hrane in na vse večje krčenje deževnih pragozdov pa niso še pod nadzorom. Četrto, prevozno sredstvo, ki dolgoročno varuje vire, je razumen cilj. Zagotavljanje spodbud lahko pripomore k doseganju tega cilja. Vendar pa moramo razmisliti, kje je tista točka, ko poseganje države prekorači mejo, in v kateri fazi lahko zatrdimo, da imamo znanje, ki ga danes še nimamo.

Sedaj nihče ne ve, katere tehnologije bodo najbolj ustrezale potrebi po mobilnosti posameznikov čez 50 let, politiki pa o tem ne vedo prav nič več kot inženirji.

Čeprav se je začelo z dobrimi nameni, pa so od poročila žal ostale le iluzije na papirju ter moralni pozivi in znanje s prstom. Žal ga nemški liberalci ne moremo podpreti.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, še nekaj časa bo minilo, preden bodo politiki spoznali, da ni izgorevanje premoga, ampak sončna aktivnost razlog za podnebne spremembe. Še dlje pa bo trajalo, da bomo družbe, ki jim je ta agresivna okoljska propaganda oprala možgane, prepričali, kaj je res.

Glede na dejstvo, da na podnebje na Zemlji delujejo spremembe v vesolju, se moramo strinjati, da so prizadevanja človeka, da bi vplival na podnebje, obsojena na neuspeh. Zemlja je že večkrat doživela obdobja globalnega segrevanja in povečane koncentracije ogljikovega dioksida v ozračju. Vendar pa se je globalno segrevanje vedno začelo ducat stoletij pred povečanjem ravni ogljikovega dioksida. V obdobju drastičnega znižanja temperature se ohlajanje podnebja nikoli ni ustavilo zaradi dejstva, da je tedaj ozračje vsebovalo do 10 % ali celo več ogljikovega dioksida v primerjavi z današnjimi ravni.

Če bi priznali to dejstvo, bi človeštvo prihranilo milijarde dolarjev, saj se ne bi ukvarjalo z nesmiselnimi dejavnostmi. Prihranjen denar bi lahko porabili za boj proti revščini in za nove tehnologije. Če nimamo pojma, za kaj sploh gre, pa naj gre za denar in trgovanje z emisijami. Bravo. Kakšna podnebna mojstrovina!

Derek Roland Clark (IND/DEM). – Gospa predsednica, okrog tega domnevnega globalnega segrevanja se je spletel pravi mit, ki meji že na versko gorečnost. Okoljski znanstvenik je sicer opravil delo na terenu, a narava sledi zakonom fizike in kemije, vedama, ki sem ju poučeval 39 let.

Teorija o globalnem segrevanju je CO₂, ki je sestavni del ozračja, proglasila za hudičev plin. Resda – samo v manjši meri – zadržuje toploto okrog Zemlje, vendar na kakšen način? Narisati morate graf, ki kaže, na kakšen način naj bi CO₂ povzročal segrevanje.

Gre morda za aritmetičen graf – moram se izražati strokovno –, kjer enakomerni dvigi ravni CO₂ povzročajo enako rast segrevanja? Gre morda za eksponenten graf – z nezadržno rastjo –, kjer presežki CO₂ povzročajo vedno večje naraščanje globalnega segrevanja? Ali pa je to morda logaritmičen graf, kjer presežki CO₂ povzročajo vedno manj dodatnega segrevanja, ki na koncu postane ravna črta?

Predvideval sem, da gre za zadnji graf, nato pa je tudi vodilna ustanova za napovedovanje in raziskave podnebja v Združenem kraljestvu, Hadley Centre, potrdila, da je res tako. Smo že blizu ravne črte, če je nismo morda že dosegli. Dodatni CO₂ ne bo imel nobenega učinka več. Nobenega problema ni.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil gospodu Florenzu. Njegovo poročilo je bogato in vsebuje veliko število konkretnih predlogov. Posebej poziva k uporabi spodbujevalnih paketov po vsem svetu za promocijo čiste energije in zelenih tehnologij, pri čemer poudarja, da imata finančna in podnebna kriza iste korenine – netrajnostna raba virov.

Čeprav sicer podpiram poročilo, bi enako kot Caroline Lucas želel, da se več pozornosti nameni najnovejšim znakom, ki kažejo, da je podnebna kriza precej hitrejša in resnejša, kot smo menili samo dve leti nazaj – v nasprotju s tem, kar so povedali nekateri kolegi, zlasti gospod Helmer. Mimogrede, nedavni pregled več kot 900 člankov o podnebnju v znanstvenih revijah – pregled strokovnjakov – je pokazal, da nobeden med njimi ne izpodbija temeljne ideje Mednarodnega odbora o podnebnih spremembah (IPPC).

Kar me posebej skrbi, niso emisije CO₂ kot take, ampak pozitivni povratni mehanizmi, ki se sedaj dogajajo v planetarnem sistemu, kot je zakisovanje oceanov, znižanje albeda in možnost uhajanja metana iz tajajoče se tundre. Vsi ti dejavniki bodo pospešili segrevanje. Nadzorujemo lahko emisije, ne moremo pa nadzorovati teh dejavnikov.

To pa je po mojem mnenju glavni razlog za postavitev precej višjih odstotkov zmanjšanja emisij v bližnji prihodnosti v primerjavi z odstotki, o katerih trenutno razpravljamo v EU in ZN.

To med drugim pomeni, da je treba cilj 2 °C ponovno preučiti in znižati koncentracije toplogrednih plinov, ne pa jih pustiti rasti v nedogled. Zato nekateri med nami tako vztrajno zagovarjamo cilj 350 delcev na milijon. Ta razsežnost problema je v poročilu zgolj omenjena. Želel bi si, da bi bila v njegovem središču. Domnevam, da bodo že čez nekaj let ti povratni mehanizmi, o katerih sem govoril, srž razprave.

Za konec pa naj še potrdim, kar je povedal Guido Sacconi. Kljub nekaterim slabostim je začasni odbor popolnoma legitimno obravnaval takšno horizontalno vprašanje. Upam, da bo naslednji Parlament gradil na naših izkušnjah in da se bo na enak način posvečal podnebnim spremembam in trajnosti.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Gospa predsednica, komisar, strinjamo se, da moramo København okronati z uspehom, saj sta na kocki tako kredibilnost političnega sveta kot preživetje prihodnjih rodov. Naši predlogi se morajo usmeriti v razvoj, zaposlovanje in solidarnost: tri ključne besede, ki bodo zaznamovale prihodnost naših zanamcev. Kaj se pričakuje od nas že danes? Pričakujeta se odgovornost in odločnost za zagotovitev financiranja tega glavnega načrta razvoja podnebnih sprememb in novih sporazumov o dinamičnem razvoju, ki delujejo nad restriktivnimi trgovinskimi sporazumi, pod njimi in tudi ločeno od njih.

Vendar imamo težave s taktiko in moramo najprej prepričati splošno javnost, nato pa dinamično nadaljevati in integrirati določene proizvodne sektorje v ta drastičen preskok, ki ga mora opraviti kmetijstvo. Zato ne smemo pozabiti, da je bilo kmetijstvo že vključeno v zaveze posameznih držav k zmanjšanju emisij za 10 % do leta 2020, da je skupna kmetijska politika že ponudila pomembne predloge za okolju prijazne kmetijske prakse in da morajo biti mednarodni kmetijski sporazumi vzajemni za vse mednarodne partnerje.

Komisar, prehranski model je neposredno povezan s podnebnim modelom in vse, kar moramo storiti, je sistematično prepričati družbo v to. Podnebne spremembe prinašajo širše demokratično sodelovanje družbe, in to družbe z različnimi kulturnimi vrednotami.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Z velikim zadovoljstvom sem sodeloval z gospodom Florenzom in z ostalimi iz začasnega odbora. Položili smo prepotrebne temelje za politiko, ki bo v prihodnje bolj povezana in ambiciozna, lahko pa računamo na široko podporo, tudi v Parlamentu, v okviru cilja 20-20-20.

Rešitev je v tem, da postane gospodarstvo zeleno in da podjetja, gospodinjstva in vlade postanejo trajnostni. Podjetniki, ki podpirajo tak pristop – razvoj trajnostnih pobud za zeleno tehnologijo – se še vedno srečujejo s premnogimi ovirami. Če želijo kvalifikacije za delavce, trčijo ob politiko, ki je zelo popredalčkana. Poročilo poziva k integriranemu pristopu, ki je enoten tudi v ozemeljskem smislu. Če tega ne storite, boste na koncu poraženi.

Na srečo je bila moja sprememba o uporabi regij in mest sprejeta. Naslednji teden bo v prostorih Parlamenta 150 mest s Komisijo podpisalo Konvencijo županov. Upoštevali bodo zaključke tega poročila – blizu državljanom in blizu podjetjem. To je po mojem mnenju pravi pristop. In kot tak lahko računa na mojo podporo. Vseeno pa nasprotujem poenostavljenemu pristopu k kmetijstvu v odstavku 189. Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov upravičeno ne nasprotuje uživanju mesa. Zato bomo nasprotovali temu odstavku.

Za konec naj še pozovem Komisijo, da v prihodnje sprejme bolj integriran pristop in zmanjša predalčkanje na najmanjšo možno mero. Skupaj s Parlamentom lahko postavi pomemben mejnik, če poveže zakonodajo, stimulatívno politiko in aktivacijo na decentralizirani ravni. Tu lahko dosežemo veliko.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Gospa predsednica, najprej se želim zahvaliti gospodu Florenzu za njegovo velikodušnost in odprtost ter vsem skupinam, ki so sodelovale v tej politični nalogi in razpravi o preteklih danostih in o prihodnosti. Tako smo pridobili informacije in pojasnila ter se oborožili s prepotrebim pogumom in preudarnostjo za obravnavanje drugih pomembnih, vzporednih zakonodajnih ukrepov, ki prinašajo tudi visoka tveganja, kot so na primer paket o podnebnih spremembah, politika o vozilih, lizbonska strategija in sektorji energetike, prometa, industrije in turizma.

Mislim, da je bila to dobra naloga in, kar je še bolj pomembno, da smo se z njo nepreklicno soočili z 21. stoletjem ter, kot je dejal že komisar, postavili zgled prihodnjim rodovom.

Ta naloga je dober primer primerjave in velikodušnosti in je prišla ob pravem času, v trenutku krize, ki prinaša pomembna socialna tveganja in možnost protekcijonizma in umikanja. Priča smo množični negotovosti, kar nam kaže, kako pomembna je varnost. Vseeno pa se moramo usmeriti tudi v prihodnost.

Združene države so zakorakale v novo obdobje, kot je že bilo rečeno, in enako upamo tudi za Evropsko unijo, potem ko bo Lizbonska pogodba podpisana, kar pa pričakujemo v kratkem.

Gre tudi za novo obdobje, in to je pomembno, ki je zaznamovano s tveganji, a tudi z velikimi priložnostmi na vrsti področij in politik. Primer tega so Brazilija, Kitajska in Rusija, velike razvijajoče se sile, ter večje regije, kot so Latinska Amerika in države v razvoju, zlasti v Afriki.

Menim, da je to odločilen korak k novemu modelu razvoja ter gospodarske in družbene rasti, zagotoviti pa je treba trajnost in zmanjšati vplive. Ne glede na vse, komisar in gospa predsednica, pa je pred nami še vedno izziv, da v to prepričamo tudi naše sodržavljanke.

Za zaključek naj izpostavim še napredek v uvajanju prilagoditev na področju vodooskrbe in suše ter na področju trajnostne mobilnosti, za katere menim, da ...

(Predsednica je prekinila govornico)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, poročilo gospoda Florenza dejansko vsebuje veliko dobrih predlogov. Ena od prednosti razprave o podnebjju je ta, da bo delovala kot katalizator pri prehodu v dobo energij iz obnovljivih virov. Poročilo nam to jasno kaže in nam obenem naniza priložnosti za nove tehnologije in gospodarski razvoj.

Vseeno pa menim, da je škoda, da smo veliko znanstvenih ved izključili. Raziskave in znanstveniki, ki za podnebne spremembe predvidevajo manj črnogledne scenarije ali morda celo pozitivne, so bili preprosto prezrti. Njihove predloge je večina v odboru zavrnila, in konec! Znanost se je omejila na tisto, kar je politiki pogodu. To pa ne more delovati, saj si znanost ne dovoli manipuliranja. Zato bo poročilo žal treščilo na trda tla.

Kdor koli na tej osnovi zahteva zmanjšanje CO₂ za 80 % in več, ogroža gospodarstvo in družbeni napredek. Kdor koli istočasno zahteva še opustitev jedrske energije, si zavestno zatiska oči pred realnostjo. Kdor koli

zahteva enake standarde izračunavanja za vsa področja človekovega življenja, nasprotuje temeljni ideji svobode. Kdor koli zahteva nove zakone za rabo tal in kmetijstvo, zlorablja razpravo o podnebjju zato, da bi uvedel sankcije, ki bi jih tudi drugače želel uvesti in nimajo ničesar skupnega s podnebnimi spremembami. In kdor koli zahteva posebna oblačila za zaščito pred podnebnimi učinki, namenoma seje strah med ljudmi.

Upam, da te radikalne in napačno zastavljene ideologije ne bodo vključene v poročilo. Tedaj bom lahko podprl poročilo, saj je varstvo okolja zame zelo pomembno, zlasti, če se naveže na družbeni napredek in gospodarsko konkurenčnost.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Začasni odbor za podnebne spremembe je opravil zelo dobro delo. Pred nami je končno poročilo, o katerem bomo danes glasovali. Kaže nam, kako Evropski parlament obravnava prihodnjo podnebno politiko in kateri ukrepi so nujni za prilagoditev podnebnim spremembam.

Upam, da bo v času naslednjega zakonodajnega postopka Parlament dosegel tako široko soglasje, da bomo lahko vse, kar je zapisano v tem poročilu, tudi udejanjili. Poseben način dela je odboru omogočil izoblikovati horizontalno stališče. Mnenja sem, da bi ta način morali ohraniti tudi v naslednjem parlamentarnem mandatu, kot je pravkar predlagal gospod Sacconi.

Evropa se ne more sama boriti proti podnebnim spremembam. Pridružiti se nam morajo tudi druge celine in države. Odbor pa je tudi v tem pogledu opravil veliko delo, saj je Parlament prvič postali viden v podnebni diplomaciji, zato želim to znova poudariti.

Ko govorimo o prilagoditvenih ukrepih, govorimo tudi o financiranju. V zvezi s tem bi ponovno pozval drugi dve ustanovi, Komisijo in Svet, da to zadevo v naslednjem finančnem načrtu uvrstijo med prednostne naloge.

Lahko sprejemamo še tako sijajna poročila, če ni denarja za ukrepe, so poročila brez vrednosti. Ponovno bi morali preučiti, v kolikšni meri finančni ukrepi, ki jih že izvajamo, učinkujejo, to pa bi morali vsekakor ugotavljati s presojo.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Gospe in gospodje, ker Evropska unija stremi k vodilnemu položaju v mednarodnem boju proti globalnemu segrevanju, mora ne samo postaviti cilje za zaščito podnebja, ampak jih tudi izvajati s pomočjo političnih ukrepov. Presečno poročilo gospoda Florenza potrjuje, da mora boj proti podnebnim spremembam temeljiti na horizontalnem pristopu in da mora biti upoštevan v vseh zakonskih ureditvah.

V podnebnih spremembah igra voda osrednjo vlogo. Razumeti moramo, da lahko posledice podnebnih sprememb kot padajoče domine učinkujejo na vodni režim in na številne gospodarske panoge. Vedno hujši svetovni problemi z vodo zahtevajo usklajeno politiko upravljanja voda v državah članicah ter vključitev okoljskih načel v integrirano upravljanje vodnih virov.

Začeti moramo programe za gradnjo skladišč za deževnico na gozdnatih, kmetijskih in poseljenih območjih, tako prek zakonodajnih instrumentov kot prek neinvesticijskih in investicijskih ukrepov, ki bodo bistveno pripomogli k shranjevanju vode na podeželju. Doslej smo deževnico obravnavali kot odpadno vodo, ki smo se je običajno kar se da hitro znebili. Nov pristop na področju voda pa temelji na načelu, da je deževnica bistvena za življenje. Veseli me, da ga bo predstavila strokovna skupina čeških in slovaških znanstvenikov. To je zanimiv pristop, minister Bursík. Verjamem, da ga boste podprli.

Način življenja ne more biti trajnosten, če k temu ne prispevajo gospodarstvo, znanost, mediji, prostovoljni sektor in državljani zasebniki. Pomembno je, da ne klonemo pred tako kompleksnim problemom. Soočamo se z izzivom in ukrepati moramo takoj, saj naša današnja dejanja tlakujejo pot naši prihodnosti. Naš glavni cilj mora biti zagotovitev, da prihodnjih rodov ne prikrajšamo za življenjske danosti, ki smo jih prejeli od Boga.

V svetovni konkurenci bomo obstali samo, če trgu ponudimo učinkovite, inovativne in inteligentne tehnologije na pregleden način in brez birokratskih ovir. Obstali bomo samo, če damo „zeleno luč“ vsem naprednim rešitvam v Evropi.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Čestitam poročevalcu in enako mislečim ljudem, ki se zoperstavljajo grožnji podnebnih sprememb. Prebivalci Litve in drugih baltskih držav hrepenijo po evropskem električnem omrežju. Če ga ne postavimo v nekaj letih, bodo besede o energetske varnosti ostale samo besede. Poziv k povečanju sredstev v strukturnih skladih za ogrevanje večstanovanjskih stavb je zelo pomemben. Čudeži se

le redko dogajajo. Vseeno pa bi podaljšanje obratovanja jedrske elektrarne Ignalina, česar se v Litvi še vedno nadevamo, zmanjšalo onesnaženje in omogočilo, da BDP ostane na 4 do 5-odstotni letni ravni, kar je posebnega pomena v državi, ki jo je gospodarska kriza tako močno prizadela. Ker se soočajo s krizo, vse več državljanov EU razmišlja o preživetju in ne o preprečevanju podnebnih sprememb, ampak če se lahko odpovemo svojemu zapravljenemu načinu življenja in postanemo varčnejši, ne bomo samo rešili okolja in ustavili pregrevanje planeta, ampak si bomo tudi ponovno napolnili žepe. Če bi dosledno varčevali pri izrabi virov v svojem vsakdanjem življenju in se odrekli kratkim vožnjam z avtomobilom, bi lahko prihranili tudi 1 000 EUR na leto.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, lahko bi rekli, da je to poročilo odveč, glede na to, da smo decembra glasovali o energetske in podnebnem paketu. Vseeno pa je odlika tega poročila v tem, da zelo dobro povzema, kaj moramo upoštevati v boju proti podnebnim spremembam, zato bi želela izkoristiti to priložnost in čestitati poročevalcu Karlu-Heinzu Florenzu za njegovo vizijo pri izdelavi poročila.

Pojdimo še korak dlje od razprav. Poskrbimo, da bodo države članice sprejele trdno zavezo. Soglašam s kolegi in kolegicami, ki so izpostavili potrebo po ustreznem proračunu za financiranje visoko zastavljenih ciljev. Po tem, ko smo uspešno sprejeli energetski in podnebni paket v času francoskega predsedovanja, moramo storiti vse, kar je v naših močeh, da v Københavnu dosežemo zadovoljiv mednarodni sporazum.

Vseeno pa je še nekaj, kar bi nas moralo skrbeti. Leto 2009 je leto evropskih volitev in Evropska komisija se bo zamenjala. Zelo smo zaskrbljeni nad izjavami predsednika Češke republike, ki vztraja, da ni globalnega segrevanja.

Četudi bi imel prav, je naš načrt za boj proti podnebnim spremembam odgovor na resno gospodarsko krizo, sredi katere smo se znašli. Upad energetskih virov, potreba po energetski varnosti, krčenje gozdov, dušitev naših lepih mest, v katerih živi večina prebivalstva, potreba po uporabi trajnostnih prevoznih sredstev, neskončna lakota po vsem svetu in potreba po nahranitvi planeta; vse to podpira rešitve za boj proti podnebnim spremembam.

Vstopamo v obdobje trajnostne rasti, obdobje tretje industrijske revolucije, ki je čudovita pridobitev za raziskave, inovacije, zaposlovanje in konkurenčnost naših podjetij. Energetska učinkovitost pa bi morala biti že del vseh načrtov oživljanja, saj temelji na inovativnih tehnologijah. Na ta način se bodo tudi energetski računi znižali, kar bo razveselilo potrošnike. Z zmanjšanjem porabe fosilne energije bo Evropska unija ponovno pridobila neodvisnost in znižala emisije ogljika, pod vprašajem pa je tudi tisoče novih delovnih mest.

Da, boj proti podnebnim spremembam je eden od odgovorov na gospodarsko krizo. To bo postal z razvojem nizkoogljičnega gospodarstva, s podporo lokalnih skupnosti, podjetij, znanstvenikov in vseh državljanov.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Poročilo ponuja tako znanstvene podatke kot tudi priporočila za boj proti podnebnim spremembam, ki zadevajo tako prilagoditev kot tudi zmanjšanje vzrokov za nastali problem. Boj proti podnebnim spremembam ni le obveznost, s katero lahko jamčimo prihodnost našim zanamcem, ampak tudi priložnost, da ponovno preučimo globalno ekonomijo.

Pozivam, da se pomen energetske učinkovitosti odrazi tako v proračunu Skupnosti kot v razpoložljivih finančnih instrumentih. Ukrepi, s katerimi postane prevoz učinkovitejši zaradi uporabe inteligentnih prevoznih sredstev, spodbujanja železniškega in ladijskega prevoza, zagotavljanja razvoja kombiniranega prevoza in vlaganja v „bolj zelene“ avtomobile, so ukrepi, ki bodo pripomogli k zmanjšanju emisij iz tega sektorja.

Priporočila sem razvoj bolj zelenih oblik turizma, na primer športnega in kulturnega turizma. Prav tako bi želela poudariti, da bi morale biti najodličnejše turistične destinacije tiste, ki spoštujejo in varujejo okolje. Menim tudi, da bi morali razmisliti o vzpostavitvi mednarodnega sklada za sajenje dreves na neizkoriščenih tleh.

Naj zaključim z mislijo, da bi morali opraviti raziskavo na področju medicinske znanosti in farmacevtske industrije, s katero bi omogočili proizvodnjo zdravil in cepiv, ki bi bila prebivalstvu, prizadetem od določene bolezni, na voljo po dostopnih cenah.

Etelka Barsi-Pataky (PPE-DE). – (HU) Gospa predsednica, danes so podnebne spremembe in promet neločljivo povezani, obenem pa lahko našo težko pridobljeno in tako dragoceno mobilnost ter prost pretok ljudi, blaga in kapitala ohranimo v prihodnje samo, če izvedemo spremembe in sklenemo, da bomo na tem

področju nepopustljivi. Kot vodja pete ključne teme, transporta, v Začasnem odboru za podnebne spremembe podpiram sprejetje in sočasno izvajanje celovitega paketa.

Kaj potrebujemo? Najprej je treba spremeniti gospodarsko okolje, pri tem pa si postaviti dvojni cilj: podpreti eko-inovacije s pomočjo davkov in javnih naročil ter dejansko izvajati načelo „onesnaževalec plača“. Eko-inovacije potrebujemo v tehnologiji motornih vozil, kjer bi razvili alternativna goriva, v rešitvah inteligentnega prevoza in v sistemih logističnega upravljanja. Načelo „onesnaževalec plača“ mora veljati za vsa vozila ter tudi v trgovanju z emisijami in vključevanju zunanjih stroškov.

Vsako pobudo, ki smo jo predstavili, moramo pospešiti. Ni dovolj le govoriti o teh stvareh: izvajati jih moramo v realnem življenju. Katere stvari, na primer? Skupni evropski letalski prostor, skupno evropsko nebo in naši sistemi upravljanja. Ti morajo biti učinkovito izvedeni, saj bomo lahko urejali industrijo in potrošnjo šele potem, ko bomo opravili svoje lastne naloge.

Predvsem pa moramo pozornost posvetiti mestom in drugim problematičnim področjem. Konec koncev je to morda še najtežja naloga. Spodbujati moramo novo kulturo prevoza in stremeti k učinkovitejši uporabi orodij, ki jih imamo trenutno na voljo. Želimo se zahvaliti Karlu-Heinzu Florenzu, kajti poročilo nam ponuja verodostojen in večplasten načrt ter predstavlja osnovo, na kateri lahko začnemo izvajati cilje in nato pogumno sedemo za pogajalsko mizo v Københavnu ter pozovemo vse ostale, da se nam pridružijo.

Adam Gierke (PSE). – (PL) Gospa predsednica, v predgovoru k poročilu gospoda Florenza, o katerem danes razpravljamo, se gospod Florenz sklicuje na svoje prejšnje poročilo o znanstvenih dognanjih, ki podpirajo podnebne spremembe. Žal pa v tem poročilu nisem zasledil nobenih dejstev, le prepričanje v nezmotljivost poročil Medvladnega odbora za podnebne spremembe. Niti ta resolucija niti tista iz maja 2008 ne moreta na kakršen koli način upravičiti politične odločitve Evropske komisije, saj ne temeljita na objektivnem znanstvenem pristopu. Samo koheziiven model podnebnih sprememb, ki upošteva vse spremenljivke, kot so vpliv toplogrednih plinov, lebdeči delci in predvsem sončna aktivnost, bi lahko utemeljil te odločitve.

Poročilo, ki vsebuje enostranske informacije in poudarja hipotetične mehanizme izza globalnega segrevanja, kot so emisije CO₂, ne upošteva potrebe po mednarodnem boju proti resničnemu vplivu podnebnih sprememb. Začasn odbor za podnebne spremembe se je pristransko osredotočil na problem zmanjšanja emisij toplogrednih plinov in je le mimogrede omenil boj proti realnemu vplivu podnebnih sprememb.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, najprej bi se tudi sama rada zahvalila poročevalcu, ki je skušal opraviti to kar se da obsežno delo za vse nas.

Podnebne spremembe še prav posebej vplivajo na kmetijstvo, saj le-ta svoje proizvode prideluje na prostem. V mislih imamo suše in širjenje puščav, kot smo jim priča v južni Italiji, ali druge ekstremne vremenske pojave, kot so nenadno deževje, toča ali poplave, ki pogosto ogrožajo vsakdanji kruh naših kmetov.

Kmetijstvo je pogosto na zatožni klopi za podnebne spremembe. Okrog 10 % toplogrednih plinov po vsem svetu lahko pripišemo kmetijstvu, med temi plini pa je večina naravnega izvora, na primer metan.

Ravno nasprotno, sama menim, da je kmetijstvo v boju proti podnebnim spremembam v prvi vrsti. To bom podkrepila z avstrijsko študijo iz leta 2008: z rastlinami, kot so trava, krompir in žita, in s pomočjo tal kmetijstvo in gozdarstvo porabita in vežeta precej več toplogrednih plinov, kot jih proizvedeta. Študija iz leta 2008 kaže, da so emisije iz kmetijstva in gozdarstva, ki so primerljive s približno 8 milijoni ton CO₂ na leto, glede na učinek vezave skupaj primerljive z 58 milijoni ton CO₂ ali njegovih ustreznikov. To nam kaže, da kmetijstva ne bi smeli obravnavati kot „okoljskega hudobca“. Ravno nasprotno. Imam še nekaj podatkov: od leta 1990 je kmetijstvo v Avstriji zmanjšalo svoje emisije CO₂ za 1,3 milijona ton.

Energija je še eno pomembno področje, kjer kmetijstvo pomaga v boju proti podnebnim spremembam. Na primer, kmetijstvo v Avstriji porabi približno 2,2 % ustvarjene energije. Delež obnovljivih virov energije je 23 %, v njem velik del zopet pripada kmetijstvu.

Nazadnje želim reči še to. Velik pomen moramo ...

(Predsednica je prekinila govornico)

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Gospa predsednica, gospe in gospodje, iskreno se zahvaljujem gospodu Florenzu za izvrstno delo, ki ga je opravil kot poročevalec. Naš trenutno največji izziv je izoblikovati novo mednarodno podnebno pogodbo. Najbolj pereči temi pogodbe sta: cilji zmanjšanja emisij v različnih državah in kako bodo industrijske države financirale vlaganja v blažitev podnebja v državah v razvoju. Pri obeh temah

mora EU dvigniti svoje poglede, čeprav smo teoretično lahko ponosni na dejstvo, da smo bili vedno vodilni v zaščiti globalnega podnebja.

Najnovejša raziskava kaže, da zmanjšanje emisij za 30 % do 2020 ne bo dovolj – cilji morajo biti strožji. Glede financiranja podnebnih ukrepov v državah v razvoju pa obžalujem, da je Komisija v svojem novem sporočilu le predstavila svoja zelo splošna opažanja in ni predlagala dovolj konkretnih modelov.

V različnih kontekstih, vključno z razpravo o podnebnem paketu, smo v Parlamentu pokazali, da smo pripravljeni veliko prispevati k prizadevanjem za zmanjšanje emisij v državah v razvoju. To je eno tistih področij, kjer bi EU morala spodbuditi tudi novega predsednika Združenih držav, da začrta novo smer. Doslej Združene države niso še potrdile svoje pripravljenosti podpirati cilje zmanjšanja emisij v državah v razvoju. Zaščita podnebja je mogoča, vendar morajo biti ukrepi hitri in dosledni.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospa predsednica, zahvaljujem se poročevalcu. Zelo bom specifična v zvezi s kmetijstvom in dvema odstavkoma v poročilu, ki sta po mojem mnenju nepotrebna. Poročilo bi bilo morda boljše, če ju ne bi vsebovalo. Zelo specifično obravnavata uživanje mesa in zato menim, da zanju v poročilu ni prostora.

Naslednji odstavek o krmnih razmerjih se gladko izogne dejanski raziskavi, ki poteka že dolga leta v mnogih državah članicah, ki želijo storiti natanko to, kar piše v tem odstavku in je le-ta potemtakem že zastarel.

Eno od področij, ki bi ga po mojem morali izboljšati, je širjenje informacij o tem, kako lahko kmetje in tisti, uporabljajo zemljo, kmetujejo na „podnebju prijaznejši“ način. Menim, da so raziskovalci storili napako, ker niso sodelovali s kmeti, več prizadevanj pa moramo vložiti tudi v dodatne storitve za širjenje informacij, zato da spodbujamo, ne prisiljujemo.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Gospe in gospodje, očitno so podnebne spremembe v središču evropske politike, vendar ne zgolj evropske.

Nobena od držav in niti Unija se ne morejo samostojno in neodvisno spopasti z izzivi podnebnih sprememb. Zato moramo politike integrirati horizontalno in vertikalno. Politika, zakonodaja in finance morajo delati skupaj. Poročilo pa je sijajna podlaga za to.

Osredotočiti se želim na dve dejstvi, brez katerih ne moremo opravljati svojega dela v boju proti podnebnim spremembam. Znanost: v poročilu je posebna pozornost namenjena novim tehnologijam, vendar pa moramo govoriti več o znanosti in o ciljnih vlaganjih v znanost, s katero lahko najdemo rešitve. Brez tega nam ostaneta le banalnost in dolgočasje.

Znanstvene raziskave so naš temelj. Nove tehnologije, ki so plod sodelovanja podjetij in znanosti, so naša prihodnost. Pozivam, da vlagamo v znanost in da podnebne spremembe uvrstimo med prednostne naloge vseh znanstvenih programov EU.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) V boju proti podnebnim spremembam moramo velik pomen pripisati prometnemu sektorju, ki trenutno proizvede skoraj tretjino emisij CO₂ v EU. Prometni sektor mora do leta 2020 zmanjšati emisije CO₂ za 20 %. Pri doseganju teh ciljev je nujnega pomena stabilen paket ukrepov prometne politike, ki vključuje eko-inovacije, obdavčitev emisij CO₂, spremembe v načinu vožnje in uporabe avtomobila ter druge ukrepe. Naj opozorim na dejstvo, da so nekatere države članice zvišale DDV zaradi finančne krize in gospodarske recesije in se je tako primerilo, da je za ljudi cenejši prevoz z avtom, ker so cene prevoza z javnimi sredstvi višje. Zato pozivam države, naj uporabijo davčne spodbude in spodbujajo ljudi, naj uporabljajo javni prevoz. Prav tako je pomembno spodbujati uporabo vlakov in vlagati v razvoj železniške infrastrukture. Naj vas spomnim, da z enim prevoženim kilometrom vlak proizvede povprečno trikrat manj CO₂ kot avtomobil in kar osemkrat manj kot letalo.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, lahko si čestitamo za tako široko soglasje, vseeno pa ostajamo osamljeni: komisar za okolje, ministri za okolje, koliko je okolje pomembno za Komisijo, za svete in za vlade? Mi vemo, koliko je pomembno.

Osebn nisem soglašala z ustanovitvijo tega odbora, ker sem mnenja, na z ničimer ne osamimo bolje nekega vprašanja kot z ustanovitvijo novega odbora. V Franciji mu pravimo „Theodulov odbor“.

Zanima me prihodnost tega poročila z vidika njegove vključitve v evropske politike. Naj spomnim poslanca, ki so bili prisotni leta 1992, da smo takrat imeli odlično poročilo o trajnostnem razvoju. Zatem ko je bilo

to odlično poročilo sprejeto – in to celo soglasno –, je kmalu utonilo v pozabo. Morda danes ne bi bili tukaj, če bi ga vključili v evropske politike.

Še nekaj besed poročevalcu, ki noče priznati, da predstavlja političen projekt. Gospod Florenz, predstavljate političen projekt, saj gre za popolno preusmeritev evropskih politik na področju kmetijstva, ribištva in prometa. Zato dejansko moramo biti ambicioznejši – pričakujemo pa tudi rezultate.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, jemati resno posledice podnebnih sprememb pomeni prisluhniti vsem stranem v razpravi, vključno z znanostjo. V odboru je bilo veliko strokovnjakov, to drži. Žal pa so zagovarjali samo en pogled. Nismo imeli priložnosti prisluhniti vsem stranem. Mislim, da je to napak.

Dobili smo prvi osnutek poročila gospoda Florenza, ki je bil precej boljši od tega, ki ga imamo danes pred seboj in na podlagi katerega moramo sprejeti odločitev. Veliko predlogov, ki so trenutno vključeni v poročilo, je dobrih, a menim, da je veliko tudi slabih. Nima nobenega smisla, da se vedno zanašamo na nove predpise in nove ukrepe. Edina rešitev je reči „da“ inovacijam in „da“ raziskavam. Rešitev je v prevzemanju osebne odgovornosti, ne pa v nenehnem zaostrovanju nacionalnih predpisov. Imamo številne nesmiselne predpise, kot je obveznost izračunavanja, preprečevanje porabe mesa in s tem povezane sankcije, degradiranje kmetijstva in še veliko drugih. Menim, da smo ubrali napačno pot in da je poročilo v sedANJI obliki problematično.

Martin Bursík, predsednik Sveta. – Opažam, da cenjeni poslanci Evropskega parlamenta govorijo v svojem maternem jeziku. Ne dvomim, da tolmači tisočkrat bolje govorijo angleško kot jaz, zato mi dovolite, da se na to razpravo v Parlamentu odzovem v češčini.

predsednik Sveta. (CS) Močno odobravam, da je razprava v Evropskem parlamentu tako globoka in tako poslovno zastavljena, pa tudi da so poslanci in poslanke pokazali tako odgovoren odnos. Izpostaviti bi želel sedem točk iz razprave. Najprej želim poudariti vlogo Mednarodnega odbora za podnebne spremembe (IPCC), saj so bile njegove ugotovitve v nekaterih govorih postavljena pod vprašaj. Menim, da je sicer škoda, da so četrtna poročila IPCC o bistvenih dejstvih v zvezi s podnebnimi spremembami ter o prilagoditvah in blažitvah dolžine okrog 1 200 do 1 400 strani, z zelo podrobno znanstveno vsebino in referencami na ustrezno znanstveno literaturo. Vendar pa je bil pozneje na podlagi teh poročil pripravljen „povzetek za oblikovalce politike“, ki je dolg okrog 20 strani in ne vsebuje referenc. Po mojem mnenju veliko nesporazumov izhaja iz dejstva, da mi, kot oblikovalci politik, nimamo dovolj časa, da bi prebrali tistih 1 200 ali 1 500 strani – opravičujem se, če to za vas ne velja. Pomembno je poudariti, da je IPCC dobil Nobelovo nagrado in, celo to, da je na konferenci na Baliu 192 sodelujočih držav soglašalo, da je to najboljše in in najkakovostnejši znanstveni vir, najdoslednejša informacija, ki jo imamo na voljo, da se lahko odločimo, kako se bomo odzvali na podnebne spremembe. Takega mnenja je bilo 192 predstavnikov držav in to je tudi moj odgovor na nekatera namigovanja o paničarstvu, argumentu, ki sem ga v svoji državi že navajen.

Menim, da smo si v letu 2009 postavili dobro odskočno desko. Po eni strani pa smo tudi zopet enotni kot Evropska unija. O veliki vrednosti tega sem se prepričal na Baliu. Uspeli smo doseči velik napredek v pogajanjih z našimi partnerji G77 in drugimi gospodarstvi in smo bili dejansko edino večje globalno gospodarstvo, ki je težilo k sprejetju cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov za 30 % do 2020. Drugo upanje vzbuja sprememba v Združenih državah na začetku tega leta, ki ste jo mnogi že omenili. Sam gledam na ta problem, kot da je v Københavnu nek prostor z vrati, na katerih je okrog 200 ključavnic. Če uspemo odkleniti vse te ključavnice, bomo sklenili nov globalni sporazum o zaščiti podnebja, ki se bo začel izvajati leta 2013. Mislim, da smo uspeli odkleniti prvo ključavnico, ki predstavlja Evropsko unijo. Druga ključavnica pripada Združenim državam in zato si toliko prizadevamo, da bi z novo ameriško administracijo čim prej vzpostavili stik, in v okviru trojke načrtujemo obisk ZDA, skupaj predstavnikom bodočega švedskega predsedstva in komisarjem za okolje Stavrosom Dimasom. To je tudi moj odgovor na komentar Jerzyja Buzeka; z drugimi besedami – nikakor ne nameravamo voditi mednarodnih pogajanj sami. Sploh ne. Pogajanja pa nameravamo koordinirati. Danska očitno kaže velik interes, da københavnska konferenca uspe. V okviru zaprtih ministrskih zasedanj neuradnega pomladanskega Evropskega sveta bomo poročali o napredku v dvostranskih pogajanjih o mednarodnem sporazumu o podnebnih spremembah. Prav tako bomo skupaj poskušali oblikovati prihodnjo strategijo o usklajevanju mednarodnih pogajanj, seveda z vključitvijo diplomatov. Poleg tega se bomo pogajali tudi o prilagoditvah, kar bo glavna tema neuradnega pomladanskega zasedanja Sveta v Pragi.

Naslednja točka v mojem odgovoru se navezuje na dejstvo, da smo dosegli zanimivo razpotje, saj so prizadevanja EU k daljnosežni in aktivni politiki na področju podnebnih sprememb nenadoma trčila ob učinke finančne in gospodarske krize. V tem kontekstu menim, da je zelo pozitivno, da so glasovi, ki pozivajo

k odložitvi dolgoročnih ciljev na področju podnebnih sprememb redki in osamljeni. Nasprotno pa nas velika večina – tudi v Evropskem parlamentu, za kar sem zelo hvaležen – poziva, da to naključje obrnemo sebi v prid in ga obravnavamo kot priložnost, saj nam ponuja strategijo „šestkratnega kompromisa“, kajti če se se posamezna gospodarstva pripravljena odzvati na finančno in gospodarsko krizo z vlaganjem – in celo največji konzervativci med ekonomisti dopuščajo izjeme –, potem se nam ponuja priložnost, da sedanje gospodarstvo spremenimo v nizkoogljično in da podpremo sodobne okoljske tehnologije. Zakaj „šestkratni kompromis“? Zato ker bomo z ukrepi energijskega varčevanja prihranili. Ker bomo zmanjšali svojo odvisnost od uvožene energije, ker bomo zmanjšali rabo neobnovljivih virov energije, ker bomo ustvarili nova delovna mesta – in ne pozabite, da bodo različni načrti po Evropi za reševanje finančne in gospodarske krize ustvarili nove zaposlitvene priložnosti na področju „zelenih delovnih mest“ in na področju novih okoljskih tehnologij za obnovljive vire energije in varčevanje z energijo –, obenem pa bomo tudi zmanjšali emisije toplogrednih plinov.

Češko predsedstvo na to situacijo gleda kot na izjemno priložnost za spremembo paradigme obnašanja in za usmeritev gospodarstva proti trajnosti. Največja priložnost za spremembo gospodarstva se ponuja na globalnem trgu ogljika. V primerjavi z okoljsko politiko iz 70-ih let prejšnjega stoletja, ko smo se zanašali na prepovedi in sodne odredbe ter večinoma izvajali tako imenovano politiko „end of pipe“, ki je zahtevala prečiščevanje in nevtralizacijo odpadnih snovi pri proizvodnji, pa se v letu 2009 pri zaščiti okolja veliko bolj zanašamo na finančne instrumente. Menim, da dejstvo, da podnebni in energetski paket vključuje nov sistem trgovanja z emisijami, ki temelji na licitiranju, nudi odlično osnovo za vzpostavitev globalnega trga ogljika. Pa si pogledajmo še ambicije. V letu 2013 se bodo licitacije električne energije postopoma uveljavile in do leta 2015 želimo vzpostaviti globalen trg ogljika na ravni Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj. Zato zelo natančno spremljamo razvoj dogodkov v ZDA in tudi postopek sprejetja sistema omejitve in trgovanja z emisijami v ameriškem kongresu.

Druga točka, ki se ji želim posvetiti, je vloga obnovljivih virov energije in varčevanja z energijo. V pogajanjih z državami v razvoju jim moramo nekaj ponuditi; tem državam moramo ponuditi gospodarski razvoj, istočasno pa tudi tako vrsto razvoja, ki bo zagotovil doseganje tistih ciljev, ki jih je IPCC opredelil, politiki pa smo jih sprejeli. Tu pa bodo obnovljivi viri energije igrali absolutno najpomembnejšo vlogo, saj imamo pravzaprav na voljo le dve možnosti. Milijarde ljudi po svetu nimajo dostopa do električne energije, a si jo zelo želijo, saj potrošnikom prinaša tako privlačne možnosti, in zato teh teženj ni mogoče obsojati. Dejstvo je, da se bodo morali ti ljudje bodisi preseliti v mesta, kjer se elektrika distribuira na običajen način – veliki centralizirani viri, distribucijska omrežja, okoljsko breme –, ali pa bo morala elektrika priti k njim do krajev, kjer živijo že več rodov in kjer lahko nadaljujejo s svojim tradicionalnim načinom življenja, v sožitju z naravo. Druga možnost je izvedljiva le s pomočjo električne energije iz decentraliziranih obnovljivih virov. Z drugimi besedami, v Evropi tehnologije za obnovljive vire energije ne razvijamo samo za razvite države, ampak tudi zato, da povečamo število obratov po vsem svetu, da zmanjšamo investicijske in poslovne stroške ter tudi državam v razvoju omogočimo dostop do teh tehnologij. To je obsežna politična naloga, ki nas čaka v zvezi z državami v razvoju.

Za zaključek naj vam zagotovim, da ima češko predsedstvo resnično velike ambicije pri doseganju napredka v pogajanjih o podnebnih spremembah. V mednarodnih pogajanjih bomo vodilni. Prav tako vam jamčim za doslednost češkega predsedstva; če je predsednik vlade Republike Češke zagovarjal češkega predsednika Klause v razpravi v Evropskem parlamentu, potem se moram na področju podnebnih sprememb in politike za podnebne spremembe distancirati od izjav in stališča češkega predsednika. Zatrjujem vam, da stališče češkega predsedstva izoblikuje češka vlada. Prosim vas, da upoštevate, kljub takim ali drugačnim izjavam, ki jih boste morda še slišali v času češkega predsedstva – glede na to, da se tudi naš predsednik pripravlja, da obišče ZDA –, da politiko na področju podnebnih sprememb oblikuje češka vlada ter da smo si v njej enotni in sodelujemo s Komisijo in bodočim švedskim predsedstvom v trojki. S tem zaključujem svojo izjavo. Še enkrat bi se rad zahvalil za zelo produktivno, poslovno in predvsem odgovorno razpravo v tej ugledni ustanovi.

Stavros Dimas, član Komisije. – Gospa predsednica, veselimo se nadaljnjega dela s češkim predsedstvom, češko vlado in še posebej z ministrom Martinom Bursíkom. Prepričan sem, da bo prvi semester v letu 2009 zaznamovan s precejšnjim napredkom v pogajanjih.

Naj se zahvalim vsem govornikom v današnji razpravi za njihov pozitiven prispevek.

Kot kaže že naslov poročila, je stanje svetovnega podnebja v letu 2015 in naprej odvisno od današnjih ukrepov mednarodne skupnosti. Ključnega pomena ostaja, da gradimo na trdnih temeljih znanstvenih dognanj, ki so nam na voljo, in da vztrajamo, da mora pogajanja usmerjati znanost. Znanstvene izsledke

moramo predstaviti širši javnosti in izboljšati zavedanje potrošnikov o vplivih toplogrednih plinov na življenjski slog in potrošniške vzorce.

Večja ozaveščenost pa mora iti z roko v roki z močnimi gospodarskimi pobudami, da podjetja zmanjšajo emisije toplogrednih plinov, ki jih povzročajo s svojo proizvodnjo in opravljanjem storitev. Prehod k nizkoogljičnemu gospodarstvu mora potekati globalno in ga lahko dosežemo le s celovitim in integriranim ukrepanjem za obvladovanje emisij v vseh sektorjih.

Samo z visoko zastavljenimi cilji lahko omogočimo ustalitev koncentracij toplogrednih plinov na nižjih ravneh, če bi IPCC v bodoče nakazal to potrebo. Skupaj s Komisijo sem prepričan, da imate tudi vi pomembno vlogo v širjenju teh pomembnih sporočil.

Leto 2009 bo odigralo ključno vlogo v pogajanjih o globalnih podnebnih spremembah. Za Komisijo bo leto 2009 leto izvajanja: namreč, pripravljamo časovni načrt izvajanja. Imamo približno 15 ukrepov, ki jih moramo spraviti skozi komitologijo; imamo seznam rokov v revidiranem sistemu trgovanja z emisijami, ki jih bomo izpolnili: na primer seznam sektorjev za uhajanje ogljika naj bi bil pripravljen do decembra 2009. 30. marca 2009 bo organizirano veliko srečanje deležnikov.

Večino dela bomo opravili poleti in do konca 2009 bi moral biti ta seznam pripravljen. Usklajena pravila o licitiranju bi morala biti nared do junija 2010. Nato bo februarja veliko srečanje deležnikov, vsi ti roki in delovni programi pa so tudi vam na voljo. Ne glede na vse bo leto 2009, kot sem že rekel, odigralo ključno vlogo v pogajanjih o globalnih podnebnih spremembah.

Pričakujemo, da se bo svet dogovoril o prihodnjih mednarodnih ukrepih za preprečitev podnebnih sprememb na podnebni konferenci v Københavnu decembra letos. Vsekakor pa sporazum v Københavnu še ni zagotovljen: še vedno moramo opraviti veliko dela.

Podnebni in energetski paket nam je dal začetno prednost v tem postopku prehoda in odlično podlago, da dokažemo, da ambiciozna podnebna politika ni samo izvedljiva, ampak je tudi zelo koristna za naša gospodarstva in družbe. Sporočilo o Københavnu je osnova za nadaljnje izoblikovanje stališč Evropske unije o teh ključnih elementih, ki nam omogoča ohraniti vodstvo in uspešno zaključiti pogajanja v Københavnu.

Jasno je, da se z izzivom podnebnih sprememb ne moremo spopasti brez intenzivnejšega financiranja in vlaganja v čisto tehnologijo in ukrepe za prilagoditev na neizogibne učinke podnebnih sprememb. Zneski, ki so potrebni za države v razvoju, bodo po ocenah v letu 2020 narasli na 120–150 milijard EUR letno.

Do leta 2020 lahko ta finančna sredstva večinoma prispevajo zasebna gospodinjstva v državah v razvoju. Na primer, večidel zmanjšanja v energetskem sektorju bo rezultat izboljšav učinkovitosti, ki se bodo same sebe financirale. To lahko deloma podpremo z mednarodnimi posojili, da bi mobilizirali mednarodna zasebna finančna sredstva.

Drug pomemben del dodatnega financiranja in vlaganja bo izviral iz trga ogljika, tako iz kupnin iz bodočih licitacij ogljikovih pravic kot dobropisov za ogljik v okviru mehanizma čistega razvoja (CDM). Evropska unija je s svojim podnebnim in energetskim paketom ustvarila veliko zanimanje za dobropise za ogljik v okviru CDM do 2020. To bo po vsej verjetnosti spodbudilo uporabo čistih tehnologij v državah v razvoju.

Vseeno pa drži, da bodo revnejše države v razvoju potrebovale več javne finančne pomoči od razvitih držav. Brez te pomoči ne bodo uspele zmanjšati svojih emisij toplogrednih plinov v zadostni meri. Brez te pomoči bodo najrevnejši in najranljivejši utrpeli posledice podnebnih sprememb. Brez te pomoči v Københavnu ne bo sporazuma.

Postavlja se vprašanje: kako zagotoviti predvidljivost teh dodatnih javnofinančnih sredstev in njihovo pregledno in učinkovito porabo ter tudi mednarodno porazdelitev prispevkov v ta sredstva?

Poleg našega sodelovanja v pogajanjih ZN opazamo, da se po uspešni uvedbi sistema trgovanja z emisijami v EU v več krajih po svetu ustanavljajo trgi ogljika. Avstralija je že objavila ključne elemente svojega sistema. Jeseni 2008, kmalu po izvolitvi, je ameriški predsednik Obama ponovno potrdil namero o vzpostavitvi trga ogljika po vsej ZDA.

Skupaj bi ti sistemi trgovanja lahko tvorili jedro razvijajočega se bodočega globalnega trga ogljika. Kot sem že poudaril, je izziv Evropske unije omogočiti razvoj takih med seboj povezanih trgov ogljika do leta 2015, zlasti med državami Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj.

V sporočilu o Köbenhavnu je Komisija pri teh vprašanjih ponudila konkretne predloge, ki niso samo ambiciozni, ampak tudi realni, in bodo pomembno pripomogli k uspehu v Köbenhavnu, ki ga naš planet tako krvavo potrebuje.

Naj se za zaključek še zahvalim Začasnemu odboru za podnebne spremembe, gospodu Florenzu in Parlamentu za tako močno podporo našim predlogom ter za resno in hitro obravnavo paketa.

(Aplavz)

Karl-Heinz Florenz, poročevalec. – (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, zelo sem zadovoljen, da je v zaključnih fazah našega začasnega odbora to vprašanje poželo toliko zanimanja, za kar sem izredno hvaležen. Rad bi se še zahvalil vsem, ki so sodelovali v tej razpravi, in tistim, ki so delali z nami. Pripravili smo načrt poti do Köbenhavna, ki seveda vsebuje tudi kašipote, stop znake in znake za prosto pot – a tudi take, ki napovedujejo težko prevozne poti. Danes smo o tem razpravljali.

Zadovoljen sem, da ste prispevali svoje kritične komentarje, nekatere bomo tudi upoštevali. Predlog gospoda Holma, naj evropski državljani prenehajo jesti meso, je milo rečeno smešen, seveda pa ima vsak lahko svoje mnenje. Na koncu bomo dosegli uspeh in k temu bomo vsi prispevali. Še enkrat vsem iskrena hvala.

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes.

Pisne izjave (člen 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Gospe in gospodje, v zadnjih nekaj mesecih, ko se je gospodarstvo znašlo v izjemno hudi krizi, smo lahko videli, kaj pomeni kreditni krč. Vendar pa imajo prav takšen vpliv tudi krize na področju hrane, podnebja in sociale.

V Romuniji se v zadnjih letih soočamo z upadom proizvodnje zaradi zunanjih vplivov, kot so poplave, suša in ptičja gripa, poleg vsega pa so nas v zadnjih nekaj mesecih doletele še težave gospodarske narave. V času te finančne krize bomo vse težje pokrivali škodo, nastalo kot posledica poplav in suše, ki se financira iz državnega proračuna. Ves čas sodelovanja v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja sem podpiral idejo o vzpostavitvi neodvisnih mehanizmov posredovanja na nivoju Skupnosti, ne glede na vrednost nacionalnih zgornjih mej.

Prav tako verjamem, da moramo zaradi resnosti težav, s katerimi smo soočeni, dati prednost naložbam v čiste tehnologije in obnovljivo energijo. Te zagotavljajo rešitev za podnebno krizo, hkrati pa s tem, ko ustvarjajo nova delovna mesta, pomagajo k oživitvi gospodarstva. Del naše odgovornosti v tem evropskem mandatu je, da prepričamo naše vlade v večje naložbe v inovacije in nove tehnologije, povezane z okoljem.

Gábor Harangozó (PSE), v pisni obliki. – Za mnoge reševanje težav, povezanih s podnebnimi spremembami, v tem trenutku globokih finančnih pretresov in zmanjšane zaupanja v gospodarske sisteme, pomeni napačno prednostno nalogo. Prehod na „zeleno“ je povezan z visokimi stroški, prizadevanja, potrebna za temeljno prestrukturiranje številnih sektorjev, da bi lahko dosegli visoko zastavljene cilje, pa so velikanska.

Vendar pa lahko pri „zelenih“ naložbah in politikah kot orodjih, ki spodbujajo oživljanje in stabilnost gospodarstva, izkoristimo številne priložnosti. Razvoj gospodarstva z nizkimi emisijami je pravi izziv, s katerim se moramo spopasti. Potrebujemo ambiciozne, vendar uresničljive cilje, prav tako pa se ne smemo bati podati na pot industrijske revolucije, ki se ji ne moremo izogniti. Da bi lahko zagotovili ožvitev gospodarstva in boljše življenjske pogoje za naše državljane, potrebujemo celovit in ambiciozen pristop, ki bo temeljil na inovacijah in razvoju novih delovnih mest in podjetij v okviru „zelenih tehnologij“.

Seveda so za potrebne naložbe v „zelene“ inovacije in zadostna finančna sredstva, ti stroški pa seveda ne smejo posegati v druge ključne politike Skupnosti, ki ne morejo nositi bremena podnebnih sprememb brez dodatnih finančnih virov.

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Ena izmed resnih dolgoročnih posledic podnebnih sprememb je zmanjšanje zalog pitne vode in vse večje pomanjkanje čiste pitne vode. Ne pretiravamo, če rečemo, da bo voda najpomembnejša strateška surovina 21. stoletja. Evropsko politiko varovanja okolja je zaradi tega treba izvajati strožje, kot do sedaj, da bi tako zaščitili podtalnico, preprečili onesnaževanje zemlje in vode ter podprli ustrezno ravnanje z naravnimi in umetnimi vodnimi habitatami.

Izmenjujoča se obdobja poplav in suše, kot tudi skrajni vremenski pojavi zahtevajo boljše upravljanje deževnice. Ne moremo govoriti o preobilnih količinah vode, govorimo lahko le o slabem upravljanju vodnih virov. V naslednjem parlamentarnem ciklu in novem proračunu mora Evropska unija zagotoviti, da bodo na voljo dovolj sredstev za preprečevanje poplav, varstvo podtalnice, povečevanje vodnih površin v mestih in programe za čiščenje odpadne vode. Madžarski vodni viri so v odličnem stanju, madžarski inženirji na področju hidravlike pa že skoraj 200 let opravljajo odlično delo. Prepričan sem, da bo imela naša država aktivno in konstruktivno vlogo pri pripravi poenotene evropske vodne politike.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), v pisni obliki. – (PL) Med to razpravo o politiki varstva podnebja do 2050 bi vas rad opozoril na naslednje.

Prvič, če se Združene države Amerike in države jugovzhodne Azije ne bodo pridružile programu za zmanjševanje emisij ogljikovega dioksida, če ne bodo pokazale takšne zavezanosti, kot Evropska unija, potem bodo ogromna finančna prizadevanja in neizogibna posledica počasnejše gospodarske rasti v Evropski uniji prevelika cena, ki jo bomo morali plačati za rahlo znižanje emisij ogljikovega dioksida. Evropska unija je odgovorna le za 14 % globalnih emisij, medtem ko ZDA in države v jugovzhodni Aziji proizvedejo skoraj 80 %.

Drugič, zaradi zavez posameznih držav, da bodo do 2020 zmanjšale emisije ogljikovega dioksida za 20 %, skupaj s potrebo po nakupu dovoljenj za emisije, se bo za posameznike znatno povečala cena elektrike in ogrevanja, še višje stroške pa bodo nosil industrijski sektor, zlasti v novih državah članicah, kot je Poljska, kjer energetski sektor temelji na premogu. Posledično lahko v teh državah pride do zaprtja številnih industrijskih sektorjev z visoko porabo energije, kar bo sprožilo številne negativne socialne posledice.

In zadnjič, upoštevati je treba zmanjšanje emisij ogljikovega dioksida, ki so jih dosegle nove države članice, zlasti Poljska. Na Poljskem so se zaradi obsežnega preoblikovanja gospodarstva med leti 1990 in 2005 emisije ogljikovega dioksida zmanjšale za približno 30 %. To je imelo za posledico visoke socialne stroške, brezposelnost pa je bila v tem obdobju tudi višja od 20 %.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da je bilo poročilo gospoda Florenza „Prihodnost se začne danes - priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“ pravočasno in potrebno glede na vplive, ki so že opazni in vplive, ki jih zaradi podnebnih sprememb pričakujemo.

Romunija je bila ena izmed prvih držav v Evropi, ki je podpisala Kjotski protokol ter se tako zavezala, da bo podpirala boj proti podnebnim spremembam z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov za 8 % do 2012.

Prepričan sem, da te ukrepe potrebujemo, čeprav je v Romuniji, v primerjavi s številnimi drugimi evropskimi državami, raven emisij toplogrednih plinov nizka. Kmetijstvo in romunsko gozdarstvo lahko imata pomembno vlogo v boju proti podnebnim spremembam, katerih vpliv smo v minulih letih močno čutili, zlasti v obliki poplav, visokih temperatur in daljših sušnih obdobj. Ta naravni pojav ne vpliva le na kmetijsko in gozdarsko produktivnost, ampak tudi na dragocene habitate in ekosisteme.

Kmetijstvo in gozdarstvo naj bi še naprej pomembno prispevala k boju proti vplivom, ki so posledica podnebnih sprememb, in sicer s pogozdovanjem, katerega namen je absorpcija in zadrževanje toplogrednih plinov in uporabo biomase kot obnovljivega vira energije.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija je prevzela glavno vlogo v prizadevanjih za iskanje kompromisa glede sprejetja globalnega sporazuma, ki bo nasledil Kjotski sporazum. Obstaja možnost, da bo sodelovanje z novo ameriško administracijo doprineslo k posebni rešitvi za izvajanje tega sporazuma.

Posebni ukrepi za boj proti vplivom podnebnih sprememb prav tako nudijo možnosti za trajnostni družbenogospodarski razvoj in ustvarjanje novih delovnih mest. Namenjeni so zlasti novim, dinamičnim sektorjem, ki zagotavljajo največji potencial rasti, in kjer je bil obseg naložb premajhen. Ti ukrepi bodo, poleg ugodnih vplivov v boju proti podnebnim spremembam pozitivno vplivali na in ublažili vplive gospodarske in finančne krize, dolgoročno pa lahko prispevajo tudi k zmanjšanju odvisnosti Evropske unije od uvoza energije.

Govorimo o novih, obsežnih naložbah v prometno infrastrukturo, obnovljive vire energije, biotehnologije, zbiranje in recikliranje odpadkov, jedrsko energijo in obnavljanje ogrevalnih sistemov v stanovanjih.

Kratkoročno lahko izjemne rezultate dosežemo tudi s pogozdovanjem in ukrepi za preprečevanje širjenja puščav.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo gospoda Florenza o podnebnih spremembah, katerega cilj je oblikovaje politik za omejitev rasti povprečne globalne temperature za 2° C v primerjavi s predindustrijsko ravno. Še zlasti pozdravljam poziv k 20 % izboljšanju energetske učinkovitosti, poziv k zavezujočim ciljem v kmetijstvu in zahtevo po vzpostavitvi evropskega sklada za podnebje.

Zaradi teh predlogov in ukrepov, ki jih je EU že sprejela, smo v položaju, da na vrhu v Københavnu še močneje pozovemo h globalnemu ukrepanju na področju podnebnih sprememb.

Péter Olajos (PPE-DE), v pisni obliki. – (HU) Gospodu Florenzu bi rad čestital za njegovo poročilo, ki je odlično gradivo pri pripravi na konferenco v Københavnu konec leta.

Opomba, da imata gospodarska in finančna kriza ter kriza podnebnih sprememb enak izvor, je zelo pomembna. Zato je tudi izhod iz teh kriz enak. Da bi lahko ublažili in zaustavili posledice teh kriz, potrebujemo celovit premik pri inovacijah in vzorcu na vseh področjih življenja.

Strinjam se s komisarjem Dimasom, da se morajo stroški v prvi vrsti kriti s trgovanjem ogljikovega dioksida, nato z naložbami zasebnih podjetij in na zadnje z državnimi spodbudami.

Vsi iščemo čimprejšnji napredek, načine za spodbujanje zaposlovanja, za zagon motorja globalnega gospodarstva in zaustavitev podnebnih sprememb. Generalni sekretar ZN, gospod Ban Ki Mun, je jasno začrtal koncept, poznan pod imenom „zeleni New Deal“. V bistvu pomeni, da morajo globalne gospodarske pobude postati del naložb v okolju prijazne tehnologije. Nova logika gospodarskih organizacij, ki temelji na inovacijah na področju okoljske tehnologije, in jo podpirajo mednarodni kapitalski trgi, je tudi temeljna značilnost programa predsednika ZDA Baracka Obame.

Inovacije na področju zelene in prihodnje industrijske tehnologije bi povečale učinkovitost države in gospodarstva, interese gospodarskih akterjev in dovezetnost potrošnikov za cene in stroške v zvezi s ponujenimi izdelki in storitvami.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) 12 točk, ki so izpostavljene v poročilu, predstavlja jasen akcijski načrt za prihodnost. Vendar pa za njegovo izvajanje na lokalni, nacionalni, regionalni in globalni ravni potrebujemo dobro obveščene državljane.

Glede na posebno raziskavo Evrobarometra spomladi 2008 o „podnebnih spremembah“ je približno 41 % Evropejcev navedlo, da so slabo obveščeni o vzrokih, posledicah in možnostih za boj proti podnebnim spremembam. V Romuniji je več kot 65 % državljanov zatrdilo, da o tem nimajo nobenih informacij.

Ključni korak v tej smeri je posvečanje večje pozornosti temu vprašanju v javnosti s pomočjo kampanj, namenjenih izobraževanju in osveščanju, ki se izvajajo na vseh področjih vsakdanjega življenja. Komisija in države članice morajo financirati kampanje za večjo ozaveščenost javnosti in zagotoviti pogoje za usposabljanje ljudi za nove poklice, prilagojene posebnim izzivom trga dela, ki so posledica strukturnih gospodarskih sprememb, ki jih podnebne spremembe in njihovi vplivi še pospešujejo.

V trenutni gospodarski krizi se mora EU na ključnih področjih vzdrževanja in razvoja „čistih“ tehnologij politično in finančno zavezati k boju proti podnebnim spremembam, podpora čezmejnih prilagoditvenih ukrepov, spodbujanju energetske učinkovitosti in zagotavljanju podpore v primeru elementarnih nesreč, v skladu z načelom solidarnosti EU. Končni rezultat tega bo ustvarjanje „zelenih“ delovnih mest v novih, konkurenčnih podjetjih.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Gospe in gospodje, vsaka razprava o podnebnju, ekosistemih in energiji je ključnega pomena, saj lahko vsaka večja sprememba le teh vpliva na življenje na tem planetu. Ne glede na različne vzroke ali znanstvene argumente, ki jih izpostavljajo najrazličnejše skupine raziskovalcev, je gotovo le, da se soočamo z globalnim segrevanjem. To razumljivo, dobro pripravljeno poročilo nas poleg tega, da vsebuje uporabne in dragocene informacije, spodbuja k temu, da si zastavimo naslednje vprašanje: kaj bomo storili zase in za prihodnje generacije?

Glede na podnebne spremembe, menim, da obstajajo tri vrste projektov, pri katerih bi morale države članice EU sodelovati in jih podpirati:

1. Projekti, ki vključujejo standardne politike za čim učinkovitejše upravljanje energetskih virov in iskanje rešitev, katerih cilj je zmanjšati onesnaženje, zlasti v industrijskih conah in poslovnih parkih.
2. Projekti, ki vključujejo financiranje znanstvenih raziskav, katerih cilj je razvoj čistih tehnologij.

3. Projekti, ki podpirajo takojšnje ukrepe, namenjene obnovi ekosistemov na evropski ravni in v vseh drugih regijah sveta.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija je prevzela vodilno vlogo v boju proti podnebnim spremembam. Oblikovanje dolgoročne strategije za učinkovito upravljanje svetovnih naravnih virov bo v pomoč pri doseganju globalnega gospodarstva z zmanjšanimi emisijami ogljikovega dioksida.

Ta strategija mora temeljiti na načelu solidarnosti in si mora prizadevati za vzpostavitev ravnotežja med bogatimi državami in državami v razvoju, ki potrebujejo pomoč pri zmanjšanju ranljivosti na negativne vplive podnebnih sprememb. Znaki globalnega segrevanja se kažejo v revščini, pomanjkanju hrane in omejenih energetskih virih. Dobro poznano dejstvo je, da nafta ni več dovolj močan vir energije, da bi zadostil potrebam, ki naj bi se do leta 2030 povečale za vsaj 60 %. Iskanje alternativnih virov in sprejemljiva uporaba obstoječih virov so izzivi s katerimi se bo morala EU v prihodnje soočiti. Zaradi svoje odvisnosti od meteoroloških razmer je na podnebne spremembe najbolj občutljivo kmetijstvo.

Glede na to, da ta sektor zagotavlja vir hrane za svetovno prebivalstvo, bo moralo biti na dnevnem redu dolgoročne strategije za boj proti učinkom podnebnih sprememb tudi trajnostno upravljanje zemlje in vodnih virov, skupaj z zaščito gozdov in biotske raznolikosti.

Richard Seeber (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Evropa in svet se trenutno soočata s hudim izzivi. Kriza na kapitalskem trgu ni edini pereči problem. Prav tako moramo čim prej pripraviti trajnostni program za boj proti podnebnim spremembam. Tako velika gospodarska in politična zveza, kot je Evropska unija, se lahko uveljavi kot vodilni partner v boju proti podnebnim spremembam.

V zvezi s tem je že bil narejen prvi korak – Unija se je dogovorila o zavezujočih podnebnih ciljih, s sprejetjem paketa o klimatskih spremembah v decembru 2008 pa so ji na voljo številni ustrezni ukrepi za zaščito podnebja. Glavna prednostna naloga mora biti sklenitev mednarodnega sporazuma v Københavnu, pri tem pa se moramo izogibati deindustrializaciji in nepotrebnim bremenom za evropsko gospodarstvo. Namesto tega moramo povečati naše naložbe v in raziskave na področju zelene tehnologije. Na ta način lahko Evropa naredi napredek ne le na področju okolja, ampak tudi na področju gospodarstva.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Evropska unija je postala glavni akter s tem, ko je na poseben način ukrepala s sprejetjem politik, ki se nanašajo neposredno na globalne izzive, ki so posledica podnebnih sprememb.

Evropska politika na tem področju lahko postane učinkovitejša na globalni ravni in znotraj EU, če: a) bodo evropska prizadevanja podprta s prizadevanji drugih močno industrializiranih držav izven EU, skupaj z državami, kot so Kitajska, Indija, Brazilija, Rusija in tako dalje; b) bo razvoj jedrske energije spodbujan, ne pa zaviran vsaj v naslednjih 30-40 letih, dokler ne bo razvita tehnologija, kjer se bodo lahko uporabljali obnovljivi viri, stroški pa bodo dovolj nizki, da jo bo mogoče ponuditi na trgu brez zagotavljanja subvencij; c) bo Evropska komisija močneje podpirala projekte, ki so namenjeni varčevanju z energijo in pridobivanju energije iz biomase, vključno s prenosom tehnologije v manj razvite države članice EU z visokim kmetijskim potencialom.

Romunija bo še naprej razvijala svoj jedrski program za pridobivanje elektrike. Istočasno pa bo posodobila obrate, kjer se kot vir energije uporablja premog, prav tako pa bo povečala svoja prizadevanja na področju pridobivanja energije iz biomase. Ob upoštevanju tega potrebujemo partnerstvo z državami članicami in pozivamo Evropsko komisijo, da pospeši proces poenostavljanja postopkov za razporejanje evropskih sredstev.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), v pisni obliki. – (HU) Zelene naložbe morajo imeti ključno vlogo v državnih paketih za spodbujanje gospodarstva, ki so namenjeni preprečevanju negativnih vplivov mednarodne gospodarske krize. Te naložbe, ki bodo namenjene učinkovitejšemu izkoriščanju obnovljivih virov energije, zmerni porabi energije ter zmanjšanju emisij ogljikovega dioksida in drugih toplogrednih plinov, ne zagotavlja le gospodarskih prednosti, ampak tudi znatne socialne prednosti. V madžarskem interesu je, da države članice EU usklajujejo in medsebojno okrepijo svoja prizadevanja v zvezi s tem. Pri zastavljanju okoljskih ciljev moramo biti prav tako pozorni na gospodarske in socialne zmožljivosti držav članic EU. Zastaviti si moramo uresničljive cilje, pri tem pa upoštevati njihove učinke na gospodarsko krizo. Te cilje je mogoče doseči le, če bo družba pokazala solidarnost. Prizadevanja vlade pri tem ne bodo zadostovala; potrebno je tudi postopno spreminjanje odnosa znotraj družbe. Konkretna priporočila glede ukrepanja, ki izhajajo iz poročila gospoda Florenza, kot je podpora izgradnji „pasivnih hiš“ z ničelno porabo energije, vzpostavitev evropskega sklada za raziskave na področju obnovljivih virov energije, povezovanje energetskih omrežij na

evropski ravni in dvigovanje ozaveščenosti me državljani EU, zlasti med otroci, prispevajo k spreminjanju družbenega odnosa.

Poleg tega si moramo prizadevati, da bi ohranili tehnološko prednost Evrope na področju varstva okolja v 21. stoletju in to spremeniti v gospodarsko in socialno prednost. Glede na izjemna kmetijska sredstva Madžarske, se lahko odprejo resne priložnosti na področju pridobivanja energije iz biomase ali ponovne uporabe stranskih rastlinskih ali živalskih proizvodov, odpadnih proizvodov, ki niso primerni za druge oblike komercialne uporabe, v obliki bioplina.

PRESEDSTVO: GOSPA WALLIS

Podpredsednica

4. Prednostne naloge v boju proti Alzheimerjevi bolezni (pisna izjava): glej zapisnik

*
* *

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Upam, da mi bo sedaj prisluhnil celoten Parlament. Med delnim zasedanjem v januarju smo soglasno sprejeli resolucijo o Afriškem rogu. Vsebovala je poseben odstavek, v katerem je bilo navedeno, da mora biti Dawit Isaak izpuščen. Dawit Isaak je zelo bolan in predsednika bi rada pozvala, da piše eritrejskim oblastem.

Novico o njegovi bolezni so potrdili številni viri, prav tako pa je bila danes omenjena tudi v švedskih medijih. Razmere so zelo resne in strašne in opozorila bi vas rada, da je Dawit Isaak švedsko-eritrejski novinar, ki je brez sojenja zaprt že vse od leta 2001. Njegovi zdravstveni problemi so tako resni, da je bil sedaj premeščen v vojaško bolnico in bojim se za njegovo življenje.

Pozivam vas, da podprete izpustitev Dawita Isaaka.

(Aplavz)

Predsednica. – Gospa Svensson, potrdim lahko, da se bo predsednik primerno pisno odzval.

5. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

5.1. 1 – 2050: Prihodnost se začne danes – priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah (A6-0495/2008, Karl-Heinz Florenz) (glasovanje)

(Seja se je prekinila ob 11.55 zaradi pričetka slavnostne seje.)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

6. Slavnostna seja – Palestinske oblasti

Predsednik. – Gospe in gospodje, zelo sem vesel in ganjen, da lahko danes med nami pozdravim Mahmuda Abasa, predsednika Palestinske nacionalne oblasti. Toplo pozdravljeni v Evropskem parlamentu, gospod predsednik.

(Aplavz)

Povabili smo tudi izraelskega predsednika, Šimona Peresa. Žal se zaradi izraelskega praznovanja ob 60. obletnici nastanka dogovorjenega srečanja ni mogel udeležiti. Upamo, da nas bo predsednik Peres kmalu obiskal.

Gospod predsednik, tokrat Evropskega parlamenta niste obiskali prvič. Ko vas pozdravljam tukaj v Strasbourgu ob zelo težkih časih za Bližnji vzhod, zlasti pa za vaš narod, Palestince, se spominjam najinega zadnjega srečanja na Bližnjem vzhodu, ki je bilo pred skoraj dvema letoma – konec maja 2007 – v Gazi. Sprejeli ste me v uradnih prostorih Palestinske nacionalne oblasti. Najinega srečanja ne bom nikoli pozabil, ker so bile razmere skrajno napete. Takrat se vodili občutljiva pogajanja z namenom rešitve vlade nacionalne enotnosti, ki ste jo oblikovali z veliko energije in močnim prizadevanjem. Deset dni kasneje je nesladen *državni prevrat* končal ta prizadevanja.

Danes ste prišli neposredno iz Kaira po postanku v Parizu, kjer ste se srečali s francoskim predsednikom. V zadnjih nekaj dneh je v Kairu potekalo nekaj zelo obetavnih pogovorov glede oblikovanja Palestinske vlade nacionalnega konsenza.

Glede na tragedijo na območju Gaze je Evropski parlament z zaskrbljenostjo spremljal trpljenje Palestincev. Pri tem pa Evropski parlament ni molčal. Zahtevali smo takojšnjo prekinitev ognja. Obsodili smo nesorazmeren odziv, ki ni prizadel le oboroženih sil Hamasa, ampak tudi civiliste in mednarodne humanitarne organizacije. Prav tako smo se odločili, da obsodimo provokacije in raketne napade Hamasa, ki so še naprej uperjene – tudi to smo obsodili – v Izrael kljub prekinitvi ognja. To se mora končati.

(Aplavz)

Gospe in gospodje, rad bi izrazil spoštovanje osebju Agencije ZN za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA) za izjemen pogum in požrtvovalnost, s katero je opravilo in še naprej opravlja svojo nalogo. V imenu Evropskega parlamenta se tem moškim in ženskam Združenih narodov iskreno zahvaljujemo.

(Aplavz)

Pozivamo k čimprejšnji obnovitvi mirovnih pogajanj, saj smo prepričani, da izraelsko-palestinskega konflikta ni mogoče rešiti zgolj z vojaško rešitvijo. Kot politični akter smo sedaj dolžni in odgovorni, da storimo vse, kar je v naši moči, da bi lahko ljudje na Bližnjem vzhodu živeli skupaj v miru. Predpogoj za mir med Izraelom in Palestino je sprava med palestinskimi strujami. Evropski parlament brez zadržkov podpira pogovore, ki jih vodi zlasti Egipt, da bi tako olajšal oblikovanje Palestinske vlade nacionalnega konsenza. Le ta oblika vlade bo sposobna zagotoviti potrebno enotnost Palestincev.

(Aplavz)

Pozivamo in pričakujemo, da bo takšna vlada spoštovala temeljna načela mirovnega procesa, da se bo vzdržala nasilja in sodelovala v mirovnih pogajanjih z Izraelom. Evropska unija je pripravljena sodelovati s takšno vlado.

Zavezanost novega ameriškega predsednika Baracka Obame in imenovanje Georgea Mitchella kot posebnega odposlanca za Bližnji vzhod sta pozitivna znaka. Odločnost Evropske unije – in veseli me, da je pristojna komisarka, gospa Ferrero-Waldner z nami, skupaj s svojim kolegom – da zastavi vso svojo politično in gospodarsko težo, kot tudi politična volja številnih arabskih partnerjev nakazuje, da je obnovev in uspešna zaključitev mirovnega procesa na osnovi resolucije Združenih narodov in arabske mirovne pobude možna.

Predsednik Abas, hvaležni smo, da ste danes tukaj z nami, to govorim v imenu Evropskega parlamenta, še zlasti pa v svojem imenu. Zelo spoštujemo in podpiramo vaša prizadevanja v zelo težkih okoliščinah. Zaupamo vam, ker prisagate na posredovanje, spravo in posledično tudi na mir. Želimo vam veliko uspeha.

Vabim vas, da spregovorite pred Evropskim parlamentom. Toplo pozdravljeni v Evropskem parlamentu, predsednik Mahmud Abas.

(Aplavz)

Mahmoud Abas, predsednik palestinske oblasti (zapis angleškega tolmačenja arabskega izvirnika). – V imenu edinega Boga, Milostnega, Usmiljenega. Vaša ekscelenca, gospod Pöttering, predsednik Evropskega parlamenta, gospe in gospodje, spoštovane poslanke in poslanci Evropskega parlamenta, najprej bi se rad zahvalil njegovi ekscelenci, gospodu Pötteringu, predsedniku Evropskega parlamenta in vam, da ste mi dali možnost, da govorim pred tem častitljivim zborom.

Med vas prihajam iz Palestine, kjer ljudje trpijo zaradi ene najdaljših vojaških okupacij v sodobni zgodovini. Palestina je hudo ranjena zaradi najbolj nasilne, grozne in strašne vojaške agresije, agresije, ki je prizadela življenja otrok, žensk in starejših ljudi, prav tako pa je prizadela tudi njihove hiše, zaslužke, kmetije, tovarne

in šole. Prizadela je sisteme pitne vode, kanalizacijske in električne sisteme, kot tudi bolnice, objekte, ceste in mostove.

Da, namen izraelske vojne je bil najprej in zlasti prizadeti vire preživljanja mojega ljudstva, njegovo infrastrukturo in njegovo prihodnost, kot tudi prihodnost palestinske države, za katero smo vsi skupaj trdo delali in za katere ustanovitev si še vedno prizadevamo.

Videli ste lahko, skupaj s preostalim svetom, ožgane in raztresene dele otroških teles. Slišali ste klice moških, rotnje otrok in žensk, ki so izgubili večino svojih družinskih članov. Da, videli ste mater, ki je bila umorjena, medtem ko je na prsi privijala svoje otroke. Videli ste očeta, ki je izgubil pet otrok zaradi raketnih napadov in deklico Balousho, ki je spala poleg svojih sester, kasneje pa so jo prebudile eksplozije, v katerih so bile ubite vse njene sestre, ter na stotine otrok, katerih hiše so se zrušile in jih pokopale pod sabo.

Vsi ste videli šolo Al-Fahura, za katero so ljudje iz Jabalie menili, da je varna in so se zatekli vanjo pred napadi, ter kako so bombe zahtevale več kot 40 življenj teh nedolžnih pribežnikov. Ti ljudje so imeli družine, imeli so imena, svoje zgodbe, načrte in upe. Poleg tega je bilo ranjenih več kot 100 ljudi.

Skupaj s temi nedolžnimi žrtvami so padle tudi vrednote človekove vesti, načela Združenih narodov in njihovih dolžnosti, da zagotavljajo mednarodni mir in varnost. Verjetno se spominjate, da v tej nori vojni proti našim miroljubnim in prilagodljivim ljudem v Gazi ni bilo prizaneseno niti sedežu Združenih narodov, njihovim šolam, klinikam, skladiščem hrane in medicinskih izdelkov.

Gospe in gospodje, med vas prihajam iz Palestine s prošnjo fanta po imenu Luay, ki je zaradi bombardiranja izgubil vid. Vprašal me je, kdo bo v njegove oči povrnil luč upanja, življenjsko luč, v oči njegovih ljudi pa luč svobode in miru.

Da, gospe in gospodje, to so bili res grozni prizori in fotografije. To so posledice te vojne, ki je kriva za smrt prek 1 400 mučenikov in za več kot 5 000 ranjenih, od katerih je bila velika večina nedolžnih civilistov z visokim odstotkom otrok, žensk in starostnikov. Približno 500 ranjenih je še vedno v kritičnem stanju in vsak dan umirajo, poleg tega pa je bilo skupaj uničenih več kot 4 000 domov, stavb in približno 20 000 drugih domov.

To pomeni, da je približno 90 000 ljudi ostalo brez doma in so bili razseljeni. Poleg masivnega uničenja električnih sistemov, vodovodnih sistemov, kanalizacijskih sistemov, poleg cest in ključnih objektov, javnih in zasebnih zgradb, je ta izraelska vojna terjala sadove krvi in znoja Palestinecev, ki so trdo delali vse svoje življenje, sedaj pa izgubili vse. Prav tako je bilo uničeno 15 letno delo Palestinske nacionalne oblasti.

Velik del te infrastrukture in številni objekti so bili zgrajeni s pomočjo prispevkov vaših držav in drugih prijateljskih držav.

To je opis posledic te vojne. To je potekalo vzporedno z drugo obliko nasilja nad našo zemljo, našimi kmeti in našim nacionalnim gospodarstvom, ki se na Zahodnem bregu vrši vsakodnevno.

Izraelske naselbine še vedno rastejo. Zaradi politik naseljevanja se še vedno nadaljuje izgradnja zidu, namenjenega ločevanju, hkrati pa se povečuje tudi število cestnih zapor, kontrolnih točk in ovir, ki obkrožajo mesta, vasi ter majhna mesta in begunska taborišča na Zahodnem bregu, vključno z Jeruzalemom.

V nasprotju s tem so se ponudbe naselitvenih enot povečale za 17 krat v zadnjem letu v primerjavi z letom pred procesom Anapolis. Število kontrolnih točk se je povečalo s 580 na 660.

Vojaški vdori niso bili zaustavljeni, prav tako se niso končale vsakodnevne aretacije, včasih pa tudi usmrčitve državljanov; ustrahovanje s strani naseljencev, njihovi oboroženi vdori in požiganje domov, do katerih je prišlo v Hebronu, Nablusu in drugih območjih; še vedno se nadaljujejo teroristični napadi na kmete, ki jih izvajajo naseljenci v času pobiranja oliv, ki našim ljudem predstavljajo simbol miru in življenja, in ne le vir preživljanja za več deset tisoč palestinskih družin.

Ta tragičen prizor izraelskih vdorov in napadov na Zahodnem bregu, vključno z vzhodnim Jeruzalemom, potrjuje nam in svetu, da se vrši agresija nad celotnim palestinskim narodom, njegovo prihodnostjo in njegovimi zakonitimi nacionalnimi pravicami. Gre za agresijo in vojno proti prihodnosti miru in mednarodnim prizadevanjem, katerih namen je bil ustanovitev palestinske države.

Ta nepravilen embargo na naše ljudi v Gazi in vojna proti njim je bila le še en dogodek v neprekinjeni seriji ukrepov, namenjenih osamitvi Gaze od ostalih zasedenih palestinskih ozemelj in marginalizacije Gaze in vseh naših ljudi, ter preprečevanju, da bi dosegli svoj končni cilj: konec okupacije, zagotovitev svobode in

pravice do samoodločanja ter ustanovitve neodvisne palestinske države na ozemlju, ki je bilo okupirano leta 1967, z Vzhodnim Jeruzalemom kot glavnim mestom.

To potrjuje stopnjevanje naselitvenih politik kljub vsem naporom in sporazumom, vključno s poročilom Georgea Mitchella iz leta 2001, pri čemer je zadnji v vrsti sporazum Anapolis, v skladu s katerim je bila Palestincem država obljubljena do konca leta 2008. Vendar pa se je sporazum Anapolis zaključil z uničujočo vojno v Gazi in vojno naseljevanja na Zahodnem bregu, vključno z Jeruzalemom.

Svet je v Anapolisu razglasil neuspeh enostranskih in vojaških rešitev. Tudi mi smo razglasili, da bi si moral Izrael prizadevati za zaustavitev naseljevanja, ter s tem utreti pot k političnemu procesu, katerega rezultat bo konec okupacije in izpolnitev pravice, ki izhaja iz rešitve z dvema državama – palestinsko državo in izraelsko državo. Realnost pa nam dokazuje, da Izrael še vedno usmerja vojaška miselnost in miselnost naseljevanja, čeprav njegovi voditelji govorijo o rešitvi z dvema državama.

Izraela ne smemo obravnavati, kot državo, ki ni dolžna odgovarjati, ki je nad mednarodnim pravom. To moramo preprečiti, prav tako pa moramo voditelje Izraela poklicati na odgovornost za svoje kršitve mednarodnega in humanitarnega prava.

(Aplavz)

Istočasno je treba poudariti, da je za uspeh ukrepov zagotavljanja pomoči, kot tudi ponovne nastanitve družin, katerih domovi so bili uničeni, treba odpraviti embargo, kontrolne točke in mejne prehode, kot tudi pozvati Izrael k upoštevanju sporazuma o gibanju in dostopu iz leta 2005, kar bi omogočilo pretok pomoči, opreme in materialov, ki so potrebni za obnovitev in normalno gibanje blaga in posameznikov. To velja za vse mejne prehode v Gazi – ne le za prehod Rafa – prav tako pa se nanaša na svobodo gibanja na Zahodnem bregu in zavarovane prehode med Zahodnim bregom in Gazo, da bi tako bilo mogoče poudariti enotnost palestinskega ozemlja in njegovega gospodarstva.

Ob tem bi rad pohvalil prizadevanja agencije UNRWA pri njenem nenehnem zagotavljanju pomoči našemu ljudstvu, kljub vsem blokadam in oviram. Vašo organizacijo in druge organizacije pozivam, da podprete njena prizadevanja na vseh področjih.

Nacionalna sprava in oblikovanje vlade nacionalne sprave predstavljata eno izmed naših prednostnih nalog. Tej spravi smo odprli pot in bo pomenila konec delitev in prevratov, prav tako pa tudi konec pozivov k ločitvi Gaze in Zahodnega brega. Opozorili smo na nevarnost, da bi se ujeli v to past, za kar si Izrael tako močno prizadeva.

Zato smo v začetku junija pozvali k brezpogojnemu dialogu. Sprejeli smo delovni dokument Egipta. Vrata so še vedno odprta; ne bomo dopustili delitve našega ljudstva in njihove geografske enotnosti; še naprej si bomo močno prizadevali za odpravo vseh poskusov ločevanja.

Poznamo prizadevanja in načrte regionalnih sil in teženj, ki podpirajo in spodbujajo delitev. Te sile ovirajo rešitev Egipta, ki bo pomenila konec notranjih sporov in delitev. To rešitev zagovarja na arabski ravni Arabska liga in Resolucija Varnostnega sveta 1860, pri pripravi osnutka katere sem osebno sodeloval, skupaj z arabskimi in evropskimi ministri.

Rad bi poudaril, da si moramo še naprej prizadevati za doseganje našega najplemenitejšega cilja, ki je najti rešitev arabsko-palestinskega vprašanja, saj je zaradi obstoječega stanja prihodnost neznana, naši ljudje pa bodo še naprej žrtve politik vojne, agresije in ekstremizma.

Ko bomo oblikovali vlado nacionalne sprave, osnovane na programu, ki ga podpirajo arabske in mednarodne strani in ki nam bo omogočila nadzor prehodov ter obnovo, bo to v korist našega ljudstva in pripravljen na predsedniške in parlamentarne volitve.

Upam, da boste to podprli, kot tudi upam, da nam boste pomagali pri pripravi in spremljanju takšnih volitev, kot v letih 1996 in 2006. Prav tako upamo, da lahko računamo na vašo pomoč pri prizadevanjih za izpustitev predsednika Palestinskega zakonodajnega sveta in vseh poslancev, ki so bili aretirani in so še vedno zaporniki v Izraelu.

(Aplavz)

Bistvo konflikta v naši regiji je izraelska okupacija. Gre za konflikt med upi in težnjami našega prebivalstva, da bi se osvobodilo te okupacije in preprečilo Izraelu, da bi te težnje uničil, ter da bi oviral mednarodna prizadevanja, namenjena ustanovitvi palestinske države na miren način.

Naše ljudstvo se obrača k vam in k vsem državam, ki spoštujejo mir in pravico, ter vas poziva: prišel je čas, da mednarodna skupnost prevzame svoje pravne, politične in moralne odgovornosti, ter s tem zagotovi ustrezno mednarodno zaščito za to in omogoči odpravo te zasedbe in življenje v miru in svobodi. Še enkrat bi rad izpostavil našo in vašo zahtevo za razporeditev mednarodnih sil, ki bi varovale naše ljudstvo.

Slišali smo za mednarodna in arabska prizadevanja glede obnove Gaze. Res je, da je treba ta prizadevanja čim prej izkoristiti, da bi lahko naše ljudstvo ponovno pridobilo zaupanje in upanje, vendar pa se sprašujemo, koliko časa bo Izraelu še dovoljeno, da bo uničeval sredstva in infrastrukturo arabskega ljudstva.

Zato mora mednarodna skupnost preprečiti ponovitev teh preteklih dogajanj in mora pozvati Izrael, naj preneha s svojo uničujočo politiko. Še enkrat bi se rad zavalil Evropski komisiji za njeno pomoč pri obnovitvi prostorov in institucij palestinskih oblasti. Rad bi izpostavil, da resnih in celovitih pogajanj ni mogoče nadaljevati, dokler ne bo prišlo do popolne zaustavitve naseljevanja – vključno s tem, kar je poznano pod imenom naravna širitev – in dokler ne bodo odpravljene vse naselbine ter vse oblike embarga.

Zagotovem vam lahko, da dosežkov palestinske vlade glede krepitve miru, javnega reda in stabilnosti ne more ignorirati nobena stranka. Izrael mora spoštovati svoje časovne roke, prav tako pa bi moral prenehati spodkopavati prizadevanja palestinske vlade z vdori in aretacijami. Prav tako mora spoštovati pravni in varnostni status palestinskih oblasti, poleg tega pa omogočiti vladi, da izvede svoje ključne gospodarske projekte, ne da bi pri tem uporabljal pretveze, kot so območja G in drugi primeri.

Ne moremo se več dogovarjati o koncu okupacije. Potrebujemo takojšnje končanje okupacije – t.j. ozemlja, ki je bilo zasedeno vse od 5. junija 1967, kot je bilo navedeno v načrtu. Ne moremo se vrniti k pogajanjem o delnih in postranskih vprašanjih, medtem ko rešitve glavnega problema – konca okupacije – ni na voljo, prav tako pa prihaja do širjenja naselbin, katerega namen je krepitev in širitev te okupacije, kot tudi aretacija 11 000 Palestincev. Le tako bo mogoče našim ljudem in ljudem v celotni regiji povrniti zaupanje v verodostojnost mirovnega procesa.

Gospe in gospodje, potrebujemo obnovo Gaze, prav tako pa tudi obnovitev mirovnega procesa. To je naša kolektivna odgovornost. Evropa, ki je v preteklosti podpirala – in še vedno podpira – načela varnosti in pravičnosti v naši regiji in v svetu, mora danes, bolj kot kdaj koli prej, izpostaviti vlogo v celovitem in jasnem partnerstvu z administracijo predsednika Obame, četverice in mednarodne skupnosti. Izvolitev predsednika Obame in njegova navedena stališča, poleg njegove pobude pri imenovanju gospoda Georgea Mitchella, kot posebnega odposlanca, predstavljajo pozitivne pobude, ki bodo olajšale pogajanja in celoten politični proces.

Z vso odkritostjo bi rad zatrdil, da je naša arabska odločitev, da izvedemo arabsko mirovno pobudo – arabsko mirovno pobudo, ki je del načrta in je postala islamska mirovna pobuda, pri kateri sodeluje 57 muslimanskih držav. Ta pobuda bi morala biti v celoti dopolnjena.

Kot sem povedal že prej, je ta pobuda del načrta, ki ga je sprejel Varnostni svet v skladu z resolucijo 1515. Ne moremo izbirati in se pogajati o njegovih temeljih, ki izvirajo iz mednarodnega prava. To je naša zadnja priložnost za vzpostavitev pravega in pravičnega miru v naši regiji. Vse stranke, zlasti Izrael in četverica si morajo za to jasno in pošteno prizadevati.

Izpostaviti moramo, da je arabska mirovna pobuda postala tudi islamska pobuda. Gre za pobudo, ki poziva k območju miru. Kakor hitro se bo Izrael umaknil z vseh zasedenih ozemelj, bo vseh 57 arabskih in muslimanskih držav pripravljenih normalizirati svoje odnose z Izraelom. To je zgodovinska priložnost, ki je ne smemo zapraviti.

Gospe in gospodje, prizori smrti in uničenja so potrkali na vest in občutke milijonov ljudi po svetu, vključno z evropskimi prijateljskimi državami. Naši ljudje cenijo to človeško sočustvovanje, vendar moramo v zvezi s tem povedati, da Palestinci ne bodo izgubili volje do svobode in življenja. Veselijo se vaše podpore v prizadevanjih za dosego pravice do svobode in samostojnosti, da sami gradijo svojo prihodnost in da lahko svojim otrokom zagotovijo njihovo pravico do varnega življenja, razvitih šol in svetle prihodnosti v domovini – domovini, ki si zasluži življenje in varnost.

Gospe in gospodje, velik palestinski pesnik, Mahmoud Darwish, je vedno poudarjal: „Za to deželo je vredno živeti.“ V imenu ljudstva tega velikega pesnika bi se vam rad globoko zahvalil, da ste organizirali spominsko žalno slovesnost zanj. Ta pesnik je simbol palestinskega domoljubja. Je pesnik človečnosti.

Mahmoudu Darwishu izrekam besede: „Tvojo še nenapisano pesem o otrocih Gaze, njihovem trpljenju in njihovih upih, bo napisal pesnik, ki bo zrasel iz enega izmed teh otrok, ki podpirajo tvojo življenjsko voljo, prav tako kot si ti podpiral njihova prizadevanja in njihove sanje“. Hvala, da ste mi prisluhnili.

(Bučen aplavz)

Predsednik. – Predsednik Abas, v imenu Evropskega parlamenta bi se vam rad zahvalil, da ste prišli v Strasbourg in nam spregovorili. Naša skupna naloga je, da si prizadevamo za mir. V Evropski uniji in Evropskem parlamentu želimo biti poštene zagovorniki miru. Želimo, da bodo Izraelci živeli znotraj varnih mej, prav to pa želimo tudi Palestincem. Naše izhodišče je človekovo dostojanstvo. Palestinska dekleta si prav tako močno prizadevajo v šoli, kot izraelska dekleta. Izraelski fantje prav tako radi igrajo nogomet, kot palestinski fantje. Priti mora čas za takšno miroljubno sobivanje, kot ga poznamo v Evropi. To si želimo za Bližnji vzhod.

Želimo vam, predsednik Abas, veliko uspeha pri vseh prizadevanjih za vzpostavitev miru. Varna palestinska država, prav tako pa tudi varna izraelska država, in ta pripomba je naslovljena na Izrael, ne sme ostati vizija prihodnosti. To mora biti realnost, ki se mora uresničiti še v času našega življenja. Če si to res želimo, bomo to lahko tudi dosegli.

(Aplavz)

Gospod predsednik, rad bi se vam zahvalil. Če bodo okoliščine dopuščale, se bova ponovno srečala 23. in 24. februarja. Urad Evrosredozemske parlamentarne skupščine me je zaprosil, če obiščem Palestino in Izrael. Vodil bom delegacijo, ki bo odpotovala v Gazo, prav tako pa bomo obiskali območja južnega Izraela. Če vam bo delovnik to dopuščal in upam, da bo to mogoče, se bova ponovno srečala v Ramali. Seveda bom obiskal tudi Jeruzalem.

Želimo si pomagati – to prihaja tako iz našega srca, kot tudi našega razuma – pri zagotavljanju miru med Izraelom in Palestino, med Palestino in Izraelom na Bližnjem vzhodu.

Predsednik Abas, radi bi se vam zahvalili za vaše trdo delo in vas hkrati spodbudili, da nadaljujete po poti sprave, kompromisa in miru. Hvala za obisk v Evropskem parlamentu.

(Aplavz)

PRESEDSTVO: GOSPA WALLIS

Podpredsednica

Urszula Gacek (PPE-DE). – Gospa predsednica, pred štirimi meseci je bil v Pakistanu ugrabljen poljski inženir. Je v ujetništvu Talibanov, ki grozijo, da ga bodo še danes usmrtili, če ne bodo izpolnjene njihove zahteve. Pozivam Parlament, da podpre Poljsko in Pakistansko vlado pri njunih prizadevanjih za izpustitev mojega so državljana.

7. Čas glasovanja (nadaljevanje)

7.1. Sankcije zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav (A6-0026/2009, Claudio Fava) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem:*

Claudio Fava, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, z vašim privoljenjem bi rad zaprosil Svet, ob podpori drugih skupin, da k direktivi priloži naslednje formalne izjave in s tem preloži glasovanje o zakonodajni resoluciji. Rad bi prebral izjavo, za katero upam, da bo priložena.

poročevalec. – „Evropski parlament in Svet navajata, da pravila o podizvajalcih, dogovorjena v členu 9 te direktive, ne vplivajo na druge določbe, ki se nanašajo na to vprašanje in ki bodo sprejeta v prihodnjih zakonodajnih instrumentih.“

Martin Bursík, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, predsedstvo se je seznanilo s predlagano izjavo. Vendar pa mora obvestiti poslance Evropskega parlamenta, da ne more prevzeti obveznosti v imenu Sveta, ne da bi se prej posvetovalo z njim.

Claudio Fava, poročevalec. – (IT) Gospa predsednica, razumem, da se mora Svet uradno sestati z Odborom stalnih predstavnikov. Prosim predsedstvo, da uradno predlaga, da se ta izjava doda in zaradi tega prosim, da se glasovanje o resoluciji preloži na naslednje plenarno zasedanje, da bi s tem Svet imel dovolj časa za izvedbo uradnega posvetovanja.

(Parlament se je strinjal s preložitvijo glasovanja)

7.2. Doseganje energetske učinkovitosti z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije (glasovanje)

7.3. Vrnitev v domovino in ponovna nastanitev zapornikov iz Gvantanama (glasovanje)

8. Obrazložitev glasovanja

*
* *

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, med zadnjo slavnostno sejo sem vprašal, ali ne bi bila uporaba kamere enostavnejša, če bi bil eden izmed stolov prazen. Tudi danes ni bil. Kamera ni bila usmerjena vame, ampak v generala Morillona, nato pa v gospoda Groscha. Mogoče bi bilo dobro poskrbeti, da bi bilo enostavnejše tako kamermanovo delo, kot tudi naše.

Predsednica. – Hvala, gospod Rack, opozorili bomo službo.

Ustne obrazložitve glasovanja

– Poročilo: Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)

David Sumberg (PPE-DE). – Gospa predsednica, na koncu sem glasoval za to poročilo, ker vsi podpiramo ohranitev našega okolja. To je plemenita tradicija moje stranke – Britanske konzervativne stranke – vendar pa bi rad podal dve pripombi.

Prva pripomba je, da lahko pridemo do ustrezne politike o podnebnih spremembah le, če bomo vsi sodelovali. Čista izguba časa je, če ima politiko le Evropska unija ali posamezna država. Zato moramo vključiti azijske države.

Druga pripomba se glasi, da je treba v negotovih časih, v katerih živimo, politiko podnebnih sprememb prilagoditi potrebi po energetske varnosti. Danes se v svetu soočamo z razmerami, ko vse naše države potrebujejo redno oskrbo z energijo. To bi moralo prevladati, ker drugače ne bo mogoče zagotavljati trajnostnega razvoja gospodarstev ter blaginje in dobrega počutja naših ljudi.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Gospa predsednica, tudi jaz bi rad spregovoril o vsebini te direktive. Glasoval sem proti tej direktivi, saj sem popolnoma prepričan, da je skrajno nevarna in ogroža razvoj Evrope. Očitno vprašanje potrebe po skrbni zaščiti okolja združuje s hinavsko idejo, da lahko ljudje vplivamo na ciklične spremembe v podnebnju.

Najpomembnejši del tega dokumenta je namenjen ravno temu vprašanju, vprašanju zmanjševanja emisij ogljikovega dioksida. Ogromni zneski denarja, po ocenah na stotine milijard, ki naj bi bili porabljeni v zvezi s tem, bodo zapravljeni, namesto da bi jih namenili za vzpostavitev okoljske in energetske varnosti v Evropski uniji. To je zelo slaba in tragično nesrečna rešitev.

Avril Doyle (PPE-DE). Gospa predsednica, številni odstavki in oddelki poročila gospoda Florenza, zlasti odstavek 190, se nanašajo na vpliv kmetijstva na podnebne spremembe. Čeprav je plitev vnos organske snovi ali ohranitveno rahljanje možno v večini držav EU in ima gospodarske prednosti, kot tudi prednosti za podnebne spremembe – in ga je treba po mojem mnenju precej močneje podpreti – so raziskave in razprave v kmetijstvu osredotočene zlasti na metan in dušikov oksid, ki ga proizvajajo črede prežvekovalcev.

Čeprav je bil dosežen napredek, se ne strinjam s tem, da bi morale države članice izpolnjevati cilje zmanjšanja emisij svojih netrgovinskih sektorjev z obveznim zmanjševanjem govejih čred v Evropi. Ne smemo pozabiti,

da bomo morali vse, česar ne proizvedemo v Evropi, uvoziti. En kilogram govedine, pridelane v Braziliji ima za posledico šestkrat večje emisije ogljikovega dioksida, kot kilogram govedine, pridelane na Irskem.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Gospa predsednica, evropsko gospodarstvo je eden izmed največjih uvoznikov fosilnih goriv. Povečanje cene teh goriv, zaradi vse večjega povpraševanja in višjih stroškov pridobivanja, lahko znatno negativno vpliva na kakovost življenja naših državljanov, gospodarstvo Evropske unije pa lahko postane manj konkurenčno.

Prizadevanja za varčevanje z energijo in uvajanje virov čiste energije, ki lahko proizvajajo energijo po stabilni in relativno nizki ceni, lahko spremenijo ta trend. Znanstvene raziskave in njihova uporaba pri razvoju tehnoloških rešitev bodo same po sebi pripeljale do zmanjšanja emisij ogljikovega dioksida. Vendar pa širjenje spornih teorij in ustvarjanje preplaha z informacijami o ogljikovem dioksidu ne prinaša nobene dodane vrednosti in zavira tehnične in materialne procese zmanjševanja emisij ogljikovega dioksida in zmanjševanja uporabe fosilnih goriv za pridobivanje energije.

Podpiram vse tehnične in znanstvene dejavnosti, ki so namenjene zmanjševanju uporabe fosilnih goriv. Na žalost pa se ne morem strinjati s teorijami, ki so navedene v poročilu gospoda Florenza. Poročila ne podpiram.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospa predsednica, rada bi se zahvalila Karlu Florenzu za to poročilo in za demokratičen način, na katerega je vodil Začasni odbor za podnebne spremembe. Čeprav je bilo njegovo izvorno poročilo boljše, kot je ta kompromis, sem vseeno glasovala zanj. V današnji razpravi, ki je spominjala na poslovni sestanek, so bili izraženi številni pogledi, nekateri izmed njih kritični, vsi pa so si bili enotni v tem, da prihaja do podnebnih sprememb in nobenega dvoma ni, da lahko z današnjo stopnjo civilizacije vplivamo na to, pri tem pa je naša odgovornost, da za prihodnje generacije dosežemo sporazum o učinkovitih ukrepih. Noben izmed njih ni zdravilo za vse, vsi pa morajo biti izvedeni na vseh celinah. Verjamem, da bo češko predsedstvo, kljub skrajnim pogledom češkega predsednika, uspelo pridobiti nove obljube ZDA.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, glasoval sem proti poročilu gospoda Florenza. Sprejetje tega poročila je slaba novica za državljane EU. Podnebje na Zemlji se je spreminjalo, se spreminja in se bo spreminjalo, pa nam je to prav ali ne. Na to vsekakor ne bo vplivalo nesmiselno početje, ki si ga EU nalaga na tem področju. Poročilo gospoda Florenza navaja, da podnebni ukrepi, ki jih je EU sprejela v letu 2007 ne zadostujejo in da jih je treba razširiti. S tem se ne strinjam. Dokler bo EU edini del sveta, ki zmanjšuje svoje emisije, ne bomo nikoli dosegli cilja o zmanjševanju globalnih emisij. Dosegli bomo le, da se bo velik delež evropskih podjetij preselil in da bomo izgubili delovna mesta. Avtorji poročila želijo v Evropi vse spremeniti, od menijev do turizma, kjer pa naj bi socialni turizem postal glavni uradni cilj. Na takšno kulturno revolucijo, kjer se vse staro zavrže in nadomesti z novim, bi bil ponosen celo Mao Cetung. Noben razumen človek se ne more strinjati s takšnim pristopom, zato sem glasovali proti poročilu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, čeprav 70 % zemeljske površine prekriva voda, se naši vodni viri, zlasti viri pitne vode, krčijo z zastrašujočo hitrostjo. S pomanjkanjem vode se soočajo celo največja območja našega planeta. Višja je rast razvoja, večje je povpraševanje po vodi. Raziskava je pokazala, da se s tem, ko družbe postanejo bogatejše, poveča potreba po vodi. Brez vode ni napredka.

Številne regije so na robu katastrofe. Ohranjanje *trenutnega stanja* z vidika upravljanja vode ima lahko za posledico stanje, kjer dostop do vode ne bo imel za posledico le sporov, ampak bo vodil v vojne. Na uspešnost držav bo vplival njihov materialni položaj in ne njihove vojaške zmogljivosti. Pomanjkanje vode bo že zelo kmalu pripeljalo do krize s hrano.

Potrebujemo ustrezno, celovito politiko, ki bo omogočala ohranjanje in obnovitev naših zalog vode. Potrebujemo smotrnejšo porabo vode.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Gospa predsednica, dovolite mi, da pojasnim, zakaj sem glasoval proti poročilu gospoda Florenza o podnebnih spremembah.

Politike, ki se nanašajo na podnebne spremembe, v veliki meri temeljijo na ideologijah panike. Dokazi o podnebnih spremembah so sporni. Domneva, da je za to spremembo kriv človek, je prav tako sporna. Na človeka se gleda kot na bitje, ki škoduje okolju, ne da bi pri tem prispeval kaj pozitivnega. S tem pogledom se ne strinjam.

Vsebina poročila izhaja neposredno iz vedno prisotne moderne zelene ideologije, ki navaja, da moramo v ospredje postaviti naravo in planet, da ne moremo skrbeti za ljudi, njihove potrebe in interese.

Nekaj sprememb poročila, ki pozivajo k nadaljnjem napredku na področju jedrske energije in podpiranju napredka na področju jedrske fuzije, ne more ublažiti negativnih posledic na celotno evropsko gospodarstvo in kmetijstvo.

Glasoval sem proti poročilu, ker pomeni načrt za trajnostne politične težave. Namesto, da izpostavimo ideje, za katere se nihče ne zmeni, bi morali poskrbeti za ljudi in njihove potrebe.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospa predsednica, to poročilo sem podprla zlasti zaradi tega, ker so bili odstavki, o katerih sem imela nekaj pomislekov, zbrisani ali na primeren način spremenjeni. Zlasti so se nanašali na živinorejo. Želela bi izpostaviti, da je Evropska unija v preteklosti znatno zmanjšala obseg živinoreje zaradi reform SKP, da smo sedaj neto uvozniki govedine, le ta se pa proizvaja drugje, kar še povečuje skrb glede podnebnih sprememb.

Iz tega je razvidno, kako pomemben je globalni konsenz glede tega in da moramo, kljub temu, da Evropa utira pot, vztrajati, da nam ostali sledijo, saj bomo, če bomo edini, ki bomo sprejeli ta izziv, s tem škodovali le sebi.

Podpiram idejo tega poročila o posebnem letu, ki bo namenjeno posredovanju informacij in obravnavanju vprašanja podnebnih sprememb na tak način, da nas bodo ljudje podprli. Na tem področju je bilo opravljenega že veliko dela.

Nirj Deva (PPE-DE). Gospa predsednica, glasoval sem za to poročilo, ker menim, da tokrat Evropska unija in Združene države prvič delujejo usklajeno. Predsednik Obama je bil izvoljen zaradi tega, ker je poudaril, da bo v svojih programih največjo pozornost namenil okolju.

Ne vem pa ali bodo moji volivci verjeli, da nam bo dejansko uspelo kakor koli vplivati na to. Tudi če Združene države in Evropska unija delujeta usklajeno pri omejevanju emisij ogljika, moramo razmisliti o tem, kakšne bodo posledice, če k temu ne bomo dovolj spodbujali Indije in Kitajske – s prenosom tehnologije ter z zagotavljanjem pomoči Kitajcem in Indijcem pri iskanju najsodobnejših nizkoogljičnih tehnologij, ki jih lahko izvozimo in jim pomagamo do partnerstva. Dejstvo je, da medtem, ko mi govorimo, Kitajska vsaka dva tedna zažene proizvodnjo ogljično intenzivnih elektrarn na premog. Kako naj torej pomagamo pri omejevanju, ne da bi pomagali pri prenosu tehnologije?

Daniel Hannan (NI). - Gospa predsednica, ponovno smo priča, kako Evropska unija ustvarja navidezen svet – svet, ki obstaja samo v resolucijah Parlamenta, sporočilih Komisije in izjavah za tisk Sveta.

Obsojamo globalno segrevanje, pa vendar naše mesečno romanje med Brusljem in Strasbourgom proizvaja na sto tisoče ton toplogrednih plinov. Besedičimo okrog trajnostne rabe zemljišč, pa vendar skupna kmetijska politika spodbuja sekanje živih meja, uporabo kemičnih gnojil in pošiljanje presežkov teh gnojil na ranljive trge tretjega sveta. Pridigamo o ohranjanju, pa vendar je skupna ribiška politika povzročila ekološko katastrofo, in poskrbela za izginotje tistega, kar naj bi veljalo za odličen, obnovljiv vir.

Kolegi, ali mislite, da naši volivci tega niso opazili? Ali si domišljate, da lahko tako kot Descartesov zlobni demon vplivate na njihovo stvarnost, s tem ko nadzirate njihovo dožemanje? Dejstvo je, da so nas volivci že zdavnaj spregledali in prav zaradi tega ob vsaki priložnosti izglasujejo „ne“. Če mislite, da se motim, mi dokažite nasprotno. Naj o Lizbonski pogodbi odločijo na referendumu: *Pactio Olisipiensis censenda est*.

– Poročilo: Claudio Fava (A6-0026/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Čeprav sem glasovala za poročilo gospoda Fave, imam nekaj temeljnih pomislekov glede naslova direktive o sankcijah zoper delodajalce državljanov tretjih držav, ki nezakonito prebivajo v EU. To je hinavsko, saj je v črno ekonomijo vpleteno tudi na milijone evropskih delavcev, obrtnikov, hišnih pomočnikov in drugih, usklajevanje sankcij pa mora veljati za delo na črnem trgu ne glede na to, od kje delavec prihaja.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Delegacija PvdA (Nizozemske laburistične stranke) podpira namen te direktive, to je kaznovanje zaposlovanja nezakonitih priseljencev, da bi bilo mogoče preprečiti nezakonito delo, kar je eden izmed dejavnikov, ki privablja priseljence, istočasno pa je namenjena preprečevanju in nadziranju izkoriščanja priseljencev.

Kljub mnogim pozitivnim elementom v tem kompromisu, smo se odločili, da bomo zaradi številnih razlogov glasovali proti njemu. Najprej je obstajala odgovornost, ki se je nanašala na celotno verigo, vse do glavnega izvajalca. Žal ta določba ni bila vključena v kompromis med Svetom in Parlamentom, in je sedaj omejena

na prvo fazo sklepanja pogodb s podizvajalci in zunanjimi izvajalci. To je protiproduktivno in spodbuja sklepanje pogodb z zunanjimi izvajalci, da bi se bilo tako mogoče izogniti socialni odgovornosti.

Poleg tega ni ustreznih zagotovil, da bodo priseljenci zaščiteni, delodajalci pa kaznovani zaradi kršenja zakona. Priseljenci pred izgonom ne bodo upravičeni do nobene neizplačane plače, niti ne bodo smeli na svoje plačilo čakati v Evropski uniji. Po tem, ko bodo izgnani, ni nobene možnosti, da bi dobili svoj denar. To pomeni, da nezakoniti priseljenci, ki so postali žrtve izkoriščanja in se želijo boriti za svoje pravice, nimajo za to skoraj nobene možnosti.

David Sumberg (PPE-DE). - Gospa predsednica, vzdržal sem se tega pomembnega glasovanja v Parlamentu. Seveda se ne zavzemam za to, da bi nezakoniti priseljenci prihajali v naše države in prevzemali dela tistim, ki so že ves čas plačali davke, ampak menim, da ne bi smeli odgovornost prelagati izključno na delodajalce, ampak na nacionalne vlade posameznih držav.

S tem, ko sem se vzdržal, želim izraziti svoje stališče, da je trenutni britanski vladi klavarno spodletelo pri vzpostavljanju ustreznih politik priseljevanja v naši državi – politike priseljevanja, ki spremlja osebe, ki vstopajo in osebe, ki zapustijo našo državo, kar zagotavlja pravičnost med tistimi, ki upravičeno vstopajo in tistimi, ki ne, zlasti pa politike, ki bo omogočala ohranjanje dobrih odnosov med rasami in skupnostmi na osnovi mišljenja Britancev, da obstaja pravo in ustrezno ravnanje med tistimi, ki vstopajo, tistimi ki so že tu in tistimi, ki zapuščajo državo.

*
* *

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Gospa predsednica, želim opozoriti na pravilnost postopka, saj če prav razumem, nismo glasovali o poročilu gospoda Fave. Ne vem, kako lahko podajamo obrazložitve glasovanja, če ni prišlo do glasovanja.

Predsednica. – Glasovali smo o poročilu, vendar nismo izvedli končnega glasovanja, tako da ljudje lahko izrazijo svoje stališče o prejšnjih glasovanjih, če to želijo.

*
* *

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospa predsednica, demografska kriza bo ena izmed najpomembnejših izzivov, s katerim se bo soočila Evropska unija v bližnji prihodnosti. Nizka rodnost in daljša povprečna pričakovana življenjska doba pomenita, da se naša družba stara. Zaradi tega bo morala pripadajoče stroške kriti vedno manjša skupina državljanov.

Pomanjkanje prosilcev za določena delovna mesta povzroča zaposlovanje nezakonitih priseljencev, saj so stroški njihovega dela znatno nižji. Nezakonito zaposlovanje mora biti kaznovano, negativne posledice pa morajo v prvi vrsti nositi delodajalci in šele nato delavci sami.

Direktiva določa ustrezne administrativne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati delodajalci. Vendar pa te zahteve ne smejo biti prekomerne, saj lahko imajo negativen vpliv na položaj ljudi, ki so v Evropsko unijo vstopili zakonito in imajo veljavna delovna dovoljenja. Obvezno preverjanje dokumentov prosilcev lahko delodajalce odvrne od zaposlovanja tujcev, to pa lahko povzroči večjo stopnjo brezposelnosti in negativno vpliva na trg dela.

Philip Claeys (NI). – (NL) Glasoval bom za poročilo gospoda Fave, čeprav še zdaleč ni popolno. Vsekakor bi rad izrazil svojo podporo direktivi, katere namen je obravnavati zaposlovanje nezakonitih priseljencev.

Seveda gre le za vrh ledene gore, saj bi morali obravnavati tudi trgovino z ljudmi, mreže, ki zagotavljajo podporo nezakonitim priseljencem, pa seveda tudi vlade držav članic, ki masovno legalizirajo nezakonite migrante. Navsezadnje je ravno to nekaznovanje glavna pomanjkljivost v tem celotnem vprašanju nezakonitega priseljevanja. Nezakoniti migranti lahko organizirajo kakršne koli proteste, želijo postavljati zahteve, izrekajo peticije, ne da bi pri tem tvegali, da bodo prijeti ali da jih bodo vrnil v njihove izvirne države. Sprejeti moramo politiko vračanja, ki je učinkovita in deluje natanko tako, kot je v njej zapisano.

Daniel Hannan (NI). - Gospa predsednica, pravica do odločanja, kdo lahko prečka meje in se naseli na vašem ozemlju, je poglobljena lastnost suverenosti. Ta Parlament si že več let prizadeva, da bi to lastnost suverenosti prenesel na Evropsko unijo, to pa počne brez soglasja volivcev in če lahko sodimo po rezultatih francoskega,

nizozemskega in irskega referendumu, tudi navkljub aktivnemu nasprotovanju volivcev. Vprašanje nezakonitega priseljavanja bi moralo biti v nacionalni pristojnosti, vprašanje sankcij zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence pa bi moralo biti v pristojnosti držav članic.

Če Evropska unija želi razširiti svojo pristojnost na to področje, bi morala najprej pridobiti soglasje ljudstva glede pravne podlage, na osnovi katere namerava to storiti. To pomeni, da se je o Lizbonski pogodbi treba odločiti na referendumu. *Pactio Olisipiensis censenda est*.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gospa predsednica, gre za grozen del zakonodaje. Grozen zaradi tega, ker inkriminira delodajalca, ne pa tudi nezakonitega priseljence. To je nesmisel. Zaradi tega bodo vsi delodajalci pričakovali najslabše, kadar bomo morali nekoga zaposliti. Ali si lahko predstavljate, kaj se bo zgodilo, ko morebitni delodajalec začne morebitnega zaposlenega spraševati in mu postavljati zelo nadležna vprašanja?

Poleg tega to nima nič opraviti z Evropsko unijo. To bi moralo biti predmet nacionalne zakonodaje in nacionalnih vlad - parlamentov posameznih držav članic, da se odločijo koga želijo v svojih državah in koga ne. Inkriminacija nacionalnih delodajalcev v času vse globlje recesije je nesmiselna. Ta del zakonodaje ne bi smel biti nikoli objavljen.

– Predlog resolucije: B6-0062/2009 (Energetska učinkovitost)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) V Evropski uniji lahko sedaj opazujemo prve rezultate skupne energetske politike. Licitacije iz sistema za trgovanje z emisijami se bodo začele leta 2015, programi za obnovljivo energijo pa že potekajo. Učinkovitejše obvladovanje evropskih prednostnih nalog na področju energije, ki se sedaj spreminjajo, bo možno le s sprejetjem Lizbonske pogodbe. Najpomembnejša izmed njih je politična neodvisnost. Oskrba z energijo ne sme biti predmet političnega izsiljevanja. Druga prednostna naloga je povečati delež čiste in obnovljive energije. To je razlog, da morajo biti te tehnologije, kot tudi jedrska energija, njena varna uporaba in vprašanja odpadkov, prav tako naslovljena pri financiranju raziskav. Najosnovnejša stvar, na katero je pokazala ta razprava je, da moramo tako najti načine za omejevanje porabe in pokazati spoštovanje do naravnih virov. To pa se začne z izobraževanjem naših otrok.

Syed Kamall (PPE-DE). – Gospa predsednica, spomnim se, da mi je predavatelj nekoč, ko sem delal magisterij, dejal, da tehnologija ponuja številne rešitve; vendar če želimo doseči določene cilje, za to običajno potrebujemo politično in vodstveno voljo.

To se je ponovno zgodilo tudi v Evropskem parlamentu. Govorimo o podnebnih spremembah. Govorimo o energetske učinkovitosti. Pri tem pa se moramo spomniti, da dvanajstkrat leto preselimo ta Parlament iz Bruslja v Strasbourg, da ne omenjamo dodatnih stavb, ki jim imamo v Luksemburgu. Ne samo, da to evropske davkoplačevalce stane dodatnih 200 milijonov EUR letno, ampak prispeva v okolje tudi 192 000 ton CO₂, kar ustreza 49 000 balonom na vroči zrak. Čas je, da politiki v tem parlamentu prenehajo pogrevati to temo o energetske učinkovitosti in podnebnih spremembah, prenehajo s hinavščino in zaprejo parlament v Strasbourg.

Francesco Enrico Speroni (UEN). – (IT) Gospa predsednica, sam vozim avto in kot voznik sem neprestano sit pregona, s katerim se soočamo. Nekateri predlogi, navedeni v tem primeru, so tipičen primer tega, zato sem glasoval proti.

Nirj Deva (PPE-DE). – Gospa predsednica, le s težka sem podprl to poročilo, čeprav bi se najraje vzdržal glasovanja. Razlog za to tiči v tem, da brez konkurenčnosti ne moremo zagotoviti učinkovitosti. Konkurenčnost je glavno gonilo učinkovitosti na vsakem trgu – energetske in ostalih – in v tem primeru za zagotovitev energetske učinkovitosti trga uporabljamo orodje – tehnologijo – po vsej Evropski uniji.

Seveda bi morali energetske učinkovitost v Evropski uniji zagotoviti s konkurenčnostjo. Če bi storili tako in če bi iskali načine, kako tekmovali med seboj za doseganje večje energetske učinkovitosti, bi imeli najučinkovitejši energetski trg na svetu. Prav zaradi tega sem le s težka glasoval za to poročilo.

– Predlog resolucije: RC-B6-0066/2009 (zaporniki iz Gvantanamo)

David Sumberg (PPE-DE). Gospa predsednica, preden se poslovimo od Gvantanamo s kombinacijo resolucije tega Parlamenta in izvršilne odločbe predsednika Združenih držav Amerike – zlobna kombinacija surove moči – naj za zapisnik povem dve dejstvi.

Gvantanamo je bil v prvi vrsti vzpostavljen, da bi bilo mogoče zaščititi vse naše državljane. Kar se Združenih držav tiče, je bil namen dosežen. Vse od 9.11. ni prišlo niti do enega terorističnega dejanja na celinskem delu

ZDA. Ob upokojitvi predsednika Georgea W. Busha pozdravimo njegova dejanja vsaj v zvezi s tem. Zavedam se, da te besede v Parlamentu odmevajo kot kriva vera, vendar so resnične.

Drugič, pa pogledjmo, kaj Evropa, ki je tako velikodušno dajala nasvete Američanom, zdaj počne, da bi prevzela del bremena v zvezi s temi zaporniki in zaščitila naše ljudi pred terorističnimi napadi v prihodnje. Ne bom molčal.

Jim Allister (NI). - Gospa predsednica, Evropski parlament, ki je vedno tako zelo pripravljen na vsakršno sodelovanje, zahteva, da države članice sprejmejo pripornike iz Gvantanama in to ravno v času, ko je varnostna služba razkrila, da je Mullah Sakir, ki je bil izpuščen lani, sedaj vodilni član Al-Kaide in načrtuje napade na britanske in Natove enote v Afganistanu. Ravno v tem času smo razglasili, da je EU odprta za takšne teroristične aktiviste. Ali smo nori? Ne pozabite, ko bodo sprejeti in bodo postali državljani, se bodo ti ljudje lahko prosto gibali po vseh državah članicah EU. Upam, da bodo tisti, ki so glasovali za to norost, za tem stali tudi, ko se bo zgodilo kaj neprijetnega.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Gospa predsednica, dovolite mi, da pojasnim, zakaj sem se vzdržala glasovanja o resoluciji, ki se nanaša na zaprtje zaporov v Gvantanamu. Včerajšnja razprava je pokazala, da vsi pozdravljajo to priljubljen ali populističen načrt predsednika ZDA, to pa je vse, kar lahko storimo. Resolucija vsebuje ocene, za katere pa nimamo dovolj preverjenih ugotovitev ali potrjenih podatkov. Včeraj smo triurno razgreto razpravo namenili vprašanju, kam z zaporniki in kam s tistimi, katerim kazniva dejanja niso bila dokazana. Seveda je rešitev treba iskati znotraj ameriškega kongresa in posameznih vlad nekaterih evropskih držav, nikakor pa ne v Evropskem parlamentu. Zato nisem glasovala za to resolucijo.

Philip Claeys (NI). - (NL) Čeprav resolucija o Gvantanamu vsebuje številne elemente, ki potrjujejo temeljna načela pravne države, seveda nisem zadovoljen z osnovnim pomenom tega besedila, in sicer da so priporniki v Gvantanamu neke vrste žrtve, ki si zaslužijo našega sočustvovanja. Te osebe niso ravno popolnoma nedolžne. Gre za ljudi, ki so osumljeni terorističnih dejanj, za katera pa ni dovolj trdnih dokazov.

Države članice bi morale izvesti vse potrebno za sprejem jetnikov iz Gvantanama, vsaj tako navaja resolucija. To pa je problematično. Problem radikalnega islamskega fundamentalizma je po mojem mnenju, v Evropi zelo velik in je povezan z nekoliko naivno željo po boju proti terorizmu in istočasnem sprejemanjem ljudi, za katere obstaja dvom, da so povezani z Al-Kaido, Talibani in povezanimi skupinami.

Daniel Hannan (NI). - Gospa predsednica, ta Parlament že leta in leta kritizira Združene države zaradi odprave državljanskih svoboščin v zvezi z upravljanjem zaporov v Gvantanamu. Tudi sam sem izrazil zaskrbljenost.

Razumem – v nasprotju z nekaterimi v tem Parlamentu – da gre za težka in občutljiva vprašanja. Številni priporniki, ki so bili izpuščeni, so bili kasneje ponovno prijeti na bojiščih v Afganistanu. Eden izmed njih se je razstrelil na trgu v Iraku in pri tem ubil na desetine ljudi. Vendar pa so nekatera načela dokončna in jih ni mogoče prilagajati potrebam. Eno izmed takšnih je načelo, da nihče ne sme biti pridržan, ne da bi bil obtožen za kaznivo dejanje.

Kolegi, v uvodu vseh naših resolucij o Gvantanamu smo izrazili dober namen. Govorili smo, vztrajali smo, kot prijatelji Združenih držav. Sedaj imamo priložnost, da upravičimo to bahanje. Ameriška administracija počne točno to, na kar smo jo pozivali že od vsega začetka, prosi za našo pomoč. Če se ne bi odzvali, bi bilo to zlobno, nedosledno, hinavsko in znak poraza.

Syed Kamall (PPE-DE). Gospa predsednica, tisti, ki verjamemo v svobodo, osebne svobode in pravno državo, smo več let poskušali prepričati naše ameriške prijatelje, naj zaprejo Gvanatamo ali tamkajšnji center za pridržanje. Država, ki se označuje za voditeljico svobodnega sveta, ne more zanikati teh vrednot, ker ji tako ustreza, čeprav je skrbi glede varnosti mogoče razumeti.

Sedaj, ko je predsednik Obama je najavil zaprtje Gvanatama, bi morali pomagati po svojih najboljših močeh. Vendar pa Evropska unija ne more odločati o tem, kdo lahko vstopa v države Evropske unije. To bi morale odločati države članice, torej pozovimo države članice Evropske unije, da po svojih najboljših močeh pomagajo ameriškim prijateljem. Pokazale so pripravljenost. Prislunhile so nam. Čas je, da sedaj mi prislunhemo njim, prav tako kot bi morala Evropska politična elita prislunhiti volivcem, ki so na vseh referendumih zavrnili Lizbonsko pogodbo. Čas je, da prislunhemo tistim, katerih glas šteje.

Nirj Deva (PPE-DE). Gospa predsednica, Velika listina svoboščin in habeas corpus sta temelja, na katerih je bila napisana ameriška ustava. Sta tudi temelja, na podlagi katerih so bili napisani zakoni moje države.

Ljudi ni mogoče kar obsojati in jih zapirati, ne da bi jih pri tem obtožili in jim sodili. Vendar pa smo v tem Parlamentu leto za letom obsojali predsednika Busha zaradi tega, kar je naredil v zalivu Gvantanamo. Sedaj je prišlo do okoliščin, v katerih se je predsednik Obama povsem utemeljeno odločil, da bo končal s tem.

Sedaj, ko nas je ameriški predsednik poslušal, je vsekakor na nas, da spodbujamo države članice k prevzemanju dela bremena naših ameriških zaveznikov. Vendar pa to ni zadeva, glede katere bi ta Parlament lahko ukazoval drugim parlamentom. Nacionalni parlamenti se morajo sami odločiti, ali je v njihovem interesu pomagati Američanom, sedaj ko potrebujejo pomoč.

Pisne obrazložitve glasovanja

– Poročilo: Karl-Heinz Florenz (A6-0495/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Evropa potrebuje eno samo strateško energetske politiko, ki bi zagotavljala učinkovito uporabo virov in minimalen vpliv na okolje.

EU in države članice morajo zagotoviti razvoj energetske infrastrukture v Evropi, ki je nujno potrebna pri naših prizadevanjih za zagotavljanje najrazličnejših virov energije v EU in zmanjševanje odvisnosti od fosilnih goriv.

Danes je v EU mogoče ogrevanju stavb pripisati največji delež porabljene energije in emisij CO₂ – približno 40 % celotne emisije CO₂. Zlasti na tem področju je še veliko možnosti za prihranek energije.

Strinjam se s predlogom poročevalca glede izvedbe neuradne kampanje za državljane na nacionalni ravni, ki bi bila namenjena večji učinkovitosti uporabe energije in v času katere bi lastnikom hiš in stanovanj omogočili toplotne slike s podatki o energetske učinkovitosti ter priporočila za financiranje morebitnih posodobitev po zgledu mikrokreditov. Slaba energetska učinkovitost je slaba točka zgradb iz postsovjetskega obdobja in številni lastniki ne vedo kako in na kakšen način lahko prihranijo energijo. Menim, da je treba za prenovo stavb povečati pomoč iz strukturnih skladov na 15 % (trenutno znaša 3 %).

John Bowis (PPE-DE), v pisni obliki. – Britanski konzervativci pozdravljajo široko zaupanje v poročilo Začasnega odbora za podnebne spremembe. Verjamemo, da poročilo znatno prispeva k razpravi, ki bo pripeljala do učinkovitega mednarodnega sporazuma o podnebnih spremembah v Københavnu v 2009. Zlasti podpiramo namen ambicioznih srednje- in dolgoročnih ciljev za zmanjšanje emisij, spodbujanje obnovljive energije in povečano energetske učinkovitost, ter poziv k trajnostnemu pristopu v gozdarstvu, deževnih gozdovih in krčenju gozdov. Prav tako verjamemo, da bo gospodarstvo z manjšimi emisijami sprožilo večji inovacijski zagon, da bi ustvarili nova in konkurenčna podjetja ter delovna mesta na področju čistih tehnologij, obnovljive energije in zelenih podjetij.

Vendar pa ne moremo podpreti koncepta, po katerem bi bili evropska varnostna strategija ter evropska varnostna in obrambna politika vključeni v boj proti vplivom podnebnih sprememb.

Prav tako nasprotujemo sklicevanjem na Lizbonsko pogodbo, zlasti tistim, iz katerih izhaja, da pristojnosti Evropske unije na področju podnebnih sprememb še niso zadostne. Verjamemo, da ima EU vse pristojnosti, s katerimi lahko zagotovi sodelovanje Evropejcev, ki bi prineslo uspeh in služi kot vzor na področju podnebnih sprememb.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo gospoda Florenza, ker se strinjam s priporočili v zvezi s prihodnjo celovito politiko o podnebnih spremembah.

Poročilo poziva Komisijo k pozornemu spremljanju in analiziranju najnovejših ugotovitev znanstvenih raziskav, da bi tako bilo mogoče oceniti ali bo s ciljem EU o 2 °C res mogoče preprečiti nevarne vplive podnebnih sprememb.

Istočasno pa izpostavlja, kako pomembno je, da EU in druge industrializirane države, kot skupina, postavijo srednjeročne cilje za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 25-40 % do leta 2020, kot tudi dolgoročne cilje a zmanjševanje emisij za vsaj 80 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990, istočasno pa namenijo posebno pozornost ohranitvi osredotočenosti na omejevanje porasta povprečne globalne temperature za 2°C v primerjavi s predindustrijsko ravno, ter tako dosežejo 50 % verjetnosti, da bo ta cilj dosežen.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – Gre za poročilo, ki daje usmeritve za naprej in pošilja jasno sporočilo vsem, da nemudoma ukrepajo, preden bo prepozno. Ne smemo tvegati, kadar gre za vprašanje ohranjanja narave in človeštva. Potrebujemo celovito politiko, da bi se lahko izognili podvajanju dela, prav tako pa

moramo uskladiti svoje cilje in strategije. Evropska unija mora prevzeti vodilno vlogo v boju proti podnebnim spremembam, to poročilo pa predstavlja velik korak v to smer. Pravica do življenja, varnosti, zdravstva, izobraževanja in okoljske zaštite so temeljne pravice in naša dolžnost je, da jih ohranimo za prihodnje generacije. Že sedaj se zavedamo, kako veliko škodo povzročajo podnebne spremembe in naša dolžnost je, da kar v največji meri zmanjšamo to škodo.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Danes smo glasovali za poročilo o prihodnji celoviti politiki EU o podnebnih spremembah. Vendar pa bi v zvezi s tem radi poudarili, da bi se prihodki od trgovanja s pravicami do emisije morali pripisati državam članicam.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. (PL) Glasoval sem za poročilo „2050: Prihodnost se začne danes - priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“, saj lahko podnebne spremembe povzročijo nepopravljivo škodo, obdobje poceni fosilne energije pa se bo kmalu končalo.

Zaradi tega si mora EU skupaj s svojimi strateškimi partnerji prizadevati za zmanjšanje trenutne odvisnosti od fosilnih goriv in močno povečanje deleža uporabe obnovljive energije.

Z ustreznimi naložbami se mora v naslednjih 12 letih energetska učinkovitost evropskega gospodarstva povečati, istočasno pa je treba zmanjšati toplogredne pline za več kot 25 %.

EU mora izvesti potrebne ukrepe, da bi do leta 2050 dosegla naslednje cilje: zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, 60 % raven uporabe obnovljive energije in energetske učinkovitosti.

Evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij lahko v zvezi s tem predstavlja pomemben mejnik, in sicer z izpostavljanjem temeljnega pomena naložb v znanstvene raziskave in nove tehnologije.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Podnebne spremembe so posledica neodgovornega izkoriščanja naravnih virov s strani kapitala za doseganje čim večjega dobička.

EU šteje delavce, njihov način življenja in njihove potrošniške navade za neustrezne. EU želi v ogrado z ovčami spustiti volka, da jih čuva, odgovornost za blaženje podnebnih sprememb pa prelaga ravno na tiste, ki so krivi zanjo: monopoliste in multinacionalke. Energija, voda, gozdovi, odpadki in kmetijstvo, vse to se sedaj privatizira in kopiči v rokah peščice multinacionalk, vse v imenu okolja. Neovirano delovanje „prostega trga“, liberalizacija trgov in kapitalistično prestrukturiranje predstavljajo bistvo ukrepov, predlaganih v poročilu Evropskega parlamenta.

V sporazumih EU s tretjimi državami se zahteva liberalizacija trgov in javnih služb v vseh teh sektorjih. Vsebujejo takšne cilje, kot so na primer biogoriva, zaradi katerih se uničujejo veliki gozdovi. Spodbuja se uporaba mutacij, prednost se daje le enim vrstam pridelkov, kar zmanjšuje biotsko raznolikost.

Varstvo okolja se uporablja celo kot pretveza za imperialistična posredovanja v skladu z „doktrino Solane“.

Zeleno gospodarstvo, ki ga spodbujata EU in ZDA, omogoča prekomerno kopičenje kapitala, zagotavljanje dobičkov za monopole in še večje izkoriščanje delavcev in naravnih virov. Ne samo, da to ničesar ne rešuje, prav nasprotno, problem podnebnih sprememb le še pogloblja.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Florenza „2050: Prihodnost se začne danes - priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“, ker Evropski uniji, državam članicam in njihovim državljanom ponuja številne predloge za doseganje ambicioznih ciljev glede zmanjševanja toplogrednih plinov v Evropski uniji.

Poudarila bi rada, da pri reševanju vprašanja podnebnih sprememb potrebujemo medsektorski pristop na vseh ravneh sprejemanja javnih politik, prav tako pa so zaradi trenutne gospodarske krize potrebne naložbe v „zeleno“ tehnologijo, saj bodo tako na voljo nova delovna mesta.

Verjamem, da končno poročilo Začasnega odbora za podnebne spremembe, v katerem sem sama sodelovala, predstavlja zelo pozitiven prispevek k boju proti podnebnim spremembam in jasno izpostavlja potrebo po sklenitvi mednarodnega sporazuma na konferenci v Københavnu konec leta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Poročilo se ne dotika bistvenega vprašanja v zvezi z razlogi zlorabe okolja, kar predstavlja plenilsko naravo kapitalizma. Preprosto poskuša porazdeliti odgovornost na vse stranke, da bi tako lahko upravičilo predloge, ki v bistvu temeljijo na liberalizaciji trgov, pri čemer pa breme nosijo uporabniki in delavci.

Čeprav je končno besedilo, ki je bilo potrjeno na plenarnem zasedanju, bolj omejeno kot originalni predlog in vsebuje nekatere pozitivne vidike, se ne strinjamo z drugimi stališči, in sicer s tistimi, v katerih se varstvo okolja uporablja kot izgovor za še eno priložnost za zaostritev ideološkega napada, za preložitev odgovornosti na navadne ljudi in delavce in za komercializacijo vseh okoljskih dejavnosti, da bi tako postale donosne.

Zato smo glasovali za nekatere predloge, vključno s tistimi, ki jih je predlagala naša skupina, in so namenjeni izboljšanju vsebine poročila, hkrati pa smo morali izraziti svoje nestrinjanje s poskusi komercializacije vsega tistega, kar je ključnega pomena za človeško življenje, vključno z zrakom, ki ga dihamo.

Glyn Ford (PSE), *v pisni obliki*. – Podnebne spremembe predstavljajo enega izmed največjih izzivov, s katerim se svet sooča danes. Zagovarjam uporabo energetske varčnih žarnic, vendar to ni dovolj. Vsi se bomo morali sprijazniti s spremembami našega življenjskega sloga, kot tudi z življenjem, ki je mnogo bolj skrajno in dramatično.

Nedavno mi je nekdo na javni seji v Cheltenhamu, v moji volilni enoti, zastavil vprašanje, kaj je po mojem mnenju najpomembnejša stvar, ki jo lahko naredimo v boju proti globalnemu segrevanju in podnebnim spremembam. Moj odgovor je bil jassen: ratifikacija Lizbonske pogodbe. Brez močne, vplivne EU s pristojnostmi na področju skupne zunanje in varnostne politike, ne verjamem, da bomo lahko prepričali ZDA in Japonsko, Kitajsko in Indijo naj sprejmejo potrebne ukrepe.

Podpiranje in spodbujanje močne EU, ki deluje enotno, bosta v boju proti podnebnim spremembam pomenila več, kot milijone energetske varčnih žarnic.

Duarte Freitas (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (PT) To poročilo združuje stališča različnih političnih skupin in interesov panog na osnovi najnovejših in zanesljivih znanstvenih podatkov. Zaradi tega ni mogoče zanikati, da je ta dokument temeljit, široko zastavljen, posodobljen in ustrezen.

Strinjam se s poročilom kot celoto, vendar pa sem glasoval proti neposrednemu sklicevanju na vpliv živinoreje na podnebne spremembe, saj menim, da je bilo pretirano. Kmetijstva ne smemo preganjati. Namesto tega je treba izpostaviti proizvodnjo in porabo lokalnih izdelkov, saj bodo emisije toplogrednih plinov, ki so posledica prevoza, manjše.

Po drugi strani pa sem glasoval za sklicevanje na probleme, s katerimi se sooča kmetijstvo in ki so posledica podnebnih sprememb, saj sem mnenja, da bi morale regije, ki so bile najbolj prizadete, prejeti ustrezno nadomestilo. Glede prilagajanja na podnebne spremembe, se strinjam, da moramo takoj začeti z izvajanjem nove okvirne direktive o varstvu tal in da moramo prilagoditi kohezijsko politiko, politiko o varstvu voda in omrežje Natura 2000, da bi se lahko soočili s pričakovanimi vplivi.

Na koncu bi rad povedal, da sem glasoval za sklicevanje na potrebo, v skladu s katero se moramo izogniti pretirani uporabi prožnostnih mehanizmov Kjotskega protokola, saj mora Evropa dejansko zmanjšati svoje emisije, če želi ohraniti vodilno vlogo pri mednarodnih pogajanjih in zagotoviti globalni sporazum v Københavnu.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (CS) Podnebne spremembe so dejstvo. Nekateri znanstveniki kljub temu izražajo dvome glede tega. Prav tako nekateri znanstveniki dvomijo, da je glavni vzrok za podnebne spremembe človekovo delovanje, kot navaja to poročilo. Kakor koli že, 22 poglavij tega poročila daje dober povzetek problema z vidika večinskega mnenja strokovnjakov po celem svetu. Kar se tiče posameznih poglavij, je poglavje o energiji nekoliko nepopolno. Pravilno navaja, da so fosilna goriva omejen vir, pri tem pa je v celoti izpuščeno ključno vprašanje zagotavljanja zadostnih količin energije v primeru, da se do leta 2030 globalna poraba resnično poveča za 60 %.

Iz tega jasno sledi, da bodo v zelo bližnji prihodnosti potrebni znatni napor pri izgradnji jedrskih elektrarn. V tem trenutku je to edini poznani vir čiste energije, ki jo je mogoče proizvajati v velikem obsegu, vendar ima ideološke nasprotnike celo v Evropskem parlamentu. Dokler ne bomo obvladali termonuklearne fuzije, je pri iskanju čiste gora energije edina alternativa jedrska energija. V tej določbi se strinjam s poročilom.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), *v pisni obliki*. – (FR) Poročilo gospoda Florenza vsebuje podroben seznam ukrepov, potrebnih v boju proti podnebnim spremembam in pri pripravi podpornih politik. Vendar pa vsebuje strukturne pomanjkljivosti v zvezi s ključno in zeleno preusmeritvijo Evropske unije.

Glavne pomanjkljivosti so finančne narave.

Čeprav predvideva davek na ogljik, akcijski načrt 2009-2014 ne vsebuje analiz in način izvajanja le tega, prav tako ne vsebuje niti sistematičnega uravnoteženja ogljika na izdelek. Kljub temu gre za bistven element.

Pri usklajenih ciljnih dejavnostih in projektih, pri javni infrastrukturi ali inovativnih industrijskih politikah, pri regionalnem razvoju, pri pomoči za lokalne oblasti ali pri raziskavah in razvoju niso bili navedeni nobeni proračunski zneski.

V zvezi z industrijo, sklicevanje na „zakonodajne instrumente“ ne bo zadostovalo.

Podobno tudi pri ustanovitvi evropskega sklada za podnebje velja zahteva, da se „trgu prepusti odločitev, katere tehnologije bi bilo treba uporabiti ...“.

Zaradi tega ne bo upoštevana niti dolgoročna vizija, niti splošni interes. To je nesmisel.

Zato je nujno, da se EU zelo hitro posveti vprašanju davka na ogljik, javne pomoči, namenjene podpori zelenega *New Deal*a ter proračuna Skupnosti za preprečevanje podnebnih sprememb.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Nobenega dvoma ni, da se podnebje spreminja. Vendar pa ni jasno, ali je za to v veliki meri ali pretežno krivo človekovo delovanje ali pa gre v veliki meri ali pretežno za del naravnega procesa. Obstaja precej negotovosti v zvezi s tem, kaj se dogaja in v zvezi s tem, kaj moramo storiti glede tega. Ravno zaradi te negotovosti moramo na primer narediti prve korake k zaustavljanju emisij ogljikovega dioksida v ozračje. Zaradi tega sem ob prejšnjih priložnostih glasoval za predlog po zmanjšanju teh emisij za 20 % do leta 2020.

Začasni odbor za podnebne spremembe Evropskega parlamenta je predložil poročilo o tem, kako naj se EU odzove na podnebne spremembe. Poročilo je zelo razpoteženo. Zdi se, kot da bi poslanci, ki so sodelovali, poskušali pomiriti določene interese, kot so interesi kmetijstva in turizma. Istočasno poročilo zahteva več sredstev in nove mehanizme, ter v praksi predlaga velik pomik v smeri centraliziranega planskega gospodarstva s propagandnimi kampanjami v šolah in izvenšolskih rekreacijskih centrih, nadziranih iz Bruslja.

Poročilo je tako daleč stran od ključnih vprašanj, da sem bil prisiljen glasovati proti njemu. Ne moremo nadaljevati tako in vedno znova pritrditi vsakemu predlogu, samo da bi s tem pokazali našo utemeljeno skrb, negotovost in pripravljenost na ukrepanje v zvezi z vprašanjem podnebnih sprememb.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to poročilo, ki ponovno utrjuje kratkoročno zavezanost EU k zmanjšanju emisij za 30 % do 2020, če bo prišlo do mednarodnega sporazuma. Prav tako potrjuje cilj, ki je bil vključen v balijski načrt, da morajo industrializirane države zmanjšati emisije za 80 % do 2050. Pozdravljam to poročilo, ki poziva Komisijo in Svet, da prevzameta vodilno vlogo v bližajočih pogovorih v Københavnu po preteku Kjotskega sporazuma in poziva k vzpostavitvi minimalnih standardov energetske učinkovitosti v EU za nove in obnovljene stavbe. Poročilo poziva ECONFIN, da uvede nižje stopnje DDV za obnovljivo energijo in energetske varčne proizvode.

Podpiram poziv h gospodarskim spodbudam, kot je sistem trgovanja z ogljikom za države, da bi tako zaščitile svoje tropske deževne gozdove in poziv k sprejetju ukrepov za energetske učinkovitost na lokalni in regionalni ravni v boju proti energetske revščini.

Iosif Matula (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) S tem, ko je Evropska unija sprejela to poročilo, dokazuje, da aktivno sodeluje v boju proti negativnim posledicam, ki so posledica podnebnih sprememb. Globalno segrevanje je eno izmed najbolj zapletenih vprašanj, s katerim se sooča celoten planet. Zaradi tega morajo pri tem sodelovati vse države. Več kot 150 priporočil, ki jih vključuje to poročilo, se nanaša na večino področij, kjer je mogoče izvesti izboljšave in tako doseči evropski cilj o omejitvi porasta temperature za 2°C.

Da bi lahko dosegli ta cilj, mora aktivno sodelovati vsaka oseba, ki mora biti ustrezno seznanjena s tem, kako zaščititi okolje in kako prevzeti odgovornost za prihodnje generacije.

Evropski načrt za oživitev gospodarstva boja proti globalnemu segrevanju ne podpira le z dodeljevanjem sredstev za razvoj inovativnih tehnologij, ampak tudi z uporabo rešitev, ki bodo spodbudile energetske učinkovitost. Naložbe v raziskave in inovacije bodo, kot odgovor na izzive, ki jih predstavljajo podnebne spremembe, omogočile razvoj čistih tehnologij.

Menim, da so predlagani ukrepi uresničljivi in jih je v srednje- in dolgoročnem obdobju mogoče začeti izvajati. Čeprav se večina držav sooča s številnimi gospodarskimi in finančnimi problemi, je treba posebno pozornost nameniti zaustavljanju negativnih vplivov podnebnih sprememb.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), v pisni obliki. – Z veseljem sem podprla končno poročilo Začasnega odbora za podnebne spremembe.

Poročilo gospoda Florenza temelji na znanstvenih načelih in izpostavlja izzive, s katerimi se sooča naša družba na številnih področjih, kot so promet, raba zemljišč, energija in ravnanje z odpadki. Trenutne gospodarske krize ne bi smeli uporabljati kot izgovor za neuresničevanje podnebnih zavez. Nekatere manj napredne sile so poslabšanje v gospodarstvu poskušale izkoristiti kot priložnost za opustitev potrebnih podnebnih zavez. Na to ne smemo gledati le kot na nesramno početje sil, ki jih soočanje z realnostjo podnebnih sprememb niti malo ne zanima, ampak tudi kot skrajno kratkovidnost.

Še zlasti zavračam pripombo, da bi morala biti jedrska energija kakor koli vključena v zeleno gospodarstvo prihodnosti. Irska mora še naprej ostati otok brez jedrske energije. Osnova za našo oskrbo z energijo morajo biti viri čiste in obnovljive energije, ne pa nevarna jedrska energija, ki je kratkoročna in neumna rešitev.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Lep dan vam želim. Poročilo v celoti podpiram in rad bi se vam zahvalil, gospod Florenz, za podrobno poročilo o prihodnji politiki EU o podnebnih spremembah. Strašno je, da podnebne spremembe vplivajo in bodo vplivale na naše okolje in s tem tudi na naše zdravje in družbo. Zato smo dolžni storiti vse za sklenitev sporazuma o politiki, namenjeni zmanjševanju dejavnikov, ki prispevajo h katastrofi v prihodnosti.

Pogajanja o zagotavljanju pomoči pri vključevanju evropskih odzivov v globalni okvir so bila uspešna vse od odločitve Parlamenta o ustanovitvi Začasnega odbora za podnebne spremembe v aprilu. Vendar pa moramo svoje domneve v zvezi s cilji zmanjšanja porabe energije in vloge kmetijstva vedno znova ocenjevati. S sodelovanjem bomo mogoče lahko zmanjšali emisije ogljika in upočasnili proces globalnega segrevanja v Evropi in po svetu.

Kot je povedal gospod Florenz, obstaja več poti v boju proti podnebnim spremembam, vendar vemo, da moramo začeti z izboljšanjem učinkovitosti in upravljanja virov. Globalne podnebne spremembe negativno vplivajo na naše okolje, naš trenutni način življenja in na možnosti prihodnjih generacij. Storiti moramo vse, kar je v naših močeh, da bi, če že ne zaustavili, pa vsaj upočasnili ta proces. Hvala.

Jan Mulder (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Čeprav sem pri končnem glasovanju podprl to poročilo, želim vseeno izraziti resne pomisleke glede nekaterih oddelkov. Ne verjamem, da pridelava krmnih rastlin, namenjenih intenzivni živinoreji, negativno vpliva na podnebje. Prav tako ne verjame, da je za reševanje problema podnebnih sprememb potrebna evropska direktiva o varstvu tal.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) V trenutni gospodarski klimi postaja financiranje naložb v čisto tehnologijo in zeleno energijo, ki sta potrebni v boju proti globalnemu segrevanju, vse težje. Zaradi tega bi se rad pridružil kolegom, ki podpirajo to poročilo in predlagajo ukrepe, namenjene povečevanju „inteligentnih“ naložb, ki predstavljajo rešitev za podnebno krizo in trenutni kreditni krč, saj lahko ustvarijo nova delovna mesta.

Eden izmed takšnih ukrepov je osnutek uredbe Komisije, o katerem teče razprava v Parlamentu in ki predvideva, da lahko države članice financirajo, iz strukturnih in kohezijskih skladov, obsežne programe javnih del, namenjenih obnovi stanovanj. To lahko ima za posledico številne ugodnosti. Na primer, družine z nizkimi prihodki lahko prejmejo finančno pomoč pri posodabljanju ogrevalnih sistemov, ter tako znatno znižajo stroške vzdrževanja. Poleg tega bo ta ukrep pomagal tudi pri zmanjševanju energetske odvisnosti Evrope, kar predstavlja prednostno nalogo glede na trenutno energetska krizo, s katero se sooča Evropa.

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – To poročilo se nanaša na ključna vprašanja, povezana s podnebnimi spremembami, kot je poziv k znatnemu zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, spodbujanju virov obnovljive energije in izboljšanju energetske učinkovitosti.

Trenutno se soočamo z razmerami, ko se vplivi podnebnih sprememb in globalnega segrevanja stopnjujejo hitreje, kot smo predhodno pričakovali. Zato mora okoljska politika nujno ostati najpomembnejša prednostna naloga EU in posameznih držav članic.

Skupaj s podnebnim in energetskega sveznjem, ki je bil sprejet decembra, ima EU sedaj vodilen položaj na področju okoljske zakonodaje in lahko spodbuja države izven Evrope, da storijo isto, hkrati pa spodbuja politike, ki so namenjene boju proti podnebnim spremembam.

Tega vprašanja ne moremo ignorirati in čakati petdeset let, da bi ugotovili, kakšne bodo posledice.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za to poročilo, ker vsebuje „načrt 12 akcijskih ukrepov“ prihodnje celovite politike o podnebnih spremembah.

Poročilo izpostavlja, kako pomembno je, da EU in druge industrializirane države kot skupina postavijo srednjeročne cilje za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (TGP) za 25-40 % do leta 2020, kot tudi dolgoročne cilje za zmanjšanje emisij za 80 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990.

Da bi lahko uresničili te cilje in se prilagodili na podnebne spremembe, moramo na ravni EU zagotoviti sredstva v višini približno 175 milijonov EUR letno. Sem spada ustanovitev sklada za podnebje, ki se bo financiral iz prihodkov od dražb iz sistema za trgovanje z emisijami in/ali enakovrednih zasebnih skladov v državah članicah, da bi tako bilo mogoče zagotoviti naložbe in solidarnost, ki sta potrebni za financiranje prihodnje podnebne politike.

Pri tem je treba posebno pozornost nameniti raziskavam, da bi bilo mogoče zagotoviti znanstveno podporo razvoju in izvajanju „čistih“ tehnologij. Okoljsko politiko moramo izkoristiti kot priložnost za pripravo strategije prilagajanja na učinke podnebnih sprememb. Da bi se bilo mogoče z ustvarjanjem novih „zelenih“ delovnih mest v konkurenčnih podjetjih spopasti z učinki krize, je treba politiko pravilno izvajati in v različnih sektorjih.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Do sedaj je bilo v različnih zakonodajnih obdobjih predlaganih trinajst resolucij Evropskega parlamenta o podnebnih spremembah. Kljub naporom Komisije in Parlamenta, ta tema še vedno sproža veliko dilem. Poročilo gospoda Florenza ni spremenilo stališča tistih, ki ne verjamejo v odločilen vpliv človekove dejavnosti na podnebne spremembe, za katere so milijone let veljali le zakoni narave.

Dodaten problem predstavlja ideja o celoviti politiki za vse evropske države. Glede na to, da se poročilo ne sklicuje na posebne okoliščine novih držav članic, ali na, kar je še pomembneje, napore, ki so jih od leta 1989 vložile v zmanjšanje onesnaženosti in emisij toplogrednih plinov, ne moremo govoriti o celovitem pristopu. Različne države imajo pravico, da si zastavijo različne cilje. Države morajo imeti pravico, da same izberejo tehnologijo, s katero bodo pridobivale energijo. V zvezi s priporočili Komisije o določitvi zavezujočega 20 % cilja za izboljšanje energetske učinkovitosti, se zdi, da sumničenja glede skrivnega spodbujanja drage, tuje energetske tehnologije, niso neutemeljena.

Lydie Polfer (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za poročila gospoda Florenza. Gre za izjemno delo, saj to poročilo podrobno navaja širok obseg ukrepov, potrebnih na tako raznolikih področjih, kot so energija, biogoriva, energetska učinkovitost, mobilnost, turizem, kmetijstvo in živinoreja, varstvo tal in upravljanje vodnih virov, pa tudi ravnanje z odpadki in viri, prihodnje teme, izobraževanje in usposabljanje.

Odlično delo Začasnega odbora za podnebne spremembe, ustanovljenega 25. aprila 2007, je vizionarsko, predloge za preprečevanje podnebnih sprememb, ki iz njega izhajajo, pa morajo podpreti vsi tisti, ki sodelujejo v političnem, gospodarskem in družbenem življenju.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Razprava o prihodnji celoviti politiki Evrope o podnebnih spremembah se nanaša na številne teme in bi nas morala voditi pri iskanju razumnih, izvedljivih rešitev, ki temeljijo na znanosti. Fanatična razprava, ki zavrača vsako znanost razen uradne različice in ki ignorira potrebo po raziskavah ter zavrača negotovosti znanstvenih raziskav, spreminja znanost v dogmo, dogma pa ni v pomoč ustvarjalcem politike.

Zaradi tega se moramo prednostno osredotočiti na raznoliko in učinkovito proizvodnjo ter porabo energije, da bi tako zmanjšali odvisnost, hkrati pa tako Evropejcem kot tudi ostalim zagotovili želeno kakovost življenja.

Zato smo soočeni z velikim znanstvenim izzivom, pri katerem je dolžnost javnih organov, da kot prednostne naloge opredelijo naložbe v razvoj in raziskave, ter da, če so sami akterji na trgu, spodbujajo vzpostavljanje donosnih trgov za energetske učinkovitejše proizvode. Podnebne spremembe terjajo od nas, da na področju razvoja naredimo korak naprej, ne nazaj. Naredimo to.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Cilji, ki naj bi jih EU dosegla z usklajenim zmanjševanjem, so ključnega pomena, če želimo doseči ustrezne pozitivne spremembe v našem okolju.

Glasoval sem za izboljšanje strukture tega usklajevanja z uporabo najrazličnejših virov – vključno z ugodnimi učinki varne proizvodnje jedrske energije – ki pa jih moramo ponovno preveriti ob upoštevanju priporočil nacionalnih inšpektoratov in sprememb tehnologije.

Glede na to, da je financiranje nujno, sem tudi sam glasoval za to, da se prihodki licitiranja iz sistema za trgovanje z emisijami namenijo za pokrivanje stroškov vseh potrebnih sprememb. To vključuje tudi naložbe v novo tehnologijo.

Sistem trgovanja z emisijami za letalstvo še vedno predstavlja ustrezno rešitev, čeprav ima le majhen učinek.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Razprava o celoviti politiki o podnebnih spremembah je ključnega pomena, če želimo emisije ogljika zmanjšati za 50 % do leta 2050.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejetje poročila gospoda Florenza z naslovom „2050: Prihodnost se začne danes - priporočila za prihodnjo celovito politiko EU o podnebnih spremembah“. To poročilo je pripravil Začasni odbor za podnebne spremembe, imenovan junija 2007.

Poročilo je specifičen seznam priporočil glede zmanjševanja emisij ogljikovega dioksida, ki naj bi jih izvedli organi Skupnosti (zlasti Evropska komisija) in države članice. Da bi bilo mogoče te cilje doseči, bo prav tako treba ukrepati na lokalni ravni.

Prihaja do nenadnih sprememb v podnebj, ki imajo resne negativne posledice. EU in industrializirane države morajo sprejeti cilje zmanjšanja emisij toplogrednih plinov med 25 % in 40 % do leta 2020, dolgoročno pa naj bi zmanjšale emisije za 80 % do leta 2050 v primerjavi z letom 1990.

Preostala priporočila, ki so navedena v poročilu, vključujejo partnerstvo in sodelovanje s tretjimi državami sredozemske kotline na področju proizvodnje sončne energije, kar bi omogočalo doseganje nične neto porabe energije v novih stanovanjskih zgradbah do leta 2015 in v vseh zgradbah do leta 2020, z možnostjo dolgoročnega podaljšanja tega cilja in vključitve obnovljenih stavb. Načrti vključujejo tudi ustanovitev evropske skupnosti za obnovljivo energijo, ki bi nudila podporo raziskovalnim in razvojnim dejavnostim pri razvoju naprednih novih tehnologij.

Thomas Ulmer (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Glasovanja o poročilu o podnebnih spremembah sem se vzdržal. To pa še ne pomeni, da je slabo celotno poročilo. Vendar pa združuje točne znanstvene podatke z napačnimi polemikami. Celotno delo, ki ga je opravil odbor, je bilo enostransko, prav tako pa ni bil upoštevano znanstveno mnenje. Na osnovi tega ni mogoče pripraviti uravnoteženega poročila. Žal je tovrstni pristop zaradi bližajočih evropskih volitev, postal vse prepogost.

– Poročilo: Claudio Fava (A6-0026/2009)

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo gospoda Fave o osnutku direktive o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence.

Glede na podatke Komisije znotraj Evropske unije nezakonito prebiva med 4,5 in 8 milijonov državljanov tretjih držav, ki so priljubljena tarča brezvestnih delodajalcev, ki se okoriščajo z nezakonito delovno silo.

Nujno moramo izpostaviti, da te prakse niso vredne Evrope, kjer bi spoštovanje osnovnih človekovih pravic moralo veljati za vse. Prišel je čas, ko moramo poudariti odgovornosti tistih, ki se okoriščajo na račun teh ljudi, ki so še posebej ranljivi. Zaradi stigmatizacije nezakonitih priseljencev teh žrtev ne smemo obravnavati kot kriminalce. V zvezi z ukrepi, ki jih tukaj zagovarjamo, ne gre le za vprašanje sankcioniranja nepoštenih šefov, ampak tudi za zagovarjanje določenega števila socialnih pravic, kot je pravica do zastopanja s strani sindikata.

Vseeno pa se ne smemo prehitro veseliti zmage, saj sama grožnja glede sankcioniranja ne zadostuje, ampak morajo biti vzpostavljeni tudi potrebni instrumenti za nadzor zakonitosti. Le tako bomo lahko začeli z izvajanjem skupne politike priseljevanja.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark in Anna Ibrisagic (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Evropski parlament je danes glasoval o poročilu (A6-0026/2009) gospoda Fave (Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, Italija), ki se nanaša na sankcije zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence v EU.

Ker poročilo državam članicam nalaga odgovornost izrekanja sankcij v skladu s kazenskim pravom, smo se švedski konzervativci odločili, da ga ne bomo podprli.

Gérard Deprez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Podprl sem poročilo gospoda Flave, ki ga bomo uporabljali za nalaganje strožjih kazni delodajalcem, ki se poslužujejo nezakonite delovne sile.

Kazni morajo od sedaj naprej vključevati stroške vračanja delavcev v njihove matične države in plačilo zaostalih plačil (plače, davki in prispevki za socialno varstvo). Druge predlagane sankcije vključujejo vse od izključitve iz prejemanja javnih nepovratnih sredstev do začasnega ali trajnega zaprtja.

Izpostavimo tri ključne točke sistema: prvič, sporočilo, posredovano brezvestnim in nepoštenim delodajalcem, s tem ko nalaga kazenske sankcije v najresnejših primerih izkoriščanja nezakonite delovne sile, kot je zaposlovanje mladoletnih oseb v izjemno slabih delovnih razmerah ali kjer je delavec žrtev trgovine z ljudmi. Naprej, možnost uporabe manj strožjih določb v primeru fizičnih oseb, če so pogoji zaposlovanja pravilni. Nadalje, odgovornost podjetij, ki sodelujejo v verigi podizvajalcev, če je mogoče dokazati, da so vedela za zaposlovanje nezakonitih priseljencev s strani podizvajalca.

In zadnje, ne pozabimo, da gre za minimalne standarde (vsaka država lahko zaostri sankcije zoper delodajalce in poveča zaščito za nezakonite priseljence), ter da obstajajo razlogi za ponoven pregled na vsaka tri leta, kar nam omogoča, da cilje prilagodimo glede na izkušnje.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo, ki ga je pripravil naš kolega, je prvi korak v boju proti nezakonitemu zaposlovanju in zmanjševanju enega izmed najresnejših vidikov čezmejnega kriminala. Medtem, ko so bile do sedaj državne politike bolj osredotočene na to, kako nezakonitim priseljencem preprečiti dostop do trga dela, se sedaj spopadamo z bistvom problema, s tem ko sankcioniramo delodajalce, ki kujejo dobiček na račun ranljivosti nezakonitih priseljencev.

Večina teh zaposlenih dela v kmetijskem sektorju in v nešteti primerih so pogoji, ki jih morajo ti ljudje prenašati, nečloveški, pogostokrat pa za svoje delo sploh ne prejmejo plačila. Predpisi, ki jih predlagamo, niso namenjeni le kaznovanju delodajalcev, ampak zagotavljajo tudi, da bodo delavci prejeli vsa plačila, ki jim jih delodajalci dolgujejo. Tovrstne določbe potrebujemo, da bi lahko vzpostavili standardne predpise na ravni Skupnosti, namenjene sankcioniranju delodajalcev, saj v veliki večini primerov te nezakonite delavce zagotavljajo transnacionalne mreže za trgovino z ljudmi.

To poročilo ne pomeni, da bodo meje EU zaprte, ampak pomeni krepitev preferenčnega načela Skupnosti. Ob upoštevanju demografskega profila v večini držav članic, moramo zagotoviti, da bo trg delovne sile ostal odprt, vendar pod pogojem, da je pritok delavcev legalen in ustreza potrebam Skupnosti.

Patrick Gaubert (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Vesel sem, da je bil osnutek direktive sprejet z veliko večino, saj je zelo pomembna v boju proti nezakonitemu priseljevanju in je ključnega pomena pri izvajanju skupne politike priseljevanja.

Nezakonito zaposlovanje je glavni vzrok, da na tisoče moških in žensk vsak dan prečka naše meje v upanju, da bodo našli spodobno delo, da bodo lahko nahranili svoje družine. V resnici pa postanejo le sužnji nekaterih delodajalcev, ki uporabljajo in zlorabljajo njihovo ranljivost in nepoznavanje pravic, da bi jih izkoriščali in uporabljali kot poceni delovno silo.

Ta direktiva daje dvojno sporočilo: eno v zvezi s sleparskimi delodajalci, ki ne bodo več mogli nekažnovano zlorabljati te okoliščine in drugo v zvezi z morebitnimi nezakonitimi priseljenci, ki jih bodo odvrčali strožji pogoji za pridobivanje zakonite zaposlitve.

Kompromis, o katerem so potekala pogajanja s Svetom, je zadovoljiv in le upamo lahko, da bodo države članice kmalu začele z izvajanjem te direktive, da na tisoče ljudi v Evropi ne bi bilo več tako ranljivih.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Splošno prepoved zaposlovanja nezakonitih delavcev za preprečevanje nezakonitega priseljevanja lahko le pozdravljamo. Prav tako lahko samo podpremo sankcije zoper delodajalce, ki se zatekajo k tej vrsti delovne sile, pogostokrat z namenom izkoriščanja in ki niso nič drugega kot sodobni trgovci s sužnji.

Vendar imam nekaj zadržkov. Evropska unija ima ponovno koristi zaradi primera, ki temelji na pravu Skupnosti (prvi steber), da bi razširila svoje pristojnost v zvezi z usklajevanjem kazenskega prava držav članic, z opaznima izjemama Irske in Združenega kraljestva, ki pa sta uveljavljali svojo klavzulo o izvzetju, ki jo omogočajo pogodbe.

Spominjam se, kaj se je zgodilo v Franciji po stavki v priljubljeni restavraciji v Neuillyju, kamor rad zahaja predsednik Sarkozy: šefi so trdili, da so žrtve preveč togega trga delovne sile ali zaščitnikov delovne sile, katerim so plačevali zakonski minimum in nezakoniti priseljenci so lahko z delom na zelo enostaven način pridobili pravni status – okoliščina, ki se bo zaradi te direktive še bolj utrdila s tem, ko obljublja ureditev položaja za tiste, ki prijavijo svoje delodajalce.

Bojim se, da z vsem tem v realnosti ne bo mogoče omejiti dotoka nezakonitega priseljevanja, vsaj ne v tako popustljivih državah na tem področju, kot je Francija.

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) To poročilo vsebuje več dobrih stvari.

Prva je ta, da ima izobraževalni namen. Ugotavlja zaskrbljujoče dejstvo povečevanja nezakonitega priseljevanja v Evropo, priseljevanja, katerega obseg je glede na podatke Komisije ocenjen med 4,5 in 8 milijoni in je značilno za gospodarske sektorje, kjer je nezakonita delovna sila najpogostejša: gradbeništvo, kmetijstvo, čiščenje, gostinstvo.

Druga je ta, da zaostruje boj proti delu na črno, zlasti z uvedbo denarnih kazni in kazni za kazniva dejanja za delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence.

Žal ima to poročilo tudi številne pomanjkljivosti. Nikjer ne navaja ukrepov za zaustavitev teh ponavljajočih valov nezakonitega priseljevanja. Ponovna vzpostavitev nadzora na notranjih mejah sploh ni omenjena.

Poleg tega je v času socialne in gospodarske krize in močnega povečanja brezposelnosti glavna naloga držav Evropske unije, da zaščitijo svoja delovna mesta, zato je izvajanje nacionalnih in evropskih politik socialnega protekcionizma ključnega pomena. Delovna mesta v Franciji morajo biti namenjena Francozom, v Evropi pa Evropejcem. Gre za vprašanje uporabe načel nacionalne in evropske preference ter varstva kot temeljnih pogojev za gospodarsko in socialno obnovo držav v Evropski uniji.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo gospoda Claudia Favae o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav.

Ustaviti moramo zaposlovanje nezakonitih priseljencev, da bi jih zaščitili pred izkoriščanjem, hkrati pa preprečili negativne posledice za gospodarstvo zadevne države.

Najpomembnejše pri tem je, da ne kaznujemo nezakonitih delavcev iz tretjih držav, ampak sankcioniramo delodajalce, ki so v veliko boljšem položaju.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram uvedbo in izvajanje sankcij zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence. To poročilo vključuje minimalna pravila glede kazenskih sankcij zoper delodajalce, v sektorjih dejavnosti, ki so najbolj dovzetna za zlorabljanje, pa je treba izvajati inšpekcije, čeprav na Škotskem že velja zakon o priseljevanju, azilu in nacionalnosti iz leta 2006.

Lydie Polfer (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za osnutek direktive, ki obravnava razširjeno grožnjo nezakonitega priseljevanja, s katerim je pogostokrat povezano izkoriščanje. V Evropski uniji je med 4,5 in 8 milijonov nezakonitih priseljencev, ki delajo v gradbeništvu, kmetijstvu, hotelih in drugih sektorjih. Boj proti nezakonitemu priseljevanju moramo okrepiti z uvedbo različnih oblik sankcij zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence na evropski ravni.

Podjetja se morajo zavedati odgovornosti, kar bo prispevalo h krepitvi boja proti nezakonitemu priseljevanju.

Frédérique Ries (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Vesela sem, da je Evropski parlament danes z veliko večino potrdil osnutek direktive, ki predvideva sankcije zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence.

Ta direktiva „sankcij“ spada v strategijo EU za boj proti nezakonitemu priseljevanju, ki vključuje „modro karto“ za spodbujanje selektivnega priseljevanja in direktivo o „vračanju“.

Delo na črno ogroža evropsko gospodarstvo, še toliko bolj v okviru trenutne gospodarske krize.

EU je v očeh številnih nezakonitih priseljencev še vedno obljubljena dežela; tukaj pogosto najdejo delo in kakovost življenja, ki ga ne morejo najti v svoji državi.

Po ocenah naj bi v EU nezakonito prebivalo med 4,5 in 8 milijonov priseljencev iz tretjih držav, ki delo običajno najdejo v gradbeništvu, kmetijstvu, gospodinjskih delih in hotelih. Opravljajo slabo plačana dela, ki pogostokrat mejijo že na izkoriščanje.

Brezvestni delodajalci se okoriščajo s temi nezakonitimi delavci, ki so pripravljeni delati za zelo nizka plačila in v nevarnih pogojih.

Zahvaljujoč današnjemu glasovanju bo od sedaj naprej nezakonito zaposlovanje delodajalce drago stalo, lahko pa pristanejo tudi v zaporu.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za poročilo gospoda Fave o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav. Tudi mene, podobno kot poročevalca, skrbijo družbene posledice tega pojava in pogoji izkoriščanja, v katerih ti priseljenci delajo.

Brezvestni delodajalci izkoriščajo nezaposlene priseljence, ki zapolnjujejo slabo plačana, nekvalificirana delovna mesta, kjer se nihče drug ne želi zaposliti. Nezakonito delo je treba obravnavati kot družbeno zlo, saj lahko negativno vpliva na plače in delovne pogoje, kot tudi popači konkurenčnost med podjetji. Zato pozdravljam pobudo gospoda Fave glede varstva pravic teh ranljivih ljudi.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Predlog Komisije za direktivo in povezano poročilo Evropskega parlamenta o sankcijah zoper delodajalce, ki zaposlujejo nezakonite priseljence iz tretjih držav, pomenita poveljevanje hinavščine in prevare. Pravi namen ni izrekanje sankcij zoper delodajalce, ki barbarsko izkoriščajo delavce priseljence; ravno nasprotno, gre za kaznovanje, aretacijo in nasilen izgon priseljencev v njihove matične države. Gre za enega izmed sklopov ukrepov v politiki EU proti priseljevanju, kot je navedeno v „paktu o priseljevanju“ in sledi razvpiti „direktivi sramu“ o 18 mesečnem pridržanju „nezakonitih“ priseljencev, njihovem izgonu in prepovedi vstopa na ozemlje EU za obdobje 5 let.

Predlog direktive in poročilo Evropskega parlamenta, ki vsebuje podobno vsebino, še zaostrejata represivne ukrepe proti priseljencem, metodizirata njihovo socialno izključenost in bistveno olajšujeta še bolj divje izkoriščanje s strani kapitala.

Grška komunistična stranka glasuje proti poročilu in predlogu Komisije za direktivo.

Stranka podpira pravično povpraševanje po priseljenicah, legalizacijo njihovega statusa, odpravo črnega in neprijavljenega zaposlovanja, povišanje plač, enako plačilo za enako opravljeno dnevno delo in ustrezno varstvo socialnih in državljskih pravic.

– Predlog resolucije: (B6-0062/2009)

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije o izzivu doseganja energetske učinkovitosti z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT), ker verjamem, da ima IKT ključno vlogo pri izboljšanju energetske učinkovitosti in lahko po ocenah pripomore k zmanjšanju prek 50 milijonov ton CO₂ vsako leto.

Države članice morajo popolnoma izkoristiti potencial, ki ga ponuja IKT, da bi tako dosegle cilje, določene v paketu o energiji in podnebjju za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za vsaj 20 %, povečale delež energije, pridobljene iz obnovljivih virov na 20 % in dosegle 20 % izboljšanje energetske učinkovitosti v Evropski uniji do 2020.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za to poročilo češkega poslanca v tem Parlamentu, ki je iz naše skupine, saj verjamemo, da se nanaša na zelo pomembno temo: izziv doseganja energetske učinkovitosti z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT). Te tehnologije lahko predstavljajo gonilo pri doseganju večje produktivnosti, rasti in znižanju stroškov, kar prispeva h konkurenčnosti, trajnostnemu razvoju in izboljšanju kakovosti življenja državljanov EU. Zato se strinjamo s predlogom naslednjim predsedstvom Sveta, da v času predsedovanja v okviru prednostnih nalog obravnavajo vprašanje informacijske in komunikacijske tehnologije ter njen pomen pri spopadanju s podnebnimi spremembami in prilagajanju nanje.

Prav tako menimo, da je treba na vseh stopnjah odločanja vložiti več naporov v uporabo vseh razpoložljivih finančnih instrumentov za namestitve in uporabo novih tehnoloških rešitev, ki temeljijo na IKT, in povečujejo energetske učinkovitost.

Podobno je treba, glede na zamudo pri sprejemanju sistematičnega pristopa k iskanju inteligentnih rešitev IKT, dvigniti ozaveščenost o le teh s posvečanjem posebne pozornosti zmanjšanju emisij pri razvoju mest, zlasti z inteligentno gradnjo, inteligentno cestno razsvetljavo, inteligentnimi prenosnimi in distribucijskimi omrežji ter z ureditvijo javnega prevoza.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Podprl sem predlog resolucije o izzivu doseganja energetske učinkovitosti z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije.

IKT mora postati rešitev prihodnosti pri skoraj celotni opreми, ki porablja energijo, da bi bilo mogoče doseči znatne prihranke z vidika porabe energije. Če ne bomo izvedli takšnih ukrepov, lahko to vodi v znatno povečano povpraševanje po energiji že v naslednjih nekaj letih (približno 25 % v obdobju štirih let).

Največje prihranke je mogoče doseči v sektorjih, kjer poteka proizvodnja in prenos električne energije. Na področju proizvodnje energije je treba učinkovitost povečati za približno 40 %, na področju distribucije energije pa približno 10 %. IKT prav tako prispeva k boljšemu upravljanju energetskega omrežja, pa tudi k lažjemu vgrajevanju obnovljivih virov energije. Zahvaljujoč uporabi IKT bodo možni veliki prihranki na področju ogrevanja, klimatizacije in razsvetljave zgradb. Vse to bo prispevalo k dejanskemu zmanjšanju emisij CO₂, tako z vidika enot energije, kot tudi na globalni ravni.

Te tehnologije, vključno s samimi sestavnimi deli, kot tudi mikro- in nanoelektronskimi sistemi ter številni sodobni tehnološki pristopi (na primer fotonika), povečujejo konkurenčnost, podjetjem in trgu delovne sile pa ponujajo nove možnosti.

Povečanje energetske učinkovitosti vključuje zmanjšanje porabe energije v fazah proizvodnje, prenosa in distribucije, kot tudi pri končnih uporabnikih. Glede na to, da je to mogoče doseči s tehnološkimi in vedenjskimi spremembami, kot tudi z gospodarskimi spremembami, namenjenimi zagotavljanju enake stopnje udobja in storitev, je treba sodobno tehnologijo ITK uvesti kar v največji meri.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem za predlog resolucije o izzivu doseganja energetske učinkovitosti z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije.

Upal bi si celo trditi, da bi si morali poleg uresničevanja cilja za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za 20 % do 2020, prav tako prizadevati za 20 % izboljšanje energetske učinkovitosti v enakem obdobju. Zaradi tega podpiram ta predlog, ki je namenjen povečevanju ozaveščenosti, na primer s predstavitvenimi projekti, glede pomembnosti informacijskih in komunikacijskih tehnologij za izboljšanje energetske učinkovitosti v gospodarstvu EU. Te tehnologije so gonila sila pri doseganju večje produktivnosti in rasti, kot tudi znižanju stroškov, kar prispeva h konkurenčnosti, trajnostnemu razvoju in izboljšanju kakovosti življenja državljanov EU.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. Glasoval sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta glede reševanja problema energetske učinkovitosti z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije, saj sem trdno prepričan, da lahko ta tehnologija zagotovi funkcionalne rešitve teh problemov.

Energetska učinkovitost je zelo pomembna tema, saj se vsi dobro zavedamo, da so naravne zaloge, iz katerih pridobivamo energijo, vse manjše, ter da jih bo nekoč zmanjkalo. Posledično menim, da vsaka tehnologija, ki lahko pripomore k energetske učinkovitosti, prinaša koristi, ki jih je deležna celotna skupnost.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) V tem Parlamentu se je vprašanje o energetske varnosti Evropske unije že večkrat pojavilo, zlasti s strani predstavnikov novih držav članic.

Kriza, ki je v preteklih tednih prizadela številne države članice, je jasno pokazala, kako realna je nevarnost, da bo naša oskrba s plinom prekinjena in kako slabo smo pripravljeni na posledice.

Čas je, da Evropa pokaže solidarnost pri razmišljanju in delovanju. Zgraditi moramo primerno infrastrukturo prenosa, vzpostaviti mehanizme pomoči za države, ki bodo imele težave pri oskrbi s surovinami in zagotoviti različne vire, iz katerih te surovine pridobivamo. Poiskati moramo nadomestne vire plina in vzpostaviti sistem za varčevanje z energijo ter zagotoviti, da bo naša poraba plina učinkovitejša.

Zavedam se, da so se v preteklosti vsa ta vprašanja že večkrat pojavila, ampak kaj nam to pomaga, ko pa smo še vedno v fazi načrtovanja?

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Pomena energetske učinkovitosti in njenega prispevka k uresničevanju naših ciljev na področju podnebnih sprememb ne smemo podcenjevati. Programi za energetske učinkovitost lahko pomagajo pri ustvarjanju novih delovnih mest.

– Predlog resolucije: (RC-B6-0066/2009)

Guy Bono (PSE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za to resolucijo o vračanju in preselitvi zapornikov iz centra za pridržanje v Gvantnamu.

Menim, da lahko Evropa predsedniku Obami le čestita glede odločitve o zaprtju centra za pridržanje, kar smo številni izmed nas zahtevali več let. To je dobra priložnost, da se odzovemo na prošnje ZDA in izrazimo skupno stališče, ki je v skladu z vrednotami Evropske unije.

Ključnega pomena je tudi, da poskrbimo za svoje delovanje znotraj naših lastnih meja in da se evropske države, ki so agenciji CIA dovolile, da tajno premešča zapornike, sedaj zavejo svojih odgovornosti.

Niels Busk, Anne E. Jensen in Karin Riis-Jørgensen (ALDE), v pisni obliki. – (DA) Poslanci Danske liberalne stranke smo glasovali proti odstavku 4 predloga resolucije o vračanju in preselitvi zapornikov iz centra za pridržanje v Gvantanamu, saj smo prepričani, da se mora vsaka posamezna država članica, na osnovi suverene pravice, sama odločiti, ali bo sprejela zapornike iz Gvantanama, če bo administracija ZDA za to zaprosila.

Seveda se zavzemamo za to, da se države članice vzajemno posvetujejo o možnih posledicah za javno varnost po vsej EU, če bodo države članice pripravljene sprejeti zapornike.

Martin Callanan (PPE-DE), v pisni obliki. – Zapor v zalivu Gvantanamo je za številne poslance v Evropskem parlamentu postal palica, s katero so udrihali čez Ameriko. Osebnost sem hvaležen, da so Združene države Amerike ponovno prevzele nesorazmerno odgovornost pri varstvu Evrope pred terorizmom.

Vseeno se strinjam s tem, da je treba zapor v zalivu Gvantanamo zapreti. Ne zaradi tega, ker bi menil, da nasilnih teroristov ni treba dati za zapahe; prav nasprotno. Vendar je treba rešiti pravna vprašanja v zvezi s pridržanjem sovražnih bojnikov, najboljši način za to pa je zaprtje taborišča X-Ray.

Ne glede na to, kako cenim in podpiram Ameriko, moram zatrditi, da so zaporniki v Gvantanamu v osnovi odgovornost Amerike in ne naša. Zajeti ali aretirani so bili pod ameriškim poveljstvom in morajo zaradi tega biti preganjani in zadržani zaradi domnevnih kaznivih dejanj proti Ameriki, v skladu z ameriškim pravom in na ameriškem ozemlju.

Ne podpiram ideje, da bi države članice EU prevzele odgovornost za te izjemno nevarne teroriste. Prav tako pa ne mislim, da bi EU morala državam članicam narekovati, kaj naj v zvezi s tem naredijo.

Zaradi tega sem vzdržal glasovanja o tej resoluciji.

David Casa (PPE-DE), v pisni obliki. – Pri sprejemanju takšnih odločitev, kot so predlagane v tej resoluciji, moramo biti zelo previdni. Ne moremo kar razširiti rok in pozdraviti vsakogar, ki je izpuščen iz Gvantanama. Preden sprejmemo kakršno koli odločitev, se moramo prepričati, da so bivši zaporniki nedolžni brez vsakega najmanjšega dvoma, hkrati pa zagotoviti, da bodo obravnavani spoštljivo. Če ne bomo skrajno pozorni, je lahko vsaka nepremišljena odločitev usodna.

Chris Davies (ALDE), v pisni obliki. – Medtem ko pozdravljam odločitev o zaprtju Gvantanama, sem zaskrbljen nad pripravljenostjo evropskih držav, da bi sprejele bivše zapornike, ki so lahko povezani s terorizmom. Glede na politiko prostega pretoka ljudi znotraj EU, lahko imajo dejanja ene evropske države negativne posledice za druge države v času, ko se že tako ali tako soočamo z resnimi problemi terorizma. Naše zmožnosti, da izženemo osumljene terorizma, so omejene z mednarodnimi konvencijami (kot je EKČP), ki bi morale biti že davno spremenjene.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to resolucijo, ki pozdravlja odločitev predsednika Obame o zaprtju centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo in druge njegove pomembne in povezane izvršilne odredbe; opozarja, da morajo Združene države Amerike nositi glavno odgovornost za zapiranje teh prostorov, vključno s prihodnostjo zapornikov; vendar pa poziva države članice EU, v duhu zagotavljanja pravične in humane obravnave za vse in krepitve mednarodnega prava, da se pozitivno odzovejo na vse prošnje ZDA pri preselitvi zapornikov iz Gvantanama v Evropsko unijo.

Močno pa me skrbijo poročila, da namerava administracija predsednika Obame ohraniti prakso izročanja.

Edite Estrela in Armando França (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sva za skupni predlog resolucije Evropskega parlamenta o možnosti sprejema zapornikov iz Gvantanama, ki niso bili obsojeni za kazniva dejanja, saj verjameva, da je sodelovanje EU bistvenega pomena za krepitev mednarodnega prava in spoštovanje človekovih pravic, prav tako pa verjameva, da je treba zapornikom iz Gvantanama zagotoviti pošteno, nepristransko obravnavo.

Zaradi tega štejeva pobudo in pripravljenost portugalske vlade na sodelovanje z administracijo ZDA v procesu zapiranja centra za pridržanje v Gvantanamu kot primer, ki mu morajo slediti druge države članice, da bi tako podprli Združene države Amerike pri reševanju tega resnega problema v okviru spoštovanja človekovih pravic in pravil mednarodnega prava.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem proti skupnemu predlogu resolucije. Glede na njeni uvodni izjavi D (tretja točka) in F je nesprejemljivo, da bi EU spodbujala svoje države članice naj se pripravijo na prevzem zapornikov, ki bodo izpuščeni iz Gvantanama, kot odgovor na nepremišljen, demagoški predlog portugalskega zunanjega ministra.

Pod nobenim pogojem se ne smemo strinjati s tem, da bi države članice EU sprejele zapornike, za katere se domneva, da so „potencialno nevarni“ (uvodna izjava D); prav tako pa ne smemo pozabiti na precedens 61 bivših zapornikov, ki so vse od njihove izpustitve vpleteni v teroristična dejanja (uvodna izjava F).

Ker ni mogoče razlikovati med tistimi, ki so potencialno nevarni in med tistimi, ki niso, je več kot očitno, da je treba previdnostno načelo uporabljati tudi izven konteksta REACH.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Čeprav ta skupni predlog resolucije vključuje nekatere točke, za katere menimo, da so pozitivne, zlasti tam, kjer navaja, da „je glavna odgovornost za celoten proces zaprtja centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo in za prihodnost zapornikov na strani ZDA“, ne pojasnjuje razlogov, v skladu s katerimi bi morali obravnavati skrajno resne humanitarne razmere.

Kot smo poudarili že prej, nasprotujemo vsem sporazumom med državami ali med Združenim državam Amerike in Evropsko unijo o preselitvi zapornikov iz Gvantanama. To ne pomeni, da odločitev in prošnji, ki so jih svobodno izrazili posamezniki, in sicer glede azila na Portugalskem, ni treba obravnavati v okviru spoštovanja nacionalne suverenosti, ustave Portugalske republike in mednarodnega prava.

Vendar pa resolucija:

– ne obsoja dejstva, da nova administracija ZDA ni podvomila v pridržanje in nezakonit prevoz državljanov; in

– v celoti ignorira potrebo o odkrivanju celotne resnice o kršitvah mednarodnega prava in človekovih pravic, do katerih je prišlo pri tako imenovani „vojni proti terorizmu“, vključno z odgovornostmi vlad številnih držav članic EU v zvezi z uporabo njihovega zračnega prostora in ozemlja za namene izročanja in prevoza nezakonito pridržanih zapornikov.

Ona Juknevičienė (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Toplo pozdravljam in podpiram odločitev predsednika ZDA Baracka Obame glede zapiranja centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo. Gre za pomemben korak k novemu začetku politike ZDA. Prepričana sem, da bodo vse države članice EU podprle takšne politike ZDA in se bodo odzvale na poziv predsednika Obame glede sodelovanja ali zagotavljanja pomoči pri reševanju vprašanja izpuščenih zapornikov, če bo za to zaprosil. Vendar sem glasovala proti členu resolucije, ki poziva države članice, da „sprejmejo zapornike iz Guantanamo“, saj verjamem, da mora o tem vprašanju odločati vsaka posamezna država v Skupnosti. Ne dvomim, da se bo vsaka izmed njih, ko se bodo srečale s konkretnimi primeri, odzvala pozitivno in ponudila pomoč administraciji ZDA. Vendar bo to njihova lastna izbira in dobra volja ter spoštovanje humanitarnih in mednarodnih pravnih norm.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poslanci Evropskega parlamenta Grške komunistične stranke smo glasovali proti skupnemu predlogu resolucije političnih strank v Evropskem parlamentu, ki poziva k takojšnji izpustitvi vseh zapornikov, ki so jih samovoljno aretirale in pridržale ZDA v bazi Gvantanamo ter takojšnjemu in dokončnemu zaprtju baze, ki jo, prav tako proti volji Kubancev in njihove vlade, nezakonito vodijo na ozemlju Kube.

Namesto tega, resolucija poziva k „pravičnemu sojenju“ vsakomur, za katerega ZDA menijo, da imajo dokaze, in poziva države članice EU, da sprejmejo zapornike v svoje zapore, v okviru skupnega boja proti terorizmu s strani EU in ZDA. Strinjanje s sojenjem in obsodbo zapornikov pomeni posmehovanje in sokrivdo, saj vsi vemo za srednjeveško mučenje, ki so ga pretrpeli in verodostojnost takšnih dokazov, ki so bili pridobljeni po večletnem nečloveškem ujetništvu.

Zaradi proslavljanja in pozdravov, ki spremljajo predsednika Obamo se ljudje slepijo glede politike imperializma. Glede specifičnega vprašanja, nalog za Gvantanamo še naprej omogoča Cii da „ugrablja osumljene terorizma“ in jih namešča v skrivne zapore.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), v pisni obliki. – Glasoval sem za skupni predlog resolucije Evropskega parlamenta o vračanju in preselitvi zapornikov iz centra za pridržanje v Gvantanamu, saj pozdravljam sprejemanje zapornikov iz Gvantanama s strani držav EU. Številne države članice EU so soodgovorne, kadar govorimo o Gvantanamu, saj so na primer podelile pravice za prelete pri nezakonitem prevozu zapornikov.

Vendar pa poročilo vsebuje nekaj točk, zaradi katerih je težko glasovati zanj.

Metode mučenja v Gvantanamu in še posebno simulacija utapljanja, niso izrecno navedene kot mučenje, ampak kot „krute metode zasliševanja, ki pomenijo kruto, nečloveško ali ponižujoč ravnanje“.

Poleg tega so bile zavrnjene vse spremembe, ki sta jih predlagali Konfederalna skupina Evropske združene leve/Zelene nordijske leve in skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, v katerih pozivata k zaprtju vseh skrivnih zaporov, pravici do odškodnine žrtvam in preiskavi kršitev človekovih pravic v zvezi z Gvantanamom.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Težave Evrope pri sprejemanju odločitve o zaprtju Gvantanama jasno ponazarja vrzel med namerami, ki temeljijo na veljavnih načelih in resničnostjo, ki je polna težav.

Zaprtje Gvantanama je dobra novica tako sama po sebi, kot tudi v simboličnem pomenu. Vendar pa z zaprtjem ne bo rešen problem, zaradi katerega je bil zapor odprt – to je, kako ravnati z grožnjo nacionalni in mednarodni varnosti, za katero so značilne popolnoma drugačne lastnosti, kot jih imajo običajni sovražni bojovníki, na podlagi katerih je bilo zasnovano in pripravljeno mednarodno pravo.

Namesto sodelovanja pri možnem sprejemanju bivših zapornikov iz Gvantanama – ukrep, ki bo mogoče nujen, pri katerem pa bo treba upoštevati številne omejitve – morajo Evropa, Združene države Amerike in mednarodna skupnost sodelovati pri iskanju stabilne in trajne pravne rešitve za izzive, ki jih predstavljajo mednarodni teroristični bojovníki. Brez tega bo Gvantanamu sledilo še več takšnih slabih rešitev.

Kar zadeva sprejemanje bivših zapornikov, pa bi bilo poleg usklajevanj na evropski ravni prav tako priporočljivo, da ne sprejmemo tistih oseb, ki jim tudi pod drugačnimi okoliščinami ne bi odobrili vizumov zaradi varnostnih razlogov. Biti moramo pripravljeni in previdni.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Glasoval sem proti skupnemu predlogu resolucije o vračanju in preselitvi zapornikov iz centra za pridržanje v Gvantanamu. Trdno sem prepričan, da je glavna odgovornost za celoten postopek zapiranja centra za pridržanje v zalivu Gvantanamo in za prihodnost zapornikov na strani Združenih držav Amerike.

Poleg tega se ne strinjam s trditvijo v resoluciji, da so za spoštovanje mednarodnega prava in temeljnih pravic odgovorne vse demokratične države, zlasti Evropska unija. Ne moremo se vmešavati v zadeve, za katere je izključno pristojna vlada Združenih držav Amerike. Zaradi zgoraj navedenih razlogov nasprotujem morebitnemu sprejemanju zapornikov iz Gvantanama v EU.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Vse države članice EU morajo sodelovati in poskrbeti, da bo prišlo do zaprtja zaporov v zalivu Gvantanamo. Nobenega smisla nima, da pozivamo Američane naj zaprejo zapor, kar počne novi predsednik, če ne moremo prevzeti dela odgovornosti za to.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Pozdravil sem novice o odločitvi Baracka Obame o zapiranju zaporov v zalivu Gvantanamo. Gospod Obama je že med volilno kampanjo napovedal, da bo zapiranje tega zloglasnega zaporov prednostna naloga.

Vračanje in preselitev zapornikov iz Gvantanama lahko predstavlja pomemben premik politike ZDA v pravo smer, v smer spoštovanja temeljnih pravic, kot tudi humanitarnega in mednarodnega prava. Vsi zaporniki morajo pred sodišče. Če bodo spoznani za krive, morajo svojo kazen prestati v zaporih Združenih držav Amerike. Tiste, ki niso bili obsojeni in ki se prostovoljno strinjajo z vrnitvijo, je treba čim prej poslati nazaj v njihove matične države. Zapornikom, ki jih ni mogoče vrniti v njihove matične države zaradi nevarnosti mučenja ali preganjanja, mora biti omogočeno, da ostanejo v Združenih državah Amerike, kjer morajo prejeti humanitarno zaščito in odškodnino. V Gvantanamu je trenutno okrog 242 zapornikov. Nekateri izmed njih so tam samo zaradi tega, ker ni varne države, v katero bi se lahko vrnili. Ti ljudje niso bili obsojeni za nobeno kaznivo dejanje.

Boj proti terorizmu je in bo še naprej ostal prednostna naloga zunanje politike Evropske unije in Združenih držav Amerike. Pri tem pa moramo jasno poudariti, da je treba vedno upoštevati temeljne pravice in načela pravne države.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.20 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PREDSEDSTVO: GOSPA ROTHE*Podpredsednica***10. Sprejetje zapisnika predhodne seje***(Sprejet je bil zapisnik predhodne seje)*

Nils Lundgren (IND/DEM). – Gospa predsednica, glede vprašanja o pravilnosti postopka, se sklicujem na člen 142(2)(a) in (b) o dodelitvi časa za govor. Včeraj, ko smo v tem Parlamentu razpravljali o zaporu v Gvantanamu, smo bili, jaz in številni drugi govorniki, neusmiljeno prekinjeni, ko smo presegli čas za govor za nekaj sekund. Grobega ravnanja smo bili deležni s strani gospoda Pötteringa in gospoda Siwieca, podpredsednika, ki ga je kasneje popoldan nadomestil.

Po drugi strani, da je gospod Pöttering dovolil gospodu Schulzu, vodji skupine socialdemokratov, da je presegel časovno omejitev za več kot minuto. Ne bi si drznil namigovati, da je do tega prišlo, ker sta gospod Pöttering in gospod Schulz prijatelja – *alte Kameraden* – kot rečejo Nemci – vseeno pa sem opazil ponavljajoč se vzorec. Kolegi iz velikih skupin, ki posredujejo politično sporočilo po okusu predsednika, so obravnavani zelo velikodušno. Kolegi iz manjših skupin, ki posredujejo politično sporočilo, ki ni po okusu predsednika, pa so deležni nesramne obravnave. To je kršitev Poslovnika, kjer je jasno navedeno, kako je treba dodeljevati čas za govor.

Gospoda Pötteringa in vse njegove podpredsednike bi rad opozoril, da –

(Predsednica je govornika opozorila, da je presegel svoj čas za govor)

sem bil sem poslal, da bi branil suverenost in subsidiarnost držav članic, predsednik in podpredsedniki tega Parlamenta pa nimajo nikakršne pravice, da bi poskušali utišati glas 15 % švedskih volivcev.

Predsednica. – Gospod Lundgren, odvezla vam bom besedo. Svoj čas za govor ste presegli za več kot polovico. Zabeležila sem, kar ste povedali. Mislim, da je to jasno vsakomur.

Nils Lundgren (IND/DEM). Gospa predsednica, naj vas opozorim, da se to gospodu Schulzu ne bi zgodilo. Ne bi ga prekinili. V tem je bistvena razlika. Ste pa potrdili moje stališče – hvala vam.

Predsednica. – Gospod Lundgren, prepričana sem, da se motite. Zabeležila sem, kar ste povedali in to bo navedeno tudi v zapisniku. Prav tako bi bilo primerno, če bi v predsedstvu razpravljali o vprašanju različnega vedenja, ki je deloma odvisno tudi od razpoložljivega časa.

11. Kosovo (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o Kosovu.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospa predsednica, danes bomo razpravljali o Kosovu na osnovi zelo podrobnega poročila gospoda Lagendijka, poročevalca, ki je seveda povezano z izjavami Komisije in Sveta.

V tem primeru poročevalcu ni na voljo uraden čas za govor, kar menim, da je zelo neprijetna okoliščina. Če bi poročevalec predstavil iniciativno poročilo v ponedeljek zvečer, bi imel na voljo štiri minute. Mislim, da to ni pošteno. Zato bi predsedstvo prosil, naj razmisli o tem ali nekdo, ki je več mesecev delal kot poročevalec Odbora za zunanje zadeve, ne zasluži tudi uradnega časa za govor.

Gospa Kallenbach mu je odstopila minuto svojega časa zaradi solidarnosti do svojega kolega iz skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze. Mogoče bi lahko, gospa predsednica, če je to v vaši moči, dali gospe Kallenbach eno minuto v skladu s postopkom „catch the eye“. Prosil bi vas, da o tem dobro razmislite. V tovrstnih primerih moramo poiskati drugačno ureditev.

Predsednica. – Vsekakor je prav, da odpravimo ta bistveni problem. Kar se tiče te specifične okoliščine, bi gospe Kallenbach svetovala, da naj zahteva minuto v skladu s postopkom „catch the eye“, saj bi to znatno poenostavilo stvari.

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Gospa predsednica, zahvaljujem se vam za to priložnost, da lahko preučim najnovejše dogajanje na Kosovu. Čez dva tedna – 17. februarja 2009 – bo Kosovo praznovalo svojo prvo obletnico razglasitve neodvisnosti in ta razprava vsekakor poteka ob pravem času. V tem času so na

Kosovu sprejeli ustavo in popolnoma nov pravni in institucionalni okvir. Zaradi razglasitve neodvisnosti so nastale nove okoliščine in izzivi za mednarodno skupnost, zlasti pa za EU.

Različni pogledi držav članic glede razglasitve neodvisnosti v nobenem pogledu ne ogrožajo ciljev splošne politike Unije. Še naprej smo zavezani zagotavljanju pomoči pri gospodarskem in političnemu razvoju Kosova znotraj skupnega cilja zagotavljanja dolgoročne stabilnosti za Balkan, kot celote.

V primeru Kosova to pomeni zlasti krepitev pravne države, spoštovanje človekovih pravic in varstvo manjšin, kot tudi spodbujanje gospodarskega razvoja in varstva bogate kulturne in verske dediščine Kosova.

Prav tako to pomeni še nadaljnjo umeščanje Kosova znotraj širšega okvira, določenega za Zahodni Balkan na vrhu v Solunu leta 2003. Politika podpore evropske perspektive za vse države Zahodnega Balkana, o kateri je bil sklenjen dogovor na tem vrhu, je bil ponovno potrjen, nedavno s strani Sveta na njegovem zasedanju 8. decembra 2008.

Dokaz naše nadaljnje zavezanosti je hitro imenovanje Pietra Feitha kot posebnega predstavnika EU v začetku prejšnjega leta, s sedežem v Prištini, kmalu pa se boste z njim lahko srečali na Odboru za zunanje zadeve. Njegova naloga in naloga njegove skupine je zagotavljanje dragocene pomoči na kraju samem, da bi tako lahko skupaj dosegli vse naše politične cilje.

Nedavno, v začetku decembra 2008, je s svojim mandatom začela EULEX, najbolj ambiciozna civilna misija EVOP do sedaj. Njen glavni cilj je zagotavljanje pomoči in podpore kosovskim oblastem na področju pravne države, zlasti pri vzpostavitvi policije, sodnega sistema in carine.

Naš glavni izziv v prihajajočih mesecih bo, kako okrepiti naše sodelovanje na Kosovu, in slasti kako v celoti začeti z izvajanjem EULEX. Zavedamo se, da se bomo v letu 2009 soočili z nekaterimi težavami in ovirami.

Tudi kosovske institucije se bodo soočile s številnimi izzivi pri izvajanju svojih dolžnosti, da bi zagotovile stabilno, večetnično in demokratično Kosovo. Pomoč mednarodne skupnosti je ključnega pomena pri zagotavljanju uspešne in polne vključitve Kosova v preostalo regijo.

Komisija je napovedala, da bo še letos predstavila študijo, v kateri bo preučila načine za nadaljnji politični in socialno-gospodarski razvoj Kosova. Svet je to pozdravil. V naslednjih nekaj mesecih mora ponuditi nove priložnosti in izhajati iz tega, kar je že bilo doseženo, vendar pa prilagojeno našim izkušnjam.

Razmere na severu Kosova bodo v naslednjih mesecih zagotovo še naprej težke in jim bo treba nameniti posebno pozornost. Nedavni izbruhi etničnega nasilja v Mitrovici v začetku januarja letos so bili potencialno resni, vendar smo jih obvladali. Še posebno spodbudno je, da so oblasti v Prištini razumno ukrepale. Vendar pa nas ti incidenti vedno znova opominjajo, da tam še vedno obstaja nevarnost za destabilizacijo. Še naprej bomo budno spremljali razmere, zlasti na severu države.

Predsedstvo je hvaležno za nenehno zanimanje poslancev Parlamenta in vašo podporo glede vloge Unije v regiji. Zlasti pozdravljam predlagano resolucijo, ki je bila predložena na tem delnem zasedanju. Spodbudno je, da lahko Parlament zagotovi široko podporo našim prizadevanjem v regiji in zavezi Unije k stabilizaciji Kosova znotraj širše regije.

To predsedstvo si bo še naprej prizadevalo, da bi vas obveščalo, tako prek rednih razprav na plenarnih sejah, kot tudi s pomočjo podrobnejših poročil odborov. To pomlad načrtujemo številne dejavnosti, med drugim nameravamo srečanje v Gymnichu, ki bo konec marca, posvetiti Zahodnemu Balkanu. Prav tako vem, da se bo Pieter Feith naslednji teden sestal z Odborom za zunanje zadeve, kjer bo lahko predložil celovite informacije o najnovejših razmerah.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Gospa predsednica, le eno leto po razglasitvi neodvisnosti so razmere na Kosovu in v celi regiji Zahodnega Balkana na splošno stabilne in pod nadzorom, kljub nekaterim incidentom.

Prisotnost Evropske unije na Kosovu se postopoma uresničuje s prevzemanjem dolžnosti od Združenih narodov. Posebni predstavnik EU biva v Prištini, misija EU za krepitev pravne države (EULEX) pa se uvaja po vsem Kosovu in bo popolnoma vzpostavljena konec marca.

Stabilno in večetnično Kosovo je za Evropsko unijo ključna naloga. Kosovo lahko na poti k evropskem združevanju najbolj napreduje z vzpostavitvijo demokratične in večetnične družbe, ob popolnem spoštovanju pravne države, mirnem sodelovanju s svojimi sosedi in s prispevanju k regionalni in evropski stabilnosti. To

vključuje tudi obsežne ukrepe za varovanje prihodnosti vseh skupnosti na Kosovu ter s tem vzpostavitev temeljev za trajnostni gospodarski in politični razvoj.

Oblasti so poročilo o napredku, ki ga je pripravila Komisija novembra 2008, obravnavale kot objektivno in pošteno oceno vsega doseženega in prihodnjih izzivov. Kosovske oblasti so se zavezale, da bodo delale in sodelovale s Komisijo, da bi bilo mogoče premagati te izzive. V sklopu predpristopne pomoči (EPA) za Kosovo namenjamo znatna sredstva, kot del skupne zaveze v višini 1,2 milijarde EUR, ki je bila dosežena na donatorski konferenci junija 2008.

V letu 2008 so bili preko instrumentov predpristopne pomoči na Kosovu podprti projekti v višini 185 milijonov EUR, kar je trikratno povečanje v primerjavi s prejšnjim letom. V letu 2009 bomo namenili dodatnih 106 milijonov EUR. Za upravljanje teh sredstev je izključno pristojen Urad za zvezo Komisije v Prištini, ki sedaj v celoti deluje, vzpostavljeni so tudi vsi ustrezni nadzorni sistemi, in prevzema naloge od Evropske agencije za obnovo.

Komisija pozdravlja osnutek resolucije, o kateri danes razpravlja Evropski parlament. Nanaša se na številna vprašanja, za katera menimo, da so ključnega pomena, kot je ohranjanje kulturne dediščine Kosova, izboljšanje zmogljivosti njegove javne uprave, boljše povezovanje med skupnostmi, pomen večetničnega izobraževanja in žalostno stanje romskih družin v svinčnem onesnaženih begunskih taboriščih na severu.

Komisija vsa ta vprašanja jemlje zelo resno. Mogoče lahko spregovorim nekaj besed o vsakem posameznem vprašanju.

Komisija vse od leta 2004 financira obnovo verskih krajev in krajev kulturnega pomena – program s proračunom 10 milijonov EUR – ob tesnim sodelovanjem Sveta Evrope. V letu 2008 in 2009 se financiranje dodatnih projektov v vrednosti 2,5 milijona EUR nadaljuje. Menimo, da je to zelo pomemben vidik sprave, zato smo podprli vzpostavitev baze podatkov kulturne dediščine Kosova. V to razpravo je mogoče vključiti tudi pokopališča, da bi s tem zagotovili njihovo ustrezno obnovo in ohranitev.

Rada bi izrazila našo hvaležnost Evropskemu parlamentu za dodatni znesek v višini 3 milijonov EUR v proračunu EU za 2008, namenjenih obnovi kulturne dediščine na območjih Zahodnega Balkana, ki jih je prizadela vojna. Komisija je polovico tega zneska – 1,5 milijona EUR – namenila Kosovu, za skupni projekt z Ministrstvom za Kulturo v večetničnem mestu Prizren.

Hvaležni smo za dodatni znesek pod to postavko, ki je prav tako dodeljen tudi v letošnjem proračunu. Komisija v skladu z instrumenti predpristopne pomoči za leto 2007, izvaja projekte, namenjene vračanju in ponovni vključitvi razseljenih ljudi in beguncev na Kosovu v skupnem znesku 3,3 milijona EUR. Predvideli smo dodatno financiranje – 4 milijone EUR v skladu z instrumenti predpristopne pomoči za leto 2008 in 2 milijona EUR v skladu z instrumenti predpristopne pomoči za leto 2009. Ta denar bo prav tako prispeval k izboljšanju lokalnih zmogljivosti za ponovno vključevanje povratnikov v lokalno socialno in gospodarsko okolje.

Visoko na našem seznamu je tudi enakovrednost spolov. Komisija je kosovski agenciji za enakost spolov zagotovila tehnično podporo. Prav tako je prek Evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice podprla dejavnosti številnih lokalnih nevladnih organizacij, ki delujejo na področju enakosti spolov in pravic žensk.

V zvezi z zmogljivostjo javne uprave, Komisija spremlja izvajanje akcijskega načrta in strategije reforme kosovske javne uprave. Pri oblasteh smo izpostavili nujnost sprejetja zakona o državni upravi. Z našim sodelovanjem pri ustanovitvi regionalne šole za javno upravo, prav tako sodelujemo s kosovskim inštitutom za javno upravo. Posebna pozornost je namenjena Ministrstvu za lokalno vladno in upravo s projektom pomoči v znesku 1 milijona EUR.

Komisija si močno prizadeva za reformo izobraževalnega sistema na Kosovu. Naša finančna pomoč je celovita. Njen namen je izboljšati tako materialne pogoje, kot tudi kakovost poučevanja v osnovnih, srednjih šolah, visokošolskem študiju in v poklicnem usposabljanju, prav tako pa tudi krepitev večkulturnih vidikov, ki predstavljajo osnovni pogoj za spravo.

Po junijski donatorski konferenci je Svetovna banka ustanovila večdonatorski skrbniški sklad za širši socialni sektor, vključno z izobraževanjem. S 5 milijoni EUR je Komisija med glavnimi vlagatelji v sklad. Pomoč EU, ki je namenjena izobraževanju na Kosovu za obdobje 2006-2010, znaša skupaj 30,5 milijonov EUR. Ko bodo vsi lokalni partnerji dosegli sporazum in zagotovili, da bo to postal trajnostni projekt, bomo podprli tudi delovanje večetnične evropske univerze.

Zaskrbljujoče je žalostno stanje romskih družin v s svinčem onesnaženih begunskih taboriščih na severu. Komisija aktivno sodeluje pri iskanju hitre in trajnostne rešitve, ki bo sprejemljiva za vse. Večkrat smo pozvali vse stranke, da se vzdržijo politiziranja tega vprašanja in delujejo le z najboljšimi interesi, pri tem pa ne pozabijo na romske družine.

Kosovo je deležno pomoči tudi iz naših večdržavnih programov, ki pokrivajo Zahodni Balkan in Turčijo, in so namenjeni financiranju postopka civilne registracije Romov. Naša pomoč Romom na Kosovu vključuje tudi izobraževanje. Skupaj s Svetom Evrope podpiramo kakovostno izobraževanje romskih otrok, vključno z izobraževanjem v njihovem materinem jeziku.

Menim, da je vse to zelo usklajeno z vašimi predlogi. Vsem spoštovanim poslancem tega Parlamenta bi se rada lepo zahvalila za njihovo pozornost in sem pripravljena odgovoriti na vaša vprašanja.

Doris Pack, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, želela bi čestitati poročevalcu in poročevalcu v senci, saj verjamem, da smo skupaj pripravili zelo dobro resolucijo.

Ta resolucija poziva Svet in Komisijo, da bosta na Kosovu skupaj ukrepala, da bo EULEX deloval skupaj z visokimi predstavniki EU in da bo mogoče doseči sinergijo v interesu gospodarskega in socialnega življenja na Kosovu, ki ga je treba izboljšati.

Misija EULEX mora tudi zagotoviti, da bodo sodni primeri, ki tečejo že več let, končno obravnavani in zaključeni. Še vedno je veliko grozodejstev, ki niso bila razkrita in obravnavana pred sodiščem. Pomemben je tudi boj proti korupciji na Kosovu, saj je tam na prostosti še veliko kriminalcev, ki niso bili kaznovani.

Poleg tega, kar smo že slišali, se mora Evropska unija poleg tega, da ukrepanja v širšem merilu, hkrati osredotočiti tudi na vsakodnevno življenje tamkajšnjih ljudi in priložnosti za lokalne projekte, v katerih sodelujejo lokalni ljudje. To delo je zelo pomembno.

Kosovsko vlado moramo pozvati, da končno začne s praktičnim izvajanjem ustave, ki vključuje načrt Martija Ahtisaarija. Ljudje na Kosovu se morajo v vsakdanjem življenju začeti zavedati, da živijo vsi skupaj. Poleg tega je treba Srbe, Albance in vse ostale manjšine na Kosovu obravnavati kot državljane z enakimi pravicami.

Kosovka vlada mora prav tako nadaljevati s programom decentralizacije. Seveda zelo podpiram ustanovitev večletnične evropske univerze, ki bi bila še ena skupna institucija, poleg Univerze v Prištini in Univerze v Mitrovici, osredotočena na skupno prihodnost.

Poleg tega si želim, da bi Srbija končno spoznala, da Srbi na Kosovu ne želijo, da bi jih kdo prepričeval naj ne sodelujejo v vladi. Dopuščena jim mora biti možnost, da sodelujejo v vladi, v parlamentarnem delu in v civilnem življenju. Kosovo bo lahko le na tak način uspevalo.

Csaba Sándor Tabajdi, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospoda predsednica, govorim v imenu Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu. Potrdimo lahko, da se razmere na Kosovu izboljšujejo. Češkemu predsedstvu in Komisiji se zahvaljujemo za njihovo dobro sodelovanje. Popolnoma se strinjam z gospo Pack, ki pravi, da predstavlja misija EULEX zelo velik izziv za evropsko varnostno in obrambno politiko, enega izmed največjih izzivov v celi zgodovini Evropske unije, kot Skupnost, ki temelji na pravni državi.

Dobro je, da že obstaja pravna podlaga, ki temelji na izjavi predsednika Varnostnega sveta in ki jo je srbska vlada pozdravila. Prišlo je do tihega soglasja s strani Kitajske in Rusije, ki sta prej zavračali kakršno koli reševanje spora.

Bistvenega pomena je, da EULEX dobro sodeluje z vsemi zadevnimi strankami na Kosovu. Ne smemo ponoviti napak, ki so bile narejene v misiji MINUK, kjer je bilo zapravljenega veliko denarja, hkrati pa so se ljudje na Kosovu odtujili. Tega se je dotaknila tudi gospa Pack. Zelo pomembno je, da se razjasni delitev pristojnosti med vlado in parlamentom Kosova na eni strani in misije EULEX na drugi.

Ne moremo prevzeti odgovornosti za razvoj Kosova. Prisotnost misije EULEX na severu Kosova je zelo pomembna, da ne bi prišlo do delitve tega ozemlja. In zadnje, popolno izvajanje določb ustave, ki je v skladu z Ahtisaarijevim načrtom, je ključnega pomena za manjšine.

Johannes Lebech, v imenu skupine ALDE. – (DA) Gospa predsednica, najprej bi rad izrazil globoko zadovoljstvo nad predlogom resolucije, prav tako pa bi se zahvalil gospodu Lagendijk za odlično delo. Rezultat tega je besedilo, ki je dobro uravnoteženo in točno, hkrati pa se nanaša na vse pomembne probleme. S to resolucijo v Evropskem parlamentu ljudem na Kosovu in ljudem, ki živijo v drugih državah Zahodnega Balkana, predvsem pošiljamo sporočilo, ki pravi „nismo pozabili na vas, ste del Evrope“. Ne gre za prazne

besede brez pravega pomena. Misija EULEX, največja misija v skladu s skupno evropsko varnostno in obrambno politiko doslej, že poteka. Razveseljivo je, da misijo podpirajo ZN, in da se nanaša na celo državo.

Evropski parlament z našo resolucijo podpira Kosovo v tej misiji. Prav tako izpostavljamo področja, na katerih lahko države članice EU pomagajo Kosovu. To se nanaša na posebno pomoč pri vzpostavljanju javne uprave, krepitvi civilne družbe in izobraževalnih projektih. Ko izpostavljamo področja, na katerih si morajo voditelji Kosova prizadevati za izboljšanje, na primer v zvezi z varstvom manjšin, to počnemo zaradi tega, ker resno podpiramo Kosovo pri naporih za vzpostavitev demokratične družbe. Demokratične družbe, ki spoštuje manjšine in miroljubno sobiva s sosednimi državami. Ne gre le za prihodnost Kosova, ampak za prihodnost celotnega Balkana in celotne Evrope. Pot, ki je pred nami, je dolga in naporna. Obstaja le ena pot, in ta vodi v smeri EU in popolni ter celoviti integraciji Kosova, kot tudi preostalega Zahodnega Balkana v okvir evropskega sodelovanja.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, izvirni greh, ki je bil zagrešen ob ustanovitvi te nove države, Kosova, je imel priokus občutka, ki je prevladujoč med srbsko manjšino na Kosovu in Metohiji, kot tudi v sami Srbiji, da sta bili nova država in celotna muslimanska manjšina uperjeni proti Srbom. To je moralo vplivati na odnose med Beogradom in Prištino, prav zagotovo pa tudi na odnose med ljudmi na Kosovu in Srbi, ki živijo v etničnih srbskih enklavah.

Če ne bodo upošteevane kulturne, verske pravice in pravice do izobraževanja srbske manjšine, s tem ne bodo oteženi le dvostranski odnosi med Kosovom in Srbijo ter drugimi deli Balkana, ampak bo zaradi tega daljša tudi pot Prištine do članstva v Evropski uniji.

Strinjam se s tem, kar je pred mano povedal cenjeni gospod Lebech. Kosovska vlada mora razumeti, da je spoštovanje pravic manjšin evropski standard. Teh načel se moramo trdno držati in v zvezi s tem tudi skrbno paziti na naše partnerje na Kosovu.

Joost Lagendijk, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Misija EULEX je potrebovala skoraj celo leto, preden je lahko začela z izvajanjem svojega originalnega mandata. Dobro je, da se danes na kratko spomnimo, kaj je ta originalni mandat vključeval.

Namen misije EULEX, največja evropska misija do sedaj – kot so nekateri že izpostavili – je bil delovati po vsem Kosovu, tako severno, kot tudi južno od reke Ibar. EULEX naj bi prevzela tri področja: Carina, policija ter pravosodje, bistveno pri tem pa je, da ne sme – res nobenih – nejasnih odnosov med EULEX na eni strani in UNMIK, organizacijo ZN, na drugi strani. Prav tako pa dejavnosti misije EULEX ne smejo imeti za posledico razdelitve države na sever in jug. To vsekakor ni bilo predvideno.

Dolgo časa je bilo videti, kot da ne bo mogoče opraviti prvotnega mandata zaradi razvpite blokade v Varnostnem svetu. Novembra lani pa so se stvari spremenile in zdi se, da se bo sedaj le vse uredilo. Dobro je, da – dva, tri mesece od začetka izvajanja dejavnosti – preučimo stanje in preverimo ali stvari delujejo ali pa, naj se izrazim nekoliko previdneje, le domnevno delujejo.

Kosovska policija je navdušena nad odličnim sodelovanjem z EULEX. Carinski uradi so končno ponovno vzpostavljeni in delujejo, zlasti v severnem delu Kosova, ko so jih lani požgali kosovski Srbi. Prav tako je bil narejen napredek na področju velikih sodnih zaostankov v zvezi z medetničnim nasiljem in korupcijo, kar ponovno dokazuje, da so dejavnosti misije EULEX v interesu vseh skupnosti, ne le Albancev ali Srbov.

Res upam, da bo takšen napredek misije EULEX, kot je bil dosežen v zadnjih nekaj mesecih, mogoče zagotavljati tudi vnaprej. Prav tako iskreno upam, da bo Beograd spoznal, da je trenuten pristop konstruktivnega sodelovanja z Evropsko unijo veliko učinkovitejši, kot pa nenehna prizadevanja za ponovno pisanje zgodovine. Zlasti pa upam, da bodo kosovske oblasti sposobne rešiti veliko kopico problemov, s katerimi so soočene. Končno bo rešen problem korupcije, kot tudi organiziranega kriminala, ki je še vedno preveč pogost na Kosovu. Končno bo Kosovo imelo trajno oskrbo z energijo, ki bo temeljila na zakonodaji EU in končno bo lahko zaživel kosovski gospodarstvo.

Kosovo je neodvisna država in, če je to temu Parlamentu všeč, ali ne, vrnitve nazaj ni več. Mi, Evropska unija, pričakujemo koristi od razvoja Kosova v trdno državo. Zaradi tega smo tam prisotni in zato moramo tam tudi ostati.

Tobias Pflüger, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, moja skupina, Konfederalna skupina Evropske združene leve/Zelene nordijske leve, zavrača predloženo resolucijo o Kosovu. Večina držav članic, vendar ne vse, so priznale Kosovo ob kršitvi mednarodnega prava. Moja skupina vztraja na tem, da morajo biti vsi predpisi, ki se nanašajo na Kosovo, v skladu z mednarodnim pravom, z njimi pa se morajo

strinjati vse vpletene strani, vključno s Srbijo. Priznanje Kosova ima za posledico poguben precedens, čemur sedaj sledijo druge regije, kot sta Južna Osetija in Abhazija.

EU je na Kosovem začela z izvajanjem misije EULEX. Skupina GUE/NGL zavrača to misijo, saj temelji na priznanju Kosova, v nasprotju z mednarodnim pravom in s tem vzpostavlja nekaj, kar spominja na protektorat EU. EULEX ima, navajam, „nekatero izvršilno odgovornosti.“ To pomeni, da lahko uradniki misije EULEX razveljavijo enostavne resolucije, ki jih sprejmejo kosovske oblasti. V misiji EULEX sodeluje 500 policistov, ki naj bi zatrli vstajo. 26. januarja sta EULEX in KFOR izvedla skupne vaje za zatiranje vstaje. To žal kaže na tesno sodelovanje med EU in Natom na Kosovu.

Istočasno EU in druge organizacije spodbujajo obnovo neoliberalnega gospodarstva na Kosovu, vendar si lokalno prebivalstvo tega ne želi. Zaradi tega pozivamo k rešitvam, ki bodo v skladu z mednarodnim pravom in jasno nasprotovale misiji EU EULEX. Če res želimo pomagati lokalnemu prebivalstvu, nam misija EULEX tega ne bo omogočila.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Ko sem bil pred dvema mesecema na delovnem obisku na Kosovu, sem spoznal, zakaj si mnogi ne morejo predstavljati mednarodne navzočnosti v tej državi. Dobil sem občutek, da različni sektorji niso vedno dovolj dobro sodelovali med sabo.

Evropske institucije ne bi smele le skomigati z rameni. Ujeli smo se v to zanko. Evropa je prek misije EULEX odgovorna za tamkajšnje razmere. EULEX mora zavzeti jasnejše stališče in mora pomagati kosovskim oblastem, kjer je to mogoče, pa naj je za to zaprosena ali ne.

Rad bi izpostavil dve stvari. Najprej, države članice, ki Kosova še niso priznale, pozivam, da ponovno preučijo svoje stališče. Kosovo ne more več obstajati znotraj meja Srbije. Drugič, pozivam k vzpostavitvi glavnega načrta za Zahodni Balkan, ki bi moral delovati na oprijemljivi ravni z vsemi vpletenimi državami in jim pomagati pri pripravi na pridružitve k Evropski uniji. To je zaveza Evrope glede Zahodnega Balkana.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, kot poročevalec v senci za skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, bi rad čestital gospodu Lagendijk za odlično besedilo. Podpiramo program reforme v Srbiji, prav tako pa spoštujemo skromno manjšino držav članic EU, ki Kosova v skladu z mednarodnim pravom niso priznale.

Vseeno pa želimo odvrniti ljudi od mišljenja, da je stvari še mogoče povrniti nazaj. Dve tretjini poslancev Parlamenta je glasovalo za priznanje Kosova. Tudi Komisija se je izrekla za to, skupaj s 23 od 27 držav članic, vsemi državami G7, štirimi od šestih bivših republik Jugoslavije in tremi od štirih Kosovu sosednjih držav.

To dokazuje, da poteka razvoja ni mogoče obrniti nazaj. Zato je tako pomembno, da se ozremo v prihodnost, ki prinaša številna tveganja. Največje tveganje predstavlja delitev Kosova. Do sedaj se je nekdanja Jugoslavija delila vzdolž mej starih republik ali vzdolž starih notranjih mej avtonomnih regij. Če bo prišlo do spremembe zemljevida, na primer v Mitrovici, bi to lahko imelo za posledico, da bi se Albanci v dolini Preševo v Srbiji, ljudje v Sandžaku v Novem Pazarju in drugi začeli spraševati, kje bi morale biti meje. To bi povzročilo zelo nevarne razmere.

Zaradi tega je smiselno slediti Ahtisaarijevemu načrtu, ki upošteva stare notranje meje Jugoslavije, hkrati pa zagotavlja medsebojno in obsežno varstvo manjšin. Varstvo manjšin v skladu z prejšnjim Ahtisaarijevim načrtom, ki je sedaj del kosovske ustave, je najcelovitejši program za varstvo v svetu. Srbi na Kosovu bi morali izrabiti to priložnost in izkoristiti ta varstvo manjšin.

Gospod predsednik Sveta, veste, da tudi sam izhajam iz manjšine, ki je bila nekoč zlorabljena za namene drugih. Srbi na Kosovu se morajo izogniti takšnim razmeram. Druga nevarnost, ki ogroža Kosovo sta kaos in korupcija. V zvezi s tem lahko rečem le, da moramo okrepiti misijo EULEX, saj misija UNMIK ni prinesla rešitve, ampak je bila del problema.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Gospa predsednica, moj poslanski kolega Joost Lagendijk je v istem položaju kot Kosovo. Obstaja, vendar ga ne priznavajo vsi, kot poročevalca, čeprav to dejansko je. Zato bi se mu rad toplo zavalil, skupaj z gospodom Tabajdijem, za to poročilo.

Seveda s priznanjem Kosova nismo dosegli takšnega napredka, kot bi številni ljudje, vključno s tistimi na Kosovu, želeli. Priznati moramo, da so to bile boleče okoliščine za Srbijo. Ne bi smeli prilivati olja na ogenj. Namesto tega si moramo po vsem močeh prizadevati za miroljuben proces. Zelo sem zadovoljen, da so srbski voditelji, kljub številnim grobim besedam na začetku, poskušali legalizirati in nevtralizirati razmere,

da bi tako dali možnost misiji EULEX. Prav tako bi rad vsakega, ki nasprotuje misiji EULEX, vprašal v kakšnem položaju bi bila srbska in druge manjšine v državi, če ne bi bilo misije EULEX?

Z vidika srbske manjšine ali Srbije je nesmiselno obsojati misijo EULEX. Dejstvo, da nekdo v tem Parlamentu, ki podpira Srbijo, obsodi misijo EULEX, je preprosto groteskno. Res pa je, da še vedno obstajajo nekatera vprašanja, na katera ni odgovorov. Politični vodje na Kosovu morajo storiti vse, kar je v njihovih močeh, da bi uredili stvari. Ena izmed naših glavnih nalog in zahtev je izvajanje vseh vidikov Ahtisaarijevega načrta, o katerem bomo jutri glasovali kot del te resolucije.

Spodbujati bi morali vključevanje celotne regije. Seveda bodo vse države morale opraviti svojo domačo nalogo. Vendar pa večji kot bo napredek Srbije in Makedonije v procesu vključevanja, prej bomo lahko rešili kosovsko vprašanje in druga povezana odprta vprašanja. Le z vključevanjem vseh držav v regiji bo mogoče doseči pogoje, ki so na Kosovu potrebni za miren razvoj.

Annemie Neyts-Uyttebroeck (ALDE). – (NL) Ker vsi, ki so govorili pred mano, poznajo, dobro poznajo ali izjemno dobro poznajo razmere na Kosovu, ni nobene potrebe po dodatnem pojasnjevanju in po prepričevanju samih sebe, kako dobro jih poznamo.

Zlasti bi se morali veseliti, da se je prvo leto samostojnosti Kosova končalo precej dobro, bolje, kot so mnogi pričakovali. Prav tako bi rada izrazila zadovoljstvo in veselje nad dejstvom, da je misija EULEX končno popolnoma zaživela, zahvaljujoč dobri volji številnih in spretnosti znotraj Varnostnega sveta ZN. Veliko bo odvisno od uspeha te misije EULEX, saj je bilo Kosovo, preden je doseglo neodvisnost, deset let protektorat. Za nas je sedaj pomembno, da Kosovu pomagamo doseči zrelost.

Sylwester Chruszcz (UEN). Gospa predsednica, enostranska odločitev, ki jo je sprejela albanska skupnost, je pripeljala do tega, da se je srbska pokrajina Kosovo ločila od Srbije. To potezo štejem kot nezaslišano kršitev mednarodnega prava. Poleg tega je imela ta odločitev še druge posledice, kot je razvidno iz dogodkov na Kavkazu prejšnje leto.

Rad bi vas pomnil, da Združeni narodi niso priznali odločitve, ki so jo sprejeli kosovski Albanci. Resolucija Varnostnega sveta Združenih narodov 1244 še vedno velja. Prav zaradi tega bi rad posvaril pred sprejemanjem kakršnih koli odločitev, preden Mednarodno kazensko sodišče v Haagu ne odloči o tej zadevi. Šele takrat bomo poznali dejanski pravni status pokrajine, ki je v skladu z mednarodnim pravom še vedno sestavni del Republike Srbije.

Opozoril bi vas rad na dramatične razmere, s katerimi se še vedno sooča srbska skupnost v samooklicani Republiki Kosovo. Odkrito priznajmo, da je bila odločitev, ki so jo sprejele nekatere države članice Evropske unije, s tem ko so to državo priznale, usodna napaka. Zelo preprosto je: Kosovo spada k Srbiji.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Od kar je Kosovo pred enim letom razglasilo neodvisnost, je Evropska unija brezupno razdeljena glede tega. Grčija se ni odločila, medtem, ko so Španija, Romunija, Slovaška in Ciper zavrnila neodvisnost zaradi notranjih razlogov. Skupni projekt EULEX, s katerim poskuša Evropska unija pridobiti vpliv znotraj Kosova, bolj spominja na instrument, s katerim skuša prikriti to notranjo razdvojenost.

EULEX je lahko koristna zadeva za Evropsko unijo, toda ali lahko to trdimo tudi v primeru Kosova? Ljudje na Kosovu si močno želijo pridružiti Evropski uniji in postati enakovredna država članica. Po skoraj stoletju podrejanja Srbiji, vsekakor ne želijo nobenih novih vmešavanj od zunaj. Projekt, kot je EULEX, je bil mogoče kratkoročno koristen, v prvih nekaj mesecih 2008, da bi se bilo mogoče izogniti kaosu. Ta faza se je končala. Pozen prihod misije EULEX sedaj vzbuja vtis, da želi Evropska unija spremeniti Kosovo v protektorat, s prisotnostjo vojske in administrativnim vplivom, kot se je zgodilo v primeru Bosne in Hercegovine, kjer je takšna politika prinesla le malo uspeha.

Za zagotavljanje mirne in složne prihodnosti Kosova, vključitev trenutne vlade in vladajočih strank ne zadostuje. Pomembna silo predstavljajo gibanje za samoodločanje Vetëvendosje na jugu, ki meni, da je pobuda EU nesmiseln kolonializem, in predstavniki Srbov v občinah severno od reke Ibar, ki si po svojih najboljših močeh prizadevajo ohraniti trajno povezavo s Srbijo. Brez upoštevanja teh kritikov misije EULEX ne bomo imeli dolgoročne rešitve. Za prihodnost Kosova bi bili boljše široko sprejeti notranji kompromisi, kot pa demonstrativno razkazovanje moči Evropske unije.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pred desetimi leti je NATO bombardiral Beograd, nedvomno zaradi tega, da bi proslavil svojo petdeseto obletnico in ponovno določil svoje področje pristojnosti, ki je omejeno z Washingtonsko konvencijo. To bombardiranje je bilo izvedeno v nasprotju z mednarodnim pravom, se pravi, brez vnaprejšnjega soglasja ZN.

Pred enim letom je Priština enostransko razglasila neodvisnost Kosova ob očitnem zanikanju suverenosti Zvezne republike Jugoslavije, katere suverenost in ozemeljska celovitost sta bili ponovno potrjeni z Resolucijo Varnostnega sveta ZN 1244.

Danes evropska misija EULEX, ob sodelovanju strokovnjakov iz ZDA, upa, da bo Kosovo lahko postalo pravna država. Če okoliščine ne bi bile tako strašne, bi se bilo zanimivo pozabavati z idejo, kako lahko takšno sadje pade s takšnega drevesa.

Od te misije zahtevamo, da v tem času zagotovi spoštovanje narodnostne srbske manjšine na zemlji njihovih prednikov. To se nam zdi dober začetek za ponovno vzpostavitev pravne države.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Rojena sem na Balkanu. Podrobno sem spremljala probleme na Kosovu konec osemdesetih let prejšnjega stoletja. Videla sem, kako sta Slovenija in Hrvaška postali neodvisni državi po vojni v letih 1990. Sama sem bila priča vojni v Bosni, ki sem jo nazadnje zapustila kot begunka. Vem, da je zelo enostavno začeti vojno, hkrati pa vem, da je veliko težje ponovno vzpostaviti mir in medsebojno zaupanje ljudi.

Kosovo je trenutno v situaciji, ki bo odločilna za prihodnje generacije v tej regiji, zlasti z vidika ponovne vzpostavitve zaupanja med različnimi etničnimi skupinami. Vesela sem, da se je gospod Lagendijk v svoji resoluciji jasno opredelil glede dejstva, da moramo prenehati z razpravami o neodvisnosti Kosova in povezanimi konflikti.

Svoj čas in energijo moramo sedaj usmeriti v razprave o tem, kako bomo okrepili enake pravice vseh ljudi, da živijo v miru in s skupnimi močmi ustvarjajo novo prihodnost Kosova. Osredotočiti se moramo na učinkovito zaščito manjšin in izboljšanje gospodarskega položaja ter boj proti vsesplošni korupciji in organiziranemu kriminalu.

Vsak, ki živi na Kosovu, si mora osebno prizadevati za ustavitev nasilja med etničnimi skupinami. Sodišča morajo zagotoviti ustrezno obravnavo vojnih zločinov. Nekateri poslanci tega Parlamenta obžalujejo prisotnost in vpletenost EU na Kosovu, tisti med nami, ki smo izkusili balkanske vojne, pa obžalujemo, da se EU ni vmešala še bolj jasno in odločno.

Še ogromno je treba storiti in za to je potreben čas, v končni fazi pa gre za ponovno vzpostavitev zaupanja med ljudmi in zagotovitev, da bodo imele prihodnje generacije možnost, da se izobražujejo, živijo in delajo skupaj, v miru, s spoštovanjem drug do drugega in do medsebojnih razlik. To je to, kar predstavlja evropska ideja.

(Aplavz)

Libor Rouček (PSE). – (CS) Jaz bi želel na kratko omeniti zlasti vlogo Srbije. Kljub težkemu položaju doma, je srbska vlada zavzela zelo konstruktivno stališče in odgovoren pristop pri namestitvi misije EULEX na Kosovu. V soglasju z ZN je omogočila tudi imenovanje višjega policijskega uradnika srbske narodnosti v policijskih enotah na Kosovu. Prepričan sem, da je to prava pot k doseganju postopnega vključevanja kosovskih Srbov in drugih manjšin v politično, gospodarsko in družbeno življenje na Kosovu. Na tem mestu bi rad tudi pozval visokega predstavnika Evropske unije, naj zagotovi, da bodo kosovske oblasti posvečale dovolj pozornosti multilateralnemu razvoju na območju Mitrovice. Na koncu pa naj še povem, da se strinjam z Anno Ibrisagic, da je treba veliko več pozornosti kot kdaj koli prej posvetiti varnosti in gospodarskemu položaju ter gospodarskemu razvoju Kosova.

Nicholson of Winterbourne (ALDE). – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil gospodu Lagendijku, ki je s svojimi političnimi spretnostmi pripravil krasno rešitev, ki jo lahko uporabimo kot izhodišče za naše nadaljnje delo.

Zlasti se mu zahvaljujem za sprejetje odstavka 26, na katerega bi rada opozorila tudi ministra in Komisijo. Omenja posebno slabo zdravje 1 500 Romov, ki živijo na obrobju rudnika svinca, kjer so zaradi napačne presoje ZN že devet let. Popolnoma se strinjam s tem, kar je rekel minister Vondra, namreč da to ni nujno misija Evropske unije. Vseeno pa se zahvaljujem skupini Komisije, ki je to temo obravnavala takoj, ko sem jo predstavila, in je tudi obiskala ter se na lastne oči prepričala o škodi, ki jo povzročajo visoke ravni svinca. Ti ljudje imajo v krvi pošastne količine svinca, nepopravljiva škoda, zaradi česar jih je nujno treba nemudoma premestiti in jim zagotoviti zdravstveno oskrbo.

Minister Vondra, obljubili ste, da boste ta Parlament o vsem obveščali. Ali vas lahko prosim, kot predsednika, da se poglobljeno posvetite tej zadevi in poročate o svojem delu.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Iskrene čestitke poročevalcu in poročevalcem v senci za dobro poročilo. Z njim želimo prispevati k nadaljnji stabilizaciji in normalizaciji Kosova.

Uspehi v zadnjem letu krepijo upanje, da je na Kosovu mogoče večetnično in multikulturno sožitje. In samo pod tem pogojem je uresničljiva evropska perspektiva Kosova kot tudi celotnega Zahodnega Balkana.

Dosegli smo napredek, pomemben napredek, in sedaj je treba graditi naprej. Pozdravljam zlasti dejstvo, da se stanje na Kosovu normalizira tudi po zaslugi Eulexa. Pozdravljam nedavno ustanovitev kosovskih varnostnih sil in sodelovanje nekaterih predstavnikov srbske skupnosti v policijskih silah. Če hočemo hitrejši napredek, je treba delati na varnostni, politični, gospodarski, socialni in še na drugih frontah in zlasti je treba biti pozoren na lokalno raven, kjer je vprašanje sožitja najbolj občutljivo. Podpirati je treba projekte, ki krepijo medetnično sožitje in sodelovanje. V tem duhu pozdravljam namero Evropske komisije, da bo uporabila za napredek vse razpoložljive instrumente. To Kosovo tudi potrebuje.

Richard Howitt (PSE). – Gospa predsednica, pozdravljam današnjo razpravo in resolucijo kot naslednji korak k normalizaciji odnosov med Evropsko unijo in Kosovom eno leto po razglasitvi neodvisnosti.

Treba je poudariti, da je bilo dokazano, da se predstavnika britanskih konzervativcev gospod Van Orden in gospod Tannock, kot tudi nekateri drugi, motita, saj je že 54 držav – vključno z 22 državami članicami Evropske unije – ponudilo pravno priznanje, ob soglasju Srbije pa je bila nameščena tudi naša lastna misija EU za krepitev pravne države. Dejansko smo ves čas trdili, da bo rešitev kosovskega problema Srbiji pomagala na poti k EU in danes ponavljamo, da jim želimo veliko uspeha.

Misija pravičnosti EU je včeraj na Kosovu začela prvo sojenje za vojne zločine. Danes je njena visokost, britanska princesa Anne, obiskala šolo za invalidne otroke v Gjilanu na Kosovu. To dvoje nedvomno kaže na zavezanost Evrope, da ne bo pozabila na nepravčnosti v preteklosti, da pa kljub temu danes skupaj dela za boljši jutri za vse.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Najprej bi rada čestitala gospodu Lagendijku za to nepristransko resolucijo in hkrati izkoristila priložnost ter se zahvalila gospe Pack in njeni delegaciji, ki je opravila obsežno in dobro delo na tem področju.

Cilji EU so jasni: Kosovo ne sme postati črna luknja. Za to so odgovorne zlasti kosovske oblasti. Prebivalci morajo zaupati tako vladi kot tudi pravnemu sistemu. Korupcija in kriminal spodkopavata državo. Prav tako je treba v celoti vključiti ženske in manjšine.

Sem pa tudi mnenja, da del odgovornosti nosijo sosednje države, zlasti srbske oblasti. Konstruktivni dialog in regionalno sodelovanje je v interesu vseh, ki živijo v tej regiji.

Evropska unija navsezadnje nosi veliko odgovornost. Evropska unija si je z misijo EULEX zastavila visoke cilje. Dobro je, da se je začelo konkretno delati na tem. V naslednjih dveh letih se bo pokazalo, ali lahko EULEX dejansko zagotovi dolgoročno spremembo na bolje. Močno upam, da lahko.

Stabilnost, sprava in razvoj pravne države Kosovo so najpomembnejše za Kosovce in kosovske etnične manjšine, interes pri tem pa ima tudi Evropska unija. Pri tem je zelo pomembna učinkovitost pomoči. Z gospo Pack sva pred nedavnim obiskali Kosovo. Pomoči ne manjka, zagotovo pa bi jo bilo mogoče bolje in učinkoviteje razporejati.

Adrian Severin (PSE). – Gospa predsednica, koliko priznanj je potrebnih, da država postane neodvisna? To ni vprašanje, saj je kakovost priznanj pomembnejša od količine. Izjava o samoodločanju ne vodi v neodvisnost, če neke države ne priznajo tisti, o katerih hoče sama odločati.

Neodvisnost države ni realna, dokler je ne sprejme Varnostni svet Združenih narodov. Nadalje, država ni neodvisna, če ni sposobna vsem skupnostim, ki živijo na njenem ozemlju, ponuditi organske integracije v civilno in večkulturno družbo ter če ne more sama poskrbeti za trajnost in vladanje.

Vse to so razlogi, zakaj je Ahtisaarijev načrt spodletel. Tudi zahtevanje stanja, kakršno je bilo pred vojno, ni rešitev – treba je iti naprej. S tega vidika morajo Evropska unija in stalne članice Varnostnega sveta Združenih narodov sklicati mednarodno konferenco, katere cilj bo najti trajnostno rešitev za demokratično varnost, geostrateško ravnovesje ter družbeno in gospodarsko stabilnost na Zahodnem Balkanu. V tem okviru je treba Kosovo spraviti nazaj na pot mednarodnega prava in zakonitosti, regija pa mora dobiti jasen načrt za njeno vključevanje v EU.

Na žalost Lagendijkovo poročilo teh možnosti ne proučuje in s tem opušča vsako realistično gonilno silo proti boljši prihodnosti. Zato bomo romunski socialni demokrati glasovali proti temu poročilu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Glede na določbe mednarodnega prava in upoštevajoč Resolucijo Varnostnega sveta Združenih narodov 1244, ki je bila sprejeta leta 1999, Kosova ne moremo šteti kot državo. Pet držav članic EU ni priznalo dejanja enostranske razglasitve neodvisnosti Kosova. Vendar pa je Kosovo realnost, s katero se moramo soočiti.

Stabilnost na Zahodnem Balkanu, regiji, ki ima največ možnosti, da se bo v bližnji prihodnosti pridružila EU, je bistvenega pomena. Zato mora EU igrati glavno vlogo pri upravljanju kočljive situacije na tem področju. Misija EULEX, ki je že dosegla svojo začetno operativno sposobnost, je pomemben prvi korak v tej smeri, saj sta potrebna pomoč in koordinacija za zagotavljanje ozračja medetničnega sodelovanja, kar bo omogočalo vrnitev k normalnemu načinu življenja.

Treba je zagotoviti zaščito vseh manjšin na Kosovu, vključno s srbsko manjšino. Da bi se izognili kaosu in zagotovili stabilen razvoj, je treba okrepiti ustanove. Treba je vrniti premoženje in beguncem zagotoviti pravico vrnitve. Finančni instrumenti, ki jih ima EU na voljo, zlasti instrument predpristopne pomoči, se morajo uporabiti za spodbujanje družbenega in gospodarskega razvoja, povečevanje preglednosti in spodbujanje sprave med etničnimi skupnostmi. Kosova nikakor ne smemo izločiti iz evropskih procesov. Uživati mora evropsko perspektivo v regionalnem kontekstu. V vseh regijah moramo uporabiti enake standarde. Za Srbijo in Kosovo morajo veljati enake zahteve, kot veljajo za druge države v tej regiji.

Evropska unija mora vztrajati pri nadaljevanju dialoga med Prištino in Beogradom. Bojim se, da resolucija, kakršna je v tem trenutku, ne odraža vseh stališč 27 držav članic Evropske unije glede Kosova. Zato bo romunska delegacija iz skupine PPE-DE, razen poslancev madžarskega izvora, glasovala proti tej resoluciji.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Srbijo je bilo treba bombardirati, preden je razumela: pravice manjšin je treba spoštovati. Lekcija je bila kruta. Namesto da bi Kosovu priznala avtonomijo, je morala sprejeti njegovo neodvisnost. Kosovo je hkrati tudi opozorilo državam članicam EU. Vsaka država članica mora zagotoviti, da bodo lahko tradicionalne etnične manjšine na njenem ozemlju živele varno in se počutile doma. Zadovoljne manjšine so najtrdnější temelj varnosti, suverenosti in gospodarskega razvoja države. 17. februarja 2008 sem sam sodeloval na uradni proslavi v Prištini, ki je potekala ob razglasitvi neodvisnosti Kosova. Upam, da sem se tudi prepričal, da se na območju Kosova priznava kulturna in teritorialna avtonomija srbske manjšine. Kosovski Albanci so dobili priložnost za rešitev v evropskem slogu. Srbija ima še eno priložnost: Vojvodina. Tudi države članice si lahko prizadevajo za priznanje kulturne in teritorialne avtonomije etničnih manjšin, ki živijo na njihovih ozemljih. Sramotno bi bilo, če bi nekatere države članice na tem področju zaostajale za Kosovom in Srbijo.

Victor Boştinaru (PSE). - (RO) Kot poslanec Evropskega parlamenta in član Delegacije za jugovzhodno Evropo pričakujem, da bom v imenu naših skupnih vrednot, ki jih vsi ponosno imenujemo „evropske vrednote“, slišal, da bosta Evropski parlament in Evropska komisija z vsemi svojimi pooblastili in močjo zahtevala, da bodo politične stranke na Kosovu postale odprte za večetnično članstvo in da je od tega razvoja odvisen vsakršen napredek v odnosih med Kosovom in Evropsko unijo.

Pričakoval sem, da nam bo to poročilo povedalo, da je model, ki ga EU namerava z evropskim davkoplačevalskim denarjem zgraditi na Kosovu, dejansko večetnično, večkulturno in z več skupnimi imenovalci, ne pa da temelji na ločevanju. V naših pogovorih s kosovskimi poslanci so nam ti povedali, da v tem trenutku takega modela ni mogoče uveljaviti.

Naj zaključim z naslednjim vprašanjem: če tega modela ni mogoče uporabiti na Kosovu in če tam ni prostora za naše evropske vrednote, kakšen model lahko torej uporabi Evropska komisija?

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Gospa predsednica, rada bi se zahvalila gospodu Lagendijku ter Odboru za zunanje zadeve, da so s to resolucijo in to razpravo zagotovili, da Kosovo ostane na našem dnevnem redu. Menim, da so si Kosovci to vsekakor zaslužili, po neuspehu Evropske unije leta 1990.

Nismo še plačali davka na tem območju, ki ga dolgujemo Kosovcem in celotni regiji, namreč, da jim zagotovimo obsežno pomoč na njihovi poti v EU. S tega vidika je absolutna prednostna naloga vzpostavitev pogojev za izboljšanje gospodarske rasti, saj brez te ne bo mogoče ustaviti družbenih nemirov.

Komisijo pozivam, naj uporabi svoj vpliv in zagotovi, da bodo podpisnice tudi dejansko izvajale sporazum CEFTA. Poleg tega pa prosim Svet, naj zagotovi, da bodo države članice na ustrezen način reševale zadeve prisilne vrnitve iskalcev azila.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) EULEX je največja civilna operacija, ki je kdaj koli potekala v okviru evropske varnostne in obrambne politike. Rad bi poudaril, da mednarodni kontingent, v katerem je 1 900 ljudi, vključuje tudi 200 romunskih predstavnikov policije in vojske. Romunija torej sodeluje v misiji EULEX zato, ker je Bukarešta dolžna podpirati partnerje iz Evropske unije, kljub temu da se ne strinja vedno z odločitvami, ki jih sprejme večina.

Romunija ni priznala neodvisnosti Kosova in eden od razlogov za to je, da se hoče izogniti legitimizaciji separatističnih nemirov. Rešitev, za katero bi se dogovorila Beograd in Priština, po možnosti v obliki konfederacije, bi bila boljša kot je trenutna situacija. Vendar pa je v trenutnih okoliščinah pomembno le, da Evropska unija uspešno zaključi to misijo. Hkrati pa se je treba izogniti časovno neomejeni vpletenosti EU. Kosovo ne sme postati protektorat Evropske unije, ampak mora samo reševati svoje zahteve.

Ta vidik je pomemben tako za Kosovo kot tudi za Evropsko unijo, zlasti v trenutni gospodarski situaciji in glede na omejene vire, ki jih imamo na voljo.

PRESEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

Podpredsednik

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). - (RO) Strinjam se z mnogimi tukaj izraženimi idejami, hkrati pa opozarjam, da je ta problem bolj zapleten. Romunija ima prav, ko pravi, da je pravna podlaga za enostransko razglasitev neodvisnosti Kosova dvomljiva, saj v skladu z mednarodno zakonodajo manjšine nimajo kolektivnih pravic in pravice do samoodločanja in odcepitve. Želel bi poudariti, da imajo pripadniki etničnih manjšin pravice.

Odcepitev Kosova in priznanje drugih držav, da je Kosovo država, je nevaren precedens, ki mu je le nekaj mesecev kasneje sledilo enostransko rusko priznanje neodvisnosti separatističnih regij Južne Osetije in Abhazije. V obeh primerih se je predsednik Putin odkrito skliceval na kosovski model. Separatistična gibanja v regijah, kot so Kašmir, Gorski Karabah, Pridnjestrska republika, Krimski, Severni Ciper in tako dalje, so takoj izjavile, da so te regije prav tako upravičene do razglasitve neodvisnosti kot Kosovo.

Menim, da bo morala Evropska unija in njene države članice v prihodnosti podpirati načelo ozemeljske celovitosti za vse države in intenzivno zavračati separatistične težnje. Evropska unija si mora še posebno prizadevati za ohranitev stabilnosti v celotni regiji Zahodnega Balkana in opredeliti evropske perspektive.

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Kosovo je dejstvo, ki so ga nekateri sprejeli, drugi pa ne. Kljub temu da večina držav članic podpira njegovo neodvisnost ali jo je priznala, pa pet držav članic tega ni storilo – da ne omenjam Varnostnega sveta ZN.

Če želimo, da bo resolucija vplivala na zunanjo politiko Evropske unije, mora imeti povezovalen učinek. Če bomo pokazali, da je našo skupno zunanjo politiko vsilila večina, v Svetu ali Parlamentu, bo to kontraproduktivno za enotnost Evropske unije. Poiščimo enotno rešitev in ne vsiljujmo odločitev, ki so dvomne ali celo zavajajoče in površno sestavljene.

Charles Tannock (PPE-DE). - Gospod predsednik, nikakor nisem razumel te mednarodne naglice pri priznavanju Kosova. EU bi lahko svoje napore vložila v številne druge, mnogo starejše spore: na primer Kašmir, Tajvan ali celo Somaliland na Afriškem rogu.

Kosovska razglasitev neodvisnosti je razkrila razkol med državami članicami. Kosovo nikakor ne more biti del Evropske unije ali Združenih narodov, če nekatere države članice ne priznavajo njegove suverenosti. Kosovski precedens je spodbudil rusko neodobravanje in priznanje gruzijskih regij Abhazije in Južne Osetije kot držav, lani poleti.

Ljudje iz različnih delov bivše Jugoslavije imajo pravico, da živijo v miru in blaginji. Moralna dolžnost Evropske unije bi morala biti, da pri tem pomaga, vendar pa pomoč ne sme biti odprta. Na Kosovu so potrebne resnične reforme, močna prizadevanja za boj proti organiziranemu kriminalu in trgovini z ljudmi ter zaščito in enakopravnost manjšin, kot je srbska.

Komisija in Svet morata ostati pozorna in vztrajati pri konkretnem napredku.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Odbor za proračunski nadzor bi rad povedal nekaj besed o zunanji politiki na visoki ravni. Ugotovili smo da na Kosovu, v tretji državi, ki prejme največ pomoči s strani Evropske unije, obstajajo izjemno zaskrbljujoči primeri korupcije s hudimi posledicami za gotovost našega proračuna in finančne interese Skupnosti.

Obstaja končno poročilo delovne skupine Združenih narodov, Urada za boj proti goljufijam Komisije in *Guarda di Finanza*. Končno poročilo še ni bilo izvedeno. Sestavljeno je bilo konec junija 2008 in razkriva številne primere korupcije, ki vključujejo sredstva EU. Pričakujemo pojasnilo.

To končno poročilo je res končno poročilo. Nadaljevanja ni. Trenutno nihče ne zastopa naših interesov v tej zadevi. Tudi zato pozivam Komisijo, naj končno nekoga imenuje. EULEX tega ne more storiti sam. Prav tako pa nasprotujem vsakršnemu nadaljnjemu opravičevanju glede negotovega statusa te države.

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, najprej bi se vam rad zahvalil, da ste odprli to razpravo. Mislim, da je bila prava poteza, da smo izkoristili zagon prihajajoče prve obletnice razglasitve neodvisnosti Kosova. Menim, da je pravi trenutek, zlasti ob upoštevanju trenutne gospodarske krize, ko obstaja nevarnost, da bo to zginilo z našega radarskega zaslona, čeprav še vedno nosimo odgovornost, da dokončamo delo: ne samo na Kosovu, ampak tudi na celotnem območju Zahodnega Balkana. Mislim, da je temu, kar so danes povedali številni izmed vas – kot Hannes Swoboda in drugi – treba posvetiti veliko pozornost. Menim, da je stališče Sveta popolnoma enako.

Čaka nas veliko izzivov. Rad bi izpostavil tri najpomembnejše stebre naše politike do Kosova. Prvi je nedeljivost in stabilnost Kosova. Drugi je decentralizacija in enake možnosti za vse manjšine, ki so tam. Tretji – in verjetno najpomembnejši in najzahtevnejši – je vključitev Kosova v regionalne in evropske prevladujoče usmeritve: regionalno sodelovanje na Zahodnem Balkanu. Seveda bomo Kosovo nekoč morali približati stabilizacijsko-pridružitvenemu procesu, vseeno pa je treba opraviti še veliko dela, in nobena skrivnost ni, da bo glede nekaterih vprašanj v Svetu zelo težko doseči enotnost.

Osredotočiti bi se morali na prihodnost in ne na preteklost in zelo cenim izjave tistih, ki so to storili. Seveda moramo dialog s Srbijo o nerešenih praktičnih vprašanjih intenzivno nadaljevati na popolnoma pregleden način, kljub temu pa menim, da nam mora pri tem biti glavno vodilo realizem.

Gospodarski položaj in izboljšanje tega položaja je izrednega pomena za zagotavljanje stabilnosti, učinkovito upravljanje in vključevanje lastnih virov Kosova pa osnovni pogoj, prav tako kot učinkovita uprava in vključevanje mednarodnih virov. Pomemben element pri tem sta tudi boj proti korupciji in pregledna privatizacija.

Pri tem je zelo pomembna podpora misiji EULEX s strani Parlamenta. Rad bi čestital gospodu Joostu Lagendijku za delo, ki ga je opravil. Odlično delo. Ko sem prebral besedilo, osebno nisem imel nobenih pripomb nanj, čeprav bi verjetno sam bil neko bolj previden: vsi poznamo gospodarske razmere in pomanjkanje energije na Kosovu, kot tudi na Balkanu na splošno. Pridobivanje lignita in električne energije je ena izmed njihovih redkih možnosti, da zgradijo trajno gospodarstvo in vključijo to gospodarstvo v regijo. Da, okoljske skrbi so pomembne, vendar pa zagotavljanje prihodnje gospodarske stabilnosti ni nič manj pomembno.

Nekateri izmed vas ste omenili razmere romskih družin v okolici rudnikov v Trebči. Vsi vemo da gre za pogubne okoliščine in gotovo ste seznanjeni z delom Komisije na to temo. Delegacija, ki jo je vodil Pierre Morel, je to območje obiskala decembra in njeni člani so se bili pripravljeni sestati z voditelji romskega naselja v Trebči. Enostavna rešitev ne obstaja. Vemo, da jim je bila ponujena možnost odselitve s tega območja, vendar v tem trenutku niso pripravljeni na to. Dejansko so to ponudbo zavrnil, tako da je treba opraviti še veliko dela. Nadaljnji pogovori v zvezi s tem bodo verjetno možni že prihodnji teden na srečanju s Pietrom Feithom, ki prav tako sodeluje pri tem.

Še enkrat bi se vam rad zahvalil. Menim, da gre za zelo plodno razpravo in upam, da bo Parlament še naprej podpiral vsa naša prizadevanja na Kosovu, kot tudi v regiji.

Meglana Kuneva, članica Komisije. – Gospod predsednik, Komisija čestita gospodu Lagendijku in pozdravlja njegovo resolucijo: predvideva dodatno vključevanje Kosova v stalen proces približevanja regije Evropi.

Komisija je vzpostavila učinkovit način sodelovanja z lokalnimi akterji, ki delujejo na Kosovu, vključno z misijo EULEX in posebnim predstavnikom EU. S tem sodelovanjem bomo nadaljevali. Le na takšen način lahko naše delo na Kosovu obrodi sadove. Dosedanje dobro sodelovanje se je izkazalo kot ključno za ohranjanje miru na tem območju.

Komisija je financirala projekt za vzpostavljanje pravne države v vrednosti 7 milijonov EUR, vključno z deležem v višini 1 milijon EUR za boj proti korupciji. Če sem natančnejša, decembra 2008 smo podali podrobne in celovite odgovore na vsa vprašanja, v pisni in ustni obliki, gospodu Böschu, predsedniku Odbora za proračunski nadzor. Z njimi smo pojasnili zadeve v zvezi s sredstvi EU in načinom, kako se je s temi

sredstvi upravljalo na Kosovu. Prav tako so bili namenjeni seznanjanju poslancev glede finančnega poslovanja in nadzornih sistemov, ki jih ima Komisija trenutno vzpostavljene.

Od takrat nismo prejeli nobenih dodatnih zahtev po informacijah. Poslancem lahko predložimo kopijo gradiva, ki smo ga poslali Odboru za proračunski nadzor, če jih zanima.

Rada bi se dotaknila pripombe gospe Kallenbach glede Srednjeevropskega sporazuma o prosti trgovini (CEFTA). Upamo, da bo z izboljšanjem odnosov med Srbijo in Kosovom mogoče vključiti Kosovo v sporazum CEFTA. Komisija si bo po najboljših močeh prizadevala za to.

V resoluciji so izpostavljena številna pomembna vprašanja, kot je ohranjanje kulturne dediščine Kosova, izboljšanje zmogljivosti javne uprave, boljše povezovanje vseh skupnosti na Kosovu, potreba po večletnem izobraževanju in žalostno stanje romskih družin v svinčnem onesnaženih begunskih taboriščih na severu. Komisija namerava spremljati ta vprašanja z obstoječimi instrumenti in v sodelovanju z drugimi donatorji.

V jeseni bomo objavili študijo o Kosovu, kot del našega razširitvenega paketa. Prepričana sem, da bo vsebovala mnogo idej, s katerimi bo mogoče zagotoviti, da bo Kosovo še naprej vključeno v evropske perspektive, ki jih deli s celotnim Zahodnim Balkanom.

Predsednik. – Prejel sem en predlog resolucije⁽¹⁾ v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 5. februarja 2009.

12. Vplivi finančne krize na avtomobilsko industrijo (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o vplivu finančne krize na avtomobilsko industrijo.

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, sedaj prehajamo na zelo pomembno vprašanje. Glede na trenutne okoliščine moramo o tej temi vsekakor razpravljati. Hvaležni smo za to priložnost ob pravem času, da razpravljamo o vplivu trenutne gospodarske in finančne krize na avtomobilsko industrijo.

Kot ste številni izmed vas že opazili v svojih volilnih okrajih, je avtomobilska industrija ključni faktor za celotno evropsko gospodarstvo. V zadnjih letih smo spodbujali konkurenčnost sektorja z vzpostavitvijo enotnega evropskega avtomobilskega trga in pozivanjem k poštenu konkurenci v trgovini s tretjimi državami. Pred kratkim smo se v boju proti onesnaženemu zraku in podnebnim spremembam osredotočili na zmanjšanje emisij avtomobilov. Parlament nas je na vseh teh področjih nenehno podpiral.

Zahvaljujoč tem prizadevanjem, zlasti pa vztrajnosti in prilagodljivosti evropske avtomobilske industrije, spadajo danes evropski avtomobili med najboljše, najsodobnejše in najkonkurenčnejše, kot tudi najvarnejše, najučinkovitejše glede na porabo goriva in najbolj sprejemljivi za okolje v svetu. Lahko smo ponosni na ta dosežek Evrope.

Kljub odpornosti evropskega avtomobilskega sektorja in kot posledica dejavnikov, na katere nima vpliva, pa ga je globalna gospodarska kriza še posebno hudo prizadela. Te težave so postale očitne že novembra lani, ko je Svet podal soglasje na pristop, ki temelji na še učinkovitejših avtomobilih glede na porabo goriva, realnih ciljih za proizvajalce in učinkovitih pobudah za spodbujanje povpraševanja.

V tem kratkem obdobju so se razmere še zaostriale. Industrija je sporočila, da se je v Uniji v preteklem letu prodalo za 8 % manj avtomobilov, kot v letu pred tem, če primerjamo leto 2008 z letom 2007. Razmere bodo verjetno ostale tako slabe - če se ne bodo še poslabšale - v letu 2009 in ne bodo prizadele le avtomobilskih proizvajalcev, ampak celotno preskrbovalno verigo avtomobilske industrije.

Ministri so se 16. januarja sestali z mojim prijateljem, Günterjem Verheugenom, komisarjem in podpredsednikom Komisije, da bi se pogovorili o posebnih problemih avtomobilske industrije. Še zlasti so bili zaskrbljeni nad dejstvom, da trenutne težave ogrožajo veliko število delovnih mest, hkrati pa so izpostavili pomen, ki so ga pripisali prihodnosti industrije.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Seveda glavno odgovornost pri odzivanju na te izzive nosi industrija sama. Industrio je treba spodbujati, da izvede vse potrebne korake pri reševanju strukturnih problemov, kot so presežne kapacitete in pomanjkanje naložb v nove tehnologije.

Vendar pa je zaradi pomena te industrije za evropsko gospodarstvo in dejstva, da je trenutna kriza ta sektor še posebno hudo prizadela, potrebna neka oblika javne podpore. To se odraža v Evropskem načrtu za oživitve gospodarstva, ki ga je potrdil Evropski svet prejšnjega decembra, kot tudi v nacionalnih programih držav članic. Seveda ne moremo dopustiti, da bi kratkoročna pomoči industriji negativno vplivala na njeno dolgoročno konkurenčnost. Iz tega jasno sledi, da se je treba osredotočiti na inovacije.

Države članice se strinjajo, da mora biti javna podpora, namenjena avtomobilski industriji, ciljno usmerjena in usklajena. Prav tako mora upoštevati nekatera ključna načela, kot so poštena konkurenca in odprti trgi. Ne sme priti do boja za subvencije, prav tako pa ne sme imeti za posledico izkrivljanje trga. Da bi to lahko dosegli, so države članice potrdile pripravljenost za tesno sodelovanje s Komisijo pri izvajanju nacionalnih ukrepov tako na strani dobave, kot tudi na strani povpraševanja. Komisija se je zavezala, da bo hitro ukrepala v primerih, kjer je to potrebno.

Bolj splošno, predsedstvo sveta popolnoma podpira Komisijo glede potrebe po hitrem napredku pri izvajanju Evropskega načrta za oživitve gospodarstva. Komisija je bila povabljena, da skupaj z Evropsko investicijsko banko preuči, kako bi bilo mogoče črpanje posojil, predvidenih za ta sektor, še dodatno izboljšati z vidika hitre razpoložljivosti, financiranja projektov in vnaprejšnjih posojil, ne da bi prišlo do diskriminacije med proizvajalci in državami članicami.

V zvezi z globalnim okoljem, moramo vsekakor začeti s predčasnimi pogovori z novo administracijo ZDA, kot tudi z drugimi našimi globalnimi partnerji.

Češko predsedstvo si bo še naprej odločno prizadevalo za to celovito politiko zagotavljanja pomoči industriji, sočasno pa bo upoštevalo načela in parametre, ki sem jih navedel. Na voljo so že številni instrumenti Skupnosti, ki lahko odigrajo svojo vlogo pri zagotavljanju podpore, nenazadnje tudi na področju nove tehnologije, na primer pri razvoju čistih avtomobilov. Vse možnosti, ki jih ponujajo inovativne in okoljsko trajnostne pogonske tehnologije – gorivne celice, hibridna, električna, sončna energija – je treba v celoti raziskati in začeti uporabljati.

Po drugi strani pa so na voljo instrumenti, ki jih je mogoče hitro uvesti, kot je na primer shema razreza starih avtomobilov. Ti instrumenti bi lahko združevali povpraševanje po novih avtomobilih s pozitivnimi zunanjimi dejavniki z vidika prometne varnosti, zmanjšanja emisij in drugih. Številne države članice že uporabljajo te instrumente. Zato predsedstvo poziva Komisijo, da nemudoma pripravi predlog o tem, kako na usklajen način spodbuditi obnavljanje evropskega voznega parka na področju vračanja in recikliranja vozil, in sicer na osnovi analize vpliva teh shem v različnih državah članicah. Naš namen je pridobiti predlog Komisije že pred spomladanskim zasedanjem Evropskega sveta v sklopu ocenjevanja načrta za oživitve, da bomo lahko o vprašanju razpravljali že na Svetu za konkurenčnost v marcu. Tega bosta vodila moj kolega, Martin Říman in podpredsednik Komisije, Günter Verheugen. Takšne sheme lahko zagotovijo pomembno stimulacijo povpraševanja v avtomobilski industriji na ravni Skupnosti, prav tako pa morajo zagotoviti enake pogoje na notranjem trgu. V tem kontekstu bi rad izpostavil drugo polovico stavka.

Če povzamem: ne gre le za zagotavljanje pomoči ključnemu sektorju našega gospodarstva, ampak tudi za pristop, ki naj bi dolgoročno vsem nam prinesel koristi.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije*. – (DE) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospe in gospodje, gospod Vondra vas je pravkar seznanil z rezultatom razprav, ki sem jih 16. januarja opravil z ministri, odgovornimi za avtomobilsko industrijo. Potrdim lahko vse, kar je bilo povedanega, čeprav bi istočasno pozval k previdnosti. Ne smemo vzbuditi upanja ali pričakovanj, ki jih preprosto ne moremo uresničiti. Dovolite mi, da nekoliko podrobneje pojasnim trenutne razmere v evropski avtomobilski industriji.

Izkušnje nas učijo, da so avtomobili zgodnji pokazatelj gospodarskih gibanj. Zato ni bilo nobeno presenečenje, da je močnemu upadu povpraševanja po avtomobilih, ki smo mu bili priča prejšnje poletje, sledilo gospodarsko nazadovanje v vseh drugih gospodarskih sektorjih. Zakaj je temu tako?

Upad povpraševanja je posledica pomanjkanja zaupanja v usmeritev gospodarstva. V zvezi s tem se stranke ne obnašajo nič drugače kot podjetja. V negotovih časih gospodarstva, ko ljudje ne vedo, kaj se bo z njimi zgodilo, varčujejo z denarjem. V zasebnem gospodinjstvu je nakup novega avtomobila največja naložba, ki traja več let. Je naložba, ki pa jo je mogoče odložiti, saj lahko evropski avto seveda zdrži še eno leto.

Vsi vemo, da se bodo razmere temeljito izboljšale šele, ko se bo povrnilo splošno zaupanje v celovita gospodarska gibanja. To pomeni, da so ukrepi, ki jih bomo skupaj pripravili v Evropi in so namenjeni premagovanju te krize, zagotovo najpomembnejša stvar.

Navedel bi rad še nekaj števil, da bi tako ponazoril, kako pomembno je to. Evropska avtomobilska industrija zaposluje posredno in neposredno 12 milijonov ljudi. To predstavlja 6 % vseh delovnih mest v Evropski uniji. Je najpomembnejši sektor gospodarstva, kar se evropskega izvoza tiče. Naš največji izvozni presežek je ravno na področju motornih vozil.

V letu 2007 smo v Evropi izdelali 19,6 milijonov motornih vozil. Lani je bila ta številka za skoraj milijon nižja, v letu 2009 pa se bo ponovno znatno zmanjšala. Trenutno je na zalogi 2 milijona neprodanih vozil. Avtomobilska industrija je v Evropi industrija, ki vlaga največji delež svojega prihodka v raziskave in razvoj. Povprečno izdelovalci avtomobilov vložijo v raziskave in razvoj 4 %. To lahko primerjamo s povprečno le 2 % v evropskih podjetjih na splošno. Povedano s preprostimi besedami, gre za ključno industrijo v Evropi.

Gospodarska kriza je to industrijo prizadela v vseh sektorjih hkrati. To se do sedaj še ni zgodilo – to je sedaj prvič – pri tem pa moram povedati, da javnost glede tega razmišlja le o osebnih avtomobilih. Stanje v katerem so gospodarska vozila, je veliko bolj dramatično. V tem sektorju so nova naročila v celotni Evropski uniji padla praktično na nič, čeprav znašajo proizvodnje zmogljivosti skoraj 40 000 gospodarskih vozil mesečno.

Negativnemu vplivu na področju zaposlovanja se ni mogoče izogniti, in sicer iz dveh glavnih razlogov. V Evropski uniji imamo v industriji motornih vozil nedvomno presežne kapacitete. Industrija sama priznava presežne kapacitete v višini 20 %. Obstajajo tudi ljudje, ki trdijo da je ta odstotek še veliko višji. Dvajset odstotkov je še vedno visoka številka, in če to primerjate s številom ljudi, ki so zaposleni v tej industriji, govorimo o več kot 400 000 delovnih mestih. Nobenega dvoma ni, da bodo evropski proizvajalci avtomobilov v tem letu gospodarske krize pospešeno izvajali ukrepe prestrukturiranja, ki so jih že nekaj časa načrtovali. Naslednje bom zelo jasno izpostavil: Nobenega zagotovila ni, da bomo ob koncu leta v Evropi še vedno imeli vse proizvodne obrate, kot jih imamo sedaj. Zelo verjetno je, da ob koncu leta ne bodo več obratovala celotne serije teh proizvodnih obratov. Nobenega zagotovila ni, da bodo ob koncu leta na trgu še vsi Evropski proizvajalci.

Pritisk mednarodne konkurence v avtomobilski industriji je zelo velik. Kot evropski zakonodajalci smo to konkurenčnost še zaostriili s tem, ko smo evropski avtomobilski industriji v prihodnjih letih naložili znatne zahteve. Od industrije se zahteva, naj naredi znaten napredek na področju inovacij. Da me gospa Harms ne bo spet takoj kritizirala, bi ji rad jasno zatrdil, da tega dejstva ne kritiziram – verjamem, da je to primerno in ustrezno. Ne grajajte me samo zaradi tega, ker opisujem dejstva, takšna, kot so. Z moje strani ne gre za kritiko, ampak samo za opažanja. Zaradi naše zakonodaje so evropski avtomobili znatno dražji, v prihodnjih letih pa bodo še dražji. Glavni učinki tega so povečati pritisk konkurenčnosti, povečati pritisk na stroške in povečati potrebo zadevnih podjetij, da dosežejo večjo produktivnost. Le na tak način je mogoče preživeti te konkurenčne razmere.

Vsi vemo, kaj pomeni večja produktivnost v avtomobilski industriji. V nobenem primeru ne vpliva pozitivno na število delovnih mest. To je realnost trenutnih razmer.

Naša politika mora sedaj istočasno slediti dvema ciljema. Najprej moramo poiskati način, da spravimo evropsko industrijo skozi to krizo – pri tem bom poudaril vsako posamezno besedo – s ciljem, da pri tem ne bi izgubili niti enega samega proizvajalca, če je to mogoče. Niti enega. Drugi cilj je povečati dolgoročno konkurenčnost evropske avtomobilske industrije, pri tem pa zagotoviti, da bo Evropa postala trajno vodilna regija proizvodnje avtomobilov v svetu.

Kar se tiče ukrepov, ki se nanašajo na prvega od treh ciljev, smo naredili vse, kar se je dalo narediti. Evropski avtomobilski industriji, ki jo je kreditni krč še posebno hudo prizadel, smo zagotovili dostop do financiranja. Evropska investicijska banka (EIB) bo samo v tem letu tej industriji namenila 9 milijard EUR in povedati vam moram, da nima nobenega smisla, da bi Parlament danes zahteval še več. Glede na kapitalsko osnovo EIB ne moremo pričakovati več denarja. Devet milijard evrov je že na voljo.

Zahvaljujoč trdemu delu moje kolegice komisarke, gospe Kroes, je nadzor državne pomoči sedaj bolj prilagodljiv, hkrati pa smo spremenili pravila v takšni meri, da imajo države članice znatno večje možnost, da se hitro in usmerjeno odzovejo v posameznih primerih, ko je pomoč potrebna. Komisija zaradi tega prevzema vlogo, pridobljeno na podlagi zakonodaje, ki zagotavlja, da ti ukrepi ne bodo povzročili nobenih izkrivljanj konkurence niti ogrožali ciljev naše politike. V zvezi s tem bi rad omenil le en primer. Očitno je,

da je mogoče pomoč evropskim podružnicam ameriških podjetij odobriti le v primerih, ko je jasno, da bo pomoč namenjena izključno ohranjanju delovnih mest v Evropi.

Izvedli smo številne ukrepe za spodbujanje posodobitve voznega parka na evropskih cestah, s katerimi smo hkrati zasledovali cilje pozitivnega vpliva na okolje. Sistema izplačevanja premij za razrez ne bodo uporabljale vse države članice, tiste pa, ki ga bodo, bodo upoštevale dogovorjena načela, v skladu s katerimi ti ukrepi ne smejo diskriminirati drugih proizvajalcev. Če omenim še en primer, države članice ne smejo trditi: „Dobili boste premijo za razrez vašega starega avtomobila, vendar le pod pogojem, če bo vaš nov avto nemškega proizvajalca“, če živite v Nemčiji ali francoskega ali češkega. To preprosto ni mogoče.

Ena stvar, ki je možna – in zelo toplo bi jo pozdravil – je, da bi takšne premije za razrez bile povezane z okoljskimi cilji. Povedano drugače, premije bi se izplačale le v primerih, ko bi nov kupljen avto ustrezal določenim emisijskim standardom. Kolikor smo seznanjeni, sistem premij dobro deluje in ima zelene pozitivne učinke.

Obstaja le en način za ponovno oživitev trga gospodarskih vozil. Kot verjetno veste premije za razrez v tem sektorju niso možne. Najpomembnejše v tem sektorju je, da malim in srednje velikim podjetjem zagotovimo dostop do finančnih sredstev. To tudi počnemo. Prav tako moramo zagotoviti, da se v primeru naložb javnega denarja daje prednost nabavljanju okolju prijaznih gospodarskih vozil, na primer v javnem prevozu ali drugih službah, kjer so potrebna vozila. Vse to smo že storili.

Dolgoročno – o čemer smo v tem Parlamentu že večkrat govorili – pa moramo začeti izvajati priporočila procesa Cars 21, kar pomeni, da moramo evropski avtomobilski industriji zagotoviti prihodnost z inovacijami, raziskavami in razvojem, da evropski avtomobil prihodnosti ne bo le vodilni avto v svetu z vidika standardov uporabljene tehnologije, njegove končne obdelave in varnosti, ampak tudi z vidika izkoristka goriva – kar pomeni majhno porabo – in prijaznosti do okolja – kar pomeni majhne emisije. Evropska industrija se s tem strinja, mi pa podpiramo pripadajoče projekte kot del svežnja spodbud za evropsko gospodarstvo.

Naj na koncu povem, da je bil najpomembnejši rezultat pogovorov z državami članicami ta, da smo se vsi zavezali k preprečevanju pojavljanja kakršne koli oblike protekcionizma v Evropi. Zaradi takšnega protekcionizma bi bile države članice finančno oslabiljene, prav tako pa bi zelo negativno vplival tudi na zagotavljanje socialne solidarnosti v Evropi.

Za spodbujanje povpraševanja ter zagotavljanja pomoči in vodenja avtomobilske industrije skozi to krizo moramo prav tako poskrbeti, da ne bodo kršeni pogoji mednarodne konkurenčnosti. Zlasti moramo to vprašaje nasloviti na Združene države Amerike. Videli bomo, kakšne ukrepe bo uvedel predsednik Obama za boj proti krizi v ameriški avtomobilski industriji. V zvezi s tem bi rad izpostavil, da propad ameriških proizvajalcev avtomobilov ni v interesu Evrope. Če bi do tega prišlo, bi to imelo za Evropo katastrofalne posledice. Prav tako pa ni v našem interesu, da bi ZDA uvedle politiko, ki bi podpirala njeno avtomobilsko industrijo na račun konkurentov iz drugih delov sveta. Upam, da se bomo o tem lahko mirno pogovorili z našimi ameriški prijatelji.

Evropska avtomobilska industrija ni na robu prepada. Je v težkih razmerah, vendar smo trdno prepričani, da je industrija zmožna in dovolj močna, da se prebije skozi te težke razmere in tudi v prihodnje igra pomembno vlogo pri ustvarjanju in zagotavljanju delovnih mest in blaginje v Evropi.

Jean-Paul Gauzès, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, žal se bojim, da sporočilo, ki smo mu pravkar prisluhnili, ni sporočilo upanja, ki naj bi povrnilo zaupanje. Komisar, strinjam se z vašim predzadnjim odstavkom glede tega, kaj bi avtomobilska industrija morala biti. Žal se bojim, da predlogi niso zadostni in še zlasti spodbujajo nekatere države članice, da se znajdejo same, kadar Evropa ni sposobna usklajevanja.

Kaj pričakujejo naši državljani? Od Evrope pričakujejo veliko, preveč, vsekakor pa pričakujejo od nas, da bomo storili nekaj drugega. Kot ste navedli, je v Evropski uniji v avtomobilski industriji zaposlenih 12 milijonov ljudi, kar ustreza 10 % BDP. V Franciji to pomeni 2,5 milijona delovnih mest ali 10 % delavcev, ki prejema plačo, in 15 % izdatkov za raziskave in razvoj.

Avtomobilska industrija se danes sooča s krizo, kakršne še ni bilo in za katero so značilni upad povpraševanja, potreba po financiranju proizvajalcev in podizvajalcev, pa tudi potrošnikov, ter izzivi strukturne konkurenčnosti za podjetja, ki se soočajo z vse ostrejšo svetovno konkurenco. Če se ne bi bal, da bom politično nekorekten, bi dodal, da k tem razmeram prispevajo tudi zahteve, naložene avtomobilski industriji ter spodbujanje k neuporabi vozil.

Za prevzem nadzora in razširitev ukrepov, ki so jih že izvedle različne vlade, je nujen in bistvenega pomena usklajen odziv na evropski ravni. Ključnega pomena je, da bančni sistem normalno posoja avtomobilski industriji in sicer pri običajnih stopnjah in pogojih ter v obsegu, ki ustreza potrebam te industrije. Vemo, da kljub prizadevanjem EIB, kreditiranje še vedno ni steklo. Zaradi tega se mora Evropa ustrezno odzvati.

Drugič, ne gre samo za omejevanje vpliva krize, ampak tudi za zagotavljanje nove prihodnosti avtomobilski industriji. Bistvenega pomena je pristna industrijska politika. Vstopiti moramo v jutrišnji svet in pospešiti potreben razvoj, ki se nanaša na varstvo okolja, zlasti pa na zahteve po trajnostnem razvoju. Razviti moramo kulturo znanstvene fantastike. Nujno je, da kriza ne vpliva negativno na inovacije in da državna pomoč omogoča ukrepanje na tem področju.

Guido Sacconi, v imenu skupine PSE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospodu Vondri in gospodu Verheugnu bi se rad zahvalil za hitro posredovanje teh izjav. Z njima v veliki meri delim skrbi in se strinjam z realističnim pristopom, ki sta ga predlagala.

Konec koncev se vsi zavedamo razmer. Bral sem eno izmed ocen, po kateri bi lahko v tem letu izgubili 2 milijona delovnih mest v avtomobilski industriji, večina od tega bi odpadla na sektor sestavnih delov. Soočeni smo z izjemnim protislovjem. Na eni strani imamo floto javnih in zasebnih vozil – kot ste pravilno ugotovili –, ki je zelo zastarela in ima veliko raven emisije, po drugi strani pa se je povpraševanje dramatično, če ne že popolnoma, zaustavilo.

Zato toplo pozdravljam načrt za oživitve, o katerem je odločala Komisija, pri tem pa poskušala uporabiti vsa razpoložljiva orodja, čeprav vemo, da so omejena, prav tako pa poznamo razloge za to. Potrebujemo resničen proticiklični ukrep, ki bi spodbudil povpraševanje in bi ji zagotavljal močno podporo, hkrati pa bi bil usklajen z okoljskimi cilji, za katere smo si tako močno prizadevali v zadnjih nekaj mesecih.

In kaj se bo zgodilo? Zgodili se bo to, da bo vsaka država ukrepala neodvisno. Nekatere posredujejo, medtem, ko druge ne storijo ničesar, na primer, moja država do sedaj ni storila še ničesar. Nekatere ukrepajo tako, druge spet drugače. Se pa strinjam z vami, da moramo še pred svetom za konkurenco to pomlad storiti vse, da bi zagotovili kar najboljšo usklajenost, vsaj pri načelih, na primer pri povezovanju shem za razrez s specifičnimi cilji emisij. Mislim, da je Francija našla dobro rešitev, s tem ko kupcem daje bonuse, katerih višina je odvisna od ravni emisij kupljenega avtomobila. Verjamem, da gre za rešitev, ki je koristna za vse z vidika zaposlovanja, inovacij, konkurenčnosti in okolja.

Patrizia Toia, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kriza v avtomobilski industriji se je razširila na celoten sektor, na pomožne industrije, druge povezane sektorje, prodajne mreže in s tem tudi na storitve, obeti v zvezi z zaposlovanjem pa so strašni.

Strašen upad števila registracij – v nekaterih državah članicah se je zmanjšalo za 33 %, 20 % in tako naprej – kaže na to, da kriza ni posledica tehnološko zastarelega sektorja, niti ne gre za notranjo krizo, ki bi bila posledica napak vodstva v tem ali onem podjetju. Gre za sistemsko krizo, s katero se morajo evropske institucije nujno in odločno spopasti.

Predlagane so bile nekatere rešitve, vendar je sedaj najpomembneje kako, s kakšnimi sredstvi in kakšnimi obeti za inovacije, jih je mogoče uresničiti. Seveda moramo podpreti povpraševanje; potrošnja je edina pot za oživitve. Kljub izvajanju tega srednjeročnega ukrepa, ki spodbuja potrošnjo, pa moramo zagotoviti takojšnje kreditiranje za ponoven zagon proizvodnje, plačilo materialov in ohranjanje delovnih mest, kljub upadu naročil in povpraševanja.

Odgovor je torej kreditiranje, vprašanje je samo, na kakšen način. Pozivam Evropo, da zavzame močnejše stališče, pomembno je, da evropske institucije posredujejo jasno sporočilo Združene države Amerike in nekatere evropske države ukrepajo in upam, da bo tudi moja država storila kaj več, kot le dajala splošne predloge glede praktičnih ukrepov, kljub temu pa upam na odločnejše ukrepanje Evrope, tako v okviru, kot tudi izven načrta za oživitve, saj verjamem, da je usoda velikih evropskih podjetij naša skupna usoda, kar sem komisarju tudi pojasnila. Veliki evropski proizvajalci se s konkurenco na skupnem trgu ne bi smeli spopadati v obliki najrazličnejših državnih pomoči ali posebnih pogojev, ampak bi morali biti deležni odziva močne, odločne in usklajene Evrope, saj bo usoda evropskega avtomobilskega trga odvisna od naše sposobnosti, da se skupaj soočimo z globalno konkurenco.

Tu gre še za drugo zadevo, ki jo je omenil gospod Sacconi in na katero bi rada še enkrat opozorila: ta podpora ni pomoč, ali celo olajšava, namenjena vzdrževanju trenutnega stanja, ampak gre za spodbudo konkurenčnosti

sektorja v prihodnje z vidika inovacij, okolju prijazne proizvodnje in tehnologij, ki v večji meri upoštevajo okolje ter varnost potnikov in prometa.

Guntars Krasts, v imenu skupine UEN. – (LV) Hvala, gospod predsednik. Tako v proizvodnji avtomobilov, kot tudi v gradbenem sektorju, so bili viri namenjeni zlasti hitri prihodnji rasti, razvoj na tem področju pa je temeljil na preteklosti in je še naprej tesno povezan z razpoložljivostjo kreditov. Zaradi tega je finančna kriza še zlasti močno prizadela proizvodnjo avtomobilov. Umirjanje razmer v sektorju bo možno šele, ko se bodo normalizirala bančna posojila, to pa je povezano s premagovanjem finančne krize. Nobenega dvoma ni, da bo zaradi finančne krize prišlo do znatnih popravkov v prihodnji strukturi avtomobilskega trga. Naša naloga trenutno ni ohranitev obstoječih delovnih mest, ampak ohranjanje prihodnje konkurenčnosti evropskega avtomobilskega sektorja, zato mora biti javna pomoč avtomobilskemu sektorju povezana z dvema glavnima ciljema: zmanjševanje odvisnosti od nafte in nihanja cen, ki so z njo povezane, ter znatno izboljšanje okoljskih kazalcev in zmanjšanje emisij. Te naloge se med seboj prepletajo. Prav tako so pomembne za celotno evropsko gospodarstvo pri zmanjševanju tveganja, saj bi rast cen nafte, ki bi bila delno posledica povečane prodaje avtomobilov, lahko ovirala skupen proces oživitve gospodarstva, ko bo kriza že za nami. Hvala.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, glavna prednostna naloga bi morala biti povezovanje kriznega obvladovanja gospodarske krize z globalnimi izzivi, kot je podnebna kriza. Zelo veliko napako bi storili, če bi si z gospodarskimi ukrepi prizadevali uresničiti cilje, povezane z varstvom podnebja in energetske varnostjo, ki so tako neambiciozni kot cilji predpisov o CO₂ za avtomobile.

Ne smemo ponoviti napake in ponovno prisluhniti netočnemu prišepetavanju avtomobilske industrije. Napaka, ki smo jo v zvezi s tem storili prejšnjo zimo, je sedaj povsod očitna. Iste skupine, ki so nas takrat zadrževale pri izvajanju ambiciozne uredbe o CO₂ za avtomobile, se sedaj ubadajo z zalogami velikih požrešnih avtomobilov, ki jih ne morejo prodati. Prepričana sem, da si moramo zares prizadevati in jasno povedati proizvajalcem avtomobilov, da prihodnost leži v majhnih, učinkovitih in podnebju prijaznih modelih, in da si je treba močno prizadevati, v povezavi s spodbujevalnimi ukrepi, za promocijo takšnih modelov. Prav tako mora biti jasno v kakšnem obsegu so krite inovacije, kot so električni motorji. To pa je možno le ob sočasnem izvajanju usklajenega načrta, ki vključuje energetske politike.

V govoru prejšnjega govornika iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov bi rada poudarila, in s tem se popolnoma strinjam, da če se bomo osredotočili izključno na avtomobile, ne da bi se pri tem istočasno zavedali, kako nujno je preoblikovanje transportnega sektorja in kašen bo sektor javnega prevoza čez deset let, nam ne bo uspelo doseči tistega, kar bi morali. Tudi s tem je mogoče zagotoviti in ustvariti veliko število delovnih mest. S tem, ko je komisar Verheugen navedel, da ne gre le za proizvodnjo avtomobilov, ampak tudi avtobusov in železnic in tako naprej, je izrazil pomemben namig.

Ne smemo misliti le na danes, ampak moramo načrtovati in spodbujati v prihodnost usmerjene prevozne sisteme.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, jasno je postalo, da se je finančna kriza prelevila v strašno gospodarsko, sedaj pa tudi v socialno krizo.

To lahko opazimo v avtomobilskem sektorju, kjer lahko, tu se strinjam z gospodom Sacconijem, domnevano, da je ogroženih več kot 2 milijona delovnih mest. Obstaja nevarnost, da bo zaradi krize prišlo do odpuščanja delavcev, zlasti najbolj ranljivih, to je starejših delavcev in tistih, ki nimajo pogodb za nedoločen delovni čas. Potrebno je hitro in odločno ukrepanje. Pomoč je na voljo, vendar se moramo odločiti – in to komisarju odkrito povem – ali naj bo usklajevana na evropski ravni ali drugje, kot naj bi predlagale nekatere velike države.

Menim, da je usklajevanje na evropski ravni potrebno in da mora biti usmerjeno na dve področji: inovacije, v zvezi s paketom o podnebnih spremembah in, če lahko še enkrat ponovim, uredbo o emisijah gospoda Sacconija ter socialnim področjem. Menim, da ne sme biti odpuščen noben delavec, niti tisti starejši, niti tisti z pogodbami za določen čas. Inovacije niso mogoče z odpuščanjem delavcev.

V tej luči mora biti prilagojen tudi Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji; prav tako Evropski socialni sklad – zakaj pa ne? –, ki trenutno omenja ustvarjanje novih delovnih mest, vendar bi si moral prizadevati tudi za preprečevanje odpuščanja delavcev. Delavstvu mora biti povrnjeno njegovo osrednje mesto v Evropi, da bo ponovno dobilo svojo vlogo utemeljitelja demokracije.

Patrick Louis, v imenu skupine IND/DEM. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zavedamo se strukturnih vzrokov krize v avtomobilskem sektorju in pri podizvajalcih. Ta sektor, kot je bilo v primeru kmetijstva in sektorja tekstila, trpi zaradi socialnih, okoljskih in davčnih premestitev in dampinga.

Kaj bomo storili, ko Američani, sedaj ko vrednost dolarja pada, prodajajo požrešna, subvencionirana in zelo reklamirana vozila 4x4 na našem trgu, ki je prav tako pod pritiskom nizkocenovnih avtomobilov iz Turčije, Indije in Kitajske?

Rešitev obstaja. Ponovno moramo uvesti skupne zunanje tarife, ki so bile odpravljene z maastrichtskimi pogodbami. Pošteno in pravo mednarodno menjavo je mogoče ponovno vzpostaviti le s kompenzacijskimi dajatvami na mejah Evropske unije. Storimo to, kar nam narekuje zdrav razum, preden bo prepozno. Vendar kot veste Protokol 27 in člen 63 Lizbonske pogodbe strogo prepovedujeta kakršno koli carinsko zaščito evropskega trga.

Gospe in gospodje, bodimo dosledni. Prenehajmo malikovati vzroke, ki so tako pogubni za nas. Pokopljimo že enkrat to škodljivo pogodbo in se prenehajmo igrati gasilce, ki sami podtikajo ogenj.

Karsten Friedrich Hoppenstedt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil predsedstvu, pa tudi Komisiji za njihov zelo jasen opis teh razmer. Delim optimizem komisarja Verheugna, da je avtomobilska industrija prepoznala znake trenutnih razmer in bo za številna področja našla v prihodnost naravnane rešitve.

Seveda živimo v realnem svetu in po zmanjšanju proizvodnje vozil za 5 % v zadnjem letu, industrija v letu 2009 pričakuje še dodatno 15 % zmanjšanje. Gre za največji padec v Evropski uniji vse od leta 1993 in bo pomenilo 3,8 milijone vozil manj kot v letu 2007. Zavedati se moramo, da je od vsakega delovnega mesta, ki bo v avtomobilski industriji ohranjeno, odvisnih dodatnih pet v pripadajočih panogah in industrijah. To pomeni, da finančna kriza še zlasti negativno vpliva na avtomobilski sektor, saj je prizadela tako proizvajalce same, kot tudi njihove stranke. Obe skupini potrebujeta boljšo dostopnost kreditov. Izpostavljeno je bilo, da ima avtomobilska industrija dostop do 9 milijard EUR sredstev, ki jih je zagotovila Evropska investicijska banka. Vendar pa tako proizvajalci, kot tudi dobavitelji potrebujejo dodatne kredite, da bi financirali svoja podjetja, prav tako pa tudi stranke, če želijo financirati nakup vozil. Zaradi tega moramo pospešiti prizadevanja, da bi okrepili povpraševanje, saj se je v 4. četrtletju 2008 število registracij osebnih avtomobilov zmanjšalo za 19 %, medtem, ko se je število registracij gospodarskih vozil zmanjšalo za 24 %.

Do sedaj so banke v tej krizi prejele na milijarde evrov, da bi rešile celoten sistem. Vendar pa so bile banke avtomobilске industrije večinoma izpuščene. Tem institucijam do sedaj še ni bila zagotovljena državna pomoč. Evropska avtomobilska industrija je morala oblikovati več milijard rezerv za nekrita preostala stanja na lizing računih, kar se je pred tem že zgodilo v Združenih državah Amerike. Te izgube – zlasti ob upoštevanju zaloge 2 milijonov vozil – so posledica znatnega znižanja knjigovodske vrednosti vozil na lizing, kar je pripeljalo do teh problemov. Povedano z drugimi besedami, zelo hitro je treba ukrepati, da bi bile tudi te banke deležne pomoči, ko so jo prejele druge banke znotraj sistema.

Stephen Hughes (PSE). – Gospod predsednik, Nissan je najavil ukinitve 1 200 delovnih mest v obratu v Sunderlandu, ki spada v moje volilno okrožje v severovzhodni Angliji. To je približno ena četrtina njegove delovne sile; k temu pa bo treba dodati za zdaj še neznano število delovnih mest v njegovi preskrbovalni verigi.

Nissanov obrat v Sunderlandu je poznan po tem, da je najproduktivnejši v Evropi. Če mora obrat z največjo produktivnostjo v Evropi odpustiti četrtino svoje delovne sile, potem naj nam nebesa pomagajo, ko bo ta krč z vso silo zadel manj produktivne.

V mojem območju je bila ustanovljena delovna skupina za obnovo, kjer sodelujejo vsi pomembnejši regionalni akterji. Vsi ukrepi, ki jih načrtujejo – pomoč pri iskanju zaposlitve, usposabljanje in preusposabljanje, zagon malih podjetij, pomoč pri samozaposlovanju – so več kot primerni za Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji. Pozdravljam predloge Komisije o poenostavitvi tega sklada. Nujno ga je treba poenostaviti in mobilizirati v velikem obsegu, kot del usklajenega evropskega odziva na krizo v avtomobilski industriji.

Lani je bil porabljen le majhen del tega sklada. Zagotovimo, da se sredstva ne bodo kopičila. Uporabimo ga in našim ljudem zagotovimo delo.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Podpredsednik*

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Gospod predsednik, v nasprotju z drugimi, avtomobilska industrija ne deluje na osnovi špekulacij, ampak na osnovi majhnih marž, ki se spremenijo v dobiček, le ob veliki prodaji.

Seveda avtomobili predstavljajo znaten vir toplogrednih plinov, prav tako pa je res, da industrija, skupaj z njenimi podpornimi industrijami, predstavlja 10 % evropskega BDP-ja in zagotavlja 12 milijonov delovnih mest, kar je 6 % vseh zaposlitev v Uniji.

Zaradi tega je zelo pomemben sektor za blaginjo naših državljanov. Ne moremo ga prepustiti usodi ter strogim in hitrim pravilom ponudbe in povpraševanja; prav zaradi teh je prišlo do te krize v finančnem sektorju, posledično pa tudi v vseh drugih sektorjih, vključno z avtomobilsko industrijo.

Najti moramo rešitve, ki upoštevajo načela svobodne konkurence v Evropski uniji in zagotavljajo potrebno pomoč za ohranitev tega proizvodnega sektorja. Za to potrebujemo evropski okvir, s katerim bo mogoče zagotoviti usklajenost vseh držav članic. V Združenih državah Amerike in drugod po svetu je že bila odobrena pomoč, vredna več milijonov dolarjev. Poleg tega so nekatere države prilagodile svoje devizne tečaje in uvedle druge mehanizme, da bi postale konkurenčne na naših trgih.

Ne smemo se obremenjevati s tem, kaj pravi preostali svet, ampak moramo nemudoma sprejeti potrebne ukrepe.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v boju proti podnebnim spremembam in prestrukturiranju svetovnega gospodarstva bomo uspešni le, če jih bomo reševali skupaj. Potrebujemo zeleni New Deal.

Kriza v avtomobilski industriji ni le gospodarska kriza. Padec proizvajalcev avtomobilov je tudi posledica filozofije večje-hitreje-težje v zadnjih letih. Še pred nekaj meseci so bili General Motors, Daimler in ostali osredotočeni na požrešne avtomobile, medtem ko si je njihova služba za trženje izmislila, da so vozila SUV novi mestni avtomobili. Preprosto so ignorirali podnebne spremembe. Vse to se jim sedaj vrača z obrestmi.

Če bomo sedaj zagotovili milijarde davkoplačevalskega denarja, morajo biti pogoji popolnoma jasni. Avtomobilska podjetja morajo denar uporabiti za prehod na manjše, učinkovitejše izdelke, na alternativne pogonske sisteme – ne le zaradi okolja, ne le zaradi podnebja, ampak tudi zaradi dolgoročne varnosti stotisočih delovnih mest.

Kot primer napačnega ravnanja, bom navedel Nemčijo, mojo matično državo. Če se v Nemčiji izvršni direktor banke Deutsche Bank, Josef Ackermann, odloči, da bo dal v razrez svoj devet let star tretji, četrti ali peti avto in kupil nov avto Porsche Cayenne, bo prejel 4 000 EUR. To ni niti socialno niti okoljsko naravnano. Ampak je preprosto noro. Temu ne smemo slediti.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Kot številne države, je tudi Švedska, od koder prihajam, močno odvisna od avtomobilske industrije. Volvo in Saab sta dobro poznani znamki. Švedsko avtomobilsko industrijo je, kot ostalo avtomobilsko industrijo, kriza močno prizadela. K tej krizi so prispevali številni dejavniki, eden izmed teh dejavnikov pa je neuspeh pri izvedbi pravočasne potrebne spremembe proizvodnje. Potreben je prehod na proizvodnjo manjših, okolju prijaznejših avtomobilov z manjšo porabo energije.

EU je dolgo časa od delavcev zahtevala enostransko prilagodljivost. Sama in Konfederalna skupina Evropske združene leve/Zelene nordijske leve zahtevamo, da zahtevo glede prilagodljivosti naložimo tudi vodstvu velikih podjetij. Pomanjkanje prilagodljivosti in novega načina razmišljanja je nenazadnje prispevalo h krizi, ki smo ji sedaj priča v avtomobilski in drugih industrijah.

Prav tako bi rada povedala, da avtomobilska industrija predstavlja pomembna delovna mesta, kjer pogostokrat prevladujejo moški, in jo v celoti podpiramo. Verjamem, da bo EU pokazala enako mero zavezanosti, ko bo prišlo do krize in nazadovanja pri delovnih mestih, ki veljajo za ženska.

John Whittaker (IND/DEM). – Gospod predsednik, že vnaprej je bilo mogoče vedeti, kaj bo navedeno v teh poročilih. Imamo problem in Evropska unija mora podati svoje mnenje. Dajati mora vtis, da vodi celotno zadevo in poskuša rešiti problem. Zato imamo Evropski načrt za oživitev gospodarstva, katerega del je tudi avtomobilska industrija. Dejansko pa se bo vsak proizvajalec sam poskušal kar najbolj zavarovati, vsaka država pa bo po svojih najboljših močeh pomagala svojim proizvajalcem.

Seveda obstajajo primeri, kjer je mogoče zagotoviti pomoč, nekaj finančne pomoči, da bi v avtomobilski industriji in drugih sektorjih ohranili kapital in znanje. Vendar pa je mogoče o tej pomoči odločati na nacionalni ravni, saj lahko pomoč zagotovijo samo – razen Evropske investicijske banke, kot je omenil gospod Verheugen – nacionalni davkoplačevalci.

Vendar pa je ena stvar, pri kateri lahko Evropska unija aktivno sodeluje, vsaj dokler ne bo konec recesije, to pa je, da proizvajalcev avtomobilov ne obremenjuje z okoljskimi omejitvami. Industrija je že tako ali tako v resnih težavah. Zaradi teh omejitev okoljskih in drugih standardov so avtomobili dražji. Pomagate pri uničenju industrije, ki je že tako v resnih težavah.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Gospod predsednik, včeraj je v mojem domačem mestu Birminghamu, potekal sestanek o avtomobilski krizi. Žal mi je, da nisem mogel biti prisoten, saj sem pred 40 leti začel delati v avtomobilski industriji. Doživel sem že številne krize, vendar nobena ni bila podobna tej.

Nikoli se še ni zgodilo, da bi prodaja upadla tako hitro. Kolegom Zelenih bi rad povedal, da naj gredo in si ogledajo neprodane avtomobile, ugotovili bodo, da je večino modelov, ki stojijo tam zunaj, manjših, lažjih in okolju prijaznejših. Tu ne gre za napako v poslovnih modelih: gre za napako v celotnem gospodarskem sistemu.

Po eni izmed statistik našega sestanka - profesorja Davida Baileyja na naši poslovni šoli v Birminghamu – se ocenjuje, da je v zadnjih šestih mesecih bila zavržena prošnja za odobritev kredita za avto 300 000 strankam v Združenem kraljestvu. Nekateri izmed njih bi tako ali tako bili zavrženi, vendar pa to hkrati kaže na okoliščine, s katerimi se soočamo.

V zvezi z nekaterimi stvarmi, o katerih smo govorili – tu se popolnoma strinjam s tem, kar je prej povedal Stephen Hughes o Nissanu, saj jih dobro pozna –, lahko na nacionalni in evropski ravni zagotovimo pomoč industriji pri tem preoblikovanju. Veliko bolje je, če industriji pomagamo obdržati ključne ljudi na delovnih mestih in plačilni listi, kot da jim pustimo oditi in jih nato kasneje ponovno zaposlimo.

Imamo pobude za naložbe v takšne nove avtomobile, ki jih želi gospa Harms in drugi. Dejstvo, da Zeleni govorijo o električnih avtomobilih, kot rešitvi, samo kaže, kako daleč stran od realnega sveta so – ti avtomobili bodo na voljo šele čez 10 let ali več, in to vsi dobro vemo.

Težava je, kako privabiti kupce in ponovno spodbuditi povpraševanje. Rešiti moramo problem kreditiranja; pomagati pri vračanju javnih kupcev na trg, da bi kupovali zelene avtobuse, zelene tovornjake, zelene avtomobile – to bo za sabo potegnilo še druge stvari. Ne želimo si konkurenčne bitke med podjetji. Gospod Vondra je bil popolnoma jassen, da gre za enoten trg in na tem trgu ne želimo konkurenčnega ravnanja.

Zlasti pa se moramo soočiti z dejstvom, da morajo prodajalci avtomobilov opravljati svoje delo in skrbeti za avtomobile.

Moj zadnji komentar je namenjen vam, komisar, prej ste govorili o tem, da na tem dela gospa Kroes: prosim, povejte gospe Kroes, naj umakne ta popolnoma nezaželen in destabilizacijski predlog o spremembi celotne strukture pogodb s prodajalci. Tega nihče ni zahteval in tega nečemo.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, slišali smo zaveze Sveta in Komisije, vseeno pa vas želim opozoriti, da je celoten upad prodaje v tem sektorju znašal 8 % v letu 2008. Svoja delovna mesta je zgubilo na tisoče delavcev, ki so sedaj odvisni od nadomestila za brezposelnost. Gospod Sacconi je prej navedel statistične podatke.

Ti se ne nanašajo le na velika avtomobilsko podjetja, ampak na vsa podjetja, ki so povezana z avtomobilsko industrijo. Govorim o Toskani, od koder prihajam. V prihodnjih mesecih bo glede na podatke Evropskega združenja dobaviteljev avtomobilskih delov enemu izmed deset podjetij grozil stečaj. Zato verjamem, da je potrebno hitro, zagotovljeno in realno posredovanje in vem, da bo gospod Verheugen dovzeten in pozoren na to.

Časa nimamo na pretek, komisar. Bistvenega pomena je usklajevanje med evropskimi državami, sicer lahko pride do različnih razdrobljenih ukrepov, ki pa ne bodo dajali želenih rezultatov, niti za gospodarstvo EU, niti pri zagotavljanju pomoči delavcem. Potrebujemo pobude, ki so usklajene na evropski ravni, pobude, kot jih je omenil gospod Sacconi, ki omogočajo naložbe v čiste avtomobile ter pomoč raziskavam in novim tehnologijam. Takoj moramo ukrepati in ponovno preučiti merila Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji, ki se uporabljajo za zagotavljanje pomoči evropskim delavcem, prav tako pa menim, da potrebujemo več sredstev iz ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Komisar, reševanje evropske avtomobilske industrije se sprevača v protievropsko kroniko. Vsaka država članica počne svoje in izvaja nacionalne ukrepe pomoči. So države članice – sami to bolje veste kot mi –, ki obljublajo poceni posojila proizvajalcem avtomobilov, če bodo kupovali sestavne dele od lokalnih dobaviteljev v teh državah. To je seveda popolna norost in dobro je, da ste malo prej zatrdili, da tega ne bomo dopuščali in da nameravate zatreti takšne prakse.

Proizvajalci sedaj potrebujejo – kot je že povedal gospod Harbour – ukrepe in pomoč pri prihodnjih naložbah v okolju prijazne in hibridne avtomobile. Vse dobro in prav, vendar to ne rešuje trenutnih problemov. Prav zaradi tega je zelo dobra novica in žarek upanja, ko je češko predsedstvo danes najavilo novo pobudo, ki naj bi stekla še pred spomladanskim zasedanjem, in sicer predlog o izvajanju ukrepov po vsej Evropi, ki bi zagotovili znatno spodbudo pri nakupu okolju prijaznih avtomobilov.

Poleg tega – to ni nič novega – proizvajalci avtomobilov potrebujejo sveže kredite in kreditna jamstva. Evropska investicijska banka je sprostila znatne količine denarja, vendar je pri premagovanju teh težkih časov potrebnih še več sredstev. V mnogih primerih gre za mala in srednje velika podjetja v preskrbovalni industriji, ki kredit rabijo za preživetje.

Poleg tega pa bi morali, komisar, to krizo izkoristiti kot priložnost za napredek na področju davka na avtomobile. O predlogu Komisije o prilagoditvi davka na avtomobile se prepiramo že vrsto let. Končno je napočil čas, da uvedemo spremembo po celotni Evropski uniji, davek na avtomobile pa trajno preoblikujemo v sistem, v katerem bodo tiste stranke, ki se odločijo za okolju prijaznejše avtomobile, nagrajene za to.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Avtomobilska industrija je v Belgiji za zaposlovanje zelo pomemben sektor. V obratu Opel Antwerpen Belgija in njegovi okolici je danes ogroženih 2 700 delovnih mest. Odločitve se sprejemajo v Detroitu, vsi Oplovi obrati pa se soočajo s prekomerno proizvodnjo. Ni treba poudarjati, da imajo ustrezni organi že pripravljene pakete pomoči, ki so sestavljeni iz državne pomoči in bančnih garancij. Da bi bila ta pomoč učinkovita, danes pozivam Evropsko komisijo, ki jo zastopata komisar Verheugen in kolegica gospa Kroes, da začne pogajanja z vpletenimi oblastmi in obrati, da bi tako bilo mogoče ohraniti kar največje število delovnih mest na evropski ravni in zagotoviti usklajen pristop na evropski ravni še pred 17. februarjem, datumom, ko bo v Detroitu sprejeta odločitev. To moramo narediti, kot ste že povedali, da bi preprečili tekmo držav članic pri uvajanju protekcionizma.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, ponovno moramo obuditi dobre industrijske politike, na katerih je bila ustanovljena Evropska unija. Tako je bilo v primeru premoga in jekla.

Moč teh politik gre pripisati dejstvu, da so bile orodje za posodobitev – tako kot mora biti dekarbonizacija v avtomobilskem sektorju – istočasno pa so bile socialne politike, namenjene pomoči, varstvu, usposabljanju in zaščiti zaposlenih. Zato bi rada podala štiri predloge.

Prvič, ustanovitev Evropskega sklada pomoči za zaposlene v avtomobilskem sektorju, ki presega Sklad za posodobitev, saj je pomembno, da v tem ključnem obdobju ohranimo delavce v podjetjih, s tem, ko podpremo višino njihovega plačila v primeru krajšega delovnega časa in njihovo usposabljanje znotraj podjetja. Ne moremo biti zadovoljni s hipotetičnim preusposabljanjem zaposlenih, ki so bili odpuščeni.

Drugič, ustanoviti moramo agencijo za inovacije in pospeševanje financiranja raziskav in razvoja, kar bo omogočilo hiter napredek in zmanjševanje tehnološke vrzeli med čistimi in varnimi avtomobili.

Tretjič, pospešiti moramo obnavljanje avtomobilov na cestah. Premije za razrez vozil so lahko učinkovite. Usklajene morajo biti na ravni Evropske unije, da bi se bilo tako mogoče izogniti učinkom nezdrave konkurence.

S to točko bi rada zaključila. Pomen besede konkurenčnost popolnoma poznam, vendar je prav tako potrebno ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Predsednik. – Gospe in gospodje, čas je, da predsednik sprejme dodatne priglasitve, vendar imamo težavo, ker je za besedo zaprosilo veliko poslancev. Zaradi tega se bom strogo držal odločitve predsedstva, da damo besedo petim poslancem. Ko bo pretekel čas ene minute, ki jim je bil namenjen, bodo avtomatsko prekinjeni.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Kljub vsem razpravam o krizi v avtomobilski industriji in odločitvam, ki bodo iz tega sledile, ne smemo pozabiti na probleme proizvajalcev avtomobilskih sestavnih delov. Tudi oni so bili prizadeti zaradi verižnega učinka krize, saj so popolnoma odvisni od zaustavitve proizvodnje pri strankah.

V Romuniji je na primer več kot 400 podjetij, ki sodelujejo v proizvodnji sestavnih delov za avtomobile, ki je v letu 2008 dosegla promet v višini 8 milijard EUR. Dve tretjini teh podjetij je malih in običajno delajo za eno samo stranko. Prav zaradi tega so jih posledice krize hudo prizadele. V takšnih razmerah se moramo podjetja zatekati k odpuščanju ali iskanju takšnih rešitev, ko je zmanjševanje števila delovnih ur ali neplačan dopust. Vpliv prav tako močno čutijo tudi proizvajalci pnevmatik.

Ob upoštevanju velikega števila zaposlenih v teh podjetjih, menim, da moramo proizvajalce pnevmatik in sestavnih delov za avtomobile vključiti v vse prihodnje rešitve zagotavljanja gospodarske pomoči v času te krize.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gospod predsednik, komisar Verheugen nam je ravno predstavil, kako dramatične so številke in kakšne so trenutne razmere na avtomobilskem trgu. Dramatični dogodki zahtevajo usklajeno ukrepanje. V letu 2006 smo v Evropskem parlamentu začeli s pripravljanjem samoiniciativnega poročila o usklajevanju davka na vozila, za katerega upamo, da bo temeljil na CO₂ in porabi. Prepričan sem, da bi to pomenilo gospodarski program, na podlagi katerega bi lahko Svet kot celota pokazal – o tem bi se bilo treba odločiti soglasno –, kako bi bilo mogoče uveljaviti davke na vozila, ki bi temeljili na porabi.

V zvezi s tem, kar je govorila moja kolegica, gospa De Vits, o podjetju General Motors, bi rad vprašal komisarja, ali so predvideni ukrepi ob morebitnem propadu matične družbe. Ali bi v takšnem primeru Komisija delovala usklajeno pri iskanju evropske rešitve za hčerinske družbe podjetja General Motors?

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Gospod predsednik, opozoril bi vas rad na tri vprašanja v tej razpravi.

Vlade evropskih držav članic proizvajalcem avtomobilom dajejo znatno finančno pomoč, ki sega v več deset milijard evrov. Nemška vlada se je, poleg tega, da podpira nemške proizvajalce, odločila, da bo pomagala tudi uporabnikom vozil. Vsak, ki se bo odločil za razrez starega avtomobila, bo prejel 2500 EUR.

Evropska komisija, ki je do sedaj strogo nadzirala upoštevanje pravil za zagotavljanje državne pomoči podjetjem, je v vseh teh primerih zelo hitro dala soglasje ter s tem prilagodila svoje odločitve predhodno sprejetim odločitvam vlad držav članic v zvezi s temi zadevami.

Ne da bi postavljaj pod vprašaj načel, na podlagi katerih so bili sprejeti ukrepi za zagotavljanje pomoči avtomobilski industriji, bi vas rad še enkrat opozoril na to, kako boleče nepoštena je bila odločitev Evropske komisije, v skladu s katero mora biti pomoč, ki jo je poljska vlada zagotovila poljskim ladjedelnicam, vrnjena. Zaradi te odločitve bo v poljskem ladjedelniškem sektorju izgubilo delo približno 50 000 ljudi, hkrati pa bo v prihodnje delo izgubilo še preko deset tisoč ljudi v povezanih industrijah.

Zita Pleštinšá (PPE-DE). – (SK) Komisar Verheugen, Evropska komisija mora izvesti konkretne ukrepe s katerimi bi avtomobilsko industrijo ponovno postavila na noge. Zlasti moramo preprečiti izkrivljanje notranjega trga. Zaščitni ukrepi, ki so jih predlagale nekatere države, niso primerne za reševanje trenutne krize. Komisijo pozivam, da kar se da hitro predloži ukrepe za evropsko shemo razreza.

Gospod Vondra, od Sveta pričakujem, da bodo na srečanju Evropskega sveta v marcu vse države članice potrdile shemo razreza, ki bo neposredno povečala kupno moč potrošnikov, ki nameravajo kupiti nove avtomobile.

Trdno sem prepričana, da če želi EU postati največja izvoznica avtomobilov, istočasno pa namerava postati globalna vodilna sila v boju proti podnebnim spremembam, mora pomagati svoji avtomobilski industriji, ki je največji zasebni investitor v raziskave in razvoj. Prek financiranja raziskav in razvoja, prek naložb ...

Ivo Strejček (PPE-DE). – Gospod predsednik, pozorno sem spremljal razpravo in o tem ne bom povedal nič novega. Izpostaviti želim le nekaj izrečenih pripomb, ki bi po mojem mnenju morale biti osrednja tema celotne razprave.

Sklicujem se na besede gospoda Vondre, da moramo upoštevati pošteno konkurenco, prav tako pa se moramo izogniti izkrivljanju trga, in na komisarjeve besede, da moramo biti pošteni in ne smemo vzbujati napačnih

pričakovanj. Zlasti pa bi se vam rad zahvalil, komisar, za besede, da bi morali našim proizvajalcem omogočiti večjo prilagodljivost z manj predpisi, manj zakoni in z manj birokracije.

Predsednik. – Naj v 30 sekundah pojasnim pravilo, ki ga je uvedlo predsedstvo, saj se zavedam, da se večina poslancev ne strinja s tem, da zahtevajo besedo, ki pa je ne dobijo.

Predsedstvo se je odločilo, da je osnovni čas, ki je poslanec na voljo za razpravo, dodeljen v okviru časa, ki je dodeljen različnim parlamentarnim skupinam. Posledično je v postopku „catch-the-eye“ besedna dana petim poslanecem in sicer vsakemu ena minuta, v zaporedju od največje, do najmanjše skupine. Če pa je šest zahtev in imamo na voljo šest minut, potem lahko vsi dobijo besedo. Podaljšamo lahko na šest minut, verjetno tudi na sedem. Vendar pa je v tem primeru besedo zahtevalo 12 poslancev. Le petim izmed njih je bila zahteve odobrena, kot je na tej točki razprave določilo predsedstvo. To pojasnujem zaradi tega, da bi lahko upoštevali ob naslednjih priložnostih.

Sedaj ima besedo gospod Vondra, da lahko v imenu Sveta poda odgovore na številne govore. Minister, beseda je vaša.

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalim poslanecem za zelo produktivno razpravo. Svet ceni vse vaše prispevke k razpravi in bo po svojih najboljših močeh skušal opraviti svoje delo, skupaj s Komisijo, pri odpravljanju kar največjega števila problemov v avtomobilski industriji.

Nobenega dvoma ni, da potrebujemo kratkoročne ukrepe in to se že dogaja na ravni držav članic. Verjetno se strinjamo, da morajo biti ti ukrepi s finančnega in drugih vidikov realno trajnosti. Morajo biti usmerjeni, učinkoviti, zlasti pa morajo biti izvedeni na takšen način, da bodo skladni s strogimi pravili glede državne pomoči, ki izhajajo iz prava Skupnosti. Seznanil sem vas z našimi pobudami v zvezi s shemo razreza; zato je res pomembno, da so izvedeni ukrepi v skladu s pravili o konkurenci in državni pomoči in da ne povzročajo izkrivljanja na nobenem trgu.

Moj drugi komentar se nanaša na to, da je evropska avtomobilska industrija še vedno vodilna v svetu – tisti, ki izdelujemo avtomobile smo izvozniki – in glede na to ne bi smeli pozabiti na potrebo po ohranjanju dolgoročne učinkovitosti, kot tudi konkurenčnosti te industrije. Zato morajo izvedeni ukrepi ustrezati nekaterim merilom glede dolgoročne smiselnosti in konkurenčnosti evropske industrije, vključno z naložbami v inovacije, čiste avtomobile itd.

Zato Svet po svojih najboljših močeh skuša zagotoviti, da bi bila vsa prizadevanja za RTR in inovacije v avtomobilski industriji, pa tudi kratkoročni ukrepi, navedeni v tem poročilu, popolnoma skladni s temeljnimi cilji Lizbonske strategije.

Moj tretji komentar je, da moramo slediti razvoju izven Evrope. Vsekakor se zavedamo, da je kriza v ameriškem avtomobilskem sektorju strukturna in globoka, in da so proizvajalci iz ZDA v še slabšem položaju kot evropski proizvajalci avtomobilov. Jasno je torej – to je omenil tudi Günter Verheugen –, da ZDA ne sme svoji avtomobilski industriji preprosto dovoliti, da odmre, saj to ne bi pozitivno vplivalo na nas.

Še vedno si moramo prizadevati za politično delovanje pri naših mednarodnih partnerjih, zlasti prek STO, da bi tako zagotovili ohranjanje kar se da enakopravnih pogojev. Enako velja tudi za druge proizvajalce avtomobilov in industrije v Aziji. Prav tako spremljamo dogajanja v Koreji in na Japonskem itd.

Smo sredi priprav na Svet za konkurenčnost, ki bo potekal v začetku marca, in upamo, da bomo pripravili kakovostno in sporazumno odločitev za spomladansko zasedanje Evropskega sveta, ki bo večinoma posvečeno gospodarskim vprašanjem.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospod predsednik, strinjam se s tem, kar so povedali številni govorniki, zlasti gospa Harms. Kratkoročni ukrepi, ki jih sedaj uvajamo, ne smejo ovirati naših dolgoročnih ciljev. To je bistvo vsega.

Ker ste bili tako prijazni, bom tudi sam sedaj prijazen in povedal nekaj, kar vas bo prav zagotovo razveselilo, kar sem povedal že leta 2006, in sicer da bo prihodnost evropske avtomobilske industrije zelena ali pa ta industrija ne bo imela prihodnosti v Evropi. Dovolite mi, da to jasno povem. Ljudje lahko razpravljajo o tem ali je bila izbira modelov, ki jih proizvajajo evropski proizvajalci, zlasti nemški proizvajalci, kriva za krizo, v kateri smo se zdaj znašli. Ne vem. V preteklosti smo že imeli okolju prijazne avtomobile in modele z nizko porabo – mislim na avto Smart podjetja Mercedes, s katerim je podjetje imelo več milijard izgube. Stvari torej niso tako črno bele, kot mogoče mislite. Z okoljskega vidika, je bila izbira modelov vsekakor napačna in zaradi tega, da do preoblikovanja prihaja ravno sedaj, v času krize, ni nič lažje, vendar to ne spremeni

dejstva, da je preoblikovanje potrebno in da mora biti hitro izvedeno. Na tej točki se torej popolnoma strinjamo.

Gospod Louis, vsekakor ne bomo uvedli tarifne prepreke za avtomobile iz ZDA. To je nekaj, česar zagotovo ne bomo naredili. Ameriški avtomobili nimajo nobene prave vloge na Evropskem trgu, medtem ko so evropski avtomobili na ameriškem trgu zelo pomembni. Če se bo v Evropskem parlamentu pojavilo mnenje, ki bo pozivalo k zaščiti našega trga pred ameriški avtomobili, se bojim, da se bo tudi v Kongresu ZDA v Washingtonu našel glas, ki bo pozival, da morajo svoj trg zaščititi pred evropski avtomobili. Naše stališče v takšni situaciji ne bi bilo preveč dobro. Z vso resnostjo bi vas prosil, da opustite to idejo.

To, kar je gospod Groote povedal o davku na vozila, popolnoma podpiram. Prav tako sem mnenja, da so bile izpostavljene pripombe glede te teme zelo razumne. Komisija že nekaj časa poziva k preoblikovanju davka na vozila v skladu z načelom, ki temelji na CO₂, in žalosti me, da je bil napredek na tem področju zelo počasen.

Gospod Groote, razumeti morate, da ne morem izraziti nobenega javnega stališča glede vprašanja, ki ste ga naslovili na podjetji General Motors in Opel. Zadostovati bo moralo, da zelo pozorno spremljamo ta dogajanja in da smo v razgovorih z vsemi vpletenimi stranmi.

Prav tako bi rad seznanil tiste ljudi, ki so povsem upravičeno izpostavili vprašanja glede zaposlovanja, da je Komisija že predložila predlog o tem, kako bi bilo mogoče Evropski sklad za prilagajanje globalizaciji narediti bolj prilagodljiv in učinkovit. Če bodo predlogi Komisije hitro uresničeni in izvedeni – pri tem bi vas rad vse pozval, da si prizadevate za to – bi lahko zagotovili pomoč zlasti začasnim delavcem v avtomobilski industriji in neusposobljenim delavcem, ki so najbolj izpostavljeni.

Pravila glede premij za razrez – to smo obravnavali že nešteto krat, rad pa bi povedal še enkrat – so jasna. Z evropski predpisi ni mogoče prisiliti vseh držav članic, da bi sodelovale pri tem. To je popolnoma nemogoče. Prav tako ne more biti evropskega predpisa, v skladu s katerim bi morale biti premije povsod enake. Referenčne vrednosti morajo biti določene na evropski ravni, kar se je tudi zgodilo. O tem smo se dogovorili na sestanku 16. januarja v Bruslju.

Na koncu bi rad še enkrat poudaril, kar ste povedali že številni izmed vas, in sicer, da ne smemo misliti le na avtomobilsko industrijo, kadar razpravljamo o trenutni krizi. Povsem upravičeno lahko trdimo, da moramo najti inteligentne prometne sisteme, inteligentne sisteme upravljanja prometa, sodobne, inovativne rešitve za osebni in množični promet prihodnosti in da ta kriza mogoče predstavlja priložnost, da takšnim rešitvam namenimo večjo pozornost. Osebnostno bi bil zelo vesel, če bi bilo temu tako.

Christoph Konrad (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, pravkar ste dali izjavo o odločitvi predsedstva, ki pojasnjuje, zakaj je bil spremenjen sistem razprave „catch-the-eye“. Uradno protestiram proti tej spremembi. Ta postopek je bil uveden z namenom pozitivitve naših razprav, ustvarjanja dialoga s Komisijo in krepitevijo kulture razpravljanja. To, za kar se je sedaj odločilo predsedstvo, je popolnoma neproduktivno, zato vas prosim, da to zadevo omenite na konferenci predsednikov in odgovorite na moj protest.

Predsednik. – Da, gospod Konrad, seveda imate vso pravico in zabeležili smo vaš protest. Vendar pa pripadate zelo odgovorni skupini v tem Parlamentu in razumeti morate, da ne moremo dopustiti, da bi imeli posamezni poslanci več časa kot skupine. Skupine imajo statutarno odgovornost, da sodelujejo v razpravah.

Predsedstvo je to odločitev sprejelo soglasno. Sam menim, da je to odločitev zdravega razuma, katere namen je preprečiti poslancem, ki jih skupine niso imenovala za govornike – ker skupine ne želijo, da ti poslanci v nekem trenutku govorijo –, da bi govorili potem. Zato je bil čas omejen: pet minut za pet govorov, po vrsti od največje do najmanjše skupine, pri čemer je tudi zagotovljeno, da niso vsi govorniki iste narodnosti.

Tako je bilo odločeno. Seveda pa je mogoče pravilo spremeniti. Če konferenca predsednikov predlaga spremembo v postopku predsedstvu, bo predsedstvo tak predlog skrbno preučilo.

Hvala lepa, gospod Konrad, za vaš prispevek; zabeležili smo ga.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 142)

John Attard-Montalto (PSE), v pisni obliki. - Opozoril bi rad na dejstvo, da se gospodarska kriza v avtomobilski industriji na malteških otokih povečuje zaradi hude administrativne napake. Registracija avtomobilov na malti je močno obdavčena, poleg tega pa je vlada pobirala še DDV nanjo. Ugotovljeno je

bilo, da je vlada neupravičeno jemala denar tisočem lastnikom avtomobilov. Vlada tem lastnikom vozil, ki so morali neupravičeno plačati velike zneske, noče vrniti denarja.

Malteška vlada trdi, da bi za vračila potrebovala več milijonov evrov. Zlasti zaradi tega je vlada dolžna povrniti neupravičeno terjane davke. Če bi se tako huda napaka zgodila v kateri koli drugi državi članici EU, bi morala vlada zagotovo odstopiti. Na Malti pa vlad nima niti toliko dostojanstva, da bi prevzela odgovornost in se opravičila tisočem prebivalcem otokov Malta in Gozo, ki so bili na ta način oškodovani. Ena od možnih rešitev je, da se tem lastnikom vozil ponudi popust, na primer pri letnih dovoljenjih. Videti je, da je vlada popolnoma gluha za vse takšne predloge.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), v pisni obliki. (RO) Če na Evropsko unijo gledamo kot na živ organizem, potem je evropska avtomobilska industrija njena hrbtenica. Predstavlja 3 % BDP EU in ustvarja trgovinski presežek v višini 35 milijard EUR. Vendar pa je bilo leto 2008 težko za to industrijo, saj je prodaja avtomobilov v prvi polovici leta upadla zaradi višje cene goriva, v drugi polovici pa je zaradi finančne krize upadla za 19,3 %.

To pa niso edini problemi, s katerimi se srečuje ta sektor. Med leti 2009 in 2015 mora avtomobilska industrija uvesti nove standarde na področju onesnaževanja z emisijami, varčevanja z gorivom in podobno, kar pomeni več milijard evrov dodatnih stroškov za industrijo.

Zgornji podatki so pomembni tudi zato, ker avtomobilska industrija zagotavlja prihodke več kot 12 milijonom družin. Eno delovno mesto v avtomobilskem podjetju je povezano z nadaljnjimi štirimi delovnimi mesti pri dobaviteljih in dodatnimi petimi delovnimi mesti v povezanih sektorjih in prodaji. Zato je jasno, da je zdravje tega sektorja evropskega gospodarstva bistvenega pomena za gospodarstvo EU kot celoto. V teh okoliščinah je hitro in usklajeno posredovanje evropskih vlad in ustanov absolutna nujna, kot tudi uvajanje programov za vračanje starih avtomobilov, katerih vrednost se vračuna v nakupno ceno novega avtomobila, finančne pomoči in podobnih ukrepov.

Elisa Ferreira (PSE), v pisni obliki. - (PT) Finančna kriza je paralizirala kreditiranje; prizadela je tako podjetja kot tudi družine; povpraševanje je strmo upadlo, kar ima katastrofalne posledice za gospodarsko rast in zaposlovanje.

V taki situaciji so opravičljivi tudi izredni ukrepi, zlasti v primeru strateških sektorjev kot je proizvodnja avtomobilov, ki predstavlja 6 % vseh delovnih mest.

Kljub vsemu pa skoraj celoten Evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki ga imam čast predstaviti Parlamentu kot poročevalec, temelji izključno na nacionalnih pobudah.

Kako lahko Komisija dejansko zagotovi da na terenu preverja usklajenost in da se države ne podajajo v vojno podpornih ukrepov?

Kateri mehanizmi so bili vzpostavljeni za ohranitev delovnih mest v državah, ki nimajo finančne strukture, da bi zagotovile delovna mesta, ki so zanje bistvenega pomena?

V nekaterih državah sta tekstilna ali elektronska industrija morda prav tako pomembni kot proizvodnja avtomobilov. Kakšne ukrepe lahko pričakujemo?

Ali bo Komisija bolj pozorna na vlogo evropske industrije ali na preživetje Evrope?

Pričakovanja do Evropske investicijske banke so omejena. Ali bomo imeli zadosten proračun, da se bomo spopadli z izzivi, s katerimi se srečuje Evropa?

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), v pisni obliki. - (PL) Gospodarstvo Evropske unije je znano po tem, da je največja gospodarska sila na svetu. Po eni strani smo še posebno odgovorni za vse ukrepe, ki jih sprejememo na našem notranjem trgu. Po drugi strani pa ima globalno gospodarstvo z Unijo na čelu prav posebne posledice. Ena takšnih posledic je ta, da je težko določiti, kateri proizvajalci avtomobilov so resnično evropski. Številne združitve podjetij, ustvarjanje globalnih skupin proizvajalcev in večdesetletna prisotnost ameriških ali azijskih podjetij na notranjem trgu Evropske unije so postavili temelje za razvejan in konkurenčen evropski sektor avtomobilske proizvodnje.

Prav je, da naša prizadevanja za vzpostavitev Evropskega načrta za oživitev gospodarstva vodijo zlasti načela svobodnega trga in njegove konkurenčnosti. Prav tako se moramo zavedati, da je avtomobilska industrija, ki jo je hudo prizadela finančna kriza, eden od številnih členov v verigi evropskega gospodarstva. Zaradi

tega moramo sprejeti načrt ukrepov, ki jih predlaga predsedstvo, in sicer takšnega, ki bo zagotovil splošen pristop in vključeval vse udeležence na notranjem trgu.

Ta pristop bo spodbudil povpraševanje na trgu, ki opredeljuje stanje gospodarstva. Mehanizem za zagotavljanje pomoči mora izkoristiti denar, namenjen ciljnim naložbam v tehnološke inovacije v skladu s smernicami za izboljšanje varnosti v cestnem prometu in varovanja okolja.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. - (RO) Gospodarska kriza je močno vplivala na avtomobilsko industrijo, sektor ki bistveno prispeva k BDP-ju številnih evropskih držav. Kljub temu da Evropa nima neposrednih mehanizmov intervencije, mora biti državam članicam omogočeno, da sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi bodo preprečile sesutje industrije, od katere so odvisna delovna mesta več tisoč evropskih državljanov. Kriza je močno vplivala na romunsko avtomobilsko industrijo. Naj omenim le primer Dacia Renault, ki omejuje svoje dejavnosti, in Ford, ki je zahteval podporo romunske vlade.

Resna situacija na evropski ravni zahteva takojšnjo uvedbo ustreznih ukrepov. V tem primeru nimam v mislih protekcionističnih ukrepov, ki popačijo trg, ampak ukrepe, ki zagotavljajo enake možnosti evropski industriji in zaposlenim v tej industriji omogočajo, da obdržijo delovna mesta.

Ni dovolj, da ukrepamo na nacionalni ravni, ukrepati moramo tudi na evropski. Načrt oživitve gospodarstva to omogoča, saj predlaga nove predpise glede kreditiranja v evropskem bančnem sektorju, ki izboljšujejo dostopnost posojil. Pomembno je tudi, da so sheme državnih pomoči, za katere se prijavljajo države članice, hitro in lahko dostopne. To je ključni vidik strateških vlagateljev, kot so ti na avtomobilskem trgu.

13. Konzularna zaščita državljanov EU v tretjih državah (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o konzularni zaščiti državljanov EU v tretjih državah.

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, ta razprava o konzularni zaščiti je ponovno na dnevnem redu ravno ob pravem času. Niz dogodkov v zadnjih nekaj letih je izpostavil pomembnost konzularnega sodelovanja med državami članicami EU. Libanon leta 2006, pa Čad, pa nedavni tragični dogodki v Mumbaju – vsi pričajo o naraščajočem tveganju za državljane Unije, ki potujejo v tujino. Obseg teh tveganj je še večji, saj vedno več ljudi izkorišča poceni potovanja v bolj oddaljene regije sveta.

Zato je še toliko bolj pomembno sodelovanje med državami članicami na tem področju. Omogoča nudenje boljših storitev in višjo raven konzularne pomoči. Državljeni EU imajo od tega neposredne koristi.

Podlaga za to sodelovanje so pogodbe. Člen 20 jasno navaja, citiram: „Vsak državljan Unije ima na ozemlju tretje države, v kateri država članica, katere državljan je, nima predstavništva, pravico do zaščite diplomatskih ali konzularnih organov katere koli države članice pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane tiste države. Države članice med seboj določijo potrebna pravila in začnejo mednarodna pogajanja, nujna za zagotovitev te zaščite.“

Pravila, omenjena v tem členu, so opredeljena v sklepu, ki je bil sprejet leta 1995. Ta sklep določa, da lahko država članica, ki ni matična država osebe, zahteva pomoč znotraj tretje države, pod pogojem da ni na voljo stalnega predstavništva ali častnega konzula, ki bi bil pristojen za takšne zadeve.

V praksi to pomeni, da bi moral konzul, ki ga državljan neke druge države članice prosi za pomoč, tako pomoč odkloniti, če so zastopane tudi oblasti (konzulat ali veleposlaništvo) države takšnega državljana.

Sklep iz leta 1995 je odločitev, ki so jo sprejele države članice in odraža dejstvo, da je konzularna pomoč in zaščita izključno nacionalna odgovornost in da konzularne odnose ureja zlasti Dunajska konvencija o konzularnih odnosih.

Pravila sodelovanja na tem področju tudi odražajo dejstvo, da različne države članice različno obravnavajo konzularno pomoč in zaščito. Nekatere na primer menijo, da je to temeljna pravica vseh državljanov. Druge menijo, da je to storitev, ki jo zagotavlja država. Zato Pogodba to imenuje „upravičenje“ in ne „pravica“.

Vse od krize na otoku Jolo leta 2000 je bilo konzularno sodelovanje še nadalje razvito, tako da vključuje vidike kriznega upravljanja. Teroristični napadi v ZDA so nam pokazali, da lahko imajo tudi tretje države z moderno infrastrukturo težave v izjemnih situacijah.

Države članice so zato pripravile smernice za ravnanje v takšnih kriznih situacijah. Čeprav niso zavezujoče, se učinkovito uporabljajo v mnogih primerih in so bile na podlagi izkušenj tudi ustrezno izpopolnjene.

Svet je nedavno razvil koncept „vodilne države“. To pomeni, da lahko v primeru pomembnih incidentov, zlasti v državi, kjer je zastopanih malo držav članic, ena ali dve državi prevzameta vodilno vlogo pri usklajevanju delovanja na področju protekcionizma in evakuacije.

Povečalo se je tudi sodelovanje z nekaterimi državami izven Unije, na primer ZDA, s katerimi potekajo letna posvetovanja o konzularnih vprašanjih. Norveška, Švica in Kanada prav tako sodelujejo z EU pri določenih incidentih, kot so bili primeri kriz v Libanonu, Čadu in Mumbaju.

Komisija in sekretariat Sveta sta tudi del Evropskega konzularnega sodelovanja. Pred nekaj leti je sekretariat Sveta vzpostavil internetni forum, prek katerega oblasti izmenjujejo informacije o zadevah, kot so posodabljanje nasvetov glede potovanj. Svet je državam članicam dal na voljo tudi moderen sistem ta telekonference, ki se v času konzularnih kriz množično uporablja.

Pred približno tremi leti je bila vzpostavljena platforma za izmenjavo informacij in politično usklajevanje delovanja na ravni EU. Ta platforma se imenuje dogovor za usklajeno delovanje v času krize (CCA). Glavna akterja CCA sta: najprej predsedstvo, ki mu pomaga sekretariat Sveta in Komisija, odloči, ali bo sprožilo CCA; drugi pa je COREPER II, „akcijska platforma“, zadolžena za usklajevanje delovanja držav članic ali pripravo morebitnih odločitev, ki jih je morda treba sprejeti na ravni EU.

Glavno operativno orodje Skupni situacijski center EU (SITCEN) sekretariata Sveta. SITCEN zagotavlja logistično in informacijsko podporo.

Poleg tega je več predsedstev zapored organiziralo redne vaje upravljanja konzularne krize, ki so se izkazale za zelo dragocene. Evropski program konzularnega usposabljanja je bil uveden konec leta 2008 z namenom izboljšanja sodelovanja med konzularnimi uradniki tako iz glavnih mest kot na terenu. Preučuje se tudi ideja o skupni lokaciji konzularnih objektov.

Seveda pa je mogoče narediti še več. Redno potekajo razprave o številnih drugih vprašanjih, kot je starševska ugrabitev otrok in konzularna politika informiranja. Pri tem pa moramo sprejemati tudi realnost, namreč, da so kljub stalno naraščajočim pričakovanjem in potrebam viri konzularnih oblasti vedno omejeni. Podpora za izboljšano sodelovanje na konzularnem področju se ne ujema vedno z ustreznimi proračuni na nacionalni ravni. Doseganje nemogočega ostaja izziv.

Izkušnje kažejo, da je sodelovanje na konzularnem področju dragoceno in v mnogih primerih smo lahko zadovoljni z rezultati. Uspešna evakuacija več kot 20 000 državljanov EU iz Libanona v letu 2006 je le en tak primer. Predsedstvo si prizadeva, da se bo delo na tem področju nadaljevalo in Parlamentu bi se rad zahvalil za podporo.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije*. - (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes nadomeščam kolega komisarja Jacquesa Barrota, ki bi želel biti tukaj osebno, vendar ima žal druge obveznosti.

V skladu s členom 20 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ima vsak državljan Unije na ozemlju tretje države, v kateri država članica, katere državljan je, nima predstavništva, pravico do zaščite konzularnih organov katere koli države članice pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane tiste države. Člen 20 tudi določa, da države članice med seboj določijo potrebna pravila, nujna za zagotovitev te zaščite. Gospod Vondra je to že izpostavil. V luči tega so države članice uvedle mehanizme usklajevanja za konzularno zaščito, zlasti v obliki smernic, določenih v letih 2006 in 2008, ki niso pravno zavezujoče vseeno pa pomagajo misijam zgraditi sodelovanje na terenu.

Poleg tega člen 20 Pogodbe o Evropski uniji zavezuje diplomatska in konzularna predstavništva držav članic, da okrepijo svoje sodelovanje.

Decembra 2008 se je Svet dogovoril o smernicah za izvajanje koncepta vodilne države v zvezi s konzularnim sodelovanjem. V skladu s temi smernicami bo v prihodnjih večjih krizah, ki bodo imele posledice za konzularno zaščito v zadevni tretji državi, ena od držav članic imenovana za vodilno državo in bo prevzela odgovornost za zaščito državljanov EU v imenu drugih držav članic. Vodilna država usklajuje vse ukrepe, ki jih izvajajo države članice na terenu in je odgovorna za zagotovitev, da so državljani EU deležni ustrezne podpore. Vsak, ki je upravičen do konzularne zaščite lastne države članice lahko vodilno državo prosi za pomoč.

Namen tega je omogočiti boljše sodelovanje med državami članicami na terenu, ideja za tem pa je zagotoviti razpoložljivost dodatnih virov v obliki osebja, financiranja, opreme in medicinskih ekip. Vodilna država bo tudi odgovorna za usklajevanje in vodilne ukrepe za zagotovitev pomoči, ponovne združitve ljudi in po potrebi evakuacije državljanov na varno lokacijo s pomočjo drugih prizadetih držav članic. Vendar pa se morajo države članice strinjati o tem, kaj natančno pomeni besedilo „v kateri država članica [...] ni zastopana“ v skladu s členom Pogodbe o ES. To bi moralo pokrivati situacije, v katerih državljan EU iz kakršnega koli razloga ne more priti do misije lastne države članice. Države članice trenutno poskušajo sestaviti skupna merila.

Takšna je torej situacija na papirju. V praksi pa je lahko zadeva bistveno drugačna, o čemer lahko pričajo nekateri poslanci tega Parlamenta. Na seznamu govornikov sem videl, da nam bodo o tem spregovorili gospod Guardans Cambó, gospod Karim in gospa Mann. Zagotovo nam bodo pripovedovali o svojih izkušnjah v Mumbaju decembra lani. Dobil sem vtis, da je kljub temu, da le tri države članice nimajo veleposlaništva v New Delhiju in jih le sedem nima konzulata v Mumbaju, še vedno zelo težko – in to bom povedal zelo previdno – da prizadeti evropski državljani najdejo ustrezno zaščito.

Na to sem opozoril v tem trenutku zato, ker je seveda primerno, da se učimo na izkušnjah, kot je ta. Na podlagi te izkušnje je Komisija zavzela stališče, da je treba opraviti še veliko dela, da bi zagotovili, da lahko državljani Evropske unije zahtevajo – v celoti in v realnem življenju – pravico, ki jim jo daje člen 20 Pogodbe o ES. Državljan pričačujejo, da bo Evropska unija zagotovila dodano vrednost svoji zaščiti v tretji državi. Zaščita, ki jo nudijo diplomatske in konzularne misije nenazadnje ni omejena na krizne situacije ampak pokriva tudi zagotavljanje pomoči v vsakodnevnih situacijah.

Komisija med drugim predlaga boljše obveščanje državljanov EU – že pred časom smo predlagali, naj bo vsebina člena 20 natisnjena v vsakem potnem listu in na plakatih na letališčih in v potovalnih agencijah, skupaj z generalnim sekretariatom Sveta pripravljamo tudi spletno stran o konzularni zaščiti, ki bo vsebovala posodobljen seznam veleposlaništev in konzulatov držav članic v tretjih državah.

V okviru misije za osveščanje državljanov EU o tem, kaj državljanstvo Unije zanje pomeni, se je Komisija pripravljena spopasti z vsakim problemom na tem področju, na katerega jo opozorijo državljani, in storiti vse, kar je v njeni moči, da bi zagotovila uveljavljanje pravic, ki jih državljanom EU daje člen 20.

Uveljavitev Lizbonske pogodbe bo zagotovila jasnejšo pravno podlago za pravne predpise EU na tem področju. Novo besedilo člena 20 Pogodbe o ES (člen 23 Pogodbe o delovanju Evropske unije) omogoča sprejetje direktiv o „sprejetju ukrepov usklajevanja in sodelovanja, ki so potrebni za zagotovitev tovrstne zaščite“. To pomeni, da bi lahko Komisija kmalu predložila zakonodajne predloge na tem področju.

Ioannis Varvitsiotis, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospod predsednik, pozdravljam to razpravo, hkrati pa bi se rad zahvalil Svetu in Komisiji za njihove informacije in predstavitev. Bil sem poročevalec Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve za zeleno knjigo o diplomatski in konzularni zaščiti državljanov Unije v tretjih državah in zaradi tega še naprej z zanimanjem spremljam dogajanje v tem sektorju.

Takrat sem vztrajal, da se mora člen 20 uporabljati širše in mora vključevati več pravic za evropske državljane, saj bi to okrepilo koncept evropskega državljanstva, hkrati pa bi v praktičnem smislu ponazorilo vsakdanje prednosti Evropske unije, nenazadnje pa bi okrepilo tudi evropsko solidarnost.

Nedavni teroristični napad v Mumbaju je nov dokaz za uporabnost in potrebo po okrepljenem usklajevanju pri zagotavljanju varstva za državljane držav članic Evropske unije v takšnih okoliščinah. Smernice za izvajanje koncepta vodilne države v primeru krize, ki jih je Svet objavil prejšnji december, predstavljajo prvi pozitivni korak in vsebujejo pomembne ideje. Vseeno pa z velikim zanimanjem pričakujemo pravno zavezujoče predloge.

Zavedam se, da obstajajo velike praktične težave. Zelo pomembno je, da je popolnoma jasno, kako morajo biti evropski državljani na kriznem območju obveščeni o tem, kater država je vodilna. Mislim, da to, kaj je bilo povedanega do sedaj, ne zadostuje. Kakor koli že, pozdravljam pomembnost, ki jo je francosko predsedstvo namenilo temu vprašanju in pričakujem, da bo s pobudami nadaljevalo tudi češko predsedstvo.

Martine Roure, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, pravica do diplomatske in konzularne zaščite je eden izmed stebrov evropskega državljanstva. Minister, navedli ste člen 20 Pogodbe. Popolnoma jasno je. Vsak državljan ima pravico do konzularne zaščite. To ni možnost, to je pravica.

Dramatični dogodki v Mumbaju so nam pokazali, da ta pravica vsekakor ni zajamčena. Stopnje zaščite se razlikujejo od države članice do države članice, kar ima za posledico diskriminacijo državljanov, ki nikoli ne prejmejo informacij o konzulatu, na katerega bi se po potrebi lahko obrnili. Finančna pomoč med državami članicami je očitno pomanjkljiva. Evropski državljani, ki izgubijo vse, se morajo pogostokrat soočiti s konzularnimi uradi, ki le neradi krijejo finančne stroške.

Države članice so dolžne, da naredijo konec takšnim razmeram. Nujno je, da smernice postanejo zavezujoče in da se državljanom zagotovi dostop do informacij. Unija se mora začeti dogovarjati s tretjimi državami, da bi tako zagotovila nujno diplomatsko zaščito.

Kot ste tudi že povedali, komisar, so dogodki v Mumbaju prav tako pokazali na nesprejemljivo pomanjkanje diplomatske zaščite za poslance Evropskega parlamenta. Evropska unija, zlasti pa Komisija, se morata takoj začeti pogajati, slišali smo, kar ste povedali, komisar, Svet pa mora sklenitičasne sporazume s tretjimi državami, da bi tako bila zajamčena posebna diplomatska zaščita za poslance Evropskega parlamenta. To je najmanj, kar lahko storimo.

Ignasi Guardans Cambó, v imenu skupine ALDE. – (ES) Gospod predsednik, državljani lahko danes v Evropi potujejo, ne da bi morali prestopati meje, lahko volijo v državah članicah, ki niso njihove matične države, lahko dobivajo pokojnino in so deležni socialnega varstva v kateri koli državi članici, v kateri se odločijo za življenje. Poleg tega med sabo sodelujejo tudi policijski organi. Javni tožilec v Stockholmu lahko s pomočjo evropskega naloga za prijetje odredi odvzem prostosti nekomu v Seville, ne da bi moral biti neposredno vpleten v lokalne postopke.

Ko gre za kaznovanje državljanov za njihova dejanja, so bile države članice pripravljene priznati suverenost. V zvezi z varstvom teh istih evropskih državljanov zunaj Evropske unije pa se zdi, kot da so potovali skozi časovni stroj; ugotovijo, da se je čas ustavil, ko zapustijo Unijo.

Izven Unije smo še vedno le 27 držav, 27 administracij, 27 zastav in 27 konzularnih sistemov, v nekaterih primerih pa niti to. V kriznih razmerah evropski državljan izgubi svojo evropski status. Evropsko državljanstvo ne obstaja.

180 milijonov Evropejcev, ki potuje po svetu, ugotovi, da so lahko deležni varstva le, če se spremenijo nazaj v Nemce, Špance, Poljake ali Italijane. Izven Evropske unije ne obstajajo kot Evropejci. Gre za resno neizpolnjevanje pogodbe in je zaradi tega, ob vsem spoštovanju, izjava Sveta izpred nekaj mesecev samo znanstvena fantastika.

Vse kar je Svet povedal o domnevnem izvajanju člena 20 Pogodbe, „vodilni državi“, video konferencah in skupnih centrih je v nujnih primerih zgolj znanstvena fantastika. Še več, kot je povedal komisar, nekateri izmed nas so imeli priložnost to stanje izkusiti na lastni koži.

Člen 20 Pogodbe je neučinkovit: ni protokolov za izvajanje; ni nobenih pravnih predpisov; ni nobenih informacij za državljane; no nobenih posledic za tiste, ki tega člena ne upoštevajo.

V najboljšem primeru si konzuli med seboj pomagajo. Obstaja dobra volja, kot je mogoče obstajala v 19. stoletju, kot je mogoče obstajala v Pekingu v letih okrog 1800. Razmere so naslednje: obstaja sodelovanje med konzuli, ki se družijo ob kosilih, ne pa obveznost za skupno delovanje v dobro državljanov ob upoštevanju določb evropskega prava.

Iz tega razloga je Evropska komisija dolžna, še pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, vsekakor pa po njeni uveljavitvi, izvajati člen 20, da bi tako lahko bili evropski državljani ponosni na svoj potni list in da bi nekateri uradniki doumeli, da je 19. stoletje že mimo in da Evropa obstaja tudi, kadar ima evropski državljan težave v New Delhiju, Bejrutu ali kjer koli drugje.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, rad bi povedal, da ne delim tega zelo kritičnega stališča do predloga, ki ga je danes predstavil podpredsednik Evropske komisije v imenu Sveta. Mislim, da tu ne gre za vprašanje imeti ali ne imeti pogodbo, ampak za to, ali je evropska solidarnost koncept, ki se odraža samo v političnih izjavah ali pa je posebna politična praksa, ki velja za državljane različnih držav članic. Če drži to slednje, potem pogodba ni nujna zahteva.

V času slovenskega predsedovanja Evropski uniji, je Francija predstavljala Evropsko unijo v številnih državah, kot so Azija, Afrika in Latinska Amerika, saj Slovenija tam nima veleposlaništev. Zanima me, če bi bili slovenski državljani, kot tudi drugi, ki živijo v manjših državah članicah, sedaj deležni ustrezne pomoči, če bi zanj zaprosili na francoskih veleposlaništvih v teh državah. Gre za pomembno vprašanje.

Koncept evropske solidarnosti moramo razširiti. Zdi se mi, da Lizbonska pogodba v realnosti ni osnovni predpogoj za to.

Irena Belohorská (NI). – (SK) V skladu s členom 20 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ima vsak državljani Unije na ozemlju tretje države, pravico do zaščite diplomatskih ali konzularnih organov pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane tiste države. Izpostaviti moramo potrebo Unije po vzpostavitvi sodelovanja med konzularnimi službami v te namene.

Evropejci so ena izmed najbolj mobilnih družb v svetu, pri čemer skoraj 9 % državljanov potuje v države, kjer njihove matične države nimajo te ravni zastopanja. Na primer, Slovaška, država, ki jo zastopam v Evropskem parlamentu, ima zelo malo konzularnih predstavništev v Srednji in Latinski Ameriki, kamor pa potuje veliko naših državljanov. Dodati moramo, da kljub obveznosti konzularnih služb, večina Evropejcev ne pozna svojih pravic in žalostno dejstvo je, da tega ne poznajo niti zaposleni v teh organizacijah.

Da bi zagotovili boljšo informiranost ljudi o konzularni zaščiti, bi si morali prizadevati za vključitev povzetka člena 20 v standardni evropski potni list. Pomen konzularne zaščite v tretjih državah postane očiten v kriznih razmerah, kot je bil cunami leta 2004 ali libanonski konflikt leta 2006. Zaradi razlik v konzularnih predpisih se morajo državljani EU soočiti s takšnim številom sistemov, kot je držav članic, ti sistemi pa lahko imajo različne pravne veljave in obsege.

Nedavni dogodki v Mumbaju kažejo na to, da moramo na področju konzularnih služb opraviti še veliko dela. Vzpostavitev skupnih evropskih uradov bi zagotovila funkcionalno skladnost, istočasno pa bi se zaradi tega zmanjšali strukturni stroški diplomatskih in konzularnih mrež, ki jih upravljajo države članice.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

Sajjad Karim (PPE-DE). – Gospod predsednik, povedano je že bilo, da državljani Unije veliko potujejo. Vsako leto se na potovanje iz Evropske unije odpravi približno 180 milijonov ljudi, ki so – vsaj teoretično – zaščiteni v skladu s členom 20, kot je v tej razpravi že navedel komisar, pa tudi predsedstvo Sveta.

V skladu s členom 20 so države članice dolžne zagotoviti konzularno pomoč le nezastopanim državljanom EU in sicer pod istimi pogoji, kot svojim državljanom. Ta razlika v pristopu med državami članicami je priznana v akcijskem načrtu za leto 2007 in 2009.

Seveda morajo biti določena merila kdaj in kako morajo biti vključene druge konzularne službe, in ta je mogoče v osnovi razdeliti na tri merila. Ne bom jih našteval, vendar pa sta prvi dve popolnoma razumni. Tretje izpostavlja zahtevo, da mora državljani diplomatskemu ali konzularnemu predstavništvu predložiti dokazilo o svoji narodnosti, s potnim listom, osebno izkaznico ali drugim dokumentom.

Tukaj pa nastane problem, saj je popolnoma možno, da evropski državljani, ki beži pred katastrofo, pri sebi nima takšne dokumentacije.

Pomoč je zagotovljena v primeru smrti, hujše nesreče, hujše poškodbe, aretacije, pridržanja, prav tako je pomoč zagotovljena žrtvam nasilnega kazniviga dejanja ter vrnitev državljanov Unije, ki so v stiski. Gre za obsežno, vendar ne popolno pomoč. Tu bo treba opraviti še več dela.

V zvezi z uresničevanjem tega smo slišali o konceptu vodilne države, ki bo poskušala zagotoviti, da bodo vsi državljani EU deležni pomoči in ki bo vodila usklajevanje med državami članicami.

Vse to se v teoriji zelo dobro sliši, v praksi pa tega v Mumbaju nisem opazil. Ni prišlo do prave izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov, niti do takšnega sodelovanja, kot sem ga pričakoval. Namesto tega sem opazil le tekmovalstvo med državami članicami, nadaljnja centralizacija ali konsolidacija konzularnih uradov pa bo ogrozila prilagodljivost misij, ki so potrebne na kraju samem, kjer se okoliščine hitro spreminjajo.

Erika Mann (PSE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Karim ima popolnoma prav. Težava je v samem besedilu, v sami osnovi člena 20. Nujno je treba upoštevati stvarnost, ki vlada na mestu samem. Seveda je. Nimajo vse države članice konzularne zaščite, v številnih primerih, kjer je na voljo konzularna zaščita, je le ta zelo omejena, varnostne strukturne pa so nezadostne celo za konzule same.

Imam osebne izkušnje s tem, ko je nemški konzul, ki je skupaj s šoferjem, a brez varstva, moral ponoči na cesto, ki nikakor ni bila varna, da bi pobral svoje kolege. Takšne razmere nikakor niso sprejemljive. Ni mogoče iti v države, kot sta Indija ali Latinska Amerika – so še številne druge države, kjer je potrebna prisotnost na

tako kritičnih mestih, kot je Mumbai –, tam pa potem imeti maloštevilno osebje in nezadostne varnostne strukture. Ne prihaja do izmenjave obveščevalnih podatkov, države članice nimajo dostopa do informacij in tako dalje. To pomeni, da je zelo veliko omejitev in prav nič čudno ni, da države članice niso zmožne zagotoviti takšne zaščite za svoje državljane ali uradnike, kot bi si želele.

Prav zaradi tega je pomembno, da Svet in Komisija v zvezi s tem vprašanjem izvedeta temeljito analizo. Ni mogoče pridigati o vesplošni prisotnosti po vsem svetu in gledati na Evropo kot na globalnega partnerja, hkrati pa biti nezmožen zagotoviti varnostno strukturo in biti brez inteligentnega informacijskega sistema. Sami se izpostavljam o posmehu, če ne bomo temeljito analizirali svojih lastnih struktur in zagotovili dodatne zaščite na zahtevani ravni.

Zato bi vam rada dala resen nasvet, da morate opraviti temeljito ponovno vrednotenje struktur, da morate opraviti simulacije, kot to počnejo druge države, in da se ne smete osredotočati le na ključna glavna mesta, metropole, ampak da v teh velikih državah in velikih mestih sveta prav tako potrebujete ustrezna zastopništva.

Mumbai se bo ponovil. Prišlo bo do novega Mumbaja, ravno tako kot so se ponovile tudi nesreče v preteklosti. Spoznajte to in pozivam vas, da se pripravite.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, gospod Guardans Cambó in drugi, kot sta gospod Karim in gospa Mann, so opisali vrzel med retoriko in stvarnostjo. Dogovoriti se ne moremo niti o tem, kaj pomeni člen 20. Minister, ki je govoril angleško, je povedal, da je šlo le za „upravičenje“ in ne za pravico, medtem ko je gospa Roure navedla francosko različico, ki pravi „pravica“. Vsekakor pa je v Listini o temeljnih pravicah, kjer je navedena kot pravica.

Nobenega napredka ne bo, dokler ne bomo z zavezujočimi sklepi in skupnimi standardi EU pravno potrdili, da gre za pravico in dokler ne bo mogoče zavrtnitve zaščite spodbijati na sodišču.

Minister je govoril o tem, da konzularni uradniki razmišljajo o skupni lokaciji. Na podlagi lastnih izkušen menim, da vzpostavitev skupnih lokacij držav članic spominja na potiskanje skale v hrib.

Komisar Verheugen se je skliceval na pripravo praktičnih ukrepov. Vendar so bili ti obljubljeni v akcijskem načrtu za 2007: navedba v potnih listih, plakati, spletno mesto, ki je v pripravi. Kje je sedaj vse to? Na spletnem mestu Evropa sem iskala konzularno zaščito, a nisem našla nič.

Na spletnem mestu Sveta, ki je namenjeno potovanjem, piše „v izgradnji“, kar je po mojem mnenju prisposodba za dejstvo, da smo pri uresničevanju obljube o evropskem državljanstvu državljane pustili na cedilu.

Eoin Ryan (UEN). – Gospod predsednik, zelo pomembno je – tukaj se strinjam s številnimi prejšnjimi govorniki –, da se državljani EU počutijo varne, prav tako menim, da moramo kot prednostno nalogo zagotoviti varnost naših državljanov, kadar so izven Evropske unije, zlasti v kriznih razmerah, kot smo jih imeli v Mumbaiju.

Bistvenega pomena je, da evropski državljani lahko pridobijo informacije v vsaki krizni situaciji, pa naj gre za splošno krizo ali osebno krizo, prav tako pa mora v takih primerih biti zagotovljeno več jasnosti.

Mumbai predstavlja dober primer, kako to ne deluje. Pozdravljam idejo o vodilni državi, ki je bila nedavno predstavljena. To je to zelo pomembno, hkrati pa je jasno, da trenutno sistem ne deluje. Naša prednostna naloga bi morala biti vzpostavitev sistema, saj bi se s tem, kot je nekdo že omenil, ljudje počutili veliko bolj Evropejce, če bi za njih poskrbelo veleposlaništvo države članice, kadar bi bili v težavah na Daljnem vzhodu, Južni Ameriki ali kjer koli izven Evropske unije in mislim, da je ta občutek biti Evropejec zelo pomemben.

(Predsednik je prekinil govornika.)

Luca Romagnoli (NI). – *(IT)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, vse večja mobilnost evropskih državljanov jasno nakazuje, da morajo konzulati sodelovati.

Predlog Komisije je dobrodošel, zlasti zaradi tega, ker skuša poenostaviti postopke pridobivanja predplačil za državljane, ki so v težavah. Pravica do konzularne zaščite je trenutno nedvomno neenakomerno porazdeljena in razdrobljena. Evropsko državljanstvo v tujini pogostokrat ne obstaja, ljudje pa si včasih želijo, da bi bili državljani druge države, ali celo Unije. Rad bi slišal pozive na evropski ponos ne le kadar to ustreza institucijam, ampak tudi takrat, kadar to ustreza državljanu, ki je v težavah in upa, da bi mu bilo to evropsko državljanstvo v pomoč.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Gospod predsednik, gospe in gospodje, konzularna zaščita je temeljni del evropskega državljanstva. Državljeni se želijo počutiti Evropejce, ko so v Uniji, pa tudi, kadar so izven Evrope. Želijo, da se Unija odzove na njihove potrebe, zlasti v nujnih primerih.

Unija se v Mumbaju, pa tudi v drugih kriznih razmerah, ni odzvala ustrezno. Naj v tej minuti razložim idejo, idejo, ki ne bo zdravilo za vse bolezni, ampak bo ponujala resnično pomoč Evropskim državljanom v tretjih državah.

Danes bi rad ponovil predlog o vzpostavitvi evropske brezplačne telefonske številke za klic v sili. Ta številka, ki bi bila natisnjena v potnih listih, skupaj s členom 20, bi državljanom omogočala dostop, v njihovem jeziku, do osnovnih informacij o konzulatih držav članic Unije, ki bi jim, to poudarjam, morala pomagati.

Državljeni od Unije pričakujejo ukrepanje in ne le govoričenje.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Gospod predsednik, ko postanemo poslanci v Parlamentu, nam izdajo prepustnice – kot tudi številnim drugim ljudem, ki delajo za institucije Unije. Zanima me, ali se predsedstvo in Svet zavedata ničvrednosti tega dokumenta v državah članicah.

Na Nizozemskem sem doživel zelo težko okoliščino, ko sem se po končani nalogi za ta Parlament vračal iz Afrike. Poznam poslanca – britanskega poslanca –, ki je imel težave v Dublinu. Državam članicam moramo pojasniti, da je to potovalni dokument Parlamenta, Komisije in Unije, ki mora biti v celoti upoštevan. Osebe, ki se ukvarjajo s potovalnimi ureditvami na letališčih in pristaniščih, morajo biti v celoti seznanjene z vrednostjo tega dokumenta.

Pozval bi vas, da se pogovorite z vsemi državami članicami in zagotovite, da se bo to izvajalo, saj mora biti tovrstna zaščita razširjena tudi na uradnike in poslance v Parlamentu pri izvajanju nalog Parlamenta.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospod predsednik, kot poslanka Evropskega parlamenta sem se večkrat morala obrniti na veleposlaništva in konzulate, ker se je kakšna oseba poškodovala, izgubila, je bila oropana ali ugrabljena, ali ker je kdo umrl. Prepričana sem, da imajo takšne izkušnje tudi mnogi drugi poslanci Evropskega parlamenta. Z veseljem lahko povem, da je bilo sodelovanje in delo irskega veleposlaništva, kadar sem lahko sodelovala z njim, vedno odlično. Vendar moja država ni bila zastopana v vsaki državi in zanesti sem se morala na veleposlaništva drugih evropskih držav.

Ne da bi se spuščala v podrobnosti, bi rada na osnovi izkušenj povedala le, da pričakujem več sodelovanja, več pomoči med veleposlaništvom v večjih državah, kjer ima skoraj vsaka država svoja veleposlaništva in konzulate, da bi s svojimi viri tako pomagali vsem veleposlaništvom držav članic.

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Gospod predsednik, tudi tokrat sem mnenja, da je bila razprava zelo produktivna. Popolnoma se zavedam, kako pomembno je to za vas, poslance Evropskega parlamenta, saj gre za zelo občutljivo vprašanje, pri katerem se soočate s pričakovanji vaših državljanov, ki vas bodo volili v naslednjih nekaj mesecih. Popolnoma razumem vprašanje, kateremu posvečate veliko pozornosti in katerega se lotete zelo kritično.

Drugi razlog mojega razumevanja je v tem, da prihajam iz srednje velike države, Češke republike, ki ni nekdanja imperialistična sila, tako da nima veleposlaništva ali konzulata v vsakem koncu sveta. Zato mislim, da so pričakovanja Ircev in ostalih od Evropske unije zelo logična.

Vendar pa moram tu govoriti v imenu Sveta, zato morate spoštovati nekatere pravne podlage, ki so nam na voljo, dejstvo pa je, da so proračun in vsa ta vprašanja zelo pomembna. Prav tako pa moramo biti sposobni razlikovati med praviimi problemi na eni strani in vprašanji ali zadevami, kjer je potrebnega več pojasnjevanja.

Nisem bil v Mumbaju in skrbno sem prisluhnil kritičnim pripombam, ki so jih podali gospod Guardans Cambó in nekateri drugi, udeleženi v misiji Evropskega parlamenta v Indiji v času, ko je prišlo do tega tragičnega napada. Ko sem se včeraj pripravljal na posebno obravnavo, se je moje prvo vprašanje glasilo: ali je v Mumbaju špansko veleposlaništvo? Nikoli nisem bil tam, tako da tega osebno ne vem. Večkrat so mi zagotovili, da Španci imajo veleposlaništvo v Mumbaju in tisti, ki so bili tam, to tudi vedo. Menim, da je šlo le za formalno obveznost Nemcev, da pomagajo gospodu Guardansu Cambóju in njegovi delegaciji, če navajamo člen 20 in celotno odločitev.

Kot sem bil seznanjen, so Španci poslali letalo za evakuacijo državljanov, to so storili tudi Francozi in Nemci. Iz nekega meni neznanega razloga je gospod Guardans Cambó zavrnil povratni let na španskem letalu in se je namesto tega vrnil s francoskim letalom.

Tako da ne vem. Poznam samo tiste podatke, ki so mi na voljo. Na splošno menim, da smo vsi mišljenja, da bi bil vsak napredek znotraj pravnega okvira vsekakor zaželen, naj vas torej seznanim vsaj z nekaterimi delnimi dejavnostmi češkega predsedovanja za krepitev konzularne zaščite znotraj trenutnega pravnega okvira.

Med drugim poteka projekt o vključevanju sporočila v nacionalne potne liste, ki bi imetnike seznanjal s tem, da lahko konzularno zaščito zahtevajo od katerega koli veleposlaništva ali konzulata države članice v tretji državi, če njihova država tam ni zastopana. Gre torej vsaj za poskus, da bi se razmere na tem področju pojasnile.

Drugič, predsedstvo bo okrepilo in poenotilo uporabo potnih dokumentov za vrnitev, ki jih lahko katero koli predstavništvo države članice izda vsem državljanom držav članic, ki so izgubili potni list ali jim je bil ukraden.

Tretjič in zadnjič, predsedstvo bo prav tako priredilo dva konzularna seminarja ali tečaja usposabljanja, da bi tako lahko na zelo praktičen in učinkovit način prispevalo k tej ekipi za konzularno zaščito.

Ti dogodki se bodo nanašali na sistem CCA s simuliranjem resnične konzularne krize. Na usposabljanju bodo opredeljena in izvedena praktična testiranja vseh ustreznih mehanizmov med kadrom CCA, vključno s sodelovanjem med vsemi vpletenimi oblastmi in institucijami. Na osnovi izkušnje, pridobljene z delom na terenu, se bodo udeleženci naučili, kako se obnašati in se hitro odzvati v razmerah skrajnega fizičnega in časovnega pritiska. Ne vem, če nas bo to pred volitvami zadovoljilo, bo pa vsaj pomenilo prispevek na tem pomembnem področju.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije*. – Gospod predsednik, Pogodbe Komisiji ne dajejo nobenih pooblastil za pobude na področju konzularne zaščite. V okviru svojih omejenih pooblastil poskuša Komisija čim bolj izboljšati učinkovitost državljanskih pravic evropskih državljanov – glej na primer zapisnik, Akcijski načrt Komisije 2007-2009.

Ponavljam, da bi sprejetje Lizbonske pogodbe zagotovo bistveno izboljšalo to situacijo. Upam, da bo gospa Sinnott, ki je z nami delila svojo izkušnjo, uporabila dejstvo, da bi Lizbonska pogodba spremenila to situacijo, in svoje izkušnje ter pomagala organizirati podporo Lizbonski pogodbi na Irskem.

Tragični dogodki v Mumbaju kažejo na to, da že danes obstaja veliko možnosti za izboljšavo, če hočemo izpolniti legitimna pričakovanja državljanov EU.

Erika Mann (PSE). - Gospod predsednik, imam samo eno kratko priporočilo za Svet. Cenim, kar ste povedali, ampak vseeno, ali lahko zagotovite da lahko v takšno simulacijo povabite ljudi, ki so bili dejansko v Mumbaju, kar bi vam dalo boljši vpogled v zadevo?

Predsednik. – Razprava je končana.

Pisne izjave (člen 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), *v pisni obliki*. - (PL) Naraščajoča mobilnost državljanov EU zahteva, da se prilagodimo trenutnim načelom konzularne zaščite ob upoštevanju novih dejstev. Državljeni EU morajo imeti dostop do zaščite in pomoči lastnih držav preko diplomatskih misij in konzulatov (člen 3 Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih in člen 1 Dunajske konvencije o konzularnih odnosih) ter v skladu z določbami Maastrichtske pogodbe tudi do dodatne diplomatske in konzularne zaščite zunaj meja Evropske unije, ki izhaja iz njihovega statusa državljanov EU. V praksi to pomeni, da imajo med bivanjem v tretji državi, v kateri država članica, katere državljan je ta oseba, nima zastopništva, vsi državljani EU pravico do diplomatske in konzularne zaščite s strani katere koli druge države članice v skladu z enakimi načeli, kot veljajo za državljane te države.

Na žalost pa je kritična situacija v Mumbaju po lanskoletnem bombardiranju razkrila pomanjkanje diplomatskih pisarn z vidika praktične uporabe odločitev Skupnosti glede varnosti državljanov EU. Več deset Evropejcev, vključno z delegacijo Evropskega parlamenta, ki je bila v tistem času v Indiji, je naletelo na administrativne ovire in nesorazmerno dolga čakalna obdobja za pridobitev kopij izgubljenih dokumentov. To je dokazalo, da ni enostavno izvesti koncepta evropske solidarnosti.

Ta pravica do diplomatske in konzularne zaščite v tretjih državah je ena glavnih lastnosti državljanstva Evropske unije. Države članice morajo storiti vse, kar je v njihovi moči, da bi zagotovile, da se izvaja na pravilen način ter zagotovile enakovredno obravnavo in skrb za vse evropske državljane

Toomas Savi (ALDE), v pisni obliki. - V skladu s členom 20 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ima „vsak državljan Unije na ozemlju tretje države, v kateri država članica, katere državljan je, nima predstavništva, pravico do zaščite diplomatskih ali konzularnih organov katere koli države članice pod enakimi pogoji, kakršni veljajo za državljane tiste države“.

Konec novembra lani je bil naš kolega Ignasi Guardans Cambó v Mumbaju ravno v času terorističnih napadov in je bil priča številnim kršitvam Pogodbe s strani diplomatov nekaterih držav članic, saj so delali razlike med in diskriminirali državljane Evropske unije na osnovi njihove narodnosti.

Ravnanje diplomatov nekaterih držav članic v Mumbaju ni le kršilo pravic državljanov EU ampak tudi pokazalo na razlike v procesu vključevanja EU. Zato je bistvenega pomena, da EU razišče ta konkreten primer in sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi bo zagotovila, da se takšna situacija ne bo več ponovila.

Vesel bi bil, če bi Svet in Komisija lahko zagotovila strogo nadziranje izvajanja člena 20 Pogodbe in natančno preiskavo vsakega odstopanja.

14. Čas za vprašanja (vprašanja Svetu)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0006/2009).

Svetu so bila predložena naslednja vprašanja.

– Vprašanje št. 1 predložila **Marian Harkin** (H-1034/08)

Zadeva: MSP

Glede na to, da je ekonomija eden od „treh E“ prednostnih nalog češkega predsedstva, kakšne konkretne ukrepe je sprejel Svet za okrepitev zaupanja malih in srednje velikih podjetij v tržnem gospodarstvu v luči trenutne gospodarske situacije?

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Najprej naj povem, da sem vesel vprašanja o MSP, saj so v trenutni gospodarski krizi velika podjetja vedno dovolj močna, da lobirajo za razne olajšave, medtem ko je to veliko težje za MSP, zaradi česar je potreben sistematičen pristop.

Kot veste je Svet 1. decembra 2008 potrdil Evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki ga je 26. novembra 2008 predstavila Komisija. Kot odgovor na finančno krizo je Svet podprl spodbudo, ki je enaka približno 1,5 % bruto domačega proizvoda EU za ponovno vzpostavitev gospodarstva in zaupanja potrošnikov. Nadalje, plan vsebuje posebne ukrepe v podporo MSP, med katerimi so najpomembnejši tisti, ki so namenjeni izboljševanju dostopa MSP do financiranja in zmanjševanju administrativnega bremena.

Svet se je strinjal tudi, da so izboljšave v okviru pogojev za evropska podjetja, zlasti mala in srednje velika podjetja, bistvenega pomena za omilitev negativnih vplivov krize na konkurenčnost in podporo in za spodbuditev ustvarjanja delovnih mest.

Svet je sprejel dva sklopa sklepov v zvezi z zagotavljanjem pomoči MSP v kontekstu splošne konkurenčnosti. Najprej sklepe o sprejetju predlogov za podporo MNPS, ki so bili predstavljeni v Sporočilu Komisije z naslovom „Najprej pomisli na male“ „Akt za mala podjetja za Evropo“, tako imenovan SBA, ki vključuje akcijski načrt s prednostnimi ukrepi, ki zahtevajo posebno pozornost.

Nadalje, sklepi predstavljeni v Sporočilu Komisije z naslovom „Na poti k vrhunskim grozdom v Evropski uniji – izvajanje široko zastavljene inovacijske strategije“. Čeprav grozdi niso namenjeni izključno za MSP, igrajo pomembno vlogo v številnih grozdih, ki so bili vzpostavljeni v celotni EU.

Na sestanku sredi decembra 2008 je Evropski svet odobril Evropski načrt za oživitev gospodarstva in podprl celotno izvedbo akcijskega načrta za Akt za mala podjetja. Še posebno je podprl okrepljeno intervencijo Evropske investicijske banke v višini 30 milijard EUR za leti 2009-2010, zlasti za posojila MSP, ki bodo za 10 milijonov EUR preseгла običajen znesek posojil, ki jih EIB odobri temu sektorju.

Svet je tudi za dve leti podprl začasno izjemo pod minimalnim pragom za državne pomoči v znesku do 50 000 EUR in prilagoditev okvira državnih pomoči, kar je bilo potrebno za povečanje podpore podjetjem, zlasti MSP.

Svet je prav tako pozval k uporabi pospešenih postopkov za oddajo javnih naročil za zakonodajo ES ter zmanjšanje administrativnega bremena za podjetja.

Češko predsedstvo bo še naprej zasledovalo ta prizadevanja, saj naše gospodarstvo temelji zlasti na SMP, kar pomeni, da imamo s tem lastne izkušnje. Zato bosta oba Sveta za konkurenčnost pod češkim predsedstvom – eden bo potekal kmalu, marca, kot tudi neformalni, ki bo v Pragi – posvečena vprašanju zmanjševanja administrativnega bremena, saj verjamemo, da je boljša ureditev pomemben dejavnik za izboljšanje konkurenčnosti, zlasti za MSP, ter da igra še pomembnejšo vlogo v času gospodarske krize.

Poleg tega bo predsedstvo poskušalo doseči napredek pri izvajanju akcijskega načrta in postavilo politiko MSP na čelo družbe, hkrati pa povežalo izvajanje akcijskega načrta z nacionalnimi programi reform vseh držav članic.

Predsedstvo bo nadaljevalo z okrepljenimi prizadevanji za razpravo o zakonodajnih predlogih, povezanih z MSP, kot je na primer predpis o Statutu evropske zasebne družbe, ki bi MSP zagotovil takšno obliko poslovanja, na podlagi katere bi lahko izkoristila svoj potencial in razvila čezmejne dejavnosti.

Drug zakonodajni predlog, ki bi ga želel omeniti, je predlagana direktiva o znižanju stopenj DDV za delovno intenzivne službe, o kateri bo tekla razprava na skorajšnjih Svetih ECOFIN.

Poleg tega se bo Svet ukvarjal s pregledom direktive o zamudah pri plačilih, ki je trenutno v pripravi in ki bo zagotovila, da bodo mala in srednje velika podjetja pravočasno prejela plačila za vse opravljene posle. Tudi to je v trenutni situaciji zelo pomembno.

Predsednik. – Ker smo že pozni, predlagam, naj Svet odgovori na vsa dopolnilna vprašanja skupaj. Kot veste, lahko sprejmemo le dve dopolnilni vprašanji poleg prvotnega avtorjevega. Zato smo izbrali dve od petih predloženih vprašanj na podlagi kriterija izbire različnih političnih skupin in narodnosti. Izbral sem poslanca Philipa Bushilla-Matthewsa in Silvio-Adriano Țicău.

Olle Schmidt, avtor. – Običajno govorim v svojem materinem jeziku, ker pa tokrat nadomeščam Mariana Harkina, bom poskušal v polomljeni angleščini. To je običajen jezik v tem Parlamentu.

Minister, omenili ste administrativno breme in cilj njegovega znižanja za 25 % do leta 2012. Ali res menite, da je to ambiciozen cilj? Ali ne bi mogli narediti več in ali lahko natančneje poveste, kaj je bilo storjenega do zdaj? Kakšni so vaši cilji? Ali ne bi mogli na primer reči 25 % do 2010? To bi bilo res ambiciozno.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Omenili ste pregled direktive o zamudah pri plačilih, za katero menim, da je zelo pomembna. Skrbi me, da se je posvetovalno obdobje za to končalo konec avgusta, tik preden je udarila prava finančna kriza. Če bi bilo posvetovalno obdobje podaljšano, bi po mojem mnenju lahko dobili veliko bolj robustne odgovore kot osnovo za boljši pregled direktive. Vredno bi bilo razmisliti, ali je smiselno še za kratek čas podaljšati obdobje posvetovanja, da bomo s tem dobili kar se da posodobljene informacije, na katerih bi lahko osnovali pregled?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Svetu bi rada zastavila vprašanje o Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva. Ta načrt zagotavlja skupaj 30 milijonov EUR za mala in srednje velika podjetja. Komisija nas je obvestila, da bodo subvencije dodeljene po načelu „kdor prvi pride, prvi melje“.

Svet bi rada vprašala, kakšne ukrepe je sprejel za zagotovitev, da bodo vse države članice razvile nacionalne programe, s katerimi bodo podprle svoja mala in srednje velika podjetja, da bodo lahko prišla do teh sredstev.

Aleksander Vondra, predsednik Sveta. – Bom poskusil. Glede prvega vprašanja o naših ciljih za zmanjšanje administrativnega bremena je moja država, kot tudi nekatere druge, že začela nekoliko predčasno izvajati ta postopek. Skupaj z Nizozemsko in nekaterimi drugimi državami smo si zadali nacionalni cilj 20 % znižanja do leta 2010. Videti bomo morali, če lahko do leta 2012 storimo še več.

Komisija je objavila načrt za konec januarja 2009, v katerem navaja, kako bo zagotovila, da bodo še pred koncem leta 2009 predloženi vsi predlogi, potrebni za doseganje 25-odstotnega zmanjšanja administrativnega bremena na ravni Skupnosti. Na predloge, ki bodo dani v prvi polovici leta 2009, bo Svet odgovoril še s predsedstvom v trenutni sestavi, zato se bomo s tem zagotovo ukvarjali. Postopek bomo ocenili na spomladanskem Evropskem svetu. Upam, da se bomo lahko temu zelo podrobno posvetili. To je vsekakor to, kar si predsedstvo želi.

Glede direktive o zamudah pri plačilih namerava Komisija objaviti predlog do konca februarja 2009. Predsedstvo bo začelo o tej temi razpravljati v okviru pripravljalnih teles Sveta.

Zadnje vprašanje – ki sem ga preslišal – je bilo povezano z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva. Natančneje se je nanašalo na višino možnega posojila EIB. Upam, da bodo lahko MSP tekmovala z velikimi

industrijami. Pred eno uro smo na dolgo in široko razpravljali o avtomobilski industriji in menim, da si vsi želimo, da bi imela od tega koristi MSP.

Predsednik. – Vprašanje št. 2 predložil **Manuel Medina Ortega** (H-1035/08)

Zadeva: Razlogi za nov svetovni trgovinski sporazum

Ali Svet po ustavitvi večstranskih trgovinskih pogajanj o Razvojni agendi v Dohi lani poleti in na podlagi sporazumov, ki jih je dosegla skupina dvajsetih na washingtonskem vrhu novembra lani, meni, da obstajajo razlogi, da Evropska unija pripravi nove trgovinske predloge, ki bi bili sprejemljivi za države v razvoju?

Aleksander Vondra, *predsednik Sveta*. – V odgovor na vprašanje gospoda Medine Ortege, ki se nanaša na STO, menim, da je to pomembna zadeva. Prebrali smo vsa poročila Svetovnega gospodarskega foruma v Davosu – nekateri smo na njem tudi aktivno sodelovali – in prisluhnili nedavnim komentarjem Pascala Lamyja in drugih. Ni dvoma, da obstaja strah pred naraščajočim protekcionizmom, saj se vsi dobro zavedamo izzivov, ki nas čakajo.

Rad bi opozoril, da so 15. novembra lani članice G20 poudarile pomen določitve podrobnosti sporazuma do konca 2008, kar je že mimo. S tega vidika so delegacije članic STO, vključno z Evropsko komisijo v imenu EU, v Ženevi še bolj intenzivno delale, da bi s tem zagotovile politični impulz.

Opravljenega je bilo veliko dela, rezultat prizadevanj pa je nov pregled besedil AGRI in NAMA. Na podlagi trenutnega političnega in gospodarskega razvoja je Evropski svet sredi decembra lani v svojih sklepih navedel, da podpira cilj, da se letos v okviru Svetovne trgovinske organizacije doseže sporazum o načinih za sklenitev Razvojnne agende iz Dohe in dosego ambicioznega splošnega in uravnoveženega izida.

Svet in Komisija sta bila pripravljena na konstruktivno sodelovanje EU v ministrskih nalogah, če in ko bosta pozvana k sodelovanju. Vendar pa nas je generalni direktor STO Pascal Lamy 12. decembra 2008 na neuradnem srečanju vodil delegacij obvestil, da ne bo sklical ministrov, da bi se o teh podrobnostih dogovorili do konca leta, saj kljub intenzivnemu posvetovanju niso bili vzpostavljeni pogoji za uspešno ministrsko srečanje.

Cilj Razvojnne agende iz Dohe (DDA) je doseči pregledno liberalizacijo trgovine na večstranski ravni, ki bi prinesla dolgoročne prednosti in močno okrepila svetovno gospodarstvo, zlasti za države v razvoju, in sicer zaradi razvojne naravnosti tega kroga pogajanj.

Zato se Svet kljub dejstvu, da do konca leta 2008 ni bilo možno sprejeti sklepa, še naprej v celoti zavzema za večstranski trgovinski sistem ter za sklenitev uravnoveženega, velikopoteznega in celovitega dogovora glede kroga razvojnih pogajanj v Dohi v okviru STO. To pa je še bolj pomembno zaradi trenutne gospodarske in finančne situacije.

Predsedstvo se dobro zaveda ovir na poti k uspešnemu zaključku celotnega procesa, a si bo kljub temu prizadevalo uresničiti te zaveze, s tem ko bo poskušalo obnoviti razprave o DDA, takoj ko bodo to omogočali pogoji. Hkrati bo podpiralo intenzivnejša pogajanja v okviru drugih agend STO, zlasti na področju storitev in trgovinskih vidikov pravic intelektualne lastnine (TRIP).

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Hvala, gospod predsednik Sveta, za vaš izčrpen odgovor. Kljub vsemu pa bi vas rad spomnil, gospod predsednik Sveta, da se je poleti 2008 krog pogajanj v Dohi skoraj zaključil, sporazuma pa kljub vsemu ni bilo moč doseči, ker nekatere od držav BRIC (Brazilija, Rusija, Indija in Kitajska) niso bile pripravljene sprejeti nikakršnih kompromisov.

Ker so države BRIC na washingtonskem srečanju igrale pomembnejšo vlogo, je možno, da je bila poprejšnja nepripravljenost teh držav na kompromise posledica njihovega občutka, da niso bile obravnavane enakovredno, medtem ko so imele na washingtonskem srečanju prednostno vlogo. Ali ima predsedstvo Sveta kakšne informacije, da so države BRIC na podlagi njihovih zavez iz Washingtona pripravljene zavzeti aktivnejšo vlogo pri doseganju uspešnega izida pogajanj v Dohi?

Syed Kamall (PPE-DE). – Kot dopolnilo k temu vprašanju sem se le spraševal, upoštevajoč nove predloge Evropske unije oziroma predloge, ki jih bo morda predložila Evropska unija, če se strinja, da bi morali takšni predlogi vključevati ukrepe za odstranitev neenakosti v skupni kmetijski politiki, kar bi omogočilo nadaljevanje pogajanj v okviru NAMA in kasneje pogajanj o storitvah, ki predstavljajo okrog 70 % BDP EU. Ali se tudi strinjate, da je čas, da EU pokaže resnično zavezanost k prosti trgovini?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Ministra bi rad vprašal, če je bil opozorjen na elemente protekcionizma v načrtu oživitve gospodarstva v ZDA, zlasti tiste, ki sta jih izpostavila Predstavniški dom in Senat, in če je v imenu Sveta ameriški administraciji sporočil zaskrbljenost Evropske unije glede te zadeve.

To ni dober znak za novi krog pogajanj v Dohi. Ali lahko zagotovi, da bo o naši zaskrbljenosti poročal še preden ameriški Kongres sprejme potrebno zakonodajo?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Mislim, da vsi vemo, kje je problem. Problem ni v Evropski uniji. Mislim, da si Evropska unija zelo prizadeva za dokončanje pogajanj v Dohi in v prejšnjem letu smo storili vse potrebno za ta pogajanja, skoraj, skoraj nam je uspelo.

V čem je torej problem? Najprej moramo počakati na ameriško administracijo in čeprav je nekaj imenovanj že bilo opravljenih, bodo nekatera še sledila, pri tem pa moramo še naprej biti pozorni ali bo trenutna ameriška administracija ostala zavezana liberalizaciji trgovine. V trenutnih okoliščinah nekoliko dvomimo v hiter pristop. Druga država, s katero se moramo o tem pogovoriti, je Indija, kjer bodo pomladi potekale volitve.

Tako bi rad, kot predstavnik Sveta, ki prihaja iz majhne oziroma srednje velike države s tradicionalno odprtim gospodarstvom, to spodbudil, hkrati pa bi vam rad povedal, da je naš glavni cilj čim prej uspešno zaključiti pogovore, kljub temu pa se bojim, da moramo ostati realni in vam ne morem obljubiti gradov v oblakih.

Optimistični scenarij je naslednji: jasno ugodno sporočilo s srečanja G20, ki bo potekalo v začetku aprila v Londonu, nato pa izpolnitev in izvajanje zavez, ki bi jim lahko sledil ministrski sestanek v Ženevi junija ali julija. Tam bi lahko prišlo do dogovora o kmetijskih in NAMA (Dostop na neemetijske trge) podrobnostih. Vsi upamo, da bo do tega prišlo. Trdo bomo delali, da bi to uresničili, vendar pa bomo lahko šele ob koncu našega predsedovanja ugotovili, ali smo bili uspešni.

Predsednik. – Vprašanje št. 3 predložila **Silvia-Adriana Țicău (H-1038/08)**

Zadeva: Ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb.

Svet si je za cilj postavil 20 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in 20 % povečanje energetske učinkovitosti do leta 2020, pri čemer naj bi 20 % porabljene energije izviralo iz obnovljivih virov. Štirideset odstotkov vseh emisij toplogrednih plinov izhaja iz stavb. Z izboljšanjem energetske učinkovitosti stavb bi lahko znatno zmanjšali emisije toplogrednih plinov. Novembra je Komisija predlagala spremembo direktive o energetski učinkovitosti stavb.

Ali lahko Svet, ob upoštevanju tega, kako pomembna je energetska učinkovitost stavb za državljane, glede na možnost znižanja njihovih računov za elektriko in ogrevanje, pove, kolikšna pozornost bo namenjena temu področju v obdobju od januarja do aprila 2009?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Rad bi se zahvalil gospe Țicău za njeno vprašanje, ki je času primerno. Stanovanjske objekte ali vprašanje povečevanja energetske učinkovitosti in zavezo za povečanje energetske učinkovitosti za 20 % do 2020 je treba jemati resno.

Tudi Svet je mnenja, da je osnutek spremenjene direktive o energetski učinkovitosti stavb zelo pomemben za doseganje ciljev Skupnosti glede večje energetske učinkovitosti, obnovljive energije in manjših emisij toplogrednih plinov. Nedavna plinska kriza je še enkrat razkrila ranljivost EU na področju energetske odvisnosti. Če želimo uresničiti ambiciozno zastavljen cilj glede zmanjševanja, hkrati ne želimo povečati tveganj energetske varnosti, moramo sprejeti sklop kratko-, srednje- in dolgoročnih ukrepov, ki bodo zmanjšali našo energetske odvisnost.

Povečanje energetske učinkovitosti stavb vsekakor spada med najpomembnejše ukrepe. Zaradi tega je predsedstvo začelo s preučevanjem tega osnutka direktive na ravni delovne skupine. Namen preverjanja je odkriti težave v predlogu. Pričakujemo, da bo razprava najprej tekla o vprašanju obsega direktive. Vprašanje obsega je najpomembnejše, ne samo v zvezi z možnimi prihranki energije, ampak tudi v zvezi z upravnim bremenom za gospodinjstva. Zaradi tega bo češko predsedstvo poskrbelo, da se bo v naslednjih mesecih delo intenzivno nadaljevalo. Z gospodom Martinom Bursíkom, kolegom v vladi in ministrom za okolje, ki vodi pristojni Svet, imam redne stike.

Svet bo prav tako prek Odbora ITRE skrbno spremljal delo na tem področju. Informativno naj vam povem, da se bom po času za vprašanja sestal s predsednikom odbora. Predsedstvo bo storilo vse, kar je v njegovi moči, da bi čim prej prišlo do sprejetja direktive. V zvezi s tem namerava v sredini junija Svetu TTE predložiti

poročilo o napredku. Potrditev sklepov Sveta o strateškem pregledu energetske politike je predvidena na prvem Svetu TTE, ki bo 19. februarja, in bo služil kot podlaga na marčevskem zasedanju Evropskega sveta.

Prav tako bo ustrezna pozornost namenjena nedavnemu ukrajinsko-ruskemu plinskemu sporu in njegovih posledicah. Prav tako bo potekala politična razprava o osnutku direktive Sveta o zalogah nafte. Svet meni, da je treba v naslednjih nekaj mesecih nameniti izjemno pozornost zaključitvi pogajanj z Evropskim parlamentom o tretjem svežnju ukrepov za notranji energetski trg. Svet prav tako opozarja na to, da bo energetska učinkovitost obravnavana v zvezi s širšim vprašanjem energetske varnosti, varstva okolja in v kontekstu pregledovanja drugega strateškega pregleda energetske politike.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rada bi vas seznaniła s tem, da bom v poročilu predlagala ustanovitev evropskega sklada za energetska učinkovitost in obnovljive vire, ki bi zagotovil potreben javni in zasebni kapital za uresničitev projektov energetske učinkovitosti, ki se trenutno obravnavajo v vsej Evropski uniji, in želim si, da bi Svet podprl to pomembno pobudo.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Energetska učinkovitost stavb lahko pomeni neposredne prihranke za evropske potrošnike. Rešitev vidim v obsežni uvedbi avtomatiziranih inteligentnih sistemov za merjenje porabe in sistemov, ki dajejo pregled nad trenutno porabo energije, vključno s takšnimi sistemi, ki so za uporabo v gospodinjstvih.

Kaj lahko stori Svet pri uvajanju te rešitve? Kakšen časovni razpored se vam zdi realen? Ali lahko Svet spodbudi Evropski inštitut za tehnologijo v Budimpešti k temu, da bi sam začel reševati problem energetske učinkovitosti stavb?

Colm Burke (PPE-DE). – Ali je Svet mogoče že razpravljal v tem, da bi poskušal države članice pripraviti k temu, da bi zagotovile finančne spodbude za večjo energetska učinkovitost, zlasti za starejše ljudi? Po eni strani bi se tako povečala energetska učinkovitost, po drugi pa bi s tem ustvarili nova delovna mesta.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – V celoti se strinjam s tem, da je energetska učinkovitost pomemben instrument za reševanje tako okoljskih problemov, kot tudi potreba po energetske varnosti.

O tem smo pravkar razpravljali doma – sedaj za trenutek ne bom v vlogi predsednika – v Pragi in smo bili mnenja, da sta zelo pomembna dva ukrepa. Tudi drugi so pomembni, vendar dolgoročno ali pa nimajo tako velikega vpliva. Prvi je stanovanjski objekti in energetska učinkovitost. Drugi je jedrska energija, pri tem pa se zavedam, da je to za nekatere države članice občutljivo vprašanje. To sta dva najpomembnejša ukrepa v boju proti podnebnim spremembam in zagotavljanju energetske učinkovitosti. Zaradi tega iskanje ustreznih instrumentov za spodbujanje energetske učinkovitosti in stanovanjskih objektov predstavlja izziv našega časa.

Rad bi se dotaknil vprašanja glede financiranja. Evropski sklad za regionalni razvoj, v obliki, kot ga je predlagala Komisija, bi bilo mogoče uporabiti za iskanje virov naložb v stanovanjske objekte in energetska učinkovitost, gre torej za enega od instrumentov, ki bodo na voljo sedaj, prav tako v okviru načrta za oživitve.

Druga možnost za države, kot je Romunija – to poznam iz moje lastne države –, je, da uporabijo sistem trgovanja z emisijami, določen v trenutnem Kyotskem sporazumu in porabijo na ta način pridobljena sredstva.

Mislim, da so nam instrumenti na voljo. V zvezi z novo direktivo, bomo razpravo o obsegu obravnavali, kot najpomembnejšo. Seveda si bo češko predsedstvo, ob sodelovanju z naslednikom, švedskim predsedstvom – to je njihova prednostna naloga – prizadevalo po najboljših močeh in ne bo po nepotrebnem zapravljalo časa.

Predsednik. – Vprašanje št. 4 je predložil **Colm Burke (H-1040/08)**

Zadeva: Energija, zunanji odnosi in gospodarstvo v času češkega predsedovanja.

Ali lahko predsedstvo, glede na navedene prednostne naloge v času predsedovanja, pove, kako namerava vključiti tri prednostne naloge v konkretne pobude? Tukaj mislim zlasti na razprave z vzhodnimi partnerji glede strateških energetskih koridorjev, s katerimi bi bilo mogoče v prihodnosti zagotoviti energetska varnost in gospodarsko konkurenčnost EU.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Gospodu Burku bi se rad zahvalil za njegovo vprašanje o načrtih glede južnega koridorja in srečanjih v času češkega predsedovanja. V zvezi s tem bomo obravnavali tri prednostne naloge – energija, zunanji odnosi in gospodarstvo – ki so v celoti vključene, medsebojno povezane in

osredotočene na konkretne pobude; to je ena izmed njih. Predsedstvo se bo osredotočilo zlasti na zagotavljanje zanesljivih energetske virov z vzpostavitvijo najrazličnejših energetskih odnosov s tretjimi državami in regijami ter s prizadevanji za večjo raznolikost energetskih virov, kot tudi tranzitnih poti.

Predsedstvo namerava doseči napredek na osnovi elementov, navedenih v sporočilu Komisije o drugem strateškem pregledu energetske politike. Svet naj bi sprejel sklep o tem sporočilu v februarju, energetski varnosti pa bo namenjena posebna pozornost na spomladanskem Evropskem svetu 2009.

Kot del teh prizadevanj je predvideno veliko število srečanj s tretjimi državami ali organizacijami tretjih držav. Ta srečanja bodo namenjena izključno temam, ki se nanašajo na energijo ali pa se bodo med drugim nanašale tudi na energijo. V zvezi s specifično razpravo o strateških energetskih koridorjih, na katere se sklicuje ugleden poslanec, bo predsedstvo organiziralo naslednja srečanja. Najpomembnejša so, prvič, mednarodna investicijska konferenca o ukrajinskem tranzitnem omrežju plina, ki bo potekala 23. marca 2009 v Bruslju, drugič, tako imenovano vrhovno srečanje o južnem koridorju, katerega organizacijo načrtujemo skupaj z dogodkom Vzhodnega partnerstva, ki bo potekal v začetku maja v Pragi. Namen tega srečanja je sprožiti obojestransko koristno razpravo med EU, tranzitnimi državami in državami proizvajalkami v kaspjski regiji. To bi moralo prispevati k večji raznolikosti energetskih oskrbovalnih poti, dobaviteljev in virov, s tem pa se bo okrepila energetska varnost EU. Eden izmed specifičnih namenov je spodbuditi projekt Nabucco.

Vprašanje strateškega energetskega koridorja bo verjetno obravnavano tudi na srečanju Stalnega partnerskega sveta EU-Rusija za energijo, ki ga bo prav tako organiziralo češko predsedstvo, verjetno v maju, kot uvod v srečanje na vrhu med EU in Rusijo, ki je predvideno 22. Maja 2009. Pomen strateških energetskih koridorjev, ki so jih omenili spoštovani poslanci, je zaradi ukrajinsko ruskega plinskega spora v začetku januarja, več kot očiten.

Svet je na svojem izrednem zasedanju 12. januarja 2009, ki smo ga namenili tej temi, sprejel sklepe, v katerih so izpostavljeni številni kratkoročni, srednjeročni in dolgoročni ukrepi. Predsedstvo si bo torej prizadevalo, da bi prišlo do nadaljnje ustrezne in konkretne razprave glede teh ukrepov, in sicer kot del prednostne naloge v zvezi z vprašanjem o energetske varnosti.

Colm Burke (PPE-DE). - Predsedniku bi se rad zahvalil za celovit odgovor. To vprašanje je bilo predloženo že pred rusko ukrajinskim sporom. Zdelo se mi je, da bi lahko prišlo do spora ravno v tem času. Rad bi mu zastavil naslednje vprašanje: v skladu z Lizbonsko pogodbo smo govorili o skupni energetske politiki; mogoče bi lahko pojasnil, kot predsednik, svoja stališča glede izboljšanih instrumentov, ki jih zagotavlja Lizbonska pogodba v zvezi s temi izzivi v prihodnje in prednosti pri sprejemanju celotnega lizbonskega pristopa in pogodbe.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Hvala vam za pojasnila v zvezi s tako pomembno temo. Rad bi vprašala, kako Češka republika predsedujoča država, glede na projekt *Nordstream*, ki ima tako pozitivne, kot tudi negativne strani, prav tako pa obstajajo nekateri dvomi glede njegovega ekološkega vpliva. Zato vas sprašujem, kot predsedstvo, kako ocenjujete ta projekt? Hvala.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Zelo zanimivo bi bilo slišati ali obstaja alternativa za ECOFIN, s strani komisarja Kovácsa in pa, ali je predvidena vzpostavitev progresivnih davčnih odpisov po Evropi za tiste energetske projekte, ki so trenutno nujni, kot je plinovod Nabucco ali izgradnja novih elektrarn, da bi tako ustvarili pobude, s tem pa bi prišlo tudi do napredka na teh strateških pobudah.

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Vsa ta vprašanja se nanašajo na zadeve, o katerih trenutno razpravljamo skoraj vsak dan. Glede Lizbonske pogodbe vsi vemo, da vsebuje solidarnostne formule, ki nam bodo v pomoč pri uveljavljanju pravnega okvira za boljše sodelovanje na področju energije znotraj EU. To je en del zgodbe.

Istočasno pa menim, da smo se iz trenutne krize nekaj naučili. Ena izmed teh stvari je solidarnost kot politični slogan. Druga je potreba po hitrem ukrepanju v času krize in odzivanje na primer na težke okoliščine, s katerimi so se v času krize soočali v Bolgariji ali na Slovaškem. Zato moramo izboljšati nekatere medsebojne povezave, zlasti v Srenji in Vzhodni Evropi na področju oskrbe s plinom. Da bi lahko spremenili smer toka, potrebujemo na plinovodu kompresor. Moja država ga na primer ima, ker je izvedla posodobitev in opravila naložbe, Slovaška pa tega ni naredila.

S tem sem se dotaknil vašega vprašanja ali obstajajo investicijski program, ki bi zadovoljil kratko- ali dolgoročne potrebe – obstaja. Prav danes sem opravil nekaj srečanj s predsedniki Odbora za proračun, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, pa tudi Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, saj imamo

na voljo 5 milijard EUR, ki lani niso bile porabljene, znotraj Evropskega načrta za oživitve gospodarstva pa smo se dogovorili, da bomo ta sredstva namenili za nekatere infrastrukturne projekte. Kar zadeva predlog Komisije konec prejšnjega meseca, bo 3,5 milijard EUR od teh petih milijard namenjenih projektom medsebojnega povezovanja, ki ga je mogoče dokončati v naslednjih dveh letih, 2009 do 2010, na področju plinskih povezav, medsebojne povezave električnih omrežij in priključevanja plina z vetrnimi turbinami na morju na severu Evrope.

Torej, načrt obstaja in moje mnenje je, da razprava o Severnem toku poteka, to vsi vemo. Menim, da je glavna stvar, ki smo je se naučili iz trenutne krize med Moskvo in Kijevom, naslednja: da moramo imeti na voljo sredstva, s katerimi bi bilo mogoče rešiti takšne probleme, če se bodo ponovili, tako v zvezi z Rusijo, kot Ukrajino.

Projekt Nabucco bi moral zagotoviti oskrbo Evrope s plinom iz drugih držav ne iz Rusije, povedano drugače iz Kaspijskega bazena. Vendar pa bi morali zagotoviti različne tranzitne poti plina v Evropo, da ne bo šlo le za eno državo. V zvezi s tem je Ukrajina naša edina kopenska dobaviteljica plina.

Obstajajo nekateri pomisleki glede morebitnega vpliva na okolje. Nekatere države članice v zvezi s tem postavljajo vprašanja, to ni nobena skrivnost, vseeno pa menim, da moramo zagotoviti raznolike poti, kot tudi dobavitelje.

Predsednik. – Vprašanje št. 5 predložila **Avril Doyle** (H-1044/08)

Zadeva: Nadzor tobaka in opuščanje kajenja.

Okvirna konvencija Svetovne zdravstvene organizacije o nadzoru tobaka (FCTC) je prvi mednarodni zdravstveni sporazum, ki so ga podpisale in ratificirale Evropska unija in vse države članice, razen ene, Češke republike. Ker bo razpravo o FCTC vodila Češka republika, me zanima, kakšne načrte ima češko predsedstvo glede ratifikacije pogodbe?

Alexandr Vondra, *predsednik Sveta*. – Vidim gospo Avril Doyle in si zastavljam vprašanje, ali sem sam na drugi strani tega vprašanja: Ko sva zadnjič razpravljala o tem vprašanju, je bilo to na edinem mestu v tej zgradbi, kjer lahko, kot strasten kadilec, kadim. Verjetno ste to opazili in to je tudi eden izmed razlogov, da sem sedaj dolžen odgovoriti na vaše vprašanje. Mama mi je vedno govorila, naj vedno govorim resnico, zdaj pa sem v dilemi: ali naj tole preberem ali spregovorim, o tem, kar mislim.

Vendar bom izkoristil to priložnost in najprej začel na osebni ravni. Spadam v 30 % manjšino v Evropi: Sem strasten kadilec in se v tej stavbi počutim zelo diskriminiranega. Pozivam vas, kot oseba, ne v imenu Sveta, da zagotovite boljše pogoje za zadovoljevanje naše potrebe. Sedaj pa moram odgovoriti na to vprašanje.

Vprašanje se nanaša na ratifikacijski proces v Češki republiki. Zagotovim vam lahko, da ratifikacijski proces o okvirni konvenciji v Češki republiki napreduje. Napreduje vse od leta 2003, sedaj pa se odvija nov poskus za iskanje soglasja v češkem parlamentu. Novi češki minister za zdravje –, ki prav tako, kot njegov predhodnik, kadi –, ima nov predlog namenjen obnovitvi ratifikacije in ga bo poslal v medagencijski postopek, tako da se bo kmalu znašel v parlamentu.

Ratifikacijski proces bo zaključen, če bomo v Parlamentu lahko zagotovili dovolj glasov. Zagotovim vam lahko, da to ne bo lahka naloga v senatu, saj naši senatorji potujejo po Evropi in se srečujejo z enakimi problemi, kot jaz v teh stavbi. Pri tem pa je treba poudariti: zakonodaja se v celoti izvaja, tako da se v vseh zakonih upoštevajo obveznosti, ki so del konvencije.

V zvezi z našim pristopom v vlogi predsedstva: naslednje uradno srečanje v okviru FCTC bo že tretje srečanje Medvladnega pogajalskega telesa o protokolu o prepovedi nezakonite trgovine s tobaknimi izdelki. Na tem področju je moja država, kot tudi predsedstvo, v celoti zavezana boju proti nezakoniti trgovini s tobaknimi izdelki. Potekalo bo od 28. junija do 5. julija v Ženevi, torej bomo to temo nekako delili s švedskimi prijatelji, saj bomo Čehi ravno v tem času predali predsedovanje prijateljem v Stockholmu. To je bistvo mojega odgovora.

Avril Doyle (PPE-DE). – Rada bi se zahvalila predsedniku. Nočem, da bi zaradi mojega vprašanja postal paranoičen. Nenazadnje je bilo zastavljeno že v decembru.

Sem proti kajenju in ne proti kadilcem. Vsi se strinjamo, da jim mora biti zagotovljena vsa pomoč: nikotin, zdravljenje z nadomestki itd. Kljub temu pa se moramo zavedati negativnih posledic, ki jih ima pasivno kajenje na tiste, ki ne kadijo, in s tem vprašanjem nisem hotela izpostaviti osebno vas.

Ali mi lahko zagotovite, da boste še pred koncem češkega predsedovanja ratificirali okvirno konvencijo – da ali ne? Zelo pomembno bi bilo, če bi mi lahko dali to zagotovilo. Nenazadnje so cigarete edini zakoniti izdelek na policah naših trgovin, ki je, če ga potrošniki uporabljajo v skladu z navodili, kriv za smrt enega od dveh potrošnikov. Res zelo zanimivo.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Zahvaljujem se vam odkritost, gospod predsednik. Citirali ste svojo mater – ker sem tudi sama mater, ali vas lahko pozovem, da prenehate s kajenjem, istočasno pa sočustvujem z vašim mučnim stanjem v stavbi? Če bi bili na Irskem, bi se znašli zunaj na mrzlem.

Moje vprašanje se glasi: ali ste kdaj pomislili, da bi dali dober zgled in prenehali s to slabo razvado, hkrati pa k temu pozvali tudi vaše senatorje?

Alexandr Vondra, predsednik Sveta. – Da zaključim s to nekoliko nenavadno večerno razpravo, moja mati je kadila, ko je bila noseča, pa sem podpredsednik vlade Češke republike, brat in sestra pa sta oba v zelo dobri kondiciji. Tudi moja žena je kadila in še vedno kadi. Imava tri nečakinje, zelo inteligentne otroke – to so moji osebni pogledi.

Opazil sem, da je to vprašanje še zlasti zanimivo na Irskem in vem, da ste sprejeli ukrepe. Datum naše ratifikacije je v rokah poslancev v češkem parlamentu in senatu. Parlament je suveren.

V domovini se trenutno borim za najhitrejšo možno ratifikacijo Lizbonske pogodbe. Med razpravo o Lizbonski pogodbi me člani senata pogostokrat vprašajo, ali bodo s sprejetjem Lizbonske pogodbe lahko obdržali pravice glede kajenja na nekaterih javnih prostorih.

Pa se znajdem v dilemi. Kaj je pomembnejše: Lizbonska pogodba ali to? Vendar vam lahko zagotovim, da bo vlada storila vse, kar je v njeni moči, da bo ratificirala obe pogodbi. Podpisali smo obe pogodbi in dolžnost vlade je, da stori vse, kar je v njeni moči.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Predsednik. – S tem se je čas za vprašanja Svetu iztekel.

(Seja je bila prekinjena ob 7.15 in se je nadaljevala ob 9.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

15. Hude posledice nevihte „Klaus“ na jugu Evrope (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o hudih posledicah nevihte „Klaus“ na jugu Evrope.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, Evropska komisija želi izraziti obžalovanje zaradi velikega števila življenj, ki jih je terjala nevihta Klaus, hkrati pa pošilja sožalje francoskim, italijanskim in španskim družinam, ki so izgubile ljubljene osebe. To je res človeška tragedija, ki zelo uničuječe vpliva na življenje, domove in delo ljudi. Poleg tega pa je tudi ekološka katastrofa.

Čeprav je bila nevihta izjemno huda, je prizadela le ozek pas območja, zato so lahko nacionalne oblasti takoj poskrbele za krizno situacijo.

Zaradi tega tudi ni bil aktiviran mehanizem Skupnosti za civilno zaščito. Center za nadzor in informiranje Komisije je bil ves čas v stiku s prizadetimi državami članicami, že od takrat, ko je bila nevihta napovedana.

Druge države članice so bile seznanjene s situacijo in so se pripravljale, da bodo nudile pomoč prizadetim regijam. Na primer, Češka republika je spontano ponudila pomoč.

Komisija sedaj sodeluje z oblastmi prizadetih držav članic, s katerimi proučuje možnost zagotovitve podpore EU. Te možnosti lahko vključujejo Solidarnostni sklad EU ali reprogramiranje strukturnih skladov ter skladov za razvoj podeželja.

Nevihta Klaus je bila neprijetno opozorilo, da državam članicam EU grozijo vedno pogostejše naravne katastrofe. Uničuječe poplave so prizadele srednjo Evropo v letih 2000 in 2002, ter Združeno kraljestvo leta 2007, lani pa Romunijo in sosede. Leta 2003 je vročinski val terjal na desettisoče življenj. V letih 2003

in 2007 so na Portugalskem in v Grčiji divjali gozdni požari. Ti dogodki nam dajejo idejo, kako bodo podnebne spremembe najverjetneje vplivale na prihodnost EU, saj lahko v teh podnebnih spremembah pričakujemo skrajnejše vremenske razmere.

Države članice in Skupnost morajo združiti moči in preprečiti katastrofe, da bi s tem omejili in izboljšali sposobnost Unije za odzivanje v nujnih primerih.

Komisija bo b kratkem sprejela Sporočilo o „pristopu Skupnosti pri preprečevanju naravnih in nesrečah, ki jih je povzročil človek. Veselimo se povratnih informacij Parlamenta o predstavljenih idejah.

Komisija želi tudi poudariti pomembnost napredka na področju ponovnega pregleda ureditve Solidarnostnega sklada. Predlog bo pomagal pospešiti odzivnost, s tem ko bo omogočil predplačila in zagotovil poenostavljene kriterije za sprostitve Sklada v krajšem času. Medtem ko Parlament z veliko večino podpira predlog Komisije, Svet ni dosegel nobenega napredka.

Te pobude pomagajo oblikovati pristno evropsko politiko vodenja v primeru nesreč, Komisija pa upa, da bo Evropski parlament še naprej podpiral prizadevanja za okrepitev zmožnosti EU za preprečevanje naravnih in nesreč, ki jih je povzročil človek.

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Podpredsednica

Christine De Veyrac, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospoda predsednica, govorim v imenu svojega kolega Alaina Lamassoureja. Novembra 1999 sem v tem Parlamentu spregovorila po nevihti, ki je razdejala jugozahodni del Francije, da bi prosila za evropsko solidarnost v primerih, ko hude naravne nesreče prizadenejo naše države. Pred desetimi leti so mi povedali, da ni evropskega sklada, ki bi našim sodržavljanom pomagal v takšnih hudih časih.

Od leta 1999, ko so naravne katastrofe povzročale smrt in masovno uničenje po vsej Evropi, je bilo delovanje EU na srečo okrepljeno, ko je bil leta 2002 ustanovljen Solidarnostni sklad EU na pobudo Komisije in gospoda Barnierja. Ta sklad nam omogoča hitro in učinkovito ukrepanje v prilagodljivem okviru.

Glede na trenutno stanje menim, da moramo ta sklad čim prej mobilizirati in pomagati prizadetim območjem, zato s tega vidika podpiram pozive francoske vlade, naj čim prej pomagamo. Gospa Vassiliou, zabeležila sem željo Komisije, naj se stvari pospešijo. Prav zares obstaja nujna potreba po obnovi poškodovane infrastrukture.

Nujno pa je treba ukrepati tudi na področju gozdov. To sem želela poudariti, saj je nevihta uničila med 60 % in 70 % gozdov na jugu območij Gironde in Landes, medtem ko si je ta gozd, eden največjih v Evropi, komaj opomogel od škode, ki jo je utrpel v letih 1996 in 1999. Zavedate se, da ni zavarovanja za tovrstno škodo in da so gozdarji popolnoma obubožali zaradi te nesreče. Pokazati moramo solidarnost in jim pomagati ponovno zgraditi naravno bogastvo teh regij.

Pred koncem mi še dovolite, da spomnim na žrtve nevihte Klaus v Franciji, Španiji in Italiji ter izrazim podporo njihovim družinam.

Kader Arif, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, gospa Vassiliou, gospe in gospodje, podobe pravkar omenjene nevihte iz leta 1999, ki je prizadela jugozahod Francije in povzročila ogromno škodo, so še vedno žive v našem spominu.

Ni dovolj le, da rečemo, da Evropa ni bila pripravljena na to, da se v tako kratkem času ponovno spopade s takšno tragedijo. Nekateri na to gledajo kot na udarec usode, sama pa menim, da je to strašen primer podnebne spremembe, katero ste pravkar omenili, gospa Vassiliou, in za katere le predlagamo okvirne rešitve, namesto da bi poskrbeli za nujne ukrepe. To situacijo moramo rešiti odgovorno. Na žalost pa moramo biti pripravljeni, da se bomo v prihodnje soočali s še hujšimi nesrečami.

24. in 25. januarja letos je v nevihti Klaus, ki je prizadela južno Evropo, umrlo 11 ljudi v Franciji, 14 v Španiji in 3 v Italiji. Povzročila je ogromno škodo, uničila šole in številne domove, prekinila oskrbo številnih gospodinjstev z elektriko, ogrevanjem, pitno vodo in telefonom in nekatere sektorje, kot je na primer lesna industrija, potisnila v kritično situacijo.

Poleg tega, da želim izraziti solidarnost družinam žrtev in vsem prizadetim ter podporo lokalnim svetovalcem, bi želel izkoristiti ta forum in pozvati Evropsko skupnost, saj je treba povedati, da takšna situacija zahteva evropski odziv in zlasti evropsko solidarnost.

V Franciji je bilo razglašeno izredno stanje naravne katastrofe, kar bo pomagalo žrtvam katastrofe, vendar pa to ne zmanjša potrebe po usklajenem evropskem ukrepanju in okrepitvi prizadevanj držav članic, da bi zaščitile ljudi, okolje in lastnino v krajih in regijah, ki jih je prizadela nesreča.

V praksi to pomeni zlasti centralizacijo informacij na evropski ravni, da bi s tem zagotovili natančno oceno škode. Nato moramo sprostiti potrebna sredstva in zagotoviti podporo lokalnim oblastem, ki se srečujejo z velikimi izzivi. Zlasti moramo podpreti javne službe, ki se izjemno trudijo in ki jih močno potrebujemo, če želimo popraviti infrastrukturo in opremo v sektorjih oskrbe z energijo, vodo, komunalnimi storitvami, prevoza in telekomunikacij, zdravja in izobraževanja.

Nesreče v preteklosti so pokazale, da je nujno ukrepanje na evropski ravni, saj je le tako mogoče preprečiti naravne nevarnosti, to pa mora biti vključeno kot eden od ciljev Evropskega sklada za razvoj podeželja. Evropa mora od v prihodnosti dokazati svojo sposobnost, da se odzove in svojo solidarnost spremeni v praktične ukrepe. Zato upam, čeprav ste to pravkar povedali, da bo Komisija upoštevala to sporočilo in mobilizirala vsa potrebna sredstva za ukrepanje v te nujni situaciji, zlasti preko Solidarnostnega sklada EU in Finančnega instrumenta za civilno zaščito.

Za konec pa naj povem še, da je podobno kot pri požarih leta 2007 v Grčiji ta nevihta pokazala na potrebo po enotah za civilno zaščito, ki jih bo mogoče takoj mobilizirati na vseh kriznih območjih. Zanima me vaše mnenje o tej zadevi, gospa Vassiliou, pa tudi odziv na zahtevo Parlamenta, ki jo je predstavil v Resoluciji z dne 27. aprila 2006 glede ustanovitve Evropskega observatorija za naravne nesreče, s čimer bi zagotovili učinkovitejši evropski odziv v primeru tovrstnih nesreč.

Jean Marie Beaupuy, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospa predsednica, gospa Vassiliou, 18. novembra lani sem prav tukaj povedal naslednje: „ne vemo, kje bo udarila naslednja nesreča in v kakšnem obsegu, nedvomno pa smo lahko prepričani v eno stvar, namreč, da se bo kmalu nekje ponovno zgodila nova nesreča. Ko se bo to zgodilo, bodo naši sodržavljeni, ki že 50 let živijo v domnevno združeni Evropi, zgrnili okrog nas in nas vprašali: „Kaj ste storili?“. Ponavljam, to sem povedal tukaj, novembra lani.

Bolj ali manj enako sem povedal prav tako tukaj novembra 2006, namreč: „področje, na katerem Evropejci pričakujejo učinkovite odzive Skupnosti, je področje naravnih nesreč velikih razsežnosti“.

Povedal sem, da je to lahko videl vsak, pri nesrečah, kot je na primer cunami, in nadaljeval: „zato skupaj s svojo skupino podpiram izvedbo preventivnih ukrepov in vzpostavitve zmogljivosti za hitro odzivanje na posledice tragedije. V zvezi s tem bi rad opozoril na kakovost Barnierjevega poročila, ki dobro predstavlja problematiko in predlaga rešitve, ki so konstruktivne ne le z vidika učinkovitosti ampak tudi subsidiarnosti“. Gospa Vassiliou, še vedno smo navdušeni nad tem poročilom, saj vsebuje izjemno praktične in konkretne predloge. Vsebuje tudi proračunske postavke in pojasnjuje, da lahko 10 % Solidarnostnega sklada zagotovi financiranje. Na zelo pragmatičen način pojasnjuje, kako ravnati s partnerji v posameznih državah.

Dvanajst predlogov Barnierjevega poročila zagotavlja vse, kar je potrebno za ukrepanje na evropski ravni, kar bi se nekaj tednov pred prihajajočimi junijskimi volitvami zagotovo izkazalo kot dodaten pokazatelj koristnosti in učinkovitosti resnične evropske operativne solidarnosti.

Gospa Vassiliou, pravkar ste nam povedali, da upate na podporo Parlamenta. To podporo ste in boste vedno imeli. Kaj dela Svet, če pravite, da je vprašanje Svet? Sveta nocoj ni tukaj. Upamo, da bo po tej razpravi pozorno prisluhnil našemu pozivu, ki ni klic na pomoč, niti še en izraz presenečenja ob nedavni tragediji, ampak klic, naj prisluhne vprašanju, ki sem ga postavil pred nedavnim: „Kaj ste storili?“.

Gérard Onesta, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, gospa Vassiliou, gospe in gospodje, naj se za trenutek ustavim pri naravi nocojšnje tematike. Menim, da to počnemo pogosto, prepogosto. Vsakič, ko se nekje zgodi nesreča, se sestanemo tukaj in skupinsko javkamo, da seveda, kar se je zgodilo je tragedija, nato pa se poklonimo žrtvam.

Seveda tudi sama to počnem, skupaj z vsemi ostalimi, vendar pa menim, da se naša vloga ne konča tukaj. Kot je omenil moj kolega poslanec, je naša vloga načrtovanje prihodnosti, saj bodo vedno nove in nove naravne nesreče. To smo ponovno ponovili danes zjutraj, ko smo glasovali o Florenzovem poročilu. Zavedamo se, da je podnebje vedno bolj nemirno. Stoletna neurja se pojavljajo v desetletnih razmikih, še malo, pa bodo tukaj vsako leto. Kadar pa ni nevihte, je poplava, ko ni poplave, pa hudi gozdni požari.

Upoštevajoč vse to, kaj počne Evrope? Popolnoma se zavedam, da Svet ni sposoben nadnacionalne obravnave. Če damo skupaj 27 narodov, to še ne pomeni, da smo dobili velik celinski projekt. Ob vsaki tragediji zaradi tega trpimo posledice. Pravijo nam, naj „pozovem k solidarnosti“, toda, s katerimi sredstvi? Spominjam se Odbora za proračun, kjer smo se pogovarjali o sredstvih, točno za podnebna vprašanja, v višini nekaj deset milijonov evrov. Samo ta nevihta nas je stala 1,4 milijarde EUR. Koliko bomo morali plačati iz naslova zavarovanj, preden se bomo zavedli, da varovanje okolja in podnebje ni breme temveč naložba v prihodnost?

Mi pa kar naprej razpravljamo o potrebi mobiliziranja evropskih partnerjev, kadar udari nesreča. Toda, o tem smo že govorili, če se prav spomnim, enkrat tukaj, po eksploziji v tovarni AZF v mojem mestu leta 2001. Rekli smo, da moramo preučiti možnost evropskega posredovanja in pokazati, da v primeru humanitarne nesreče v Evropi beseda „solidarnost“ ni le koncept brez pomena, ampak da tudi konkretno ukrepamo. Kaj je po vseh teh letih nastalo iz evropskih intervencijskih sil?

Gospe in gospodje, ko je prišla nevihta, sem bil doma, v Toulousu. Sedaj vem, kaj pomeni velika okoljska nesreča. Če sem se moral naučiti, sem zdaj to izkusil na lastni koži, ko mi je uničevalo dom, dvigovalo ploščice in ruvalo okoliška drevesa. Zato zdaj vem, kaj preživljajo ljudje, ki jih doletijo nesreče: ljudje, ki v eni sami noči izgubijo vse, za kar so delali vse življenje.

Vendar pa, dokler se mi tukaj v Parlamentu in vi, gospa Vassiliou, člani Komisije in vsi odsotni, o katerih prihajo vse te obupno prazne klopi, namenjene Svetu, ne bomo zavedli, da moramo zagotoviti resnična proračunska sredstva, s katerimi se bomo borili z nesrečami in da se ne smemo zadovoljiti s praznimi besedami, saj dokler nam ne bo uspelo zagotoviti evropske solidarnosti z dejansko vzpostavitev hitrega odzivanja, celinske civilne intervencijske skupine, bomo še naprej, tragedijo za tragedijo, skupinsko javkali.

Pravi odgovor za nevihto Klaus je bil morda dan danes zjutraj, ko smo se pripravljali na Köbenhavn, lahko da bo dan jutri, gospa Vassiliou, ko bodo končno sproščena sredstva in ustanovljena civilna delovna skupina, ki jo tako zelo potrebujemo na evropski ravni.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospa predsednica, gospa Vassiliou, nevihta, imenovana „Klaus“ v nemščini oziroma „Nicolas“ v francoščini je opustošila osem departmajev na jugozahodu Francije, kjer sem doma, zlasti na območju Landesa, najhuje so bili prizadeti gozdovi. Na tleh leži količina lesa, ki je enaka šestletni sečnji, torej 50 milijonov kubičnih metrov dreves, ki jih je podrl oziroma polomil veter na več kot 300 000 hektarih.

Najprej moramo počistiti gozd in preprečiti, da bi les zgnil. Potrebno je nadomestilo v višini 5-10 EUR na kubični meter odstranjenega lesa, torej skupaj okrog 500 milijonov EUR, višina pomoči, ki jo je najavila Francija. Potem pa bo treba gozd ponovno zasaditi in zasejati, kar bo predstavljalo 20-letno luknjo v lesni industriji. Ta industrija pa obsega sečnjo, kavarne, v katerih delavci pijejo kavo, prevoznike, prodajalce in tako dalje.

Naslednja prizadeta industrija je reja perutnine, ovc in goved. Odrngane so bile strehe, izgubljene živali, uničena skladišča krme. Potreba po evropskem skladu kmetijskega zavarovanja proti podnebnim in zdravstvenim nevarnostim. Francosko predsedstvo je o tem že govorilo in enako bi moralo storiti češko predsedstvo.

Tretja skupina žrtev je tiho, saj te žrtve niso nikoli omenjene: starejši in ljudje v oddaljenih francoskih vasicah, ki še vedno nimajo elektrike. Ustvariti moramo strategijo evropske „četrto življenjsko obdobje-podnebje“, podobno kot je strategija „podnebje-energija“, kar pomeni, da moramo reševati vpliv milijonov ljudi, starejših od 80, 85 let. Ustvariti moramo moderno gospodarstvo za četrto obdobje, da bi se izkopali iz krize in se izognili geriatrični evropski Ruandi, kakršna postaja, gospodarstvo z moderno gradbeno industrijo, farmacevtskimi in medicinskimi raziskavami in novo mrežo, s katero bomo preprečili, da bi imela Evropa „gabonski“ zdravstven sistem. Zlasti pa moramo preprečiti te podnebne incidente in zagotoviti priložnost, da se bomo igrali Darwina in naravno selekcijo, medtem ko bi morali graditi Evropo življenja.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, najprej bi se želela zahvaliti komisarki za solidarnost.

Kot smo že omenili so 24. in 25. januarja številne države na jugu unije čutile posledice hude nevihte, v kateri je veter v mnogih delih iberskega polotoka dosegal hitrost tudi do 200 km na uro, v le nekaj urah pa je padlo do 30 % letne količine padavin.

Rezultat nevihte je bila huda škoda na premoženju, storitvah in javnih objektih, tako v podeželskih kot tudi v urbanih skupnostih, ter številne prekinitve oskrbe z električno energijo. Najhujša posledica pa je bila izguba 11 življenj po vsej Španiji, in sicer zaradi slabe gradnje in nesreč, ki so jih povzročili močni sunki vetra.

Eden najbolj tragičnih dogodkov pa je bila smrt štirih otrok v starosti od 9 do 12 let v kraju Sant Boi de Llobregat v Kataloniji, kjer je veter uničil telovadnico, v kateri so otroci igrali košarko.

Poleg objokovanja izgube tako številnih nenadomestljivih človeških življenj in izražanja solidarnosti z žalostnimi družinami, mora Evropska unija ukrepati, kot je to storila v drugih primerih, z mobilizacijo bodisi Solidarnostnega sklada ali drugega ustrežnejšega sklada in odpravo materialne škode, ki jo povzročijo takšne nesreče.

V Kataloniji je bilo prizadetih dvajset tisoč hektarov gozda, od česar je 75 % hudo ali zelo hudo poškodovanega. Potrebni so ukrepi, s katerimi bomo zmanjšali prihodnje tveganje ognja; povsem jasno je, da mora biti ta naloga opravljena do poletja.

Nadalje, v rekah, potokih in drugih vodotokih so ogromne količine raznovrstnih naplavin. Te lahko ovirajo tok vode in obstaja nevarnost lokalnih poplav.

Glede na te in številne druge učinke in ob upoštevanju dejstva, da še nimamo dokončne številke materialne škode, ki jo bo Španija seveda predložila v obliki zahtevka za pomoč iz Sklada, menimo, da bi morala Evropska komisija pomagati tem regijam pri vzpostavitvi normalnega stanja. To bi dopolnilo obsežna prizadevanja javnosti v prizadetih državah članicah in dalo prednost odpravljanju hude škode s ciljem čimprejšnje ponovne vzpostavitve normalnih življenjskih pogojev in gospodarske stabilnosti na tem področju. Prizadete regije se srečujejo z upadanjem gospodarske dejavnosti, slabšanjem stanja okolja, izpadom kmetijske proizvodnje, prenehanjem poslovanja številnih podjetij, masivno izgubo dreves in podobno.

Glede na značilnosti in učinke nevihte Komisijo prosim, naj čim prej zagotovi razpoložljivost teh sredstev. Namenjena so zlasti naravnim nesrečam z resnimi posledicami za življenje, gospodarstvo države članice oziroma regije Unije. Cilji operacije, ki bi bila deležna subvencije, vključujejo ponovno vzpostavitev delovanja infrastrukture, popravilo opreme za oskrbo z elektriko in vodo ter čiščenje prizadetih območij.

Komisarka, iz teh razlogov vas prosim, čim prej mobilizirajte ta sredstva, takoj, ko boste prejeli vse potrebne informacije.

Anne Laperrouze, (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, kot so izpostavili moji kolegi poslanci, je ta nevihta terjala ogromen davek. V Franciji in Španiji so mnoge žrtve in nocoj smo v mislih z njimi in njihovimi družinami. Na jugozahodu Francije je bilo uničenih 200 000 hektarov gozdov.

Nevihta je dejansko uničila 60 % gozdov v Landesu. V času divjanja nevihte je bilo brez elektrike 1,7 milijona domov, 3 200 gospodinjstev v območju Landes pa še vedno nima elektrike. Več tisoč jih je ostalo brez telefonskih povezav in z motnjami v preskrbi z vodo. Številne ceste so še vedno neprevozne zaradi ovir, kot so podrta drevesa, električni vodi, poplave ali zemeljski plazovi. Pristojne službe skušajo čim prej ponovno vzpostaviti normalno stanje.

Kljub temu, da sem vesel, da se je francoska vlada uradno zavezala, da bo poskrbela, da bodo prizadeta območja v Franciji prejela pomoč iz tega sklada, obžalujem dejstvo, da se francoskemu predsedstvu ni zdelo vredno zahtevati pregleda tega sklada.

Kot ste vi, komisarka, pa tudi kolegi poslanci dejali, ta sklad še vedno blokira Svet ministrov. Po mnenju Parlamenta gre za kritje velikih naravnih nesreč, ki povzročajo resno škodo prebivalstvu in okolju, kot so poplave, požari in suša. Z vključevanjem pojavov, ki jih povzroči človek, kot so na primer katastrofe zaradi terorističnih napadov, pa smo šli še korak dlje.

Naš Parlament je tudi izjavil, da podpira znižanje praga pomoči. Če se vprašamo, ali ta Solidarnostni sklad deluje za prizadete regije, lahko vidimo, da tvegamo, da bomo padli pod prag škode. To je situacija, v kateri je konec koncev prizadetih več držav. Zato menim, da bi bilo treba pregledati tudi ta prag in s tem pokazati, da lahko evropska solidarnost dejansko obstaja.

Kot ste dejali, komisarka, in kot so poudarili tudi kolegi poslanci, se bodo takšni dogodki ponavljali zaradi rezultatov klimatskih sprememb. Komisija je že objavila Sporočilo o prilagajanju podnebnim spremembam.

Pomembno je, da Solidarnostni sklad postane pristen evropski instrument za zaščito državljanov. Čas je, da Evropa v tragičnih razmerah pokaže, da lahko zaščiti svoje državljane.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Gospa predsednica, najprej bi rad seveda izrazil sožalje in sočustvovanje z družinami, ki žalujejo in vsemi žrtvami, ki so bile odrezane in so še vedno brez elektrike, vode ali storitev javnih služb.

Komisarka, poslušal sem vaše obljube – ki se mi zdijo ustrezne –, da bodo ukrepi preprečevanja krize združeni, vendar pa je tema tega večera, če lahko tako rečem, nadomestila za zadnjo krizo.

To je tretja katastrofalna nevihta v 20 letih. Kot se boste spomnili, je bila prva julija 1988 v Britaniji. Takrat zabeležena hitrost vetra je še vedno rekordna: prek 250 km/h. Druga, ki je bila razsežnosti brez primere, je nevihta, ki je divjala 27. decembra 1999. Ta je prvič podrla večino naših gozdov. Tretja nevihta pa je divjala 24. januarja 2009. To vem zato, ker živim v departmaju Gironde, zelo blizu gozdov.

Najprej se moramo vprašati, kakšno dodano vrednost lahko zagotovi Evropska unija. V gozdarstvu je situacija katastrofalna, grozi nam, da se bodo gozdarji nehali ukvarjati z gozdarstvom, saj nekateri med njimi menijo, da ta poklic ni trajnosten.

Zato moramo vzpostaviti načrt in sam sem med tistimi, ki so bili že pred skoraj desetimi leti pripravljeni na skupno krizno organizacijo, s pomočjo katere bomo lahko prodali ves les, ki ga moramo zdaj dati na trg pod prisilo, brez vpliva na ceno: to bi lahko storili z blokiranjem dobav iz drugih evropskih regij, financiranjem prevoza in zagotavljanjem, da bo možno to zemljo hitro ponovno zasaditi; sicer menim, da bo postal predmet špekulacij ali bo celo zapuščen. Tukaj imamo problem, v katerem ima Evropska unija posreden interes.

Nadalje bi rad omenil gojitelje ostrig. Danes je ta poklic v hudih škripcih. V težavah je bil že leta 2002, po podobni nesreči, ki nikakor ni bila naravnega izvora, namreč potopitev ladje *Prestige*, zato sedanji gojitelji ostrig v zalivu Arcachon izgubljajo vsakršno upanje, da se bodo zopet pobrali.

Nazadnje pa želim, da se mobilizira Solidarnostni sklad Evropske unije. Seveda se strinjam s tem, kar je povedala gospa Laperrouze. Sveta danes ni tukaj. Nič hudega ne bo in mislim, da nikakor ni dobro, da noče spremeniti pravila, zaradi je danes tako težko mobilizirati ta sklad.

Poleg tega vas tudi sprašujem, ali ga je mobilizirala francoska vlada. Sem med tistimi, ki si bodo prizadevali, da to stori, saj menim, da je zelo pomembno, da volivci nekaj mesecev pred volitvami vedo, da obstaja evropska solidarnost in da v Evropi ne dominira le trg.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Gospa predsednica, komisar, 23. januarja sem bila v Galiciji, ko so vetrovi s skoraj 200 km na uro prizadeli mojo regijo: opustošenih je bilo več kot 40 000 hektarjev gozda, komisarka.

Galicija ima največjo gostoto gozdnih površin v Evropski uniji. Po prenehanju nevihte, je bilo zaradi vetra podrtih na stotisoče dreves, ceste so bile zaprte, pretrganih pa je bilo več kot 500 km visoko- in nizkonapetostnih električnih vodov, ki še vedno niso bili v celoti popravljani.

Več kot 300 000 naročnikov, vključno z mano, je bilo brez elektrike, v nekaterih primerih tudi več dni, prekinjene pa so bile tudi telefonske storitve.

Nevihta je povzročila veliko škodo in močno poškodovala domove, infrastrukturo, podjetja, tovarne, obrate, športne objekte, kot tudi javne in občinske stavbe.

Vlada v Galiciji se je na najhujšo nevihto vse odkar se beležijo podatki, odzvala s pomočjo v višini 17 milijonov EUR, ki naj bi bila hitro odobrena v obliki začetne pomoči vsem prizadetim in subvencioniranih popravil škode.

Kot vemo in kot je bilo tu že omenjeno, sta 26. januarja dve državi najbolj prizadeti državi članici, Francija in Španija, zaprosili za evropsko pomoč za škodo, ki jo je povzročila nevihta. Ker je mogoče škodo, ki smo jo utrpeli, opredeliti kot neobičajno nesrečo v skladu s pogoji prevladujoče uredbe o solidarnostnem skladu, sta vladi teh dveh držav članic najavili, da sta začeli s pripravami za zaprosilo pomoči iz sklada.

Vendar smo, komisarka, ponovno, kot v primeru nedavnih poplav v Romuniji, ugotovili, da so zahteve uredbe tako restriktivne, da dejansko te nesreče ni mogoče obravnavati kot hude.

Rada bi spomnila, kot ste vi sami in drugi poslanci to že storili, da je Komisija predstavila svoj predlog leta 2005 in da je leta 2006 Parlament podprl reformo uredbe o strukturnih skladih. Od takrat je gradivo blokirano v Svetu, ki je zadrževal predlagano reformo več kot dve leti.

Zaradi vseh teh razlogov, komisarka, in glede na to, da gre za izjemne okoliščine, nesreča pa je imela resne negativne posledice na življenjske pogoje in gospodarsko stabilnost prizadetih regij, vas pozivam, da sprostite sklad, kot dokaz solidarnosti s prizadetimi državami članicami, zlasti pa s prizadetimi državljani. Zagotoviti bi jim morali finančno pomoč, saj verjamem, čeprav ne gre za tako velik znesek, da bi to pomenilo neposreden in nujno potreben dokaz evropske solidarnosti.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Najprej bi rad izrekel podporo družinam, ki jih je ta nesreča prizadela. Skupaj z drugimi sem lahko nemo opazoval dramatične posledice nevihte Klaus. Prav tako sem spremljal prvo posredovanje prizadetih držav, kot tudi drugih evropskih držav, na kraju samem.

Ker smo govorili zlasti o posledicah in skladih za vzajemno pomoč, bi rad od Komisije izvedel kaj več o specifičnih projektih, pri katerih je dejansko mogoče izvajati zaščitne mehanizme v primeru takšnih nesreč, da vsaj v prihodnje ne bo več prihajalo do smrtnih žrtev.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospa predsednica, tako kot številni drugi, tudi sama sočustvujem z družinami, ki jih je močno prizadela ta nevihta in naj podprem pozive k večji prilagodljivosti Solidarnostnega sklada.

Vendar pa bi vas hkrati rada opozorila na širši problem. Ni tako resno, kot problem o katerem sedaj teče razprava, vendar v vseh državah članicah občasno prihaja do naravnih nesreč, tu mislim na okraje, ki jih zastopam – Offaly, http://en.wikipedia.org/wiki/County_Laois – o "County Laois" in Louth –, kjer so nas prizadele zelo nenaravne in nesezonske poplave. Prizadetih je bilo majhno število družin, ne dovolj, da bi to kdor koli opazil, vseeno pa se ne bodo mogli izogniti resnim posledicam. Mogoče bi morali iskati načine financiranja v okviru politike financiranja podeželja ali skupne kmetijske politike ter ustanoviti sklad za težke socialne razmere, predviden za takšne primere, ki obstajajo in kjer je potrebna pomoč.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Gospa predsednica, komisarka je v svojem uvodnem govoru omenila številne nesreče, med drugim tudi vročinski val v Franciji pred nekaj leti, ki je terjal med 12 000 in 14 000 življenj. Samo da razčistimo stvari, tu ni šlo za nevihto ali hitro poplavo ali katero koli drugo obliko naravne nesreče. Vročinski val je trajal pet do šest tednov in smrtne žrtve smo beležili v obdobju petih do šestih tednih. Večina ljudi, ki je umrla so bili invalidi ali starejši ljudje v domovih za ostarele ali oskrbi na domu, medtem ko so bile njihove družine na počitnicah. Francoska vlada ni pozvala družine ali osebja, naj se vrnejo s počitnic, prav tako ni nikoli pozvala na pomoč vojske ali katere druge reševalne službe. Preprosto je dopustila, da so ljudje umirali, teden za tednom.

O tem incidentu sem se pogovarjala s številnimi ljudmi v Franciji, saj sodelujem v projektu za reševanje invalidnih ljudi, ki so v težavah in ga financira Komisija. Šlo je za škandal, za škandal na katerega ni nihče opozoril ali prepoznal. Komisijo bi zaprosila, če lahko preišče ta vročinski val, preišče obseg smrtnih žrtev in ugotovi, da Francija ni storila ničesar, da bi to preprečila, čeprav je bilo v jesen, ko so bili ljudje pokopani, v registru socialnih služb 14 000 ljudi manj.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, vsi smo se v svojih državah že kdaj srečali z okoljskimi katastrofami, naravnimi ali katastrofami, ki jih je povzročil človek. Zato z vami popolnoma delim vaše razmišljanje in vaše skrb.

Solidarnostni sklad je do sedaj zagotovil pomoč 20 državam članicam, med drugim štirikrat Franciji, Nemčiji, Grčiji, Cipru, Portugalski in številnim drugim – skupaj dvajsetim –, kljub temu se zavedam, tu se popolnoma strinjam z vami, da moramo to še izboljšati. Poskrbeti moramo, da bo še bolj praktičen in zagotavljal večjo pomoč državam članicam. Še naprej si moramo prizadevati, da bi te izboljšave potrdil Svet. Veseli me, da je to odobril Parlament, saj bo vaša podpora v veliko pomoč pri naših prizadevanjih.

Kot sem že v uvodu rekla, je Komisija v celoti zavezana, da bo pomagala Franciji in Španiji, ki ju je prizadela zimska nevihta Klaus, ter bo uporabila vse ustrezne evropske instrumente, da bi tako izrazila evropsko solidarnost z njima. Komisija je pripravljena preučiti možnosti črpanja iz Solidarnega sklada, vendar najprej potrebujemo vlogo za to s strani Francije in Španije. Da zaprosita za pomoč, imata na voljo 10 tednov časa.

Postavljeno mi je bilo vprašanje ali imamo v načrtu še druge ukrepe za izboljšanje sistema solidarnosti za države članice v primeru naravnih nesreč, zato bi rada omenila, da poleg ponovnega pregleda Solidarnostnega sklada, pripravljamo tudi sporočilo, katerega namen je opredeliti ukrepe, ki bi jih bilo mogoče vključiti v strategijo Skupnosti za preprečevanje naravnih nesreč in nesreč, ki jih je povzročil človek.

Če povzamem, Komisija je mnenja, da je Solidarnostni sklad že sedaj zelo uporaben instrument, seveda pa je še prostora za izboljšave in v tej smeri si bomo še naprej prizadevali.

Predsednica. – Razprava je končana.

Pisne izjave (člen 142)

Zita Pleštinská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Nevihta Klaus je 23. – 25. januarja divjala po jugozahodu Evrope ter povzročila znatno škodo. Med nevihto je veter dosegel hitrosti tudi do 194 km/h. Nevihta je terjala 18 žrtev v Španiji, Franciji in Nemčiji, število žrtev pa bi bilo še večje, če ne bi bil vzpostavljen sistem zgodnjega opozarjanja.

Na Slovaškem smo z občutkom globokega sočustvovanja prek televizijskih zaslonov spremljali potek grozne tragedije v vasi Sant Boi de Llobregat, kjer so življenje izgubili štirje otroci, po tem, ko je odpihnilo streho na športni dvorani. Vsem družinam, ki so zgubili družinske člane, bi rada izrazila iskreno sožalje.

Solidarnostni sklad je uporaben instrument. V EU je bil ustanovljen po poplavih avgusta 2002. Pomoč iz sklada je namenjena državam članicam in pristopnim državam, ki so jih prizadele večje naravne nesreče. To velja za nesreče, ki so povzročile škodo, ocenjeno na več kot 0,6 % BDP-ja prizadete države. Po nevihti novembra 2004, ki je uničila 2,5 milijona kubičnih metrov lesa, je Slovaška iz tega sklada prejela 5.667.578 EUR.

Zaradi podnebnih sprememb v Evropi se število nesreč nenehno povečuje, kar nas sili v to, da sprejmemo pravila, ki ne bodo zagotavljala samo hitre in prilagodljive finančne pomoči, ampak tudi izvajanje preventivnih ukrepov proti različnim naravnim nesrečam.

16. Uporaba odpadnih olj, ki vsebujejo PCB, v obratu za recikliranje gospodinjskih odpadkov na Irskem (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o uporabi odpadnih olj, ki vsebujejo PCB, v obratu za recikliranje gospodinjskih odpadkov na Irskem.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, Komisija se popolnoma zaveda visokega tveganja polikloriranih bifenilov (PCB) za zdravje ljudi in okolje.

Incidenti, kot sta bila v Belgiji leta 1999 in na Irskem lani, so ponovno dokazali, da lahko celo majhne količine PCB povzročijo resno kontaminacijo krmne in prehranjevalne verige.

V zadnjih treh desetletjih je EU vzpostavila zakonodajo za zmanjšanje izpusta PCB in dioksinov v okolje, z namenom zmanjševanja izpostavljenosti ljudi ter varstva zdravja ljudi in okolja.

Ker pa ima oprema, ki vsebuje PCB, običajno dolgo življenjsko dobo, ostaja, kljub prepovedi uporabe PCB leta 1985, v uporabi še veliko te opreme, kar predstavlja enega izmed možnih virov izpostavljenosti ljudi.

Direktiva Sveta 96/59/ES z dne 16. septembra 1996 o odstranjevanju polikloriranih bifenilov in polikloriranih terfenilov (PCB/PCT) zagotavlja ustrezne načine, s katerimi je mogoče čim prej varno odstraniti opremo in odpadke, ki vsebujejo PCB, in veliko opremo še pred koncem leta 2010.

Vseeno pa ostajajo še znatne vrzeli pri popolnem izvajanju te zakonodaje. Komisija je morala sprožiti postopke za ugotavljanje kršitev proti večini držav članic v zvezi z obveznostjo vzpostavitve seznamov velike opreme, ki vsebuje PCB in načrtov za varno odstranitev PCB.

Zaradi teh postopkov za ugotavljanje kršitev se je splošno stanje izboljšalo. Trenutno tečeta le še dva takšna primera, vendar bosta kmalu zaključena.

Vse države članice so posredovale načrte glede dekontaminacije in/ali varne odstranitve popisane opreme in PCB, ki ga vsebujejo, ter za zbiranje in naknadno varno odstranjevanje opreme, ki vsebuje manj kot pet kubičnih decimetrov PCB (kot določa člen 11 direktive).

Kljub temu so potrebni dodatni napor. Da bi bilo mogoče zagotoviti učinkovitost načrtov za varno odstranjevanje PCB, bodo morale države članice dodatno izboljšati izvajanje obstoječe zakonodaje o PCB in evropske zakonodaje o odpadkih na splošno.

Komisija vse večjo pomembnost namenja ustreznemu izvajanju zakonodaje EU s področja odpadkov in aktivno podpira države članice pri boljšemu izvajanju njihove nacionalne zakonodaje na področju odpadkov.

Uredba št. 183/2005 o zahtevah glede higiene krme določa minimalne zahteve glede higiene krme, ki veljajo vse od primarne pridelave krme (na nivoju kmetije), pridelave, predelave in distribucije, do mesta krmljenja živali.

Nosilci dejavnosti poslovanja s krmo morajo vzpostaviti, izvajati in vzdrževati postopke, ki temeljijo na načelih HACCP. To pomeni prepoznavanje kritičnih kontrolnih točk in prepoznavanje, med drugim, možne kemične kontaminacije pri uporabi neposrednih postopkov segrevanja suhih sestavin krme.

Odgovornost za delovanje v skladu s temi zahtevami nosijo nosilci dejavnosti poslovanja s krmo, čeprav morajo ustreznost ukrepov, ki jih vzpostavijo ti nosilci, preveriti pristojni organi držav članic. V večini primerov se mora to opraviti z obiskom mesta samega.

Poleg tega morajo države članice v skladu s splošnimi načeli organizacije uradnega nadzora, določenimi v uredbi o uradni kontroli živil in krme, zagotoviti, da se nadzor izvaja redno na podlagi tveganja in dovolj pogosto. Ta uradni nadzor mora vključevati nadzor poslovanja s krmo.

Vloga Komisije je določena v členu 45 Uredbe (ES) št. 882/2004 o izvajanju uradnega nadzora. Strokovnjaki Komisije opravljajo preglede pri pristojnih organih v državah članicah, da bi tako preverili ali nadzor poteka v skladu z zakonodajo Skupnosti.

V skladu s tem členom je bila leta 2008 na Irskem opravljena splošna revizija v številnih sektorjih in poročilo o tem bo kmalu na voljo. Seznam ustanov, ki bodo revidirane, skupaj pripravijo nacionalni pristojni organi in revizorji UPV.

Načrt, ki je bil omenjen v vprašanju, ni eden izmed tistih, ko so bili pregledani leta 2008 v sklopu splošne revizije.

V incidentu kontaminacije z dioksinom na Irskem, je bilo ugotovljeno, da so bile vir kontaminacije krušne drobtine, ki so se uporabljale kot krma za živali. Krušne drobtine so bile narejene iz pekarskih odpadkov (piškoti s pretečenim rokom uporabnosti), ki se sušijo z neposrednim postopkom segrevanja. Pri neposrednem postopku segrevanja so zgorevalni plini v neposrednem stiku s sestavinami krme. Očitno je bilo uporabljeno gorivo kontaminirano s transformatorskim oljem, ki je vsebovalo PCB. Ustrezne odgovornosti različnih akterjev, od proizvajalca krušnih drobtin do dobavitelja goriva, bodo ugotovljene s pravno preiskavo, ki že poteka.

Rada bi poudarila velik pomen sprejetja celovitega pristopa k razvrščanju tveganj, ki vsebuje morebitna tveganja, ne le v zvezi z naravo vhodnih sestavin, v tem primeru krušnih drobtin, ampak tudi s postopkom samim.

Mairead McGuinness, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, rada bi se zahvalila Komisiji za zelo podrobno izjavo glede te teme.

Razlog, da nocoj razpravljamo o tem, je ta, da se poskušamo nekaj naučiti iz teh dogodkov in poskrbeti, da se ne bodo več ponovili. Težava je v tem, da smo leta 1999, ko smo ugotovili težavo v Belgiji, mislili, da smo dovolj zaostriili pravila in da se takšen incident ne bo več ponovil. Sedaj pa smo se znašli v tem in se dobro zavedamo posledic napak v sistemu, ne samo s stališča denarja – čeprav je to zelo pomembno za Evropsko unijo, za irsko državno blagajno, za davkoplačevalce – ampak tudi zaradi pomanjkanja zaupanja med potrošniki in škode, ki jo je na splošno utrpel irski sektor pridelave živil na trgih.

Vesela sem, da je sedaj prišlo do napredka in da ponovno pridobivamo na ugledu na mednarodnem trgu, hkrati pa se močno zavedam, da se zaradi irskih težav kmetje po celi Evropski uniji prav tako soočajo s problemi. Zaradi tega menim, da se današnja razprava ne nanaša le na Irsko. Iz vaše izjave je jasno, da se lahko ta problem, do katerega je prišlo na Irskem, ponovi tudi v drugih državah članicah. Menim, da bi prav to moralo biti izhodišče te razprave.

Vemo, da to olje ne bi smelo priti v krmno verigo. Ugotoviti skušamo, kako se je to zgodilo in – kot ste pravilno povedali – gre za predmet policijske preiskave, ki pa ima še čezmejno razsežnost. Upam, da nam bo uspelo ugotoviti točen potek dogajanja, da bi se s tem lahko izognili podobnim dogodkom.

Hkrati pa se pojavlja drugo vprašanje, ki ste ga omenili, in sicer, kako ravnamo z odpadnimi ali presežnimi živili. Trenutno je moderna reciklaža. To vsi podpiramo, saj si vsi prizadevamo za ekološko sprejemljivost in trajnost. Obstajata torej dve vprašanji: zlasti gre za vprašanje recikliranja olj – katerega ste se že dotaknili – in temu vprašanju je treba nameniti večjo pozornost, ne le zaradi PCB, ampak tudi na splošno, v zvezi z zbiranjem, distribucijo in ravnanjem z odpadnimi olji, čeprav še posebno skrb vzbujajo PCB.

V zvezi s presežnimi živili – ali odpadnimi živili, kot jih včasih poimenujemo – se moje stališče glasi, da je uporaba teh izdelkov v krmni verigi zelo pomembna, hkrati pa želim zelo jasno povedati, da če ne moremo zagotoviti njihove varnosti in načina, kako so predelana in se z njimi ravna, se bojim, da bomo morali prepovedati njihovo uporabo v krmni in prehranjevalni verigi.

Ne želim, da bi se to zgodilo, prav tako pa si ne želim, da bi se ponovili dogodki, podobni dogodkom na Irskem, in povezane posledice. Ta odpadna in presežna živila želim uporabiti zaradi njihove dobre kakovosti, ne pa zaradi tega, ker bi krmna veriga predstavljala ustrezno odlagališče – menim, da gre tu za pomembno stališče.

Prav tako moramo zelo odprto spregovoriti o celotnem vprašanju mešanja krme za živali. Kmetje radi kupujejo sestavine in sami mešajo krmo, zlasti to počnejo na večjih kmetijah. To je primerno, če imamo trden nadzor nad tem. Razumem, da se redno izvajajo kontrole, vendar pa je v tem primeru očitno prišlo do pomanjkljivosti pri preverjanju na trgu. Kmetje, ki so jih zasačili pri kršitvah in so bili kaznovani, ker so uporabljali ta izdelek, so mi večkrat prigovarjali: „Zakaj ni nihče prišel in preveril, kaj vse je prišlo na naše dvorišče?“

Glede vprašanja z uredbo verjamem, da so vzpostavljeni zelo strogi nadzori nad nosilci dejavnosti poslovanja s krmo z izdanim dovoljenjem – industrija sestavljene krme Evropske unije –, ki so posledica praks iz preteklosti, ki smo jih morali zaostriti.

Občutek imam, da v državah članicah skladnost še posebno strogo urejamo, hkrati pa ne pazimo na morebitne kršitve. Razmišljam zelo omejeno. Mogoče obstaja celo nagnjenost k temu, da, ko je opravljeno preverjanje ustreznosti dokumentov in so škatle odključane, vse skupaj opustimo in ne pogledamo, kaj se skriva pod površino.

Menim, da moramo še enkrat pregledati uredbo. Še enkrat jo bomo pregledali v finančnem sektorju, ponovno pa jo moramo pogledati tudi v prehranbenem sektorju. Prav tako menim, da kmetije na inšpektorje gledajo kot na utelešenje hudiča, ko vstopajo na kmetije. Zakaj kmetije inšpektorjev ne sprejmejo z odprtimi rokami in na njih gledajo kot zaščitnike njihovega posla?

Mislim, da moramo sedaj na osnovi te izkušnje spremeniti miselnost v celotni prehranjevalni verigi. Še zlasti pozdravljam objavo združenja irskih kmetov, ki bodo vzpostavili delovno skupino za živila. Zadnji čas, da kmetje prevzamejo del nadzora nad prehranjevalno verigo, v kateri predstavljajo prvi člen.

Vprašanje poceni sestavin sedaj ni najprimernejše, vendar pritisk na pridelovalce, da bi pridelovali čim ceneje, predstavlja del tega vprašanja in ga bo treba obravnavati.

Proinsias De Rossa, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, v zvezi s tem vprašanjem imam številne pripombe in seveda se ne strinjam popolnoma z gospo McGuinness glede tega, da „ne gre za Irsko“. Seveda gre za Irsko. Gre za najnovejši škandal v zvezi s tveganji na področju prehrane.

Varstvo človekovega zdravja mora biti glavna skrb pri tem vprašanju in pri tem govorimo o izvajanju direktive iz leta 1996. Žal je bila Irska ena izmed tistih držav članic, ki jih je bilo treba prisiliti z grožnjami o pravnem sporu, da so dejansko začele z izvajanjem te direktive, pet let kasneje, leta 2001. Zdi se, da postopek za izvajanje še vedno poteka in da so nadzorni postopki, ki so namenjeni zagotavljanju skladnosti, precej šibki. Glede na to, kar sem prebral o tem, najbolj preseneča pomanjkanje informacij o tem, kaj se je točno zgodilo v tem konkretnem primeru kontaminacije svinjine. Zdi se, da vpletena tovarna, ki je izdelovala krmo, ni bila pregledana že nekaj časa.

Prav tako moram povedati – in prepričan sem, da bi bila vlada presenečena, če bi me slišala –, da je bila sprejeta prava odločitev glede takojšnje zaustavitve distribucije in umika svinjine s prodajnih polic. Seveda so bili prizadeti številni nedolžni proizvajalci, mesarji in drugi, ki so zagotavljali skladnost: 90 % ali več izdelkov sploh ni bilo kontaminiranih. Vpletena tovarna je oskrbovala le približno 10 prodajal, tako da je v tem primeru šlo za velik ukrep, ki pa je bil primeren. Prizadevati si moramo, da bodo javnost in potrošniki lahko popolnoma prepričani, da so živila, ki jih kupujejo v supermarketih, v lokalnih trgovinah, neoporečna. Če ne bomo izvedli takojšnjih in korenitih ukrepov, s katerimi bi to zagotovili, potem menim, da smo premalo odgovorni.

Za komisarko imam dve vprašanji. Eno je, kot sem že povedal, da tukaj govorimo o izvajanju direktive iz leta 1996. Ali ni to zadosten razlog, da ponovno pregledamo to direktivo? Ali so standardi, ki so bili določeni v tej direktivi, sedaj ustrezni ali neustrezni? Ali si ne bi morali močnejše prizadevati, da bi PCB hitreje spravili

iz obtoka, kot je to predvideno, zlasti zaradi zamude pri dejanskem izvajanju direktive s strani številnih držav članic?

Moje drugo vprašanje se nanaša na načrt upravljanja, ki ga je Agencija za varstvo okolja na Irskem brez zadržkov pripravila v letu 2008, v katerem govori o kodeksu prakse, ki se uporablja tudi v načrtu, o upravljanju PCB in opreme v uporabi, ki vsebuje PCB. Rad bi vedel ali je kodeks prakse res v skladu z direktivo. Ali si ne bi morali prizadevati za strožjo uporabo pravil v zvezi z upravljanjem PCB? Nisem zagovornik tega, da se obtoži vsakega, ki tu in tam prekrši pravilo, vseeno pa menim, da bi morale, kadar gre za vprašanje varnosti živil, biti vzpostavljene kazenske sankcije za tiste, ki brezskrbno zlorabljajo svojo položaj.

Liam Aylward, v imenu skupine UEN. – Gospa predsednica, Irska industrija svinjskega mesa igra bistveno vlogo v irskem agroživilskem sektorju. Ta industrija je ocenjena na približno 1 milijardo EUR in neposredno ali posredno zaposluje 10 000 ljudi.

Glede na trenutno gospodarsko ozračje in vse višje stroške živil, je ključnega pomena, da storimo vse za ohranitev irskega sektorja svinjskega mesa, ki deluje v skladu z najvišjimi standardi Evropske unije in mednarodnimi standardi.

Z ugotovitvijo vsebnosti dioksinov v količinah, ki presegajo najnižji prag, v vzorcu svinjske masti v skladu z nacionalnim programom spremljanja ostankov, je bilo mogoče hitro ugotoviti, da je vir kontaminacije tovarna za proizvodnjo krme. Čeprav je vsaka kontaminacija naših živil vedno obžalovanja vredna, je ta incident pokazal na visoko raven nadzora nad varnostjo živil, ki so ga vzpostavili irski organi za zagotavljanje celovitosti prehranjevalne verige. Z drugimi besedami, nadzor je bil učinkovit.

Zato bi rad pozdravil uspešnost in hitrost ukrepanja s strani irske vlade in Oddelka za kmetijstvo v zvezi z odločitvijo o odpoklicu vseh izdelkov. Evropski in mednarodni trgi so se na to odločitev zelo dobro odzvali, prav tako pa tudi Evropska komisija. Kaže na to, kako resno kot država obravnavamo zadeve, povezane z varnostjo živil, istočasno pa smo lahko doma in v tujini ohranili ugled kot narod, ki proizvaja kakovostna živila.

Irski potrošniki so ponovno začeli kupovati svinjino, ko je ponovno prišla na police supermarketov, prav tako pa je prišlo do hitre obnovitve trgovine z večino evropskih in mednarodnih trgov. Seveda bo treba opraviti še dodatno delo, da bi bilo mogoče obnoviti trgovanje v celoti, na primer v obliki razširjenih oglaševalskih kampanj in tako dalje.

Odboru za kmetijstvo Oireachtas bi rad čestital za obširno preiskavo incidenta z dioksinom, ki je vključevala številna zaslišanja, med drugim tudi državnih organov, državnih agencij in predstavnikov industrije svinjine. Prav tako me veseli, da Oddelek za kmetijstvo izvaja dodatno preiskavo, ki jo vodi v evropskih krogih zelo dobro poznana oseba, profesor Patrick Wall.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, komisarka, v irskem primeru je to s pomočjo inšpekcij vsaj bilo ugotovljeno. Pred desetimi leti se je v Belgiji zgodilo veliko primerov zelo hitro. V obeh primerih se govori v nesrečah, ki naj bi se zgodile, vendar niso bile nikoli dokazane. Po 10 letih je primer v Belgiji sedaj zaključen. Ena oseba je bila pogojno obsojena na eno leto in pol. Vendar pa še vedno ni jasno, kako je snov prišla v izdelke. Zaradi tega lahko še naprej predvidevamo, da so bile strupene snovi namerno primešane v krmo, in sicer z namenom, da bi bilo mogoče znižati stroške odstranjevanja odpadkov. Zaradi tega je nekdo razredčil olje, ki je nato bilo dodano v krmo. V obeh primerih gre za transformatorsko olje.

Vse dokler ne bo izvedena rekonstrukcija teh nesreč in ne bo dokazano, da so res bile posledica gorenja, moramo domnevati, tudi na Irskem, da je prišlo do kaznivega dejanja, pri čemer so bile dodane strupene snovi, torej PCB. To pomeni, da moramo povečati pogostost inšpekcij, tako da kazniva dejanja ne bodo osredotočena na takšno krmo in ne bo veljalo prepričanje, da je to enostaven način za znižanje stroškov.

Odperta deklaracija, ki jo bomo jutri sprejeli, tako predstavlja dodatno priložnost, da boju proti kaznivim dejanjem ne namenimo še večje pozornosti, temveč da povečamo pogostost inšpekcij. Prav tako tveganj ne smemo določati zgolj s tega vidika, katere tovarne so vpletene, ampak tudi v zvezi s tem, kdo sploh vodi te tovarne in iz katerih virov je bilo to olje pridobljeno. Vemo, s kakšno vrsto ljudi imamo opravka, zato se morajo institucije zavedati, da le-ti v zvezi z inšpekcijami predstavljajo večje tveganje in morajo biti zaradi tega deležni strožjih inšpekcij.

Bairbre de Brún, v imenu skupine GUE/NGL. – (GA) Incident z visoko vsebnostjo dioksinov v irskih tovarnah povzroča kmetom na severu in jugu velike gospodarske težave. To so slabe novice v trenutnem gospodarskem

ozračju. Zaradi tako hitrega ukrepanja je trg lahko prepričan, da je irska svinjina neoporečna. Kakor koli že, nikakor ne moremo pričakovati, da se bodo tisti, ki so bili prizadeti, sami soočili s temi posledicami. Vem, da se nekatera izmed teh gospodarskih vprašanj nanašajo na druge komisarje, vendar je pomembno, da se dotaknemo naslednjih točk.

Namen načrta umika svinjskega mesa, ki ga je decembra 2008 pripravila irska vlada, je bil umik kontaminirane irske svinjine s trga. Kakor koli že, videti je, da ta načrt ne obravnava usode 4 000 kontaminiranih prašičev, ki so bili pripeljani v obrat za predelavo svinjskega mesa Vion v Cookstownu, v mojem okraju Tyrone, med 1. septembrom in 6. decembrom 2008.

Na srečo lahko brezpogojno zatrdimo, da je irska svinjina popolnoma neoporečna. Če ta obrat ne bo upravičen do odškodnin iz naslova programa podpore EU, pa obstaja nevarnost, da bo moral prenehati z obratovanjem.

EU mora zagotoviti, da ta predelovalni obrat ne bo prepuščen samemu sebi pri soočanju s posledicami sprejetja 4 000 kontaminiranih prašičev.

Če ne bo upravičen do odškodnine v skladu z načrtom umika svinjskega mesa, ki je bil dogovorjen med Komisijo in irsko vlado, mora biti dogovorjen podoben načrt med Komisijo in Oddelkom za kmetijstvo in razvoj podeželja v skupščini v Belfastu.

Evropska unija bi morala v duhu solidarnosti odobriti sofinanciranje potrebnih odškodnin za vse prizadete. 2009 bo za vse zelo težko leto – ne pozabimo na skrajno izjemne okoliščine, zaradi katerih so se številni ljudje v prehranbnem sektorju znašli v težkih pogojih, za katere niso bili sami krivi.

Ministri v skupščini v Belfastu in irska vlada bodo kmalu pripravili strategijo zdravja živali za celoten otok.

Potrebujemo pristop, ki bo veljal za celo Irsko in se ne bo nanašal le na zdravje živali, ampak bo vključeval tudi enoten zakonodajni pristop za celoten otok. Predpisi EU se morajo izvajati in veljati za celoten otok. Celo irski kmetje bi imeli koristi od takšnih razmer, odprava podvajanja pa bi povečala učinkovitost spremljanja predpisov EU.

Kathy Sinnott, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, moji kolegi so omenjali mračne kanale po katerih je PCB prišel v prehranjevalno verigo na Irskem. Verjetno je še slabše, če se včasih ozremo na zgodovino PCB. Poliklorirani bifenili so stari že skoraj 100 let. Izdelal jih je človek in že od vsega začetka je bilo očitno, da so zelo nevarni.

Več let so se uporabljali v kondenzatorjih, hidravličnih gorivih, lesenih talnih oblogah: vsekakor si tega ne želimo v prehranjevalni verigi. Vendar pa so si ljudje že od zgodnjih let prejšnjega stoletja pa do leta 1966, ko je švedski znanstvenik ugotovil kako nevarni so, zatiskali oči ter dopuščali njihovo uporabo, čeprav je vedno znova prihajalo do industrijskih nesreč.

Čeprav je bilo znanstveno potrjeno, je bila uporaba PCB na javnih mestih prepovedana šele v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja – 1972; celo takrat je bila dovoljena njihova uporaba, vse dokler niso bili leta 2000 popolnoma prepovedani. Zunaj je še vedno velika količina PCB, ki leži pozabljena že skoraj 100 let po tem, ko smo ugotovili, da te snovi predstavljajo težavo.

Kljub direktivi Komisije iz leta 1996, ki zahteva varno odstranitev PCB, se vedno znova in znova pojavljajo, zlasti v Belgiji in nedavno tudi na Irskem.

Vendar sem ugotovila, da so ljudje na Irskem zmedeni zlasti zaradi ene stvari. Spomnim se obiska pri mesarju približno v tem času – preprosto ni mogel razumeti. Dejal je, kako je lahko prišlo do tega, pa toliko smo naredili na področju sledljivosti. Točno vemo, od kod prihaja posamezno jajce, kdaj je bilo zneseno, če pa hočemo še več informacij, lahko ugotovimo točno na kateri farmi je bilo zneseno in tako dalje. Pa vendar je moral ta mesar, ki se sam oskrbuje s svinjino in je imel vse oznake itd., potem, ko smo ugotovili vir PCB, zavreči in uničiti vso svinjino.

Ne vem, kako je do tega prišlo, saj smo na Odboru za okolje res trdo delali; vi sami ste trdo delali, da bi zagotovili sledljivost, pa vendar, ko je prišlo do težav, nihče ni uporabljal teh sistemov. Mogoče so se uporabljali za iskanje kmetij, vsekakor pa se niso uporabljali za to, da bi nedolžne oprali krivde, kar je ljudi zelo drago stalo – prav tako pa je to drago stalo mojo državo, saj ni šlo samo za te posamezne dobavne verige, ampak je bila očrnjena cela država.

Precej zmešnjave pa je tudi glede drugih stvari. Danes govorimo o PCB in dioksinih, povsem upravičeno, ampak ali bomo porabili 100 let, preden bomo spoznali, da obstaja povezava med dioksini in sežiganjem? Za to si sama nenehno prizadevam, da dioksini, ki nastajajo pri sežiganju, ne bi prišli v prehranjevalno verigo.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, številni kmetje in predelovalna podjetja v mojem volilnem območju se soočajo z izgubami, ki dosegajo več milijonov funtov, za katere pa niso sami krivi, saj je kontaminirano krmo, kupljeno v dobri veri, dobavil obrat krme, kjer, ne glede na dobro prakso, ne upoštevajo veljavnih predpisov. Nobeno presenečenje ni, da med prizadetimi volivci obstaja precejšnja jeza.

Na komisarko bi rad naslovil več vprašanj. Če nanje danes zvečer ne bo mogoče dobiti odgovora, bi rad, da nanje odgovori v pisni obliki, če je možno.

Prvič, kakšna je zgodovina odgovornega obrata za recikliranje krme z vidika skladnosti s predpisi EU? Ali deluje po svojih zakonih, kot je bilo predlagano?

Drugič, ali je imel Millstream dovoljenje za uporabo zadevnega olja? Če temu ni bilo tako, ali ni bila država članica dolžna zagotoviti, da se takšno odstopanje od osnovnih zakonskih zahtev odkrije in odpravi?

Tretjič, ali je Millstream izvajal analize tveganja, ki temeljijo na HACCP in načrtu samokontrole, kot to zahteva uredba o higieni živil?

Četrto, ali je Komisija zadovoljna z obsegom in pogostostjo inšpekcij in pregledov, ki jih nalaga država članica temu obratu in v zvezi z njenimi proizvodi, glede na obveznost države članice, da mora imeti uradni načrt kontrol, ki temelji na oceni tveganj? Ali je šlo za malomarnost s strani irskih organov pri strogem izvajanju živilske zakonodaje in zahtev glede neoporečnosti živil?

Petič, v mojem volilnem okraju morajo zakoniti obrati krme delovati v skladu s strogim nadzorom in standardi, ki izhajajo iz sistemov zagotavljanja kakovosti. Zakaj ni enaka doslednost veljala pri recikliranju v Millstreamu?

Šestič, ali se je kdo zanašal na samocertificirano varnost v obratih krme in če je temu bilo tako, zakaj – to bi moralo biti dopustno le na majhnem obsegu nosilcev – je bilo dovoljeno, da se uporablja v tem primeru?

In zadnje, kakšna je točna pravna podlaga, na osnovi katere je Komisija soglašala z velikim izplačilom Irski, saj je tiskovni predstavnik Evropske komisije najprej zatrdil, da takšna osnova ne obstaja? Ali bo prišlo do ponovne obravnave v zvezi s kršitvami, če bo ugotovljeno, da je ta država članica kršila svoje zahteve?

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Ali je koristno, da nocoj ta razprava poteka na podlagi izjave, ki jo je Komisija, pa tudi vsi sami komisarka, že podala glede uporabe odpadnih olj pri pripravi krme na Irskem.

Razpravo bi rada še nekoliko razširila in vam povedala, da je ta incident prizadel veliko število držav članic, vključno z Romunijo, o kateri bom govorila, ali, če povem nekoliko natančneje: incident je prizadel mesno industrijo, zlasti pa potrošnike. Prizadel je industrijo, ki je zabeležila velike izgube v zelo kratkem časovnem obdobju in potrošnike, in sicer v času, vsaj v Romuniji, ko je poraba svinjine precej večja zaradi tradicije praznovanja Božiča.

Izredno dobro pa je deloval sistem obveščanja veterinarskih služb prek evropskega sistema za hitro obveščanje. Vendar pa so, razen tega ukrepa, izginile vse informacije. Za kakšne količine kontaminiranega mesa je šlo, kaj je bilo distribuirano in kje so končala živila, pa so vprašanja, na katera so bili podani le delni odgovori, v nekaterih primerih, pa jih sploh ni bilo. Kakšne so bile posledice zaradi tega? Paničen odziv med potrošniki in velike izgube za proizvajalce, kot tudi precej slaba sposobnost s strani odgovornih organov, da uspešno obvladajo takšen incident.

Po mojem mnenju imamo vsaj dva problema. Prva je kontaminacija z dioksinom, ki je posledica uporabe odpadnih olj, saj vsi vemo, da gre za snov, ki predstavlja veliko nevarnost, saj je zelo strupena za ljudi, celo v majhnih količinah. Kaj lahko storimo, da se takšen incident ne bi več ponovil?

Drugi problem je: kako izboljšati sposobnost odgovornih organov v državah članicah pri odzivanju in ukrepanju v tako nevarnih primerih?

V zvezi z zadnjo pripombo upam, da bo ta razprava dala nekaj odgovorov, vsaj na ti dve vprašanji.

Petya Stavreva (PPE-DE). – (BG) Gospa predsednica, komisarka, dame in gospodje, problem uporabe odpadnih olj, ki vsebujejo poliklorirane bifenile v obratih za recikliranje gospodinjskih odpadkov je ponovno izpostavil vprašanje v zvezi z zagotavljanjem neoporečnosti živil v Evropski uniji.

Najprej moramo izpostaviti, da problem ni posledica neke bolezni živali, ampak neustreznega spremljanja predvidenih ukrepov, ki se v Evropski uniji izvajajo v zvezi z varnostjo in higieno krme. Kljub vzpostavljenemu nadzoru, so bile visoke vsebnosti dioksina ugotovljene v času, ko je že prišel v svinjsko meso. Postavlja se vprašanje: zakaj ni bilo to ugotovljeno že prej?

Številni evropski državljani se danes sprašujejo ali ima Evropska unija na ustrezno zakonodajo, s katero bi od držav članic zahtevala, da uporabijo ustrezen nadzor nad varnostjo krme, s katero se hranijo živali. Nujno potrebujemo odgovor na to vprašanje, saj lahko ima neizvajanje varnostnih norm v le enem samem živilskopredelovalnem obratu usodne posledice in izgube, ki znašajo na stotine milijonov evrov.

Rada bi pozvala Evropsko komisijo, da izvede potrebne ukrepe, s katerimi bi okrepila nadzor, saj predstavlja neločljiv del politike Evropske unije za zaščito potrošnikov. Svinjsko meso z visoko vsebnostjo dioksina iz Irske je prišlo med drugim tudi v Bolgarijo, kot tudi v številne druge evropske države. Vendar se takšni incidenti ne smejo več dogajati v prihodnje, saj sta finančna in socialna cena, ki ju je treba za tem plačati, previsoki.

Na koncu bi se rada zahvalila gospe McGuinness za njeno pobudo, da bi to vprašanje preučila Komisija.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, nocoj obravnavamo uporabo odpadnih olj, ki vsebujejo PCB, v obratu za recikliranje gospodinjskih odpadkov na Irskem. Jutri bomo razpravljali o dajanju krme v promet in njeni uporabi. Jutri bomo ugotovili, da smo skupaj v tem sektorju že izvedli vrsto pomembnih in učinkovitih ukrepov. Pa vendar na tem področju še vedno obstajajo problemi. Prav zaradi tega je treba pet vprašanj, ki jih je gospa McGuinness zastavila v svojem vprašanju za ustni odgovor, resno obravnavati in nanje podati resen odgovor.

Komisarka, tudi sami ste govorili o vrzelih, ki jih je še treba zapolniti pri izvajanju naše zakonodaje v številnih državah članicah. Res je, da se je sektor krme gledano v celoti v zadnjih letih temeljito izkazal, vendar nekatera podjetja se ne zavedajo tveganj ali pa si pred njimi zatiskajo oči. Prav tako se zdi, da je v številnih državah še veliko prostora za izboljšave na področju inšpekcij, ki temeljijo na ustrezni podlagi tveganja.

Vsi med nami – Parlament, vse večje število kmetov, pa tudi potrošniki – pričakujejo ustrezno uporabo zakonodaje EU in ustrezno izvajanje pregledov. Zaradi tega sem prepričana, da moramo preučiti splošno živilsko zakonodajo, pogoje higiene hrane in krme ter izdajanja dovoljenj.

Da, želimo ustrezno uporabiti presežke živil. Osebo si želim, da bi se to zgodilo in da se presežki živil ne bi uničevali. Vendar pa mora biti zagotovljena sledljivost. Nezaželene snovi in produkti morajo biti izključeni na varen in kontroliran način. Ko podjetja, ki se ukvarjajo s krmo, pridobijo dovoljenje, je treba zagotoviti strokovno pristojnost njihovega osebja na področju varnosti hrane in krme.

Živila so podlaga za varnost hrane in na strani kmetov mora vladati gotovost, da so lahko potrošniki prepričani v neoporečno hrano.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospa predsednica, najprej bi se vam rad zahvalil za to razpravo. Kmetje so spoznali, kako ranljivi so in odvisni od tega, kar počnejo drugi.

Do tega je prišlo v Republiki Irski, ironično pri tem pa je, da je odpadno olje, ki naj bi bilo problematično, izhaja s Severne Irske. Vendar pa se je problem odrazil v krmni mešanici, ki prihaja iz Republike Irske.

Problem, ki je pri tem nastal, je v tem, da je kmetom, ki vzrejajo prašiče ali govedino v Republiki Irski, Evropska unija zagotovila pomoč in nadomestilo. Kmetje na Severnem Irskem pa so obtičali na suhem brez pomoči in podpore. Kmetje na Severnem Irskem so bili uničeni, številni pa bodo zgubili svoje farme in bodo prenehali s poslovanjem, čeprav sami niso nič krivi. Nič niso naredili narobe, zakrivili nobenega kaznivega dejanja in nocoj bi rad jasno in glasno povedal temu Parlamentu in komisarki, da so bili kmetje na Severnem Irskem prepuščeni na milost in nemilost, ne le s strani našega Oddelka za kmetijstvo, DARD, kot se imenuje na Severnem Irskem, ampak tudi s strani ministra, ki se zdi nespodoben, šibak in nezmožen reševanja tega problema.

Minister za kmetijstvo Republike Irske je jasno dokazal, da najprej poskrbi za svoje ljudi. To popolnoma razumem. Na komisarko naslavljam naslednje vprašanje: ali bomo prejeli kakršne koli informacije o preiskavi,

ki naj bi jo opravila policija na obeh straneh meje? Ali ste pripravljeni ukrepati na osnovi informacij, ki jih boste prejeli in ali ste pripravljeni zagotoviti, da bodo proizvajalci na Severnem Irskem deležni enake podpore, kot kmetje v Republiki Irski in da ne bojo na noben način finančno prikrajšani? Predvsem pa, to je moje zadnje vprašanje, ali boste zagotovili, da se takšni primeri ne bodo nikoli več mogli ponoviti? Zaradi vsega tega potrošniki nimajo več zaupanja, predvsem pa to pomeni uničenje proizvajalcev.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, kot pravi komisarka, je eden izmed virov izpostavljenosti ljudi snovi PCB prehranjevalna veriga. Vendar pa odprti ogenj in cigaretni dim predstavljata veliko večji vir izpostavljenosti za mnogo večje število ljudi. Pazimo na sorazmernost in ne dopustimo, da bi v tej razpravi zavladala histerija, naj bo manj vročična in naj temelji na informacijah.

Minimalne zahteve glede higiene krme so zelo pomembne in jih je treba strogo uveljavljati, vendar pa mora te zahteve spremljati tudi popolna sledljivost in identifikacija vseh mesnih izdelkov – ne le govedine, ampak tudi perutnine, svinjine in ovčjega mesa. V zvezi s tem sem pripravila spremembe trenutne zakonodaje, ki jih bomo v Parlamentu kmalu obravnavali.

Zadevna prašičja krma je bila dejansko kontaminirana zaradi krušnih drobtin, saj je Millstream Recycling za sušenje teh krušnih drobtin nenamerno uporabljal gorivo, ki ga je v dobri veri kupil od podjetja, s katerim je posloval več let in z njim ni imel nobenih težav. Poteka policijska preiskava in zadevno podjetje z njo v celoti sodeluje.

Trditev gospoda Allisterja, da je podjetje ravnalo malomarno, bi rada v celoti ovrгла. Preiskava bo pokazala, da temu ni bilo tako, torej bodimo previdni glede izjav.

Največji problem je bil v tem, da smo morali umakniti in uničiti 100 % vseh proizvodov iz svinjskega mesa, čeprav le kratkoročno. To je negativno vplivalo na sredstva za preživetje številnih irskih kmetov, pa tudi na ugled irskih prehranskih izdelkov v tujini, ker smo morali poseči po tako nesorazmernemu odzivu, kljub temu, da je bilo kontaminiranih le šest do sedem odstotkov naših prašičjih farm, saj je irski sistem identifikacije in sledljivosti popolnoma odpovedal na točki klavnic. Na irskem naj bi bili vsi prašiči označeni ali žigosani, vendar iz neznanega razloga na ravni klavnic ne moremo razlikovati teh prašičev, ki so bili krmljeni s kontaminirano krmo, od velike večine drugih prašičev, ki niso bili.

To vprašanje si moramo podrobno ogledati. Komisija mora preučiti celotno vlogo identifikacije in sledljivosti, predvsem pa moramo počakati na policijsko preiskavo, za katero menim, da bo presenetila številne ljudi.

Vpletena podjetja zelo obžalujejo, to so tudi javno povedala, škodo, ki je bila povzročena prehranjevalni verigi in irskemu ugledu, pa tudi za gospodarsko škodo, ki so jo utrpeli številni kmetje, ki so do sedaj kupovali njihova odlična krmila. Sedaj ponovno poslujejo in izdelujejo odlične krmne obroke, ki jih lahko kmetje mešajo.

Šlo je za grozen dogodek. Nihče ni želel, da bi se to zgodilo.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospa predsednica, poskušala sem ostati nepristranska glede te irske zadeve, saj nocoj nismo tukaj zaradi tega, vendar pa bi rada komisarki zastavila tri vprašanja: kakšna količina PBC je še vedno v obtoku; ali lahko zagotovite, da ne bo ponovno prišlo do onesnaženja prehranjevalne verige v naslednjih 23 mesecih, ko bo še vedno potekal postopek odstranjevanja; in ali bi Komisija predstavila poročilo o statusu izvajanja Uredbe o zahtevah glede higiene krme, ki bi ga tukaj radi slišali?

Hkrati pa bi rada Jimu Allisterju povedala, da to je čezmejni problem. Kontaminacija, kot jo razumemo in kot je ustrezno izpostavil Jim Nicholson, je prišla preko meje. Zato se ne strinjam s Proinsiasom. To je Evropski problem, saj vključuje čezmejno razsežnost. Kar se je zgodilo na Irskem, se lahko zgodi v kateri koli državi članici, ker – kot razumem – je v obtoku več tisoč ton PBC. Mogoče bi lahko komisarka tole pojasnila.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, ali je Komisija preiskala ali naredila rekonstrukcijo poteka dogodkov, ki so pripeljali do nesreče? Ideja o tem, da je sežiganje odpadnih olj in dim, ki je prišel v krušne drobtine, lahko povzročil kontaminacijo z dioksinom takih razsežnosti, namreč 200-krat povišano raven dioksina v svinjskem mesu – ne v krmi, ampak v mesu samem – je smešna. Še naprej bom domneval, vsaj dokler ne bo dokazano nasprotno, da je šlo za načrtno dodajanje.

Vsaka prometna nesreča je rekonstruirana in vedno je opravljena preiskava, kako je lahko do take nesreče prišlo. Tudi ta nesreča – če je to res bila – mora biti rekonstruirana in opravljena mora biti preiskava, če ta vrsta sežiganja in dim, ki pri tem pride v meso, res lahko povzroči tolikšno vsebnost dioksina v mesu. Kot

praktik bi rekel, da je vse, kar je bilo povedanega v zvezi s tem, nesmisel. Tukaj govorimo o načrtnem dodajanju, sami pa smo odlagališča za ta strup, ki se ne razgradi sam in se zato prenaša skozi številne generacije potomcev.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Razprava je izjemno zanimiva. Bojim se, da se bomo morali tudi v prihodnosti ukvarjati s podobnimi primeri. Nikoli ne moremo popolnoma izključiti kaznivega dejanja in ljudi, ki se okoriščajo na račun sistema.

Ena od stvari, o katerih se nocoj nismo pogovarjali, je sistem zasebnih znakov. Zakaj Komisija ne spodbuja bolj industrije, da bi opravljala svoje lastne preiskave in razvijala zasebne znake kakovosti? Komisija lahko potem reče „mi lahko opravljamo kontrole le na koncu, na prvi stopnji pa morate sami zagotoviti, da boste preverili svoje kolege in zagotovili, da se takšne stvari ne bodo dogajale. Če boste razvili ustrezen sistem, ga bomo spodbujali in priznavali.“ Zdi se mi, da jih moramo spodbujati od spodaj navzgor, da v prihodnje ne bi prihajalo do takšnih praks.

Jim Allister (NI). – Gospa predsednica, ni dvoma o tem, da je olje očitno prišlo s Severne Irske. Vendar to ni problem.

Dejstvo je, da se je Millstream odločil kupiti to olje, pri čemer je vedel, da ga bo uporabil v sušilnicah – pri obdelavi krme, pri sušenju krušnih drobtin – zakaj je torej kupoval olje takšne vrste, ne glede na to, od kod je prišlo?

Ali ga niso preverili državni inšpektorji in podjetje samo? Kolikor vem, je uporaba olja v takšnih okoliščinah nezakonita in predstavlja kršitev predpisov na področju živil in higiene. Vprašanje torej ni, od kod je prišlo, ampak zakaj je prišlo tja in zakaj je bilo uporabljeno za namen, za katerega je bilo uporabljeno.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, obtožbe gospoda Baringdorfa o načrtnem dodajanju tega onesnaževala v krmo so vredne vsega prezira in niso vredne nobenega poklicnega politika. Pustimo, da se zaključí ustrezna sodna preiskava.

Podjetje Millstream Recycling v celoti sodeluje. Imajo celotno evidenco, ki dokazuje, da so olje kupili od pooblaščenega podjetja iz Dublina, ki je dobavitelj olj. Kupili so ga kot reciklirano lahko kurilno olje, ki je primerno olje za uporabo v tem konkretnem postopku sušenja. Kupili so ga od pooblaščenega podjetja in z njihovega vidika so kupili reciklirano lahko kurilno olje; sprejemajo pa dejstvo, da so dobili transformatorsko olje, ki je povzročilo dioksine.

Poteka sodna in policijska preiskava. Počakajmo, da se postopki zaključimo in ne obtožujemo brez podlage, saj je to zelo resna zadeva, ki ji nikakor ne pomagajo histerične in panične reakcije.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospa predsednica, vsi se strinjamo – nihče ne zanika –, da je olje očitno prišlo s Severne Irske. Tega ne moremo zanikati. Ampak medtem ko se mi prerekamo, je na Severnem Irskem osem kmetov ostalo brez posla, prav tako pa tudi nekateri v Republiki. Tudi oni trpijo, tega se zavedam. To ni politična zadeva. Trpijo navadni ljudje, naši kmetje pa trpijo finančne posledice.

Resnica pa je – in s tem se moramo tako mi kot tudi vi, komisarka, sprijazniti – da je bilo v obtoku več ton svinjskega mesa, ki ga ni bilo mogoče izslediti. Nihče ni vedel, od kod je prišlo, od katerih prašičev. Komisarka, skrajni čas je, da uvedete natančno in jasno oznako izvora, od kod prihaja. Če bi to obstajalo, bi vedeli, kako stvari stojijo.

Nočem, da to postane politična zadeva, ker zame ni politična. Vsak dan se pogovarjam s kmeti in nekateri izmed njih bodo najverjetneje izgubili kmetije. To je resna stvar. Če moramo počakati na dokončni razplet preiskave, bomo to tudi storili – hočem pa, da se moji kmetje zaščitijo in nočem, da jih prepustimo same sebi. Zahtevam, da jih ustrezno zaščitite, in sicer tako, da bodo v enakem položaju kot kmetje v Republiki Irski.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, razprava je bila zares živahna, zastavljena so bila številna vprašanja. Prav tako so bile izražene mnoge predpostavke in strinjam se z gospo Doyle, da moramo biti potrpežljivi in čakati, da se konča preiskava. Izpeljemo lahko zaključke in sprejmemo odločitve za prihodnost. Moram pa povedati eno stvar – takrat nisem sodelovala, sem pa o tem slišala –, namreč, da so se podobni incidenti zgodili tudi v Nemčiji in Belgiji, o čemer se je obširno poročalo v vseh državah članicah. Zato bi človek mislil, da bo preudarna država članica sprejela strožje nadzorne ukrepe. Kljub vsemu pa se takšna stvar lahko zgodi tudi ob najstrožjih kontrolah, bodisi zaradi prevare ali malomarnosti oziroma drugih stvari. Naša odgovornost je, da poskrbimo za ustrezno zakonodajo – za katero menim, da je trenutno

ustrezna – in da bodo države članice spoštovale to zakonodajo. Dolžnost Komisije je, da vzpostavi kontrole in poskrbi, da države članice izpolnijo svojo dolžnost.

UPV-ji opravljajo svoje preglede in poročila UPV so javna, zato je mogoče skladnost z zakoni ugotoviti na podlagi teh poročil, ki jih pripravijo posamezne države.

Mnogi med vami ste postavili vprašanje sledljivosti, ki je prav zares eden glavnih stebrov splošne živilske zakonodaje in odgovornost živilskih poslovnih subjektov, ki morajo biti zmožni prikazati, od koga so kupili in komu prodali. Vendar pa raven podrobnosti ali specifičnosti notranje sledljivosti, ki jo izberejo živilski poslovni subjekti, določa končno ekonomsko izgubo, ki jo utrpijo ti subjekti primeru umika. V tem konkretnem primeru je bilo pravilo sledljivosti na Irskem enostavno datum proizvodnje, ne pa tudi podatek o kmetiji, od koder je meso prišlo. Zato je bil potreben umik celotne količine mesa, proizvedenega v teh dveh mesecih. Če bi veljala strožja pravila o sledljivosti (ki bi bila seveda dražja), bi bilo treba umakniti le meso, ki je prišlo iz problematične kmetije. Zato se je treba odločiti: plačaj več in imej boljša pravila o sledljivosti ali plačaj manj in po končani analizi nosi stroške izgube.

Omenjeno je bilo tudi, da je Komisija zagotovila pomoč – čeprav plačilo nadomestila ni moja odgovornost ampak odgovornost komisarke Fischer Boel – in povedati moram, da je bilo v tem primeru izvedeno plačilo na isti osnovi tako v Republiki Irski kot v Severni Irski. Imam nekaj podatkov o tem. Komisija je uvedla shemo pomoči za zasebna skladišča za Severno Irsko in v skladu s to shemo je mogoče shraniti do 15 000 ton za obdobje največ šest mesecev. Proračun za ta ukrep je bil 6,9 milijona EUR. Podobno shemo zasebnih skladišč so uvedli tudi na Severnem Irskem. V okviru te sheme je mogoče shraniti do 30 000 ton za obdobje največ šest mesecev, v višini največ 13,9 milijona EUR. V Republiki Irski je bila vzpostavljena tudi shema odstranitve, ki jo je sofinancirala Skupnost in je stala 20,6 milijonov EUR. Komisija ni izvedla nobenih neposrednih plačil kmetom, niti v Republiki Irski niti na Severnem Irskem, saj ni bilo pravne podlage za takšna nadomestila.

Če povzamem, bi rekla, da imamo dobre zakone, vendar pa moramo biti v prihodnje vedno pazljivi. Prepričati se moramo, da so ti zakoni veljavni v državah članicah, za kar potrebujemo sodelovanje držav članic. Na strani Komisije moramo ohranjati kontrole in zagotoviti, da države članice spoštujejo naše predpise.

Poleg tega pa bomo lahko o prihodnosti razmišljali, ko dobimo rezultate poizvedovanj in preiskav. Če verjamemo, da obstaja možnost izboljšanja predpisov, se pri tem ne bomo obotavljali.

Predsednica. – Razprava je končana.

17. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

18. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 22.45)